Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

2494

243
9-61
1869

ՀԱՅՈՑ ԱԶԳԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ
ԿՈՎԿԱՍԱԳԻՏԱԿԱՆ—ՄԱՐԴԱԲԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Ա. Զաքյանի հրատարակ-ների

2010

Ա 4-5-35

27696

2001

11531
469-ԱՎ
293
9-61
1004
19330

ԳԻՐՔ
ՍԱՂՄՈՍԱՑ ԴԱՒԹԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
Տ. Տ. ԳԷՈՐԳԱՅ
ՍՐԲԱԶԱՆ ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍԻ ԱՄԵՆԱՑՆ ՀԱՅՈՑ

ՀՐԱՄԱՆԱՒ
ՍՐՈՑ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ ՊԱՏՐԻԱՐՔ
Տ. Տ. ԵՍԱՅԵԱՅ
ՍՐԲԱԶԱՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

ԵՒ Ի ՏԵՂԱՊԱՀՈՒԹԵԱՆ
ՊԱՏՐԻԱՐՔՈՒԹԵԱՆ Կ. ՊՕԼՍՈՑ
Տ. ԱՐԻՍՏԱԿԷՍԻ
ՍՐԲԱԶԱՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

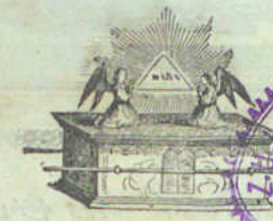

Հայկական Մ.Ս.Ի.Ր.Ա Պետական Գրադարան
7/XI-1922
Հանձնաժողով Ա. Մյասնիկյանի Անվան

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ
ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԱԹՈՌՈՑ Ս. ՅԱԿՈՎԲԵԱՆՑ
ՅԵՐՈՒՍԱՂԷՄ

–1869–

Ձեռագիրք արդարք ի ՅԵր. ուղղոյ վայելէ օրհնու-
թիւն. խոտովան եղերաք առաւն օրհնութեամբ.
առաւեղեաւ. ասղնատարանաւ. ասղմոս ասացէք նմա.

ԳԻՐՔ
ՍԱՂՄՈՍԱՅ ԴԱՒԹԻ

ՍԱՂՄՈՍ Ա.

ԲԱՆԵՒԱԼ է այր որ ոչ գնաց ի խորհուրդս ամպարշտաց. ի ճանապարհի մեղաւորաց նա ոչ եկաց, և յաթոռս ժանտից նա ոչ նստաւ։
Այլ յօրէնս տեառն են կամք նորա, և յօրէնս նորա խորհեսցի նա ի տուէ և ի գիշերի. և եղիցի նա որպէս ծառ որ տնկեալ է ի գնացս ջուրց։
Որ զպտուղ իւր ի ժամու տացէ, եւ տերեւ նորա մի թափեսցի, և զամենայն զոր ինչ արասցէ յաջողեսցի նմա։
Ոչ այսպէս են ամպարիշտք և ոչ այսպէս, այլ որպէս հողմ զփոշի զի հոսէ ի վերայ երեսաց երկրի։
Վասն այսորիկ ոչ յարիցեն ամպարիշտք ի դատաստան, և ոչ մեղաւորք ի խորհուրդս արդարոց։

Քանզի ճանապէ տէր զճանապարհս արդարոց. ճանապարհք ամպարշտաց կորիցեն։

Տուն ղ։

ՍԱՂՄՈՍ Բ։

Ի Հեբրայեցւոցն երկրին առաջ ընդ ինքն ի համար են։

Ընդէր խառնեցան հեթանոսք, և ժողովուրդք խորհեցան սնոտիս։
Յանդիման եղեն թագաւորք երկրի, և իշխանք ժողովեցան ի միասին վասն տեառն և վասն օծելոյն նորա։
Խզեսցուք զկապանս նոցա, եւ ընկեսցուք ի մէնջ զլուծ նոցա։
Ընակեալն յերկինս ծիծաղեսցէ զնոքօք, և տէր արհամարհեսցէ զնոսա։
Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բարկութեամբ իւրով, և սրտմտութեամբ իւրով խռովեցուսցէ զնոսա։
Ես կացի թագաւոր ի նմանէ ի վերայ սիոնի լերին սրբոյ նորա, պատմել ինձ զհրամանս տեառն։
Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու, ես այսօր ծնայ զքեզ։
Խնդրեա յինէն և տացի քեզ զհեթանոս

սրս ի ժառանգութիւն, եւ իշխանութիւն քեզ զամենայն ծագս երկրի։
Հովուեսցես զնոսա գաւազանաւ երկաթեայ, որպէս զանօթի բրտի փշրեսցես զնոսա։
Ելք թագաւորք զայս ի միտ առէք, խրատեցարուք ամենեքեան որ դատիք զերկիր։
Ծառայեցէք տեառն երկիւղիւ եւ ցնծացէք առաջի նորա դողութեամբ։
Ընկալարուք զկրթսո նորա զի մի բարկասցի տէր, և կորնչիցիք ի ճանապարհ հացն արդարութեան։
Ի ժամանակի որպէս բորբոքեսցի բարկութիւն նորա։
Երանի ամենեցուն որ յուսացեալ են ի տէր։

Տուն ժգ։

ՍԱՂՄՈՍ Գ։

Սաղմոս ի Դաւիթ. ի ժամանակի՝ զի փախուցեալ էր նա յերեսաց Աբիսողոմայ որդւոյ իւրոյ։

Տէր զի բազում եղեն նեղիչք իմ, բազումք յարեան ի վերայ իմ։
Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ, թէ չիք փրկութիւն նորա առ աստուած իւր։

Եւ դու տէր օգնական իմ ես, փառք
իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։
Ձայնիս իմով ես առ տէր կարդացի,
լուաւ ինձ՝ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ։
Ես ննջեցի և՝ի քուն եղէ. զարթեայ
և տէր ընդունելի իմ է։
Ոչ երկեայց ես՝ի բիւրուց զօրաց նո-
ցա, որ շուրջանակի պատեալ պահեալ
պաշարեին զիս։
Ելի տէր և փրկեա զիս աստուած իմ,
զի դու հարեր զամենեսեան որք էին
ընդ իս թշնամութեամբ՝ի սուրսպաս-
տուց, և զատամունս մեղաւորաց փըշ-
րեցեր։
Տեառն է փրկութիւն, և՝ի քեզ ժո-
ղովրդեան քո օրհնութիւն քո։

Տուն ը. Դաւթայ իբ.

ՍԱՂՄՈՍ Դ.

Ի խափարձ օրհնութեան. Սաղմոս երգոյ ի Դաւիթ։

Ի կարդալ իմում լուար ինձ աստ-
ուած բան արդարութեան. ի նեղու-
թենէ ինձ անդորր արարեր. ողորմեա
ինձ և լուր աղօթից իմոց։

Որդիք մարդկան մինչեւ յե՞րբ էք խըս-
տասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնանրութիւն,
և խնդրէք զստութիւն։
Ծանեարուք զի սքանչելիս արար տէր
սրբոյ իւրոմ. և տէր լուիցէ ինձ՝ի
կարդալ իմում առ նա։
Բարկանայք և մի մեղանչէք. զոր ինչ ա-
սէք՝ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զըղ-
ջացարուք։
Ասացէք պատարագ արդարութեան,
և յուսացարուք՝ի տէր։
Բազումք ասեին թէ ո՞ ցուցցէ մեզ
զբարութիւն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս
երեսաց քոց, և ետուր ուրախութիւն
սրտից մերոց։
Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ և ձիթոյ իւ-
րեանց լցուցեր զնոսա։
Խաղաղութեամբ յայս և՝ի սոյն ննջե-
ցեսցուք և զարթիցուք. զի դու տէր
միայն առանձին յուսով բնակե-
ցուցեր զմեզ։

Տուն ը.

ՍԱՂՄՈՍ Ե.

Ի խոպոպաց վասն վճռակիցն. Սաղմոս Դաւթի։

Բանից իմոց ունկն դիր տէր, և՛ի միտս առ զաղաղակ իմ։
Լայեա՛ ի ձայն աղօթից իմոց, թագաւոր իմ և աստուած իմ։
Ես զքեզ աղաչեմ տէր, ընդ առաւօտս լուիցես ձայնի իմում. ընդ առաւօտս պատրաստ եղէց յանդիման լինել առքեզ։
Ոչ թէ դու աստուած կամիս զանօրէնութիւն, ոչ բնակեն առքեզ չարք. մի՛ անօրէնք բնակեսցեն առաջի աչաց քոց։
Ատեցեր զամենայն ոյք գործեն զանօրէնութիւն. կորուսանես զամենեսեան ոյք խօսին սուտ։
Օ՜այր արիւնահեղ և զնենգաւոր պիղծ առնէս դու տէր. այլ ես ըստ բազում ողորմութեան քում մտից՛ի տունդ քո, երկիր պագից՛ ի տաճար սուրբ քո երկիւղիւ քո։
Տէր առաջնորդեա՛ ինձ յարդարութեան քում. վասն թշնամեաց իմոց ուղիղ արա առաջի իմ զճանապարհս քո։

Ոչ գոյ՛ի բերանս նոցա ճշմարտութիւն, և սիրտք նոցա նանրեալք են։
Պատեա գերեզման բացեալ կոկորդք նոցա, լեզուօք իւրեանց նենգաւորք եղեն։
Դատեա զնոսա աստուած՝ զի անկցին՛ի խորհուրդս իւրեանց. ըստ բազում ամպարշտութեան նոցա՝ մերժեա զնոսա զի դառնացուցին զքեզ։
Ուրախ լիցին ամենեքեան որ յուսացեալ են՛ի քեզ, յաւիտեան ցնծասցեն, և բնակեսցես դու՛ի նոսա։
Պարծեսցին՛ի քեզ սիրելիք անուանքո, զի օրհնեսցես դու զարդարն. տէր որպէս զինու հաճութեամբ քո պսակեցեր զմեզ։

Տունք ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ Զ.

Ի խոպոպաց ընդ օբհնոխիտնա վասն ոխերգութեան. Սաղմոս Դաւթի։

Տէր, մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս, և մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս։
Ողորմեա՛ ինձ տէր զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա զանձն իմ զի խռովեցան ոսկերք իմ։

Ընձեն իմ յոյժ խռովեցաւ, և դու տէր
մինչեւ յերկիր։
Դարձ տէր և փրկեա զանձն իմ. կեցո
զիս տէր ընդ ողորմութեան քումմ։
Զի ոչ ոք է որ ի մահու յիշէ զքեզ,
կամ ի դժոխս որ խոստովանի առնի
առ քեզ։
Վատակեցի ես ի հեծութեան իմում.
լուացի զամենայն գիշեր զմահիճս իմ,
և արտասուօք իմով զանկողինս իմ
թացի։
Խռովեցաւ ի սրտմտութենէ ակն իմ,
մաշեցայ ես ի վերայ ամենայն թշնա-
մեաց իմոց։
Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան գործ-
ք զանօրէնութիւն։
Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ, լուաւ
տէր աղօթից իմոց. և տէր զինդըր-
ւածս իմ ընկալաւ։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ամե-
նայն թշնամիք իմ, դարձցին յետս և
ամաչեսցեն յոյժ վաղվազակի և խռո-
վեսցին։

ՍԱՂՄՈՍ Ե.

Սաղմոս Դաւթի. ընդ ասոյ Տեառն վասն բանին Քուշեայ
որդւոյ Յեմինեայ։

Տէր աստուած իմ՝ ի քեզ յուսացայ,
փրկեա զիս, յամենայն հալածչաց իմոց
ապրեցո զիս։
Զուցէ երբեք յափշտակիցէ որպէս
առիւծ զանձն իմ. ոչ ոք իցէ որ փրկ-
իցէ, և ոչ այն որ ապրեցուցանիցէ։
Տէր աստուած իմ թէ արարի զայս,
թէ իցէն անօրէնութիւնք ի ձեռս իմ։
Թէ հատուցի երբեք այնոցիկ որ հա-
տուցին ինձ չար, անկեայց և ես ի
թշնամեաց իմոց ընդունայն։
Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն իմ,
հասցէ կոխեսցէ յերկիր զկեանս իմ,
և զփառս իմ ի հող բնակեցուսցէ։
Ելի տէր բարկութեամբ քումով, և բար-
ձր լեր ի սպառել թշնամեաց իմոց։
Զարթիր տէր աստուած իմ՝ ի հրամա-
նս զոր պատուիրեցեր, և ժողովք
ժողովրդոց շուրջ եղիցին զքեզ։
Վասն այսորիկ ի բարձրնա դարձ տէր.
և տէր դատի զժողովուրդս իւր։

Պատ արա ինձ տէր ըստ արդարու-
թեան խնդրոյ, ըստ անբծութեան ի-
մոյ որ յիս։

Կատարեսցին չարիք՝ ի վերայ մեղա-
ւորաց, և յաջողեսցես դու արդարոյն։
Որ քննէ զսիրտս և զերիկամունս աս-
տուած արդար. յիրաւի է օգնու-
թիւն ինձ յաստուծոյ՝ որ ապրեցու-
ցանէ զայնոսիկ որք ուղիղ են սրտիւք։
Աստուած դատաւոր արդար հզօր և
երկայնամիտ. որ ոչ ածէ զբարկութիւն
իւր զօրհանապազ։

Ըպա թէ ոչ դառնայք առ նա, զսուր
իւր սրեալ է և զաղեղն իւր լարեալ,
և՝ինձա պատրաստեալ է զանօթս մա-
հու, և զնետս իւր այրեցելովք է
գործեալ։

Ահաւասիկ երիվնեաց զանօրէնութիւն.
յղացաւ զգաւս, և ծնաւ զանօրէնու-
թիւն։

Գոբն զոր փորեաց և պեղեաց, ՚ինոյն
անկի՝ ի խորխորատս զոր և գործեաց։
Դարձցին ցասք ՚ի գլուխ նորա. ՚ի վե-
րայ գագաթան նորա անօրէնութիւնք
իւր իջցեն։

Խոստովան եղէց տեառն ըստ արդա-
րութեան նորա. սաղմոս ասացից ան-
ուան տեառն բարձրելոյ։

Տունք ԺԷ։

ՍԱՂՄՈՍ Ը.

Ի կատարած ՚ի վերայ հնչանացն. Սաղմոս ՚ի Դաւիթ։

Տէր տէր մեր, զի սքանչելի է անուն
քոյ ամենայն երկրի։
Ընդարձակեա մեծվայելչութիւն քո ՚ի
վերոյ քան զերկինս. ՚ի բերանոց ման-
կանց տղայոց սնունդիս հաստա-
տեցեր օրհնութիւն։
Վասն թշնամեաց քոց տէր, զի եղծցի
թշնամին և հակառակորդն։
Տեսից զերկինս զգործս մատանց քոց;
զլուսին և զաստեղս զորս դու հաստա-
տեցեր։
Ո՞վ է մարդ զի յիշես դու զնա, կամ
որդի մարդոյ՝ թէ այց հինչ արասցես
դու նմա։
Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա քան
զհրեշտակս քո, փառօք և պատուով
պսակեցեր զնոսա, և կացուցեր զնա
՚ի վերոյ ամենայն ձեռակերտաց քոց։

Ո՛ամենայն ինչ հնազանդ արարեր ՚ի
ներքոյ ոտից նորա, ոչխարն և զարջառ
և զամենայն ինչ։
Եւս և զերկ վայրի, զթռչունս երկնից,
զձկունս ծովուց որ շրջին ընդ շաւիղս
ծովուց։
Տէր տէր մեր, զի սքանչելի է անուն
քոյ ամենայն երկրի։

Տուն թ։ Գոչեցայ իմ։

ՍԱՂՄՈՍ Թ։

Ի կատարած վասն գաղանիաց ղրօսոյ. Սաղմոս ՚ի Դաւիթ։

Պ՛ոհացայց զքէն տէր բոլորում սրտիւ
տիւ խմով. պատմեցից զամենայն սքա-
նչելիս քո։
Ուրախ եղէց և ցնծացայց ՚ի քէզ. սաղ-
մոս ասացից անուան տեառնդ բար-
ձրելոյ։
Ի դառնալ յետս թշնամեաց իմոց,
տկարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց։
Արարեր զդատաստանս իմ և զիրաւունս
նրա. նստար յաթոռ դատաւոր արդա-
րութեան։

Սպառեցեր ՚ի հեթանոսս, և կորեաւ
ամբարիշան. զանուանս նոցա ջնջեցեր
յաւիտեանս յաւիտենից. և թշնամ-
ւոյն զէն պակասեաց մինչ իսպառ։
Ո՛քաղաքս աւերեցեր, և կորեաւ յի-
շատակ նոցա ազաղակաւ։
Ստուգած կայ Եւ ծնայ յաւիտեան,
պատրաստ արար զաթոռ իւր ՚ի դա-
տաստանի։
Ինքն դատի զաշխարհ արդարութեամբ,
և զժողովուրդ իւր ուղղութեամբ։
Լինի աէր ապաւէն ունանկի, օգնական
՚ինեղութեան ՚ի դէպ ժամանակի։
Յուսասցին ՚ի քեզ ամենեքեան որ ք-
դիտեն զանուն քոյ. զի ոչ թողցես
զայնոսիկ՝ որ խնդրեն զքեզ տէր։
Սաղմոս ասացէք տեառն՝ որ բնակեալ
լեալն է ՚ի սիովն. պատմեցէք ՚ի հեթա-
նոսս զգործս նորա։
Ի խնդրել զարիւն նոցա՝ յիշեաց, և ոչ
մոռացաւ տէր զաղօթս տնանկաց։
Ողորմեաց ինձ տէր՝ և տես զխոնար-
հութիւն իմ՝ ի թշնամեաց իմոց, ո՛բար-
ձրը ձրը արարեր զիս դրասց ՚ի մահուանէ։
Որպէս պատմեցից զամենայն օրհնու-

Թիւնա քո՝ ի դրունս դատեր սիոնի.
և ցնծացայց ի փրկութեան քում:
Ընկալան հեթանոսք յատականութեան
իւրեանց զոր արարին. որոգայթ զոր
թագուցին առցէ զոտս նոցա:
Ճանաչի տէր յատնել զդատաստանս
իւր. և ի գործս ձեռաց իւրեանց կալ
պեսցին մեղաւորք:
Դարձցին մեղաւորք անդրէն ի դժոխս,
և ամենայն հեթանոսք որ մոռացան
զաստուած:
Ոչ խափան մոռանայ տէր զաղքատն.
համբերութիւն անձանկաց մի՛ կորիցէ
խափան:
Ելի տէր՝ և մի՛ զօրասցի մարդ. դատեսցին հեթանոսք առաջի քո:
Կացո տէր օրէնադիր ի վերայ նոցա, և
ծանիցեն հեթանոսք թէ մարդիկ են:
Ընդէր տէր կացեր ի հեռաստանէ.
անտես արարեր ի դէպ ներգործութեան
ժամանակի:
Ցամբարտաւանել ամպարշտին այրի
աղքատն. արգելցին ի խորհուրդս իւրեանց՝ զոր և խորհեցան:
Օ՛ի գովի մեղաւոր ի ցանկութիւն

անձին իւրոյ. որ զրկէն, և նա գովի:
Եակ ընդէր բարկացոյց մեղաւորն զաստուած, ասա բանալ բարկութեան
իւրում մի՛ ոչ խնդրել:
Ոչ է ստուգած առաջի աչաց նորա.
պիղծ են ճանապարհք նորա յամենայն
ժամ:
Խարխրեալ են իրաւունք յերեսաց նորա. ի վերայ ամենայն թշնամեաց իւրոց տիրեսցէ:
Ասաց ի սրտի իւրում թէ ոչ սասանիցեմ յազգէ յազգ առանց չարի:
Ինէնք և դատնութիւն և նենգութիւն լի է բերան նորա, և ի նեղջոյ
լեզուի նորա ցաւք և վաստակք:
Նստի վարանեալ ընդ մեծամեծս ի
գաղտնիս սպանանել զանբիծն:
Աչք նորա ի տնանկս հայեին. վարանի
ի գաղտնիս որպէս զառիւծ ի մեծութ
իւրում:
Դարանի յափշտակել զաղքատն, յափշտակել զաղքատն և ձգել զինա:
Ծորոգայթ իւր խոնարհեցոյց զինա՝
խոնարհեցաւ և անկաւ ի տիրանալ նորա:
Ասաց ի սրտի իւր՝ մոռացաւ Աստուած, ծածուկ արար զերեսս իւր՝ մի՛ տեսցէ յաւիտեան:

1933
Ս. ՄՇԱՍՆԻԿՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ
7/XI 1922

Օ՛ի ասաց՝ի սրտի իւրում՝ Թէ մոռա
ցաւ աստուած. դարձոյց զերեսս իւր
զի մի՛ տեսցէ իսպառ։
Ելի տէր աստուած իմ. բարձր եղիցի
ձեռն քո, և մի՛ մոռանար զանանկս։
Իսկ ընդէր բարկացոյց ամպարիշտն
զաստուած. զի ասաց՝ի սրտի իւրում
Թէ ոչ քննի։
Տեսանես դու զնա՝ի ցաւս և՝ի սրտմըր-
տուԹիւնս և հայիս՝ի քեզ Թողեալ է
աղքատն, և որբոյն դու ես օգնական։
Խորտակեսցի բազուկ մեղաւորի և չարի.
խնդրեսցին մեղք նորա, և նա մի՛ գտցի։
Տէր Թագաւոր յաւիտեանս յաւիտե-
նից. կորիցեն հեԹանոսք յերկրէ նորա։
Օ՛ցանկուԹիւն տնանկաց լուար տէր.
՛ի պատրաստուԹիւն սրտից նոցա հա-
կեցար ունկն քո։
Դատ առնել որբոյն և տնանկի, զի մի՛
եւս յաւելցի մարդ՝ի մեծաբանել
իւրում՝՛ի վերայ երեսաց երկրի։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ Ժ.

Ի կիսաթաղ. Սաղմոս Դաւիթ.

Ի տէր յուսացայ. ո՞րպէս ասիցէք ցանձն
իմ, փոփոխեաց՝ի լերինս որպէս ճնճղ
ղուկ։
Օ՛ի ահա մեղաւորք լարեցին զաղե-
ղունս իւրեանց. պատրաստ արարին
զնետս՝ի կապարճս, ձգել ընդ խաւար
այնոցիկ՝ որք ուղիղ են սրտիւք։
Օ՛ի զոր դուն շինեցեր, նորա աւեր
բեցին. իսկ արդարն զի՞ արար։
Տէր՝ի տաճար սուրբ իւրում. տէր
յերկինս յաթոռ իւրում։
Աչք նորա՝ի տնանկս հային, և արտե-
ւանունք նորա քննեն զորդիս մարդկան։
Տէր քննէ զարդարն և զամպարիշտն.
որ սիրէ զանիրաւս, ատեաց զանձն իւր։
Տեղասցէ՝ի վերայ մեղաւորաց որո-
գայթս՝ հուր և ծծումբ. այս մըրիկ
բաժին բաժակի նոցա։
Ելդար է տէր՝ զարդարուԹիւն սիրէ.
զուղղուԹիւն տեսանեն երեսք նորա։

Տունք բ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԱ.

Ի կոպրած. Ի վերայ ողեերդին.

Ակրեցո զիս տէր զի նուաղեաց սուրբ. նուաղեցին ճշմարտու|թիւնք յորդւոց մարդկանէ:

Ունայիք խօսեցան այր ընդ ընկերի իւր. շրթամբք նենգաւորօք սրտի ի սիրտ խօսեցան:

Սատակիչ տէր զամենայն շրթունս նենգ. զլեզուս և զլեզուս մեծաբանս:

Որք ասացին՝ զլեզուս մեր մեծ արասցուք. շրթունք մեր առ մեզ են, և որ մեր ոմն է տէր:

Վասն աւերմանց աղքատաց և հեծու|թեան տնանկաց, այժմ յարիցայց ասէ տէր. եդից զփրկու|թիւն իմ, և հաճ մարձակեսցայց ի նոսա:

Խանիք տեառն են բանք սուրբ, որպէս զարծաթի ընտրեալ և փորձեալ յերկրի, սրբեալ և պարզեալ եւթնապատիկ ի հոգւոյ:

Դու տէր պահեցես զմեզ և ապրեցուցես զմեզ յազգէ յայսմանէ մինչ հետ յաւիտեան.

Ընդ|ջանակի ամպարիշտք շրջին. ըստ բարձրու|թեան քում մեծաց արասցես դու զորդիս մարդկան:

Տունք ը.

ՍԱՂՄՈՍ ԻԲ.

Ի կոպրած. Սաղմոս ի Դաւիթ.

Մինչեւ յե՞րբ տէր մոռանաս զիս յա|պառ. մինչեւ յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո յինէն:

Մինչեւ յե՞րբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ, և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս:

Մինչեւ ցե՞րբ բարձրանայ թշնաւին ի վերայ իմ. նայեա և լուր ինձ տէր աստուած իմ:

Լոյս տուր տէր աչաց իմոց, զի մի երբ քնեք ննջեցից ի մահ:

Մի ասասցէ թշնաւին՝ ետ յաղթեցի նմա, կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն՝ թէ ես սասանեցայց:

Ես յողորմու|թիւնս քո տէր յուսացայ. ցնծասցաւ սիրտ իմ ի փրկու|թեան քում. օրհնեցից զտէր զբարերարդ իմ:

Տունք գ.

ՍԱՂՄՈՍ ԻԶ.

Ի խոտրած. Սաղմոս Դաւթի։

Ընդ անզգամն՝ի սրտի իւրում՝ մի ոչ գոյ աստուած։
Պիղծեցան և պղծեցան յանօրէնութեան իւրեանց. և ոչ ոք է որ առնէ զբարեգործութիւն։
Տէր յերկնից նայեցաւ յամենայն որդիս մարդկան, տեսանել թէ իցէ ոք իմաստուն որ խնդրիցէ զաստուած։
Ամենեքեան խոտորեցան՝ի միասին, և անպիտանացան։
Ոչ ոք է որ առնէ զբարեգործութիւն, և չէ ոք մինչեւ՝ի մի։
Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան, որ գործեն զանօրէնութիւն։
Որք ուտէին զժողովուրդ իմ որպէս կերակուր հացի, և առ տէր ոչ կարգացին։
Ընդ երկիւղն զերկիւղ՝ ուր ոչ իցէ երկիւղ, զի տէր է յազգ արդարոց։
Զխորհուրդ աղքատի յամօթ արարին, զի տէր է յոյս նորա։
Ո՞ տացէ՝ի սիովնէ փրկութիւն իսրայէլ

եղիցի՝ի դարձուցանել տեառն զգերութիւն ժողովրդեան իւրոյ, ցնծասցէ յակովբ՝ և ուրախ եղիցի իսրայէլ։

Տուն ժ. Գոբզայ ա.

ՍԱՂՄՈՍ ԺԵ.

Ի խոտրած. Սաղմոս Դաւթի։

Տէր ո՞վ կացցէ՝ի խորանի քումմ, կամ ո՞վ բնակեսցէ՝ի լեառն սուրբ քո։
Որ գնայ անբիծ գործէ զարդարութիւն, խօսի զճշմարտութիւն՝ի սրտի իւրում։
Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով, և չար ընկերի իւրում ոչ արար։
Նախատինս՝ի մերձաւորաց նա ոչ առնու. արհամարհեալ է առաջի նորա չարագործն։
Զերկիւղածս տեառն փառաւորառնէ. որ երդնու ընկերի իւրում և ոչ ստէ։
Զարծաթ իւր՝ի վարձու ոչ տայ, կաշառ՝ի վերայ իրաւանց ոչ առնու. որ զայս արասցէ, նա մի սասանեսցի յաւիտեան։

Տուն ղ.

ՍԱՂՄՈՍ ԺԵ.

Աղաչս յԱստուածէ ի Դաւիթ։

Պահեա զիս ասառած զի ես ի քեզ
յուսացայ, ասացի տեառն՝ տէր իմ ես
դու և բարիք իմ ինձ ի քէն են։
Սրբոց, որ են յերկրի իւրում, սքան
չանչելի արարեր զամենայն կամս իմ
ի նոսա։
Յաճախեցին հիւանդութիւնք նոցա.
յետ այսորիկ սպան վազվազեցին։
Ոչ ժողովեցայց ի ժողովս նոցա յա
րեան, և ոչ յիշեցից զանուանս նոցա
ի շրթունս իմ։
Տէր բաժին ժառանգութեան իմոյ և
բաժակի իմոյ, դու ես որ այսրէն դարձ
ուցանես զժառանգութիւն իմ ինձ։
Վիճակք եղեն ինձ ընդ ընտիրս, և ժա
ռանգութիւն իմ հաճոյ եղեւ ինձ։
Օրհնեցից զտէր որ խրատուն ա
րար զիս, մինչ ի գիշերի եւս խրատ
տեսին զիս երիկամունք իմ։
Յառաջագոյն տեսանէի զտէր առաջի
իմ յամենայն ժամ. զի է ընդ աջմէ իմ
մի զի մի սասանեցայց։

Վասն այսորիկ ուրախ եղեւ սիրտ իմ,
և ցնծացաւ լեզու իմ, եւս և մարմ
նի իմ բնակեսցէ յուսով։
Զի ոչ լաւսցես զանձն իմ ի դժոխս, և
ոչ տացես սրբոյդ քում տեսանել զա
պականութիւն։
Ծաներ լինձ զճանապարհս քո կենաց.
լցուցեր զիս ուրախութեամբ երե
սաց քոց, ի բազմութիւնէ վայելչու
թեան աջոյ քո մինչ յանապատ։

Տունք ԺԱ։

ՍԱՂՄՈՍ ԺԶ.

Ընկէց ի Դաւիթ։

Լուր տէր արդարութեան, և նայեաց
ի հեղեղուածս իմ. ունկնդիր աղօթից
իմոց, զի ոչ շրթամբք նենգաւորաց։
Ելից յերեսաց քոց դատաստանք ինձ ելցեն,
և աչք իմ տեսցեն զուղղութիւն։
Փորձեցեր զսիրտ իմ եւ քննեցեր ի
գիշերի. փորձեցեր զիս և ոչ գտաւ
յիս անիրաւութիւն։
Ամի խօսեսցի բերան իմ զգործս որդւոց
մարդկան. վասն բանից շրթանց քոց ես
պահեցից զճանապարհս խիստս։

Հաստատեա զբաւխս իմ ի ճանապարհի քումմ, զի մի գայթակղեսցին գնացք իմ։
Նա առ քեզ տէր կարդացի՝ զի լսեալ ինձ աստուած. խոնարհեցո առ ինա զունկն քո, և լուր բանից իմոց։
Սքանչելի արարեր զողորմութիւնս քո. ո՛վ փրկեա զյոյնոսիկ որք յուսացեալ եմք ի քեզ, յայնցանէ որք հակառակ կան աջոյ քո։
Պահեա զիս որպէս բիբ ականն. ի հովանի թեւոց քոց ծածկեսցես զիս յերեսաց ամպարշտացն, որք տառապեցուցին զիս։
Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին. ի ճարպս իւրեանց արգելան, և բերանք նոցա խօսեցան զամբարտաւանութիւն։
Ածեցին զիս, և այժմ դարձեալ պատեցան զինեւս, ուշ եդին խոնարհեցուցանել զիս յերկիր։
Նմանեցան ինձ որպէս առիւծ ի պատրաստ է յորս, և որպէս կորիւնս առիւծու ի նստիլ դարանեալ։
Արի տէր՝ յառաջեա նոցա և խոսխոր-

նեա զնոսա. փրկեա զանձն իմ յամպարշտացն սրոյ, և ի ձեռանէ թշնամեացն։
Տէր կորո զնոսա յերկրէ, բաժանեա և խափանեա զնոսա ի կեանս իւրեանց։
Դարձո՛ւսցէ քովք լցան որովայնք նոցա. յագեցան կերակրովք, և թողին զմնացուածս տղայոց իւրեանց։
Նա արդարութեամբ երեւեցայց երեսաց քոց, յագեցայց յերեւել փառաց քոց։

Տունք ԺԱ. Գորշաչ Լ.

ՍԱՂՄՈՍ ԺԵ.

Ինքնաբուխ ի վերայ պատերազմողաց հակառակի Տեառն Դաւթի. զոր խօսեցաւ ընդ Տեառն զբանս օրհնութեան յաւուրս յորում փրկեաց զնա Տէր ի ձեռաց ամենայն ընդդէմ եղելոց, և ի ձեռաց Սաւուղայ, և ասէ.

Սիրեցից զքեզ տէր զօրութիւն իմ. տէր հաստատուիչ իմ, ապաւէն իմ և փրկիչ իմ։
Աստուած օգնական իմ և ես յուսամ ի նա. ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութեան իմոյ ընդունելի իմ է։
Օրհնելով կարդացից տէր, և ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց։

Շուրջ եղեն զինեւ երիւնք մահու. և ոչինք անօրէնութեան խոովեցուցին զիս։

Զիշերք դժոխոց պաշարեցին զիս, ժայռ մանեցին ինձ որոգայթ մահու։

Ընդդութեան խնամ եւս առաքեկաց զայն, և առ աստուած իմ աղաղակեցի։

Լուաւ ինձ ամէն ի սրահէ սրբոյ իւրմէ ձայնի աղօթից իմոց, և աղաղակ իմ առաջի նորա մտցէ յականջս նորա։

Խռովեցաւ և դողաց երկիր և հիմունք լերանց սասանեցան և խռովեցան, զի բարկացաւ ի վերայ նոցա աստուած։

Ել ծուխ ի բարկութենէ նորա և հուր յիւրեւանց նորա բորբոքեցաւ, և փայլատակունք հասան ի նմանէ։

Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ, և մէգ ի ներքոյ ոտից նորա։

Ել ի քերովբէս և թռուաւ, սլացաւ նա ի թեւս հողմոյ։

Եդ զխաւարն ի ծածկոյթ իւր, և շուրջ զնովաւ նն յարկ իւր, և խաւար ջուրք ի փայլատակել նորա առաջի նոցա, ամպք անցուցին զկարկուտս և զկայծակունս հուր։

Որոտաց աւր յերկինս, և բարձրեալն եւտ զձայն իւր՝ ի կարկուտս և ի կայծակունս հուր։

Ընաբեաց զնետս իւր և ցրուեաց զնոսա. յաճախեաց զփայլատակունս իւր, և խռովեցոյց զնոսա։

Երեւեցան ապերք ջուրց, և յայտնեցան հիմունք աշխարհի։

Խաւսեր բարձեալ աւր, և ի շնչել հողւոյ բարկութեան քո։

Ընաբեաց ի բարձանց և ընկալաւ զինս. ընկալաւ զինս ի ջուրց բազմաց։

Փրկեաց զինս աւր ի մէշնաւոյ խոց հզօրաց, և յատելեաց իմոց, զի հզօրք եղեն քան զինս։

Ժամանեցին ինձ յաւուր չարչարանաց իմոց. եղեւ աւր հզօրիչ իմ և եհան զինս յանդարտ. և փրկեաց զինս աւր զի կամեցաւ զինս։

Հատուսցէ ինձ աւր ըստ արդարութեան իմում, ըստ անբծութեան ի մում հատուսցէ ինձ։

Զի պահեցից զճանապարհս տեառն,

և ոչ ամպարշտեցայց յաստուծոյ իմմէ։
Ամենայն իրաւունք նորա առաջի իմ
են. զարդարութիւն իւր ոչ՝ի բացէ
արար յինէն։
Ետէց և ես անբիծ ընդ նմա. զգուշա
ցայց յանօրէնութենէ իմմէ։
Հատուցէ ինձ տէր ըստ արդարու
թեան իմում, ըստ սրբութեան ձեռաց
իմոց առաջի աչաց իմոց։
Ընդ սրբոյն սուրբ եղիցես, ընդ առն
անբծի անբիծ եղիցես, ընդ ընտրեալ
սրն ընտրեալ եղիցես և զխեւրան կոր
ծանեսցես։
Դու զժողովուրդս խոնարհս կեցու
ցանես. զաչս ամբարտաւանից դու խոս
նարհեցուցանես։
Դու լուսաւոր առնես զճրագ իմ տէր.
աստուած իմ լոյս առնես ինձ՝ի խա
ւարէ։
Քեզ փրկեցայց՝ի փորձութենէ. ա
ստուծով իմով անցից ընդ պարիսպս։
Ըստուած իմ անբիծ են ճանապարհք
քո, և բանք տեառն ընտրեալ են. և
ապաւէն ամենեցուն որ յուսան՝ի նա։
Այսպէս ի՞նչ է աստուած բացի՝ի տեառ

նէ. կամ ո՞վ է աստուած բացի յիս
տուծոյ մերմէ։
Ըստուած որ զզեցուցեր ինձ զօրու
թիւն, և եդիր յանբծութեան ըզ
ճանապարհս իմ։
Հաստատեցեր զոտս իմ որպէս զեղջեր
ւի, և՝ի վերայ բարձանց կացուցեր զիս։
Ուսուցեր զձեռս իմ՝ի պատերազմ, և
արարեր զբազուկ իմ որպէս զպղեղն
հասոս, և ետուր ինձ զպաշտպանու
թիւն փրկութեան քո։
Ընդ քո ընկալաւ զիս, և խրատ քո
կանգնեաց զիս խաղաղ, և խրատ քո
ուսուսցէ զիս։
Ընդարձակեցեր զդնացս իմ՝ի ստորեւ
իմմէ. և ոչ սկարացան շարժիլք իմ։
Հալածեցից զթշնամիս իմ և հասից
նոցա, և ոչ դարձայց՝ի նոցանէ՝ մինչև
սպառեցից զնոսա։
Սպեղեցից զնոսա եւ այլ ևս կարասցեն
կալ. և անկցին՝ի ներքոյ ոտից իմոց։
Զգեցուցեր ինձ զօրութիւն՝ի պա
տերազմի. զյարուցեալսն՝ի վերայ իմ
ներքոյ իմ արարեր։
Զթշնամիս իմ հալածականս արարեր,

և զաւեւիս իմ աստակեցեր ։

Ընդակեցին և ոչ օգ էր որ փրկէր զնոսա . կարդացին առ աէր՝ և ոչ լուաւ նոցա ։

Անդրեցից զնոսա որպէս փոշի առաջի հողմոյ . որպէս կաւ գոհեհայց կոխեցից զնոսա ։

Փրկեսցե զիս տէր ի հալածականեն ձէ ժողովրդեան , և կացուսցե զիս գլուխ հեթանոսաց ։

Ժողովուրդ զոր ոչ գիտէի ծառայեաց ինձ , և ի լսելն ականջաց լսեաւ ինձ ։

Որդիք օտարազգ սուտեցին ինձ , որդիք օտարազգ մաշեցան և կաղացան ի շաւիղս իւրեանց ։

Կենդանի է տէր և օրհնեալ է աստուած , բարձր եղիցի աստուած փրկութեան իմոյ ։

Աստուած որ խնդրէ զվրէժ իմ , և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինձ ։

Փրկիչ իմ ի թշնամեացն իմոց բարկացուցիչ . յայնցանէ որ յարուցեալ էին ի վերայ իմ՝ բարձր արարեր զիս , և յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս ։

Վասն այսորիկ խոստովանեցայ քեզ

ի հեթանոսս , և անուանի քումմ սաղմոս ասացից ։

Մեծ արարեր զփրկութիւն թագաւորի նորա . առնել ողորմութիւն ընդ օծեալ նորա , ընդ դաւթի և ընդ զաւակի նորա մինչեւ յաւիտ ։

Տունք ծ ։

Կանոնս գլուխս ի ։ Սաղմոս ժէ ։ Տունք մլբ ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԻՒԱՒՒՒՆ ԵՒ ՈՐԴՒՈՑՆ ՅԻՐԱՑՆԼԻ
եւէր ժէ .

Օրհնեացուք զտէր , զի փառաւոր է փառաւորեալ ։

Օ հեծեալս և զերիվարս ընկէց ի ծով . օգնական ընդունելի իմ տէր , և եղև ինձ ի փրկութիւն ։

Սա է իմ աստուած և փառաւոր առնեմ զսա . աստուած հօր իմոյ՝ և բարձր ձըր արարից զսա ։

Տէր խորտակէ զպատերազմունս , տէր անուն նորա ։

Օ ընտիրս արանց և զընտիրս սպառազինեաց , զկառս և զերիվարս և զամենայն զօրութիւն փարաւոնի ընկէց ի ծով .

Ծով ծածկեաց զնոսա . ընկղան յանդունդս խորոց իբրեւ զվէմս :

Աջ .քո տէր փառաւորեալ է զօրութեամբ իւրով . աջ .քո տէր խորտակեաց զթշնամիս .քո :

Եւ մեծութեամբ փառաց .քոց մանրեցեր զհակառակորդս .քո , առաքեցեր զբարկութիւն սրտմտութեան .քոյ , և եկեր զնոսա որպէս զեղէգն :

Ցօգի զօրութեան սրտմտութեան .քո պատառեցան ջուրք . դիզան կացին որպէս պարիսպ .քարեայ ջուրք ծովուն , և պաղեցան դիզան ալիք ջուրցն ի միջ ծովուն :

Ասաց թշնամին , ասէ . հալածեցից հասից , բաժանեցից զաւարն , և լցուցից ի նոցանէ զանձն իմ :

Սուր իմ արկից զնոսա . սիրեսցէ և բարձրասցի ի վերայ նոցա ձեռն իմ :

Առաքեցեր զհողմն .քո և ծածկեաց ընդ նոսա ծով . ընկղմեցան և խղդին որպէս կապար ի ջուրս սաստիկս :

Ո՞ նման է .քեզ յաստուածս տէր . կամ ո՞նման է .քեզ փառաւորեալ ի սուրբս . Աքանչելի փառաւորեալ՝ որ առնես

զնշանս և զարուեստս . ձգեցեր զձեռն .քո և եկուլ զնոսա երկիր :

Առաջնորդեցեր արդարութեամբ ժողովեան .քոյ , այս զոր և փրկեցեր :

Եւ մխիթարեցեր զօրութեամբ .քով ի բանակեալ սրբութեան .քո . լսան ազգք և բարկացան , և երկունք կալան զբնակիչս փղշտացւոց :

Յայնժամ վհատեցան դատաւորք եդոմայ , և իշխանք մոաբացւոց :

Կալաւ զնոսա դողումն , հալեցան ամենայն բնակիչք բանաանացւոց :

Ընկղի ի վերայ նոցա ահ և երկիւղ . և ի զօրութենէ բազկի .քո քարասցին :

Մինչեւ անցցէ ժողովուրդ .քո տէր , մինչեւ անցցէ ժողովուրդ .քո՝ այս զոր ստացար :

Տարեալ անկանիցես զնոսա ի լերինն ժառանգութեան .քոյ :

Օրհնեալ անկեանցես զնոսա ի լերինն ժառանգութեան .քոյ :

Ի պատրաստութենէն բնակութեան .քոյ զոր գործեցեր տէր . զսրբարանն տեառն զոր հաստատեցին ձեռք .քո . և տէր թագաւորեսցէ յաւիտեան յաւիտենից և աւելս :

Ի ելանել ձիոյ փարաւոնի և կառաց նորա և հեծելոցն նորա ի ծովն ,

և ած ի վերայ նոցա աեր զքուրս ծո-
վուն. և որդիքն իսրայէլ գնացին ընդ
ցամաք ի մէջ ծովուն։

փառք հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Քրիստոս է իմ աստուած, և փառաւ-
որ առնեմ զնա. աստուած հօր իմոյ,
և բարձր արարիչ զնա։

Աղաչեմք աեր վասն սրբոյ ա-
նարատ մօր քո և կուսի, և վասն խա-
չի քո պատուականի, ընկալ զաղաչա-
նս մեր և կեցո զմեզ։

Քարոզ և աղօթք երանելոյ և իմաստնոյ Եփրեմ վարդապետի։

Վասն ի վերուստ խաղաղութեան և
փրկութեան անձանց մերոց զաեր ա-
ղաչեացուք։

Տէր ողորմեա։

Վասն լսելի լինելոյ աեառն աստուծոյ
ձայնի աղաչանաց մերոց զաեր աղա։

Վասն քաւիչ և ներող լինելոյ ի վերայ
մեղաց մերոց, զաեր աղա։

Վասն թողոյ մեզ զամենայն յանցանս
մեր զվաճոյ և զակամայ, զաեր աղա։

Վասն զի մի խոտանիս զանել մեզ յա-
ւուրն պատուհասուածոյ զաեր աղա։

Վասն հոգւոյն հանգուցելոց որք ձըգ-
մարիտ և ուղիղ հաւատով ի քրիստոս
ննջեցին, զաեր աղա։

Եւ եւս՝ միաբան վասն ճշմարիտ և սուրբ
հաւատոյս մերոյ, զաեր աղա։

Օգնեալ մեր և զմիմեանս տեառն աղ-
ւոծոյ ամենակալին յանձն արասցուք։

Քեզ տեառնդ յանձն եղիցուք։

Ողորմեաց մեզ աեր աստուած մեր բոլ-
մեծի ողորմութեան քոյ. աասա-
ցուք ամենեքեան միաբանութեամբ։

Տէր ողորմեա. տէր ողորմեա. աեր
ողորմեա։

Աղօթք։

Տէր տուընչեան և գոյացուցիչ գիշե-
րոյ. որ արարեր զմիւ ի զբօսանս քա-
րեգործութեան ի փրկութիւն ան-
ձանց մերոց, և զգիշեր ի հանգիստ
քնոյ տակաւրեալ բնութեանս մերում

Իսկ այժմ զարհուրեցեալ բացեր զբե-
րանս մեր յօրհնաբանութիւն ահա-
ւոր և փառաւորեալ անուանդ քում
սրբոյ։ Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր,
և յաջողեա մեզ ուխտ հաւատով և
առաքինասէր վարուք ՚ի նոյն պաշտօն
կանխել միշտ, և նովին կանոնիւս ան-
դադար փառաւորեմք զհայր և զորդի
և զսուրբ հոգին, այժմ և միշտ և յա-
ւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։
Աստուծոյ երիւրպգեացոյ։

Օ՛ քեզ՝ որ յամենայնի գիաց և մաղ
դասէր տէրդ ես, աղաչեմք հանապազ,
զի զօրացուսցես զմեզ օր ըստ օրէ կալ
՚ի կարգի կոչնաւորութեանս մերում։
Թեմեւացո տէր զբազդր լուծ քո զոր
եդեր ՚ի վերայ մեր, զի կարացուք կալ
՚ի պատուիրանի քում, և ըզ հաճոյսն
առնել առաջի քո յամենայն ժամ ՚ի
տուէ և ՚ի գիշերի։ Հրեշտակային եր-
դակցութեամբ զբեզ օրհնել, զբեզ
գովել, և քեզ գոհութիւն և փառս
մատուցանել ամենազօր տէրութեա-

նդդ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յա-
ւիտենից. ամէն։

Աղաղնանք։

Աղաչեմք և օրհնութեամբ և երկ-
դօք հոգեւորօք անդադար փառաւո-
րեմք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին,
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտե-
նից. ամէն։

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս.
ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս։

Հայեաց Աստված եհեղոյր ՚ի բեղ. և զօրութիւն
Քաւարարին հայեցեալ ւկայ ՚ի վերայ բոյ։

ՍԱՂՄՈՍ ԺԸ.

Ի խոփարած. Աղօթս Դ Դաւթի։

Երկինք պատմեն զփառս աստուծոյ.
զարարածս ձեռաց նորա պատմէ
հաստատուԹիւն։
Օր աւուր բղխէ զբան, և գիշեր գիշե-
րի յօժանէ զգիտուԹիւն։
Ոչ են բանք և ոչ են խօսք, որոց ոչ լսին
ձայնք նոցա։
Ընդ ամենայն երկիր ել բարբառ նոցա,
մինչեւ՚ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա։
Յարեւս եհար զխորան իւր, և ինքն
որպէս փեսայ զի ելանէ յառագաստէ
իւրմէ. ցնծայ նա որպէս սկայ յընԹա-
նալ զճանապարհս իւր։
Ի ծագաց երկնից են ելք նորա. հան-
գիստ նորա մինչեւ՚ի ծագս նորուն.
և ոչ ոք լինի որ Թագուցէ՚ի տապոյ նորա։
Օրէնք տեառն անբիծ են, և դարձու-
ցանեն զհոգիս. վկայուԹիւն տեառն
հաւատարիմ, և խմաստուն առնէ զը-
ոպայս։

Երդարութիւն տեառն ուղիղ է, և ուրախանալ զսիրտս, պատուիրանք տեառն լոյս են և լոյս տան աչաց. երկիւղ տեառն սուրբ՝ և մնայ յաւիտեան։

Դատաստանք տեառն ճշմարիտ են, և արդար է ի նոյն։

Ցանկալի է նա քան զոսկի և քան զանհնա պատուականս բազումս. քաղցր է նա քան զմեղր խորիսխ։

Բանդի ծառայ քո պահեսցէ զայս. ՚ի պահել նմա հատուցումն բազում։

Ո՞վ յանցուածս իւր ՚ի՞ կարէ առնուլ ՚ի վեր. ՚ի գաղտնեացդ իմոց սուրբ արա զիս տէր, և յօտարէ պահեա զծառայ քո։

Ապա թէ ոչ տիրեսցեն ինձ, յայնժամ անբիծ եղէց, և սուրբ եղէց ՚ի մեծաց։

Եղիցին բերդ հաճոյ բանք բերանոյ իմոյ և խորհուրդք սրտի իմոյ առաջի քո յաւիտեան ժամ. տէր օգնական իմ և փրկիչ իմ։

Տանք փ։

ՍԱՂՄՈՍ ԺԹ.

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։

Լսելոցէ քեզ տէր յաւուր նեղութեան, օգնական եղիցի քեզ անուն տեառն Յակովբայ։

Ընդունիցէ քեզ տէր օգնութիւն ՚ի սրբութենէ իւրմէ ՚ի սիովնէ, և զնկալցի զքեզ։

Յիշեսցէ տէր զամենայն պատարագս քո և զողջոյն ընդունելի արասցէ։

Տացէ քեզ տէր ըստ սրտի քումմէ և զամենայն խորհուրդս քո նա կատարեսցէ։

Ցնծասցուք մեք ՚ի փրկութեան քումմէ. յանուն աստուծոյ մերոյ մեք մեծք եղիցուք։

Լցուսցէ տէր զամենայն խնդրուածս քո. այժմ ճանեաք զի կեցոյց տէր զօծեալ իւր։

Լսեսցէ նմա յերկնից ՚ի սրբութենէ իւրմէ, ՚ի զօրութիւն փրկութեան աջոյ իւրոյ։

Սոքա կառօք և սոքա երիվարօք. մեք զանուն տեառն աստուծոյ մերոյ կալցուք։

Սոքա խափանեցան և անկան. մեք յա
րեաք և ուղիղք եղաք։

Տէր կեցո զմատաւորն և լսեսցէ մեզ,
յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ

Տաղն ԺԷ.

ՍԱՂՄՈՍ Ի.

Ի խորոց. Սաղմոս Դ Դաւթի։

Տէր ի զօրութեան քում ուրախ է
ցնծասցէ յոյժ։

Օ, ցանկութիւն սրտի նորա եւսուր
նմա, և զկամս շրթանց նորա ոչ արգե
լեր ի նմանէ։

Յառաջ արարեր զնա յօրհնութիւն
քաղցրութեան քոյ. եդիր ի գլուխ
նորա պսակ ի քարէ պատուականէ։

Կեանս խնդրեաց ի քէն, և եւսուր նմա
երկայնաւուրս, յաւիտեանս յաւ
իտեանից։

Մեծ են փառք նորա ի փրկութեան
քում. փառս և գեղազարդութիւն
դիցես ի վերայ նորա։

Տացես զնա օրհնութիւն յաւիտեան
նորա յաւիտենից. ուրախ արասցես զնա
յուրախութիւն երեսաց քոց։

Քանզի յուսացաւ ի քեր, յողորմու
թենէ բարձրելոյն նա մի սասանեսցի։

Գտցի ձեռն քո ի վերայ թշնամեաց
քոց. և աջ քո գտցէ զամենայն ատե
լիս քո։

Դիցես զնոսա որպէս հնոց ի հուր ի
ժամանակի երեսաց քոց։

Տէր բարկութեամբ իւրով խառնե
ցուսցէ զնոսա, և հուր կերիցէ զնոսա։

Պտուղ նոցա յերկրէ կորիցէ, և զա
ւակ նոցա յորդւոց ի մարդկանէ։

Խոտորեցան ի քէն չարութեամբ, խոր
հեցան խորհուրդ՝ զոր ոչ կարացեն
հաստատել։

Արասցես զնոսա հալածեալս. ի ճեաց
ուածս քո պատրաստեսցես զերեսս
նոցա։

Բարձր լեր աեր ի զօրութեան քում։
օրհնեցից և սաղմոս ասացից զօրու
թեան քում։

Տաղն ԺԹ. Գոլգոթա լբ.

ՍԱՂՄՈՍ ԻԱ.

Ի հալածանս · վասն առաւօտեան օգնականութեանց · Սաղմոս Դ Դաւթի:

Ա՛ստուած արդարութեան իմոյ, յորժամ կոչեցի՝ լուր ինձ. յանկանջէ ինձ ի նեղութեան, ողորմեա՛ ինձ, եւ լո՛ր աղօթից իմոց:

Որդիք մարդկան մինչեւ ե՞րբ ծանրասիրտք իցէք, ընդէ՞ր սիրէք զանխելքութիւն, եւ խնդրէք զստութիւն:

Գիտասջիք զի սքանչացոյց Տէր զսուրբ իւր. Տէր լուիցէ իմում աղաչել զնա առ ինքն:

Բարկացարուք եւ մի մեղանչէք. զասացեալսն ի սրտիցդ ի ննջարանս ձերս կատարեցէք, եւ կարկտեցարուք:

Զոհեցէք զոհս արդարութեան, եւ յուսացարուք առ Տէր. բազումք ասեն. Ո՞ ցուցանէ մեզ զբարիս:

Նշանեցաւ ի մեզ լոյս երեսաց քոց, Տէր. ետուր ուրախութիւն ի սիրտ իմ:

Յորժամ առատացան արմտիք նոցա եւ գինի նոցա, յաւելին:

Ի խաղաղութեան ի նմին եւ ննջեցից եւ հանգիցի. զի դու միայն, Տէր, յուսով բնակեցուցանես զիս:

Դու եւս որ հանապազ զիս յարուգանդէ. յոյս իմ ի տեառնէ մօր իմոյ:

Ի քեզ անկայ եւս յարուգանդէ որովայնէ մօր իմոյ, դու եւս աստուած իմ:

Մի՛ ի բացեայ առնիր յինէն, զի նեղութիւնք մերձեալ են եւ ոչ ոք է որ օգնէ ինձ:

Շուրջ եղեն զինեւ զուարակք բազումք, եւ ցուլք գերք պաշարեցին զիս:

Բացին ի վերայ իմ զբերանս իւրեանց, որպէս զառիւծ զի մանիչէ՝ եւ յափշտակէ:

Եւ որպէս զջուր հեղայ, եւ ցրուեցան ամենայն ոսկերք իմ. եւ եղեւ սիրտ իմ որպէս մոմ հալեալ ի մէջ որովայնի իմոյ:

Չորացաւ որպէս խեցի զօրութիւն իմ. լեզու իմ ի բերանի իմում կցեցաւ, եւ ի հող մահու իջուցին զիս:

Շուրջ եղեն զինեւ շունք բազումք, եւ ժողովք չարաց պաշարեցին զիս:

Ծակեցին զձեռս իմ եւ զոտս, եւ թըւեցին զամենայն ոսկերս իմ. եւ նոքա հայեցան եւ տեսին զիս:

Բաժանեցան զհանդերձս իմ ի մէջ իւրեանց, եւ ի վերայ պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին:

Դու տէր մի հեռի առնես զօգնութիւն

.քո լինէն, և տէր յօգնել լինէ նայեցաւ։
փրկեա ՚ի սրոյ զանձն իմ, և ՚ի ձեռաց
շանց զմիամօրուքիւն իմ։
փրկեա զիս ՚ի բերանոյ առիւծու, յեղ-
ջերւոց միեղջերուաց զնոսունարհուրիմ իմ։
Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց.
՚ի միջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ։
Երկիւղածք տեառն օրհնեցէք զտէր.
ամենայն զաւակն յակովբեան փառա-
ւորեսջիք զնա։
Երկիցէ ՚ի տեառնէ ամենայն զաւակն
իսրայէլի, զի ոչ արհամարհեաց և ոչ
անարգեաց տէր զաղօթս աղքատի, և
ոչ դարձոյց զերեսս իւր յինէն. այլ ՚ի
կարդալ իմում առ նա լսաւ ինձ։
Ի քէն է գովութիւն իմ, յեկեղեցիս
մեծ օրհնեցից զքեզ։
Ձոհս իմ կատարեցից առաջի ամե-
նայն երկիւղածաց նորա։
Ուտիցեն տնանկք և յագեսցին. օրհ-
նեսցեն զտէր որք խնդրեն զնա։
Կեցցեն սիրտք նոցա յաւիտեանս յաւի-
տենից. յիշեսցեն և դարձցին առ տէր
ամենայն ծագք երկրի։
Երկիր պագցեն նմա ամենայն տոհմք

ազանց. զի տէրունէ արքայութիւն, և
նա տիրէ ՚ի վերայ ամենայն հեթանո-
սաց։
Կերան և երկիրպագին նմա ամենայն
պարարտք երկրի. առաջի նորա անկցին
ամենեքեան որ իջանեն ՚ի հող։
Ընձեն իմ նովաւ կեայ, և զաւակ իմ ծա-
ռայեսցէ նմա։
Պատմեցից տեառն յազգ որ գալոցն է.
պատմեսցեն զարդարութիւն ժողովրդ
դեան որ ծնանելոցն էր զոր արար տէր։

Տաղք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԶ.

Ի խոպոչ. Սաղմոս ՚ի Դաւիթ։

Տէր հովուեսցէ զիս, և ինձ ինչ ոչ
պակասեսցէ։
Ի վայրի դալարոջ անդ բնակեցոյց զիս,
և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։
Դարձոյց զանձն իմ առ իս, առաջնոր-
դեաց ինձ ՚ի ճանապարհս արդարու-
թեան վասն անուան իւրոյ։
Թէպէտ և գնացից ես ՚ի միջ ստուերաց
մահու, ոչ երկեայց ՚ի չարէ՝ զի դու
տէր ընդ իս ես։

Ցուպ քո և գաւազան, նոքա մխիթա-
րեացեն զիս ։
Պատրաստ արարեր առաջի իմ սեղան,
ակն յանդիման նեղչաց իմոց ։
Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո
որպէս անապակ արբեցոյց զիս ։
Ողորմութիւն քո տեր զհետ իմ եկեսցէ
զամենայն աւուրս կենաց իմոց.
բնակել ինձ ի տան տեառն ընդ երկայն
աւուրս ։

Տունք ը.

ՍԱՂՄՈՍ ԻԳ.

Սաղմոս ի Դաւիթ փաղաբաւոն.

Տեառն է երկիր լիս իւրով. աշխարհ
և ամենայն բնակիչք նորա ։
Նա ինքն ի վերայ ծովու հիմնաւ զսրկ
նմա. ի վերայ գետոց պատրաստեաց
զնա ։
Ո՞վ երթեայ ի լեառն տեառն, կամ ո՞վ
կացցէ ի տեղւոջ սրբութեան նորա ։
Որ սուրբ է ձեռօք և անբիծ սրտիւ,
որ ոչ առ զնանրութիւնս յանձն իւր,
և ոչ երդուաւ ընդ ընկերի իւրում
նենգութեամբ ։

Սա առցէ զօգնութիւն ի տեառնէ,
զողորմութիւն յաստուծոյ փրկչէն
իւրմէ ։
Այս ազգ է որ խնդրէ զտէր, խնդրէ
տեսանել զերեսս աստուծոյ յակովբայ։
Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ի
վեր. համբարձցին դրունք յաւիտե-
նից և մտցէ թագաւոր փառաց ։
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց. տէր
հզօր զօրութեամբ իւրով, տէր հզօր
ի պատերազմի ։
Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ի
վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից
և մտցէ թագաւոր փառաց ։
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց, տէր զօ-
րութեանց. սա ինքն է թագաւոր
փառաց ։

Տունք իե. Գոբզաս ծ.

ՍԱՂՄՈՍ ԻԴ.

Ի կատարած. Սաղմոս ի Դաւիթ.

Առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ.
աստուած իմ ի քեզ յուսացայ՝ մի՛ ա-
մաչեցից, և մի՛ ծիծաղեսցին զիս թըշ-
նամիք իմ ։

Ամենեքեան որ համբերեն քեզ՝ մի՛ ա-
մաչեսցեն, այլ ամաչեսցեն անօրէնք
յուսահատութեան խրատոյ։
Օ՜ճանապարհս քո տէր ցոյց ինձ, և
ջաւխտս քո ուսո՛ ինձ։
Առաջնորդեա՛ ինձ ի՛ ճշմարտու-
թիւն քո՛մ և ուսո՛ զիս, զի դու ես աստ-
ուած փրկիչ իմ, և ես քեզ համբերի
զօրհանապազ։
Ցիշեա՛ տէր զգթութիւնս քո, և զո-
ղորմութիւնս որ են յաւիտենից։
Օ՜ւիղս մանկութեան իմոյ և զանգի-
տութեան իմոյ մի՛ յիշեր։ այլ յիշեա՛
զիս տէր ըստ ողորմութեան քո՛մ
վասն քաղցրութեան քո, զի՛ քաղցր
և ուղիղ ես։
Վասն այսորիկ օրէնսդէտ առնես զմե-
ղաւորս ի՛ ճանապարհի. առաջնորդես
հեզսն ի՛ դատաստանի. ուսուցանես
հեզոց զճանապարհս քո։
Ամենայն ճանապարհք տեառն ողորմու-
թեամբ և ճշմարտութեամբ են այնո-
ցիկ, որք խնդրեն զուխտս և զվկայու-
թիւնս նորա։
Վասն անուան քո տէր քաւեա զմեղս

իմ զի բազո՛մ եղեն. ոչ է մարդ որ
երկնչի ի տեառնէ, օրէնսդէտ առնէ
զնա ի՛ ճանապարհի յոր և հաճեայտ։
Ընձեռնորա ի՛ բարութեան հանդիպի՛,
և զաւակ նորա ժառանգեսցէ զերկիր։
Օ՜գտութիւն է տէր երկիւղածաց իւ-
րոց, և գիտակարան իւր ուսուցանէ
նոցա։
Աչք իմ յամենայն ժամ առ տէր, և
նա հանէ յորոգայթէ զոտս իմ։
Նայեա առ իս և ողորմեա՛ ինձ, զի միա-
մօր և աղքատ եմ ես։
Նեղութիւնք սրտի իմոյ բազո՛մ եղեն
յոյժ, և ի՛ վշտաց իմոց հան զիս։
Տե՛ս զխոնարհութիւն իմ և զվաստակ
իմ, և թո՛ղ ինձ զամենայն մեղս իմ։
Տե՛ս զթշնամիս իմ զի բազո՛մ եղեն,
ատելութիւն զոր ի՛ նանիր ատեցին
զիս։
Պահեա՛ զանձն իմ և փրկեա՛ զիս, և մի՛
յամօթ եղեց զի յուսացայ ի՛ քեզ։
Ընկիծք և ուղիղք կցորդ եղեն ինձ,
և ես քեզ համբերի, փրկեա՛ աստուած
զիսրայէլ յամենայն նեղութեանց նո-
ցա։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԵ.

Ի խոպոպաց. Սաղմոս Դ Դաւիթ։

Դատ արա ինձ աէր՝ զի ես յանբծութեան իմում գնացի. ի աէր յուսացայ զի մի եղէց հիւանդ։
Փորձեա զիս աէր և քննեա զիս. փորձեա զերիկամունս իմ և զսիրտ իմ։
Ողորմութիւն քո աէր առաջի աչաց իմոց. և հաճոյ եղէց ճշմարտութեան քում։
Ոչ նստայց ես յաթոռս նանրացս. ընդ անօրէնս ես ոչ մտից։
Ատեցի ես ժողովս չարաց, և ընդ ամ պարիշաս ես ոչ նստայց։
Լուացայց սրբութեամբ զձեռս իմ, և շուրջ եղէց զսեղանով քոյ աէր։
Լսել ինձ զձայն օրհնութեան քո, և պատմել զամենայն սքանչելիս քո։
Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո, և զտեղի յարկի փառաց քոց։
Մի կորուսաներ ընդ ամպարիշաս զանձն իմ, և մի ընդ արս արիւնահեղս զկեանս իմ։
Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութեան

են, և աջ նոցա լի է կաշառօք։
Ես յանբծութեան իմում գնացի. փրկեա զիս աէր և ողորմեա ինձ։
Ոտն իմ կացոյ յուղղութեան. յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ։

Տունք ժբ.

ՍԱՂՄՈՍ ԻԶ.

Սաղմոս Դ Դաւիթ. Դիւցազն եր օծեալ.

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յումմէ երկեայց. աէր ապաւէն կենաց իմոց՝ ես յումմէ դողայցայց։
Ի մերձենալ առ իս չարաց ուտել զմարմին իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք իմ նոքա տկարացան և անկան։
Թէ պատրաստեսցի ի վերայ իմ պատերազմ, ոչ երկիւղէ սիրտ իմ. թէ յարիցէ ի վերայ իմ ճակատամարտ, սակայն և այսուհետև ի քեզ աէր յուսացայ։
Զմի խնդրեցի ի տեառնէ՝ և զսոյն ապաշեմ. բնակել ինձ ի տան տեառն զամենայն աւուրս կենաց իմոց։
Տեսանել ինձ զվայելչութիւն տեառն, և հրամայեմ տալ ի տաճարի նորա։
Ծածկեաց զիս ի խորանի իւրում

յաւուր չարի. ընդ յարկաւ արար զիս
'ի ծածկոյթի խորանի իւրում։
Ի վիմի բարձր արարեր զիս, և այժմ
բարձր արա զգլուխ իմ՝ 'ի վերայ թշնա-
մեաց իմոց։
Շրջեցի եղէց և մատուսցից 'ի խորանի
նորա պատարագ օրհնութեան. օրհնե-
ցից և սաղմոս ասացից տեառն։
Լո՛ր տէր ձայնի իմում զի կարդացի
առ քեզ. ողորմեա ինձ և լո՛ր ինձ զի
քեզ ասաց սիրտ իմ և խնդրեաց. երեսք
իմ զերեսս քո տէր խնդրեցին։
Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն,
և մի խոտորիր բարկութեամբ 'ի ծառ
այեկ քումմէ։
Օգնական իմ լեր տէր, և մի անարգեր
զիս, և մի թողուր զիս աստուած փրկիչ
իմ։
Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս, և
տէր ընկալաւ զիս։
Օրէնադէտ արա զիս տէր 'ի ճանապ
արհի քումմ. առաջնորդեա ինձ 'ի
շաւիղս քո ուղիղս։
Վասն թշնամեաց իմոց, մի մատներ զիս
'ի ձեռս հեղգաց իմոց։

Յարեան 'ի վերայ իմ վկայք մեղաց, և
ստեցին ինձ յանօրէնութեան իւրեանց։
Հաւատացի տեսանել զբարութիւն
տեառն յերկիր կենդանեաց. համբեր
տեառն և քաջալերեցաց, զօրացի սիրտ
քո և համբեր տեառն։

Ցունկ ժգ։ Գօրգայա խգ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԵ.

Սաղմոս Դ Դաւիթ։

Առ քեզ տէր կարդացի աստուած իմ,
մի լռեր յինէն. մի երբեք լռեսցես յի-
նէն, նմանիցիմ այնոցիկ որ իջանեն 'ի
դուք։
Լո՛ր տէր ձայնի խնդրուածոց իմոց
յաղաչել ինձ առ քեզ. 'ի համբառնալ
ձեռաց իմոց 'ի տաճար սուրբ քո։
Մի համարիր ընդ ամպարիշտս զանձն
իմ. մի ընդ այնոսիկ որ գործեն զանօ-
րէնութիւն՝ կորուսանեսցես զիս։
Ողբ խօսին զհաղորդութիւն ընդ ընկե-
րըս իւրեանց, և չարութիւն է 'ի սիրտ
տըս նոցա։

Տուր նոցա տէր ըստ գործս նոցա. ըստ անօրէնութեան գնացից նոցա հատո նոցա :

Ըստ գործոց ձեռաց նոցա հատո նոց՝ յա՝ զհատուցումն նոցա նոցին :

Ոչ իմացան նոքա զգործս տեառն, և ոչ ի գործս ձեռաց նորա հայեցան. կործանեսցես զնոսա, և այլ միշինեսցին։

Օրհնեալ է տէր՝ զի լուաւ ձայնի աղօթից իմոց. տէր օգնական իմ և պաշտպան իմ :

Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ, օգնեցաւ և զուարճացաւ մարմին իմ. և ես կամ ովք իմովք խոստովան եղեց նմա :

Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ, ապաւէն փրկութեան օծելոյ իւրոյ :

Փրկեա զժողովուրդս քո և օրհնեա զժառանգութիւն քո. հովուեա և բարձրացո զնոսա մինչեւ յաւիտեան :

Տունք ժա.

ՍԱՂՄՈՍ ԻԵ.

Սաղմոս ի Դաւիթ. օրհնութիւնք նաւակոփեաց Տաճարին :

Մատուցէք տեառն որդիք աստուածոյ, մատուցէք տեառն զորդիս խոյոց :

Մատուցէք տեառն զփառս և զպատիւ. մատուցէք տեառն զփառս անուան նորա. երկիրպագէք տեառն ի սրահ սրբութեան նորա :

Ձայն տեառն ի վերայ ջուրց և աստուած փառաց որոտաց, և տէր ինքն ի վերայ ջուրց բազմաց :

Ձայն տեառն զօրութեանց, և ձայն տեառն մեծվայելչութեանց :

Ձայն տեառն փշրէ զմայրս, և մանրէ տէր զմայրսն լիբանանու :

Մանրեսցէ զնոսա որպէս զմատաղաստունկն լիբանանու, որ սիրելին է որպէս զորդիս միեղջերուի :

Ձայն տեառն հատանէ զբոց ի հրոյ. ձայն տեառն շարժէ զանապատն, և խռովեցուցանէ տէր զանապատն կադէս :

Ձայն տեառն հաստատէ զեղջերուս, և յայտնի առնէ զանտառս :

Ի տաճարի նորա, ամենայն ոք ասէ փառս նմա :

Տէր զջրհեղեղս զնստուցանէ և զտածուցանէ. թագաւորեսցէ տէր յաւիտեան։ Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ

տացէ . և օրհնեացէ զժողովուրդ իւր
'ի խաղաղութիւն ։

Տունք ժա ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԹ.

Սաղմոս ի Դաւիթ . օրհնութեանց Նաւակատեաց Տաճարին ։

Բարձր առնեմ զքեզ տէր զի ընկալ
ար զիս , և ոչ ուրախ արարեր զթըշ
նամիս իմ ։

Տէր աստուած իմ կարդացի առ քեզ և
բժշկեցեր զիս . տէր հաներ 'ի դժոխոց
զանձն իմ. փրկեցեր զիս յայնցանէ որ
իջանեն 'ի գուբ ։

Սաղմոս ասացէք առաւն սուրբք նորա.
խոստովան եղերուք յիշատակի սրբու
թեան նորա ։

Սրտմտութիւն է 'ի բարկութեան նո
ա , և կեանք են 'ի կամսյ նորա ։

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք . առա
ւօտու եղիցի ուրախութիւն ։

Ես ասացի 'ի բարեկենդանութեան ի
մում, թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան ։

Տէր 'ի կամս քո առուր զեղջ լերին զօ
րութիւն . դարձուցեր զերեսս քո
յինէն, և ես եղէ խռովեալ ։

Ընդ քեզ տէր կարդացի, առ աստուած
իմ աղաչեցի , զինչ օգուտ է քեզ
յարենել իմէ թէ իջանեմ ես յա
պականութիւն ։

Միթէ հնդղ խոստովան առնիցի առ
քեզ, կամ պատմեացէ զճշմարտութիւն
քո ։

Լուաւ ինձ տէր և ողորմեցաւ , և տէր
եղեւ ինձ օգնական ։

Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութիւն .
զերծ յինէն զքուրձ, և ինձ պղեցոյց
զուրախութիւն ։

Որպէս սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ.
և այլ մի՛ զղջացայց, տէր աստուած իմ
յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ ։

Տունք ժբ ։ Գորգաց լգ ։

ՍԱՂՄՈՍ Լ.

Ի կոփարած . Նահապետութիւն Գովելեան . Սաղմոս ի Դաւիթ ։

Ի քեզ տէր յուսացայ՝ մի՛ ամաչեցից
յաւիտեան . յարդարութեան քում
փրկեա և ապրեցո զիս ։
Խոնարհեցո առ իս զունկն քո . վաղ
վաղեակ կեցուցանել զիս ։

Լ֊եր իմ աստուած պաշտպան և տուն
ապաւինի ապրեցուցանել զիս, զի հզօ֊
րիչ իմ և ապաւէն իմ դու ես։
Վասն անուան քո առաջնորդեցեր ինձ
և անուցեր զիս. և հանցես զիս յորդ
գայթէ յայսմանէ որ թագուցաւ ինձ։
Դու ես պաշտպան իմ աէր, և ի՛ ձե֊
ռըս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ։
փրկեցեր զիս տէր աստուած ճշմարտու֊
թեամբ քով. աստեցեր զայնոսիկ որ պա֊
հեն զերկիւղ ի՛ նմոտիս։
Ես ի՛ տէր յուսացայ, ցնծացայց և ու֊
րախ եղեց ի՛ փրկութեան քում։
Հայեցար ի՛ խոնարհութիւն իմ և փրկե֊
ցեր ի՛ վշտաց զանձն իմ. և ոչ մատնե֊
ցեր զիս ի՛ ձեռս նեղչաց իմոց, և կա֊
ցուցեր յանդորրու զոտս իմ։
Ողորմեա ինձ տէր զի նեղեալ եմ ես.
խռովեցաւ ի՛ սրտմտութենէ ակն իմ,
անձն իմ և փոր իմ։
Պակասեցան ի՛ ցաւոց կեանք իմ, և ամք
իմ յոգւոց ելանելոյ։
Ընդ թշուառացաւ ի՛ տկարութենէ զօրու֊
թիւն իմ, և ոսկերք իմ խռովեցան։
Քան զամենայն թշնամիս իմ եղէ ես

նախատ դրացեաց իմոց, յոյժ ահ և երկ
կիւղ ծանօթիցս իմոց։
Ընդ տեսանէին զիս, արտ֊
աքս փախչէին ինէն։
Մոռացեալ եղէ ես որպէս մեռեալ ի՛
սրտէ, և եղէ ես որպէս զանօթ կո֊
րուսեալ։
Զի լուայ ես ղեսամբաստանս բազմաց՝
որ շուրջ էին զինեւ. ի՛ ժողովել նոցա
ի՛ միասին առնուլ զանձն իմ խորհե֊
ցան, այլ ես ի՛ քեզ աէր յուսացայ։
Ասացի դու ես աստուած իմ, և ի՛ ձե֊
ռըս քո է ժառանգութիւն իմ։
փրկեա զիս ի՛ ձեռաց հնձնամեաց իմոց,
և ի՛ հալածչաց իմոց։
Երեւեցո զերեսս քո ի՛ ծառայս քո,
ապրեցո զիս տէր ըստ ողորմութեան
քում. տէր մի՛ յամօթ եղեց զի կար
դացի առ քեզ։
Ընդ ամաչեսցեն ամպարիշտք և իջցեն ի՛ դը֊
ժոխս. և համր եղիցին շրթունք նեն֊
գաւորք, որ խօսեին զարդարոյ զանի֊
րաւութիւն յամբարտաւանութեան
և յանդոնել ի՛ նմանց։
Որպէս զի բազում է ողորմութիւն

քաղցրութեան քո տէր, զոր պահեցեր երկիւղածից քոց։

Աբարեր դու այնոցիկ զոք յուսացեալ են ի քեզ, առաջի որդւոց մարդկան։ Ամրացուցեր զնոսա ի ծածկոյթ երեսաց քոց, ի խառնակութենէ մարդկան։ Ծածկեցեր զնոսա ի խորանի քում, ի հակառակութենէ լեզուաց։ Օրհնեալ է տէր, զի սքանչելի արար զողորմութիւն իւր ի քաղաք ամուր։ Ես ասացի ի զարմանալ իմում, թէ ընկեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։ Ոչ այսորիկ լուար ձայնի աղօթից իմոց, յաղաղակել իմում առ քեզ։ Սիրեցէք զտէր ամենայն սուրբք նորա, զի ստուգութիւն խնդրէ տէր, և հատուցանէ այնոցիկ որ առաւել առնեն զամբարտաւանութիւն։ Քաջալերացարուք և զօրասցին սիրտք ձեր, ամենեքեան որ յուսացեալ էք ի տէր։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԱ։

Խնդրուածք ի Դաւիթ։

Երանի ումեք թողութիւն եղեւ մեղաց, և ծածկեցան ամենայն յանցանք նորա։

Երանի առն՝ որում ոչ համարեսցի տէր զմեղս նորա, և ոչ գոյ նենգութիւն ի բերան նորա։

Լռեցի ես և մաշեցան ամենայն ոսկերք իմ, առ աղաղակել ինձ առ տէր զօրհանապազ ի տուէ և ի գիշերի։ Ծանրեաց ձեռն քո ի վերայ իմ. դարձայ ի թշուառութիւն, զի հարան փուշք։

Զմեղս իմ ցուցից քեզ, և զանօրէնութիւնս իմ ոչ ծածկեցից ի քէն։ Ասացի թէ պատմեցից ինձէն զմեղս իմ, և դու թողեր զամենայն ամպարշտութիւնս մեղաց իմոց։

Վասն այսորիկ յաղօթս կացցեն առ քեզ ամենայն սուրբք ի ժամ ընդունելի։

Բայց միայն ի ջուրցն հեղեղաց բազմաց, որ առ նոսա ինչ ոչ մերձեսցին։

Դու ես ապաւէն իմ ՚ի նեղութենէ
յայտնանէ , որ շուրջ եղեն զինեւ ։
Ցնծութիւն իմ փրկեա զիս յայնցանէ ,
որ պաշարեցին զիս ։
Խնաստուն արարից զքեզ և խելամուտ
՚ի ճանապարհ յոր և գնասցես , և հաս
տատեցից ՚ի վերայ քո զաչս իմ ։
Մի լինիք որպէս զձիս և զջորիս զի ոչ
գոյ ՚ի նոսա խնաստուութիւն . ՚ի սանձս
և ՚ի դանդանաւանդս ճմլեսցես զկզակս
նոցա , որ առ քեզ ինչ ոչ մերձենան ։
Խազուամ տանջանք են մեղաւորաց ,
բայց որ յոյս յառան ՚ի տէր՝ ողորմութիւն
տեառն շուրջ եղիցի զնոքօք ։
Ուրախ եղերուք և ցնծացէք արդարք
՚ի տէր . պարծեցարուք ամենեքեան
որ ուղիղ էք սրտիւք ։

Տունք ժդ ։ Գոբզայա խբ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԲ ։

Սաղմոս Դ Դաւթի ։

Ցնծացէք արդարք ՚ի տէր . ուղղոց
վայելէ օրհնութիւն . խոստովան ե-

ղերուք տեառն օրհնութեամբ . տասն
նաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ա-
սացէք նմա ։
Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր
զի բարի է . սաղմոս ասացէք նմա օրհ-
նութեամբ ։
Ուղիղ են պատգամք տեառն և ամե-
նայն գործք նորա հաւատովք . և սիրէ
ողորմութիւն և վերաւունս տէր ։
Ողորմութեամբ տեառն լի եղեւ եր-
կիր , և բանիւ տեառն երկինք հաստա-
տեցան , և հոգւով բերանոյ նորա
ամենայն զօրութիւնք նոցա ։
Ժողովեաց որպէս ՚ի տիկս զջուրս ծո-
վու . և դնէ ՚ի խորս զդանձս իւր ։
Երկիւղ ՚ի տեառնէ ամենայն երկիր , և
՚ի նմանէ դողասցեն ամենայն բնակիչք
աշխարհի ։
Նա ասաց և եղեն , ինքն հրամայեաց՝
և հաստատեցան ։
Տէր ցրուէ զխորհուրդս հեթանոսաց ,
անարգէ տէր զխորհուրդս ժողովրդոց ,
և արհամարհէ տէր զխորհուրդս իշ-
խանաց ։
Խորհուրդ տեառն յաւիտեան մնայ ,

խորհուրդ սրտի նորա ազգէ մինչեւ յազգ :

Երանի ազգի որոյ տէր աստուած օգնական է նմա. ժողովուրդ զոր ընտրեաց ի ժառանգութիւն իւր :

Ցերկնից նայեցաւ տէր յամենայն որդիս մարդկան. ի պատրաստ բնակութենէ իւրմէ հայեցաւ յամենայն երկիր նակիչս աշխարհի :

Ո՛ստեղծ առանձին զսիրտս նոցա, ի միտ առնու զամենայն գործս նոցա :

Ոչ թէ ի բազում զօրս իւր ապրեսցի թագաւոր, և ոչ սակաւ ի բազում զօրութեան իւրում :

Սուտ է ձի ի փրկութեան իւրում. ի բազում զօրութեան իւրում ոչ ապրեցուցանէ զհեծեալն :

Աչք տեառն ի վերայ երկիւղածից իւրոց, և սպ յոյսն յողորմութիւն նորա :

Փրկել ի մահուանէ զանձինս նոցա, և կերակրել զնոսա ի սովի :

Ընձինք մեր համբերեսցեն տեառն, զի օգնական և պաշտպան մեր է :

Ի նա ուրախ եղիցի սիրտ մեր, և յայ

նուն սուրբ նորա յուսացաք :

Եղիցի ողորմութիւն քո տէր ի վերայ մեր, որպէս յուսացաք ի քեզ :

Տունք ԻԹ :

ՍԱՂՄՈՍ ԼԳ.

Սաղմոս ի Դաւիթ. ի ժամանակի զի այլափոխեաց զերեսս իւր առաջի Աբիմելեքայ. և արձակեաց զնա, և գնաց :

Օրհնեցից զտէր յամենայն ժամ, յաւելենայն ժամ օրհնութիւն նորա ի բերանս իմ :

Ի տէր պարծեսցի անձն իմ. լսեցեն հեզք, և ուրախ եղիցին :

Մեծ արարէք զտէր ինձեւ. և բարձր արասցուք զանուն նորա ի միասին :

Խնդրեցի ի տեառնէ և լուաւ ինձ, յաւելենայն նեղութենէ իմմէ փրկեաց զիս :

Առաքեաց տառեր և առէք զլոյս, և երեսք ձեր մի՛ամաչեսցեն :

Այս աղքատ կարդաց առ տէր, և տէր լուաւ սմա. յամենայն նեղութենէ նոցա փրկեաց զնոսա :

Բանակ հրեշտակաց տեառն շուրջ է զերկիւղածսն իւրսն, և պահէ զնոսա :

Ճաշակեցէք և տեսէք զի քաղցր է տէր.

երանեալ է այր որ յուսայ ՚ի նա։
Երկերուք ՚ի տեառնէ ամենայն սուրբք
նորա. զի ոչ ինչ է պակասութիւն երկիւղածաց նորա։
Մեծամեծք աղքատացան և քաղցեան.
բայց որ խնդրեն զտէր՝ մի պակասեսցի ՚ի նոցանէ ամենայն բարութիւն։
Եկայք որդեակք իմ և լուարուք ինձ, և
զերկիւղ տեառն ուսուցից ձեզ։
Ո՛վ մարդ՝ որ կամիս զկեանս, սիրես
զաւուրս քո տեսանել ՚ի բարութեան։
Լռեցո զլեզու քո ՚ի չարութենէ. շրթունք քո մի խօսեսցին զնենգութիւն։
Խոտորեա ՚ի չարէ և արա զբարի. խնդրեա զհանգստութիւն և երթ զհետ նորա։
Աչք տեառն ՚ի վերայ արդարոց, և
կանջք նորա ՚ի վերայ աղօթից նոցա։
Երեսք տեառն ՚ի վերայ չարագործաց,
սատակել յերկրէ զյիշատակս նոցա։
Արդացին արդարք առ տէր, և տէր
լուաւ նոցա. յամենայն նեղութենէ
նոցա փրկեաց զնոսա։
Մերձ է տէր առ այնոսիկ որ մաշեալ
են սրտիւք, և զհոնարհս հոգւով
կեցուցանէ։

Բազում նեղութիւնք են արդարոց,
յամենայնէ փրկէ զնոսա տէր. և պահէ զամենայն ոսկերս նոցա, և մի ՚ի նոցանէ մի փշրեսցի։
Անհ մեղաւորի չար է, բայց որ ատեայ
զարդար՝ զղջասցի։
Փրկէ տէր զանձինս ծառայից իւրոց.
մի զղջասցին ամենեքեան որ յուսացեալ են ՚ի նա։

Տունք իս։ Գոբզայս Խ։

ՍԱՂՄՈՍ ԺԴ.

Ի խոպաճ. Սաղմոս Դ Դաւիթ։

Դատեա տէր զայնոսիկ որ դատին
զիս. մարտիր ընդ այնոսիկ որ մարտին ընդ իս։
Ած զզէն և զասպար քո, և արի յօգնել
ինձ. հան զսուր քո ընդդէմ հալածչաց իմոց, ասել զնոսա. և ասա դու
ցանձն իմ թէ փրկութիւն քո ես եմ։
Ամաչեսցեն և յամօթ լինին որ խնդրեն զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն որ խորհէին ինձ չար։

Տեսեր տէր և մի՛ լռեր. տէր մի՛ ՚ի բա-
ցեայ առնիր յինէն։
Չարթիր և հայեաց տէր՝ յիրաւունս
իմ, աստուած իմ և տէր իմ՚ի դատաս-
տանս իմ. և իրաւ արա ինձ ըստ ար-
դարութեան քումմ տէր աստուած իմ։
Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ, և
մի՛ ասասցեն ՚ի սիրտս իւրեանց՝ թէ
վա՛շ վա՛շ անձանց մերոց զի ընկղու-
զաք զնա։
Ամաչեսցեն և յամօթ լինին ոչ իբրև
դայլն ընդ չար իմ. զգեցցին զամօթ
և զանարգանս ոչ մեծաբանելն ՚ի վե-
րայ իմ։
Ցնծասցեն և ուրախ լինին ՚ի քեզ, ա-
մենեքեան ոչ կամին խաղաղութիւն
ծառայի քո։
Լեզու իմ խօսեսցի զարդարութիւնս
քո, զօրհանութիւն քո։

Տունք իե։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԵ.

Ի խորագիր. ծառայի տեառն. Սաղմոս ՚ի Դաւիթ։

Ասէ անօրէնն մեղանչել ընդ միտս
իւր, թէ չիք երկիւղ աստուածոյ ա-
ռաջի աչաց նորա։

Նենգեաց առաջի նորա գտանել զա-
նօրէնութիւն, և ատել զնա։
Բանք բերանոյ նորա անօրէնութիւն
և նենգութիւն են։
Ոչ կամեցաւ նա իմանալ զբարի, զա-
նօրէնութիւն խորհեցաւ յանկողնի
իւրում։
Եկաց նա յամենայն ճանապարհ որ ոչ
է բարի, և ՚ի չարէ նա ոչ ձանձրացաւ։
Տէր յերկինս է ողորմութիւն քո, ճըշ-
մարտութիւն քո մինչեւ յամպս։
Արդարութիւն քո որպէս լերինք աս-
տուած. իրաւունք քո որպէս վիսոս
բազում. զմարդիկ և զանասուն կե-
ցուցանես դու տէր։
Որպէս զի բազում արարեր զողորմու-
թիւն քո աստուած. այլ որդիք մարդ-
կան ՚ի հովանի թեւոց քոց յուսասա-
ցին։
Արբեսցին նոքա ՚ի պարարտութենէ
տան քո. և զուարճս վաիկութեան քո
տացես ըմպել նոցա։
Ի քէն է տէր աղբիւր կենաց, և լու-
սով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս։
Ծագեա զողորմութիւն քո՝ ոչ ճա-

նաչեն զքեզ, զարդարութիւնս քո՝ որ
ուղիղ են սրտիւք։
Մի՛ եկեսցէ՛ ի վերայ մեր ոտն ամբար-
տաւանից, և ձեռք մեղաւորաց մի՛
դողայուսցեն զմեզ։
Ընդ անկին ամենեքեան գործեն
զանօրէնութիւն. մերժեսցին և այլ
մի՛ կարասցեն հաստատիլ։

Ջունք ժգ։ Գողգոթա խ։
Կանոն Գողգոթա ե։ Սաղմոս ժբ։
Ջունք մղ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵԾԻՆ ՄՈՎՍԷՍԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ
ՄԱՐԳԱՐԷԻ

բ. Օրինաց լբ։

Նայեցարուք երկինք և խօսեցայց.
լսէ՛ երկիր զբանս բերանոյ իմոյ։
Ընդունելի լիցի որպէս անձրեւ բար-
բառ իմ, և իջցէ որպէս ցօղ պատ-
գամք իմ։
Որպէս անձրեւ՝ ի վերայ սիզոյ, որպէս
տարափ՝ ի վերայ խոտոյ. զի զանուն
տեառն կարդացուք, և տուք օրհ-
նութիւն աստուածոյ մերոյ։

Ընտրեաց որոյ ճշմարտութեամբ են
գործք նորա, և ամենայն ճանապարհք
նորա իրաւամբք են։
Ընտրեաց հաւատարիմ է և ոչ գոյ՝ ի
նմա անիրաւութիւն. արդար և ճըշ-
մարիտ է աէր։
Մեզան և ոչ նմա որդիքն արատոյ, ծը-
նունդք խոտորեալք և թիւրեալք։
Ո՞չ այդ այն է զոր տեառն հատուցա-
նէիք դուք, ժողովուրդք յիմար և
ոչ իմաստուն։
Ո՞չ սա ինքն է հայրն քո որ ստացաւ
զքեզ. արար՝ և ստեղծ զքեզ։
Յուշ լեսցին քեզ աւուրքն յառաջեկից.
իմացարուք զամս ազգաց մինչև յազգս։
Հարցջիր դու զհարս քո և պատմեսցեն
ցեղքեզ, ցծերս քո և ասասցեն քեզ։
Ի ժամանակի որպէս բաժանեաց բարձ-
րեալն զազգս ամենայն, որպէս սբի-
ռեաց նա զորդիսն ադամայ։
Կացոյց սահմանս հեթանոսաց ըստ
թուոյ հրեշտակաց աստուծոյ։
Եղեւ բաժին տեառն ժողովուրդ իւր
յակովբ, և վիճակ ժառանգութեան
իւրոյ իսրայէլ։

Խաւական եղեւ նմա յանապատի, ի ծարաւ տօթոյ յանդրտւոջ պաշտպա-
նեաց զնա։
Խրատեաց զնա և պահեաց որպէս բիբ ականն. որպէս զարծուի ի թեւս իւր ընկալաւ զնա, որպէս ի վերայ ձագուց իւրոց գիշացաւ։
Տարածեաց զթեւս իւր և ընկալաւ զնա, և բարձրեալ բերեր զնա ի վե-
րայ միջնոցան իւրոյ։
Տէր միայն առնէր զնոսա, և ոչ գոյր ընդ նոսա աստուած օտար։
Ընտուաց եհան զնոսա ի զօրութիւն երկրի. կերակրեաց զնոսա արդեամբք անդաստանոյ։
Դիեցոյց նոցա մեղր ի վիմէ, և իւղ յայ պատաժ վիմէ։
Իւղ կովուց կաթին մսքեաց ճարպով հանդերձ խոյոց որթուց ցլուց և նո-
խաղաց։
Օպարարտութիւն երիկամանց ցորե-
նոյ, և զարիւն խաղողոյ արբ գինի։
Ուկեր յակոբ յագեցաւ, և անգու-
շեաց սիրելին։
Վիրացաւ աստուարացաւ լայնացաւ.

եթող զտէր աստուած զարարիչ իւր, և յետս եկաց յաստուծոյ փրկչէ իւրմէ։
Բարկացուցին զնա օտարոտիւք իւր եանց, և կռովք իւրեանց դառնացու-
ցին զնա։
Օհեցին դիւաց՝ և ոչ աստուծոյ, դիցն զոր ոչ գիտէին նորք և առժա-
մայնք, զոր բնաւ ոչ ճանաչէին հարք նոցա։
Թողին զտէր որ ծնաւ զնոսա. մոռա-
ցան զաստուած որ կերակրեաց զնոսա։
Տեսես տէր և նախանձեցաւ, և սրտմը-
տեցաւ ի վերայ ուստերաց և դստե-
րաց նոցա և ասէ։
Դարձուցից զերեսս իմ ի նոցանէ. ցու-
ցից նոցա զինչ լինելոց իցէ յետս ժա-
մանակի։
Օի ազգ մի թիւր են նորա և որդիք անհաւանք. նորա նախանձեցուցին զնա ի չաստուածս իւրեանց, և դառ-
նացուցին զնա ի կուռս իւրեանց։
Արդ և ես նախանձեցուցից զնոսա յազգ անպիտան, և անմիտ ազգաւ զկնճեցու-
ցից զնոսա։
փառք հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Տուք փառս աստուծոյ, տուք օրհնութիւն մարգասիրին յաւիտենից, որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ։ Արդարեր ահա վասն սրբոյ անուանդ քո պատուականի ընկալ զաղաչանս մեր և կեցո զմեզ։

Վասն՝ ի դիշերի և՝ ի տունջեան և յամենայն ժամու խօսել մեզ քեզ առանց տեառն, զտէր աղաչեսցուք։

Տէր ողորմեա։

Վասն չանկանելոյ մեզ՝ ի փոքձութիւն, որում ոչ կարեմք հանդուրժել, զտէր աղաչեսցուք։

Վասն անբիծ և անդատապարտ կալ մեզ առաջի ահեղ աթոռին քրիստոսի, զտէր աղաչեսցուք։

Վասն առաքնորդելոյ մեզ՝ ի նաւահանգիստ կենաց անվախճանից, զտէր աղաչեսցուք։

Վասն սրժանել լինելոյ մեզ վերին կոչմանն և երկնից արքայութեանն, զտէր աղաչեսցուք։

Վասն հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով՝ ի քրիստոս ննջեցին, զտէր աղաչեսցուք։

Եւ եամիաբան վասն ճշմարիտ և սուրբ հաւատոյս մերոյ, զտէր աղաչ։

Օրհնեալ մեր և զվիմեանս տեառն տուծոյ ամենակալին յանձն արաստուք։

Ողորմած մեզ տէր աստուած մեր քոմ. ասաստուք ամենեքեան միաբանութեամբ։

Տէր ողորմեա, տէր ողորմեա, տէր ողորմեա։

Ընծ։

Ի դիշերի և՝ ի տունջեան և յամենայն ժամու դքեզ աղաչեմք, և՝ ի քէն խնդրեմք մարդասէր տէր։ Ոյր մեզ աստուած փրկիչ մեր. խոնարհեսցի ունկն քո՝ ի խնդրուածս մեր, զի մի ոք նայն լսցին վաստակ ծառայից քոց։

ստուածպաշտութեան, ընկալ տէր
զաղօթս և զերկրպագութիւնս մեր,
և հասո մեզ զողորմութիւն քո առա-
տապէս. ծածկեա զմեզ ընդ հովա-
նեաւ ամենազօր աջոյդ քո. զօրացո զը-
մեզ տէր զօրութեամբ սուրբ հոգ-
ւոյդ. պահեա զմեզ որպէս բիբ ական,
և արա առ մեզ նշան բարի ի դոյեաստ
և ի փառաբանութիւն անուանդ
քոմ սրբոյ: Օ՛ի՛ քո փառս կատարի
ամենայն արարածոց միանձնաւոր փա-
ռաբանութիւն ի բարձունս հօր և
որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ, այժմ և միշտ
և յաւիտեան յաւիտենից. ամէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:
Ընթերցուած երիւղփեսոյ:

Ոլիւ քաջ հոլիւ բարի և յաւիտե-
նական, նայեաց և այց զայս բանաւոր
հօտի քո, զոր ժողովեցեր առ քեզ
զմարմնաւքդ քո: Օ՛ի քո առաջի կամք
տէր, և առ ի քէն ողորմութեանդդ
և զմարմնաւքդ ակն ունիմք: Օ՛ամե-
նեսեան օրհնեա, զամենեսեան խնամա-
նացո, զամենեսեան լուսաւորեա, և

ամենեցուն պարգեւեա զերկնից ար-
քայութիւնդ: Վասն զի դու ես տէր
կենաց և աստուած ողորմութեան, և
քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և
պատիւ, այժմ և միշտ և յաւիտեան
յաւիտենից. ամէն:

Սաղմոս:

Ի դիշերի և ի տունջեան և յամենայն
ժամու անդադար փառաւորեմք զը-
հայր և զորդի և զսուրբ հոգի, այժմ
և միշտ և յաւիտեան յաւիտենից.
ամէն:

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս.
ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս:

Դավթի յառաջ Նոցա արքայութիւն, բազում խաղաղութիւն մինչեւ. կատարեցի տուին։

ՍԱՂՄՈՍ Լ.Զ.

Սաղմոս Դ Դաւիթ։

Ա՛ն նախանձիր ընդ չարս, մի՛ ընդ այնոսիկ որ գործեն զանօրէնութիւն։ Օ՛ի որպէս խոտ վաղվաղակի չորանան, որպէս զդալարի խոտոյ վազվազակի անցցեն։

Յուսա՛ի առ՛ր՝ և արա զբարութիւն, բնակեա յերկրի՝ և հովուեացես՛ի մեծութեան նորա։

Ակնա՛ի առառնէ՝ և նա տացէ քեզ զինդրուածս սրտի քո. յայտնեա առաջ՝ Քի առեալն զհանապարհս քո և յուսա՛ի նա։

Նա արասցէ և հանցէ որպէս զլոյս զարդարութիւնս քո, զիրաւունս քո որպէս զօր հասարակ։

Հնազանդ լեր առաւն և ծառայեա նմա, և մի՛ նախանձիր ընդ այնոսիկ որոյ աւակեալ իցեն ճանապարհք իւրեանց, ընդ մարդոյ որ գործէ զանօրէնութիւն։

Լռեա ՚ի բարկութենէ, հանդիր ՚ի սրտմտութենէ, և մի նախանձիր ընդ չար։

Չարք վարձատուին սատակեսցին, բայց որք համբերեն տեառն՝ նոքա ժառանգ դասցեն զերկիր։

Փոքր մի և այլ ոչ եւս իցէ ամպարիշտն. խնդրեսցես զտեղի նորա՝ և ոչ գտցես։

Այլ որ հեզք են՝ նոքա ժառանգեսցեն զերկիր, և վայելեսցին ՚ի բազում խաղաղութեան խրատուց։

Սպասէ մեղաւոր արդարոյ, և կրճտէ ՚ի վերայ նորա զատամունս իւր, այլ տէր ծիծաղեսցի զնովաւ։

Սրանգի յառաջագոյն տեսանէ, զի հասեալ է օր նորա։

Սուր հանին մեղաւորք և լարեցին զաղեղունս իւրեանց, հարկանել զաղքատս և զտնանկ, սպանանել զոմն՝ որ խոնարհն է սրտիւ։

Սուրք նոցա մտցեն ՚ի սիրտս նոցա, և աղեղունք նոցա փշրեսցին։

Լաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ, քան զբազում մեծութիւն մեղաւորաց. և.

բազուկք ամպարշտաց խորտակեսցին։ Հաստատէ տէր զարդարս, և ճանաչէ զանարատս անքծիկս. ժառանգութիւն նոցա յաւիտեան եղիցի։

Մի ամաչեսցեն նոքա ՚ի ժամանակս չարութեան, այլ յաւուրս սովոյ յագեսցին։

Ահա մեղաւորք կորիցեն. այլ թշնամիք առաւն ՚ի փառաւորել և ՚ի բարձրանալ իւրեանց պակասեսցին որպէս ծուխ զի պակասէ։

Փոխ առնու մեղաւորն և ոչ հատուցանէ. այլ որ արդարն է ողորմի և տայ։

Այք օրհնեն զտէր՝ ժառանգեսցեն զերկիր. և որք անիծանեն՝ սատակեսցին ՚ի նմանէ։

Ի տեառնէ ուղղին գնացք առն. զձանապարհս նորա նա կամի յոյժ։

Թէպէտ և պայճախլեսցի, նա մի կորնչանեսցի, զի տէր ձեռնկալու է նորա։

Մանուկ էի ես և ծերացայ, և ոչ տեսի զարդար արհամարհեալ, և ոչ զզաւակ նորա՝ Թէ մուրանայ հաց։

Օրհանաստազ ողորմի և տայ փոխ. զաւակ նորա օրհնեալ եղիցի յաւիտեան։

Խոտորեա՛ ի չարէ և արա զբարի. բնակեացես յաւիտեան յաւիտենից՝ի նմա։
Տէր սիրէ զիրաւունս և ոչ լքանէ զսուրբս իւր, այլ յաւիտեան պահեսցին։
Ընծրէնք հալածեացին՝ի միաբանին, և զսերմանակ ամպարշտից սատակեսցի։
Այլ արդարք ժառանգեսցեն զերկիր, և բնակեսցեն յաւիտեան յաւիտենից՝ի նմա։
Բերան արդարոյ խորհի զիմաստութիւն, և լեզու նորա խօսեսցի զիրաւունս։
Օրէնք աստուծոյ իւրոյ են՝ի սրտի իւրում, և մի դալմակիցեսցին գնացք նորա։
Հայի մեղաւորն ընդ արդար, և խընդրէ զի սպանանել զնա. այլ տէր ոչ թողու զնա՝ի ձեռս նորա, և ոչ դատաստ պարտէ՝ յորժամ դատի զնա։
Համբեր տէրունն և պահեա զճանապարհս նորա, և բարձր արասցէ զքեզ՝ի ժառանգել զերկիր, և զասասակուսին մեղաւորացն տեսցես։
Տեսի զամբարիշտն վերացեալ բարձր քան զլիբանան, որպէս զմեծագոյս կիպարիսոսաց։

Ընդի՛ և անդ ոչ էր, խնդրեցի՛ և ոչ գտաւ տեղի նորա։
Պահեա զանբծութիւն և տես զուղղութիւն, զի գոյ միաց ծագումն առն խաղաղարար։
Ընծրէնք հալածեացին՝ի միաբանին, և զանակամբարշտաց կորիցէ։
Փրկութիւն արդարոց՝ի տեառնէ է, վերակացու է նոցա՝ի ժամանակս նեղութեան։
Օգնեացէ նոցա տէր և փրկեացէ զնոսա, ապրեցուսցէ զնոսա՝ի մեղաւորաց, և կեցուսցէ զնոսա զի յուսացան՝ի նա։

Տունք լե։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԵ։

Սաղմոս՝ի Դաւիթ, առ՝ի յիշեցուցանել ընծայեցոյ։

Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քո յանդիմանես զիս, և մի՛ բարկութեամբ քո խրատես զիս։
Ո՛չ նետք քո հարան յիս, և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո։
Ո՛չ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ, յերեսաց բարկութեան քո։
Ո՛չ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց,

յերեսաց մեղաց իմոյ ։
Ընծայենու Թիւնը իմ բարձրացան քան
զգլուխ իմ. որպէս բեռն ծանր ծանր
բացան՚ի վերայ իմ։
Նախեցան և վտեցան վէրք իմ, յերե-
սաց անզգամու Թեան իմոյ ։
Տառապեցայ և խոնարհ եղէ յոյժ, զօր-
հանապազ սգասուն գնայի. զի անձն
իմ լի եղեւ չարչարանօք, եւ ոչ գոյ
բժշկու Թիւն մարմնոյ իմոյ ։
Չարչարեցայ և խոնարհ եղէ մինչեւ
յոյժ, մռնչէի առ հեծու Թեան սրտի
իմոյ ։
Տէր առաջի քո է ամենայն ցանկու-
Թիւն իմ, և հեծու Թիւն իմ ՚ի քէն ոչ ծածկեցաւ ։
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և ետ զիս
զօրու Թիւն իմ. լոյս աչաց իմոց և այս
ոչ եղեւ ընդ իս ։
Բարեկամք և մերձաւորք իմ առաջի իմ մերձեցան և կացին, և մերձա-
ւորք իմ հեռի եղեն յինէն ։
Բռնադատեին զիս և խնդրէին զան-
ձն իմ զոք խնդրէին չար ՚ի վերայ իմ.
խօսեցան զանօրէնու Թիւն ևզնենգու-

Թիւն զօրհանապազ խորհեցան ։
Ակլեւ որպէս խուլ՝ զի ոչ լսէ, որպէս
համր՝ որ ոչ բանայ զբերան իւր ։
Եղէ ես որպէս մարդ որ ոչ լսէ, և ոչ
գոն խօսք ՚ի բերան նորա ։
Ես ՚ի քեզ տէր յուսացայ, և դու լուր
ինձ տէր աստուած իմ։
Ասացի Թէ մի՛ ուրախ եղիցին յիս
Թշնամիք իմ, ՚ի սասանել ոտից իմոց՝
՚ի վերայ իմ մեծամեծս խօսեցան ։
Ես ՚ի տանջանս պատրաստ եմ, և ցաւք
իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ։
Զանօրէնու Թիւնս իմ պատմեցից, և
հոգացայց վասն մեղաց իմոց ։
Իսկ ապրդ Թշնամիք իմ կենդանի են և
զօրացեալ են քան զիս. բազում էին
ոմք սատին զիս ՚ի սուտապատում ։
Ոմք հատուցին ինձ չար փոխանակ
բնդ բարւոյ, չար խօսէին զինէն, զի
ես երթայի զհետ արդարու Թեան ։
Մի՛ Թողուր զիս տէր աստուած իմ,
և մի՛ ՚ի բացէ առնիր յինէն. հայեաց
յօգնել ինձ տէր փրկու Թեան իմոյ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԲ.

Ի խափարճ · յերեխայէ օրհնութիւն ի Դաւիթ :

Ասացի թէ պահեցից զճանապարհս
իմ, զի մի մեղայց լեզուաւ իմով :
Եդի պահապան բերանոյ իմոյ , ՚ի հա
կառակել մեղաւորին առաջի իմ :
Խոտ եղէ և խոնարհեցայ · լռեցի ՚ի
բարութիւնէ , և ցաւք իմ նորոգեցան
յիս :
Ջեռաւ սիրտ իմ ՚ի մտի իմում , և ՚ի
խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր :
Խօսեցայ լեզուաւ իմով և ասացի՝ ցոյց
ինձ տեր վախճառած իմ և զվիճակ աւ
րուց իմոց քանիօն է , զի գիտասցի
ցից թէ ուրչափ ինչ պակասակ է յինէն :
Ահա չափով եդեր զաւուրս իմ, և կար
զօրութեան իմոց որպէս ոչ ինչ է ա
ռաջի իմ. սակայն ամենեւին ընդու
նայն է ամենայն մարդ մեղկ :
Ընդաբէն որպէս՚ի պատկերի շրջի մարդ ,
սակայն զուր խռովի . դանձէ և ոչ գի
տէ ումմ ժողովէ :
Ախ արդ ինչ է հանգերձութիւն իմ՝
թէ ոչ դուս տէր , կամ կարս զօրութեան

իմոյ՝ թէ ոչ ՚ի քէն :
Յամենայն անօրէնութենէ իմմէ փրկ
եցեր զիս . նախատինս անզգամաց ա
րարեր զիս :
Խոտ եղէ և ոչ բացի զբերան իմ, զի
դուս արարեր :
Իբաց արս յինէն զտանջանս իմ, զի ՚ի
զօրութենէ ձեռին քոյ եմս պակասեցայ :
Կշտամբութեամբ վասն մեղաց խրա
տեցեր զմարդ , մաշեցեր որպէս սար
դիւտասցն զանձն նորա . սակայն ընդու
նայն է ամենայն մարդ :
Լուր աղօթից իմոց , ունկն դիր
խնդրուածոց իմոց , արտասուաց իմոց
մի լռեր :
Պանդուխտ եմ ես առաջի քո , ևժդե հ
և անցաւոր որպէս ամենայն հարք իմ :
Թող արս ինձ զի հանգեայց մինչեւ
երթիցեալ իցեմ, ուստի ոչ դարձ գտա
նիցեմ :

Տաւիթ մ.

ՍԱՂՄՈՍ ԼԹ.

Ի խորագ. Սաղմոս Դաւիթ։

Ակամբերելով համբերի տեառն և նա
յեցաւ առ իս և լուաւ աղօթից իմոց։
Եհան զիս ի գբոյ տատապանաց, ի կաւ
ւոյ և ի տղմոյ։
Հաստատեաց ի վէմսյ վիմի զոտս իմ,
և ուղեաց զգնացս իմ։
Ածրի ի բերան իմ օրհնութիւն նոր.
զօրհնութիւն տեառն աստուծոյ մերոյ։
Տեսցեն բազումք և երկիւղեն, և յու
սասցին ի տէր. երանեալ է այր՝ որոյ
անուն տեառն յոյս է նորա։
Ոչ հայեցաւ նա ի նանրութիւն և ոչ
ի մոլութիւն սուտ։
Բազում արարեր դու տէր աստուած
իմ զբանեղելիս քո. խորհուրդս քոց ոչ
ոք է որ նմանի քեզ։
Պատմեցի և խօսեցայ, և բազում եղեն
քան զթիւ. ընդ զոհս և ընդ պատա
րագս ոչ հաճեցար. ականս հաստատե
ցեր ինձ, ողջակէզս և վճռան մեղացն
ոչ խնդրեցեր։
Յայնժամ ասացի՝ Ահա ասեմ պատ

եաս. ի գլուխս գրոց գրեալ է վասն իմ։
Ընդել զկամս քո առնուաւ իմ կամե
ցայ, և զօրէնս քո ի միջ որովայնի իմոյ։
Ընդառաքեցից զարդարութիւնս քո
ի եկեղեցիս մեծս, ահա զբերանս իմ
ոչ արգելից ի քէն։
Տէր դու գիտացեր զարդարու
թիւն քո ոչ ծածկեցի ի սրտի իմում,
զճշմարտութիւն քո և զփրկու թիւն քո
ասացի և ոչ թագուցի զողորմութիւնս
քո, և զճշմարտութիւն քո ի ժողովըր
դենէ մեծէ։
Ալ դու տէր մի հեռի առներ զող
թութիւնս քո յինէն. զի ողորմու
թիւն քո և ճշմարտութիւն քո յա
ւէնայն ժամ ընկալցին զիս։
Շուրջ եղեն զինեաւ չարք՝ որոց ոչ էր
նոցա թիւ. հասին ինձ անօրէնութիւնք
իմ, և ես ոչ կարացի տեսանել։
Բազում եղեն քան զհեր գլխոց իմոց,
և սիրտ իմ եթող զիս։
Կամեաց տէր փրկել զիս, և տէր յօգ
նել ինձ նայեաց։
Ընդհանգուցեն և յամօթ լինին որք խնդր
րեն զանձն իմ բառնալ զայս. դարձ

յին յետս և ամաչեսցեն որ խորհին
ինձ չար։
Պահեսցեն զամօթ սո֊ ժառանգն վաղվա
զակի, որ ասեն ինձ վաշ վաշ։
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ, ա
մենեքեան որ խնդրեն զքեզ սէր։
Ասասցեն յամենայն ժամ՝ մեծ է աստ,
ուած, և ոչ սիրեն զփրկու֊թիւնդ քո։
Ես աղքատ և տնանկ եմ ասաուած
խորհեա զիս, օգնական և պաշտպան
իմ, և դու աստուած իմ մի յամենայ։

Տունք իբ։ Գոլգոթա ծբ։

ՍԱՂՄՈՍ Խ.

Ի հպարտ֊ Սաղմոս ՚ի Դաւիթ։

Երանելի որ խորհի զաղքատն և զտը
նանկ, յաւուր չարի փրկէ զնա աէր։
Տէր փրկէ զնա և կեցուսցանէ, երա
նելի առնէ զնա ՚ի վերայ երկրի, և ոչ
մատնէ զնա ՚ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։
Տէր օգնական է նմա ՚ի մահիճս ցաւ
ոց իւրոց · զամենայն անկողինս նո
ցա դարձուսցանէ ՚ի հիւանդու֊թենէ
նորա։

Օրհնեալ աէր աստուած իսրայէլի յա
ւիտեան։
Ես ասացի աէր ողորմեա ինձ, բժըշ
կեա զանձն իմ, ես մեղայ քեզ։
Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար, երբ ի
ցե զի մեռցի և կորիցէ անուն նորա։
Մտանէր տեսանել զնանրու֊թիւն, խօ
սէր ՚ի սիրտ իւր, ժողովէր զանօրէնու֊
թիւն յանձն իւր։
Ելտաբա ելանէր ես զնոյն խօսէր · զի
նէն շընջէին ամենայն թշնամիք իմ։
Խորհեցան չար ՚ի վերայ իմ. բան անօ
րէնու֊թեան եդին ՚ի վերայ իմ։
Միթէ որ ննջիցէն, և այլ ոչ յա
ւելցու յառնել. քանզի և այրն խա
ղաղու֊թեան իմոյ յոր և եմն յուսացայ։
Որ ուտէր զհաց իմ, յարձակեաց առ
նել ինձ խափէու֊թիւն։
Այլ դու աէր ողորմեա ինձ, հանպնեա
զիս և հատուսցից նոցա։
Այսմ ծանեայց թէ հաճեցար ընդ
իս, զի մի ուրախ եղիցին յիս թըշ
նամիք իմ։
Այլ զիս յանդգնու֊թեան իմում ընկալ
ար · հաստատեցեր զիս առաջի քո յաւ
իտեան։

Հետեւանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի։

Տունք ԺԹ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԱ.

Ի կատարած. հմայութեան որդւոցն Կորխայ. Սաղմոս ի Դաւիթ։

Որպէս փափաքէ եղջերու յայրերս ջուրց, այնպէս փափաքէ անձն իմ առ քեզ աստուած։

Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ աստուած հզօր և կենդանի. երբ եկից երեսացդ աստուծոյ։

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր ի տուէ և ի գիշերի, այն զի ասէին ցիս զօրհամայ հանապազ՝ Թէ ո՞ր է աստուած քո։

Այս որպէս յիշի՝ տառապեր յիս անձն իմ. քանզի երթեայի ես մինչ ի տեղի հրաշալի տանն աստուծոյ։

Ի ձայն ցնծութեան խոստովանութեան, և ի ձայն բարեկենդանութեան։

Արդ ընդէր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէր խռովես զիս. յուսա առ աստուած, խոստովանեա նմա՝ փրկիչ երեսաց իմոց աստուած է։

Տունք ԺԹ։

նանուս, ի հերմոնէ ի լեռնէ փոքուէ։

Ձայնք ի խորոց կարկացին առ քեզ, ի ձայն ահեղութեան քոյ։

Ամենայն զբօսանք քո, և ալիք քո անցին ի վերայ իմ։

Ի տուէ պատուիրեաց տէր զողորմութիւն իւր, գիշերի զօրհնութիւն նորա. և աղօթք իմ առ աստուած կենդանի նաց իմոց։

Ասացի աստուծոյ՝ ընդունելի իմ ես. ընդէր մեծացեր զիս, ընդէր տրտում գնամ ես՝ ընդ հալումն թշնամւոյ իմոյ։

Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատեցին զիս թշնամիք իմ յասել ցիս զօրհանապազ՝ Թէ ո՞ր է աստուած քո։

Արդ ընդէր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէր խռովես զիս. յուսա առ աստուած, խոստովանեա նմա՝ փրկիչ երեսաց իմոց աստուած է։

Տունք ԺԹ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԲ.

Սաղմոս ի Դաւիթ։

Դատ արա ինձ աստուած, և խրատ արա ինձ՝ ի դատաստանի իմում։

Զպղծէ ոչ ոչ է սուրբ, ի մարդոյ մե-

ղառոյէ նենգաւորէ վրկեա զիս։
Դու աստուած հզօրիչ իմ ես, ընդէ՞ր
մոռացար զիս, ընդէ՞ր սգոտւմ գնամ
ես ՚ի նեղել թշնամւոյ իմոյ։
Ընաբեա տէր զլոյս քո և զճշմարտու-
թիւն քո, զի առաջնորդեացեն ինձ, հան-
ցեն զիս ՚ի լեառն սուրբ և ՚ի յարկս քո։
Ասիցե աւաչի սեղանոյ աստուծոյ առ
աստուած՝ որ ուրախ առնէ զմանկ
կուժիւն իմ։
Խոստովան եղէց քեզ օրհնութեամբ,
աստուած աստուած իմ։
Ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ, կամ
ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա առ աստ-
ուած, խոստովանեա նմա՝ փրկիչ ե,
րեսաց իմոց աստուած է։

Տունք է։ Գոբզայ լէ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԳ.

Ի կատարած. իմաստութեան որդւոցն Կորխայ. Սաղմոս ՚ի Դաւիթ։

Աստուած ականջօք մերովք լսաք,
զոր հարքն մեր պատմեցին մեզ։
Գործն զոր գործեցեր յաւուրս նո-
ցա, յաւուրսն առաջինս։

Զձեռն քո խլեաց զհեթանոսս և զնո-
սա տնկեցեր. չարչարեցեր զժողո-
վուրդս, և հաներ զնոսա։
Ոչ ՚ի սրով իւրեանց ժառանգեացեն
զերկիր, և ոչ բազուկ նոցա փրկեաց
զնոսա։
Այլ աջ քո և բազուկ քո և լոյս ե-
րեսաց քոց, զի հաճեցար դու ընդ նոսա։
Դու ինքն ես թագաւոր իմ և աստ-
ուած իմ, որ հրամայեցեր փրկու-
թեանցն յակովբայ։
Ձեզ զքշնամիս մեր հարցուք, և ա-
նուամբ քով արհամարհեսցուք զյա-
րուցեալսն ՚ի վերայ մեր։
Ոչ ՚ի յաղեղն իմ յուսացեալ եմ, և
ոչ սուր իմ կեցուցանէ զիս։
Այլ դու փրկեցեր զմեզ ՚ի թշնամեաց
մերոց, և զատելիս մեր յամօթ արարեր։
Ընտուծով պարծեսցուք զօրհնա-
պազ, և անուան նորա խոստովան ե-
ղիցուք յաւիտեան։
Սակայ ապ մերժեցեր և անարգեցեր
զմեզ, եւ ոչ ելեր աստուած բնպ
զօրս մեր։
Դարձուցեր զմեզ յետս քան զթշնա-

միա մեր, և առելիք մեր յաւիտեան-
ցին զմեզ։
Նաւուր զմեզ որպէս ոչխար՝ ի զենումն,
և ընդ հեթանոսս ցրուեցեր զմեզ։
Վաճառեցեր զժողովուրդս քո առանց
գնոյ, և ոչ գոյ թիւ ազգակի մերոյ։
Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց
մերոց, ծաղր և այպն կատականաց այ-
նոցիկ որ շուրջ էին զմեզ։
Արարեր զմեզ յառակս հեթանոսաց,
՝ի շարժել զգլուխս ժողովրդոց։
Օ՛ր ամենայն նախատինք իմ առաջի
իմ են, և ամօթ երեսաց իմոց ծած-
կեաց զիս։
Ի ձայնէ նախատողին և չարախօսի,
յերեսաց թշնամւոյն և հալածչի։
Ա՛յս ամենայն եկն՝ի վերայ մեր և մեք
զքեզ ոչ մոռացաք, և ոչ ստեցաք ու-
խտի քում, և ոչ դարձաք յետս սրտիւք
մերովք։
Դարձուցեր զշաւիղս մեր՝ի ճանապարհ
հայց քոց, խոնարհ արարեր զմեզ՝ի տե-
ղի չարչարանաց, և ծածկեցին զմեզ
ստուերք մահու։
Թէ մոռացեա՞լ էիր մեր զանուն աս-

տուծոյ մերոյ, կամ ձգեա՞լ էիր զձեռս
մեր առ աստուածս օտարս։
Ա՛կայն աստուած խնդրէ զայս. ո՛վ նա
քննէ զգաղտնիս սրտից մերոց։
Վասն քո մեռանիմք զօրհանապազ. հա-
մարեցաք որպէս զոչխար՝ ի զենումն։
Օ՛արի՛ր՝ ընդէ՞ր նինջես տէր. արի և մի՛
մերժեր զմեզ յապառ։
Ո՛վ՞ դարձուցանես զերեսս քո՝ի մի՛նչ.
մոռանաս զաղքատութիւն եւ զնե-
ղութիւնս մեր։
Խոնարհ եղեն մինչեւ՝ ի հող անձինք
մեր, և յերկիր կցեցան մէջք մեր։
Երի տէր օգնեա մեզ, և փրկեա զմ-
մեզ վասն անուան քո։

Տաճար իմ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԴ.

Ի կատարած. զաւանութեանց ծամառնակաց. որդւոցն Կորխայ իմաս-
տութեան. Սաղմոս օրհնութեան վասն պրեղտոյն։

Բղխեաց սիրտ իմ զպատգամն քո բա-
րիս, և ասացից զործս իմ թագաւորի։
Լեզու իմ որպէս գրիչ արագագիր
դպրի, դեղեցիկ տեսանելով քան զա-
մենայն որդիս մարդկան։

Ափեցան չնորհք ի շրթանց քոց, վասն այսորիկ օրհնեաց զքեզ աստուած յաւիտեան։

Ընդ զսուր ընդ քո զքեզ, հզօր, վայելչութեան և գեղոյ քո։

Արեա ուղեա և թագաւորեա վասն ճշմարտութեան հեզութեան և արդարութեան, եւ առաջնորդեսցէ քեզ սքանչելապէս աջ քո։

Նետք քո սրեալ են հզօր, և ժողովուրդք ի ներքոյ քո անկցին, ի սիրտ տղայ թշնամեաց թագաւորի։

Աթոռ քո աստուած յաւիտեան յաւիտենից, գաւազան ուղղութեան գաւազան արքայութեան քո։

Սիրեցեր զարդարութիւն, և ատեցեր զանօրէնութիւն։

Վասն այսորիկ օծ զքեզ աստուած աստուած քո իւղով ուրախութեան, առաւել քան զընկերս քո։

Զմուռս և սաւսխան և կասիա ի զգեստս քումմէ ի տաճարաց փղոսկրեայց, ուստի ուրախ արարին զքեզ դստերք թագաւորաց ի պատիւ։

Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ, ի

հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ։

Լուր դուստր և տես, խոնարհեցո զունկն քո, մոռա զժողովուրդ քո և զտուն հօր քո, զի ցանկասցաւ թագաւոր գեղոյ քո։

Սա ինքն է տէր քո՝ երկիր պագցես սմա. և դուստր ծուրայ երկիր պագցէ սմա. և պատարագօք զերեսս տուր պաշտեսցեն մեծամեծք ի ժողովրդոց։

Ամենայն փառք դստեր թագաւորի ի ներքոյ, ի վերջաւորս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ։

Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նորա, և զընկերս նորա տարցին նմա։

Ընծեան ցնծութեամբ և ուրախութեամբ և տարցին ի տաճար թագաւորի, և փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո։

Կացուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամենայն երկիր, յիշեսցի անուն քո ընդ ամենայն ազգս ազգաց։

Վասն այսորիկ ժողովուրդք խոստովան եղիցին առ քեզ յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԵ.

Ի հպատակ. երջոյն Կրիայ ի վերայ գալոնիաց։

Ընտուած մեր ապաւէն և զօրութիւն. օգնական ի վերայ նեղութեանց որ գտին զմեզ յոյժ։

Վասն այսորիկ ոչ երկիցուք մեք ի խառնել երկրի, ի փոխոխել լերանց ի սիրտս ծովու։

Ոչեցին և խառնեցան ջուրք նոցա. խռովեցան լերինք ի զօրութենէ նորա։

Վնասք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն աստուծոյ, և սուրբ արար զյարկս կրա իւր բարձրեալն։

Ընտուած ի մէջ նոցա, և նոքա մի սասանեսցին. օգնեսցէ նոցա աստուած ի վաղորդայնէ մինչ ի վաղորդայն։

Խռովեցան հեթանոսք և խոնարհեցան թագաւորութիւնք. եհաս ձայն իւր բարձրեալն և խռովեցաւ երկիր։

Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունելի է մեր աստուած յակովբայ։

Եկայք և տեսէք զգործս աստուծոյ, որ արար ինչս եւ զարուեստս ի վերայ երկրի։

Նհար զադարեցուսցէ ի ծագաց մինչև ի ծագս երկրի. զաղեղնսն վշրեաց, զզէնս խորտակեաց և զասպարս այրեաց հրով։

Կանխեցէք և ծանեարուք զի ես եմ աստուած. բարձր եղէց ի հեթանոսս, և բարձրացայց ի վերայ երկրի։

Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունելի է մեր աստուած յակովբայ։

Տունք ժա։ Գոբզայ ծղ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԶ.

Ի հպատակ. վան երջոյն Կրիայ. Սաղմոս ի Դաւիթ։

Ծափս հարէք ամենայն հեթանոսք. աղաղակեցէք առ աստուած ի ձայն ցնծութեան։

Տէր բարձրեալ և ահարկու, թագաւոր մեծ ի վերայ ամենայն երկրի։

Հնազանդ արար զժողովուրդս ընդ մեզ, և զհեթանոսս ի ներքոյ ոտից մերոց։

Ընտրեաց զմեզ իւր ի ժառանգութիւն, զգեղեցկութիւնն յակովբայ զոր և սիրեաց։

Համբարձաւ աստուած օրհնութիւն, և տէր ձայնիւ փողոյ։

Սաղմոս ասացէք աստուծոյ մերում, սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում սաղմոս ասացէք։

Թագաւոր ամենայն երկրի աստուած է, սաղմոս ասացէք նմա իմաստութեամբ։

Թագաւորեաց աստուած ի վերայ հեթանոսաց. աստուած նստաւ յաթոռ սրբութեան իւրոյ։

Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան առ աստուած աբրահամու, զի աստուծոյ զօրութիւնք յերկրէ յոյժ համբարձան։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԵ.

Սաղմոս օրհնութեան որդւոցն Կորխոյ. երկրորդ շաբաթու։

Պատ է տէր և օրհնեալ է յոյժ, ի քաղաք աստուծոյ մերոյ ի լեառն սուրբ նորա։

Հաստատեալ ցնծասցէ ցնծութիւնամբ ամենայն երկիր. լերինք սիոնի կողմանք հիւսիսոյ քաղաք թագաւորի մեծի։

Աստուած ի տաճարի իւրում յայտնի, ի ժամանակի որպէս օգնական լինէր նոցա։

Ահաւասիկ թագաւորութիւնք երկրի ժողովեցան, և անցին ի միասին։

Ինքեանք տեսին այսպէս և զարմացան. խռովեցան սասանեցան, և դողութիւն կալաւ զնոսա։

Անդ երկունք որպէս ի ծննդեան, ի հողմ սաստիկ փշրեսցէ զնաւս ի Թարսիս։

Որպէս լուաք՝ այնպէս և տեսաք, ի քաղաք տեառն զօրութեանց ի քաղաք աստուծոյ մերոյ։

Աստուած հիմունս արկ նմա յաւիտեան, ընկալաք աստուած զողորմութիւն քո ի մէջ ժողովրդեան քո։

Ըստ անուան քում այնպէս և օրհնութիւն քո ընդ ամենայն տիեզերս, և արդարութեամբ լի է աջ քո։

Ուրախ եղիցի լեառն սիոն, և ցնծասցեն դստերք յուդայ վասն իրաւանց քոց տէր։

Շրջեցարուք զսիոնիս, պատմեցէք զնա, և պատեցէք զաշտատակս նորա։

Դիք զնիբտա ձեր՝ի վերայ զօրութեանց նորա. բաժանեցէք զամուրս նորա, զի պատմել կարասջիք յազգ յայլ։ Եամեհ աստուած աստուած մեր յաւիտեանս յաւիտենից, և սա հովուեսցէ զմեզ մինչեւ յաւիտեան։

Տաղք ժգ.

ՍԱՂՄՈՍ ԽԸ.

Ի կոփածոյ որդւոցն Կորխոյ. Սաղմոս օրհնութեան ի Դաւիթ։

Լուարուք զայս ամենայն ազգք. ունկն կիցէք երկրի և որդիք մարդկան, ի միասին մեծամեծք և անանկք։ Բերան իմ խօսեսցի զնմաստութիւն, և խորհուրդք սրտի իմոյ զհանճար։ Առնարհեցուցից յառակութիւն զունկն իմ. բացից զառակս օրհնութեան՝ իսկզբանէ։ Ընդէր բնաւ երկնչիմ ես յաւուրս չարի, զի անօրէնութիւնք գնացից իմ մոց շուրջ եղեն զինեւս։ Յուսացեալք՝ի զօրութիւն իւրեանց, ի բազմութիւն մեծութեան իւրեանց պարծեսցին։

Եղբայր ոչ փրկէ և ոչ փրկէ մարդ, և ոչ տացէ աստուծոյ զփրկանս իւր և ոչ զգինս փրկանաց անձին իւրոյ։ Ա՛ստուածեա յաւիտեան, և կեցցէ մինչ ի կատար, և ոչ տեսցէ զապականութիւն։ Զի տեսցէ թէ խմաստունք մեռանին, ի միասին անզգամք և անմիտք կորնչեն, և թողուն օտարաց զմեծութիւն իւրեանց։ Գերեզմանք տունք նոցա եղիցին յաւիտեան, և յարկք նոցա ազգէ մինչեւ յազգ. և կարդացին անուանք նոցա ի հողս իւրեանց։ Մարդ՝ի պատուի էր և ոչ իմացաւ, հաւասարեցաւ անասնոց անբանից և նմանեցաւ նոցա։ Այս ճանապարհ է գայթակղութեան նոցա նոցին. յետ այսորիկ բերանօք իւրեանց հաճեսցին։ Որպէս խաշն՝ի դժոխս մատնեսցին, և մահ հովուեսցէ զնոսա. և տիրեսցեն նոցա ուղիղք ընդ առաւօտս։ Օգնութիւն նոցա մաշեսցին՝ի դժոխս, և՝ի փառաց իւրեանց անկցին։

Բայց սակայն սատուած վրկեսցէ զանձն
ձքն իմ ՚ի ձեռաց դժոխոց , յորժամ
ընդունին զիս ։
Այլ երկնչիր յորժամ մեծանայ մարդ , և
յորժամբազում լինին փառք տան նորա ։
Օ՛ի ոչ ԹԷ ՚ի մեռանել խլեսցէ առցէ
ընդ իւր զամենայն . եւ ոչ ԹԷ իջցեն
փառք տան նորա ընդ նմա ։
Այլ անձն նորա ՚ի կեանս իւրում օրհ-
նեսցի . և խոստովան եղիցի քեզ՝ յոր-
ժամ բարի արասցես դու նմա ։
Մոցէ նա մինչեւ յազգ հարց իւրոց ,
մինչեւ յաւիտեան լոյս մի՛ տեսցէ ։
Մարդ ՚ի պատուի էր և ոչ իմացաւ ,
հաւասարեաց անասնոց անբանից և
նմանեաց նոցա ։

Տունք ի . Գոբզայ եր ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԹ ։

Մաղմոս ՚ի Դաւիթ ։

Ընդ սատուածոյ ոեր խոսեցաւ ,
կոչեաց զերկիր յարեւելից մինչ ՚ի
մուտս արեւու ։

Ի սիովնէ մեծ վայելչութիւն փրփու-
ղեան դեղոյ նորա ։
Ընդուսաց մեր յայտնապէս եկեսցէ ,
սատուած մեր մի՛ դադարեսցէ ։
Հուր առաջի նորա բորբոքեսցի , և
շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ ։
Կոչեսցէ զերկինս ՚ի վերուստ և զերկիր
՚ի դատել զժողովուրդ իւր . ժողովել
առ ինքն զսուրբս իւր , և որք դնեն
զպատարագս ուխտիւ ՚ի վերայ սեղանոյ
նորա ։
Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն
նորա , զի սատուած դատաւոր է ։
Լուր ժողովուրդ իմ և խոսեցայց ընդ
քեզ , և խրատել քեզ վկայեցից , զի
սատուած սատուած քո եմ ես ։
Ոչ ԹԷ վասն պատարագաց քոց կշտամ
բեմ զքեզ , զի ողջակէզք քո առաջի
իմ են յամենայն ժամ ։
Ոչ ընդունիմ ՚ի տանէ քումմէ զուա-
րակս , և ոչ ՚ի հօտից քոց նոխազս ։
Իմ է ամենայն գազան անտառի , երէ
լերանց և ամենայն անասուն ։
Գիտեմ ես զամենայն հոռչունս երկ-
նից , գեղեցկութիւն վայրի ընդ ես ։

թէ քաղցեալ՝ քեզ ինչ ոչ ասացից,
զի իմ է աշխարհ լիս խոտով:
Ես ուտեմ ես զմիս զուարակաց քոց, և
ոչ զարիւն նոխազաց քոց ըմպեմ:
Ասաո աստուծոյ պատարագ օրհնու-
թիւն, կատարեա բարձրելոյն զու-
քոյ:
Կարգացես աւ իս յաւուր նեղու-
թեան քո. ես փրկեցից զքեզ և դու
փառաւոր արասցես զիս:
Սակայն մեզաւորին ասէ աստուած.
իսկ դու ընդէր բնաւ պատմես զարդ
դատաւորիւն իմ, կամ առնուս զուխտ
իմ՝ի բերան քո:
Օի դուատեցեր զնորատո իմ, մերժե-
ցեր և յետս ընկեցեր զամենայն բա-
նըս բերանոց իմոյ:
Թէ տեսանէիր զողս, ընդհանայիր
ընդ նոսա, և ընդ շունս դնէիր զբա-
ժին քո:
Բերան քո յաճախեր զչարութիւն,
և լեզու քո նենգութիւն:
Նստեալ զեղբօրէ քումմէ չարախօսէ-
իր, և՝ի վերայ որդւոց մօր քո դնէիր
պոյմաակոսութիւն:

Օ՜այս ամենայն արարեր և լռեցի քեզ,
կարծեցեր անօրինդ՝ի մոլո քում թէ
և ես քեզ նմանիցեմ:
Ընդ յանդիմանելոյ և կացուցից զայս
ամենայն առաջի քո. խնդրատուք ամենե-
քեան որոց ժուռացեալ իցէ զառաւուած:
Գուցէ երբէք յափշտակիցիք, և ոչ որ
իցէ որ փրկիցէ:
Պատարագ օրհնութեան փառաւորէ զ-
քոցդէ զիս, և անդէ ճանապարհ ուր
ցուցից նմա զփրկութիւն աստուծոյ:

Տաղ իդ:

ՍԱՂՄՈՍ ծ:

Ի խոթաթ. Սաղմոս ի Դաւիթ. ընդ եկն առ նա Նաթան մար-
գարէ, երբ ընդ մտեալ էր առ Բերսաբէէ:

Ողորմեա ինձ աստուած ըստ մեծի
ողորմութեան քում. ըստ բազում գո-
թութեան քում ջնջեա զանօրէնութ-
թիւնս իմ:
Ընդ առեալ լուա զիս՝ յանօրինութեանէ
իմմէ, և՝ի մեղաց իմոց սուբ արա զիս:
Օ՜անօրինութիւնս իմ ես ինձէն գի-
տեմ, և մեղք իմ առաջի իմ են յա-
մենայն ժամ:

Վէպ միայն մեղայ տէր, և չար առա-
ջի քո արարի ։
Որպէս արդար եղիցիս ի բանս քո, և
յաղթող ի դատել քեզ ։
Ընծայեալ եմ ամբարշտութեամբ յայ-
ծնէ՛ն իմմանէ ։
Դու տէր զճշմարտութիւն սիրեցեր,
զանյայտս և զծածկեալս իմաստու-
թեամբ քով յայտնեցեր ինձ ։
Ցօղեա վիս մշակաւ և սրբ եղէց, լո-
ա և քան զձիւն սպիտակ եղէց ։
Լսել արա ինձ զցնծութիւն և զուրա-
խութիւն, և ցնծասցեն ոսկերք իմ
առաւպեալք ։
Դարձո զերեսս քո ի մեղաց իմոց, զա-
մենայն անօրէնութիւնս իմ քաւեա
լինել ։
Սիրտ սուրբ հաստատեա յիս աստ-
ուած, և հոգի ուղիղ նորոգեա ի
վարի իմում ։
Մի ընկենուր զիս առ յերեսաց քոց,
և զհոգի քո սուրբ մի հաներ լինիս ։
Տուր ինձ ցնծութիւն փրկութեան,
հոգւով պետութեամբ քով հաստա-
տեա զիս ։

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո,
և ամպարիշտք առ քեզ դարձցին ։
Փրկեա զիս յարեանէ աստուած աստ-
ուած փրկութեան իմոյ . ցնծասցէ
լեզու իմ յարդարութեան քում ։
Տէր երես զբերանս իմ բանայ , բե-
րան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո ։
Թէ կամեցեալ էիր պատարագս մա-
տուցանէաք , բայց դու ընդ ողջակէս
իսկ ոչ հաճեցար ։
Պատարագ աստուծոյ հոգի խոնարհ ,
զսիրտ սուրբ և զհոգի խոնարհ աստ-
ուած ոչ արհամարհէ ։
Բարի արա տէր կամօք քովք սիոնի , և
շինեսցին պարիսպք երուսաղէմի ։
Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս
արդարութեան , յորժամ ուխտեալ զուա-
րանն եղիցէ ի սեղան քեզ պատարագս ։

Տուն Ի ։

ՍԱՂՄՈՍ Ծ.Ա.

Ի կատարած խմասփոխեան . Սաղմոս ի Դաւիթ . ի ժամանակի
զի եկն Դոէգ պաշտօնեայ Սաւուղայ , ընդ անհաւատին Դաւիթ
դ փան Աբիմելէքայ է ։

Օ՛ մի պարծի ի չարութեան հզօր զանօ-
րէնութիւն, զօրհանատպազ զանիրաւու-

Թիւն խորհեցաւ ՚ի լեզուի իւրում։
Զպակաս ածելն սուր սրեաց զնեղու-
Թիւն, սիրեաց զչարութիւն քան զբա-
րութիւն. զանօրէնութիւն քան զիր-
խաւս արդարութեան։
Սիրեաց նա զամենայն խաւս կործան-
ման, և զլեզուս նենգաւորս։
Վասն այսորիկ աստուած կործանեսցէ
զնա իսպառ. խլեսցէ և հանցէ զնա ՚ի
տարկաց իւրոց, և զարմատս նորա
յերկրէն կենդանեաց։
Տեսցեն արդարք և երկիցեն, զնովաւ
ծիծաղեսցեն և ասասցեն։
Ա՛յս այր է որ ոչ արար զաստուած
իւր օգնական, այլ յուսացաւ սա ՚ի
բազում մեծութիւնն իւր, և զօրա-
ցաւ ՚ի նանրութեան իւրում։
Ա՛յլ ես օրպէս ձիթենի պտղալից
՚ի տան աստուծոյ. յուսացայ յողոր-
մութիւն աստուծոյ յաւիտեան և
յաւիտեանս յաւիտենից։
Խոստովան եղէց քեզ յաւիտեան զի
արարեր. և համբերից անուան քում,
զի քաղցր ես առաջի սրբոց քոց։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԲ.

Ի հոգեպաշտ. վասն Աղաղէոյ. իմաստութիւն ՚ի Դաւիթ։

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում թէ
ոչ գոյ աստուած. ապականեցան և
պղծեցան յանօրէնութեան իւրեանց,
և ոչ ոք է որ առնէ զբարեգործութիւն։
Աստուած յերկնից նայեցաւ յամենայն
որդիս մարդկան, տեսանել թէ և
գո՛ք որ իմաստուն որ խնդրիցէ զաստ-
ուած։
Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին, և
անպիտանացան։
Ոչ ոք է որ առնէ զբարին, և չէ ոք
մինչեւ ՚ի մի։
Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան, որ
գործեն զանօրէնութիւն։
Ո՛րք ուտէին զժողովուրդ իմ որպէս
կերակուր հացի, և աստ. աստուած ոչ
կարդացին։
Ընդ երկիցեն երկիւղ՝ ուր ոչ իցէ երկ-
իւղ. զի աստուած ցրուեսցէ զոս-
կերս մարդահաճոյից։
Ամաչեսցեն և յամօթ լինիցին, զի աստ-
ուած անարգեաց զնոսա։

Ո՞տացե՛ ի սիոնէ գիրկուԹիւն խաչելի՝ ի դարձուցանել առաւն զՊերուԹիւն ժողովրդեան իւրոյ, յորժամ ծագէ յակովբ և ուրախ եղիցի իսրայէլ։

Տուն Թ։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԳ։

Ի կոպիտ։ ընդ օրհնուԹիւնս իմաստուԹեան ի Դաւիթ։ ի ձեռն հանելի ղէեին Օխիթիացին և ասէն յԱտուէյ ահա Դաւիթ ի բաւականաչափ տեղ։

Ականջ յանուանն քումմէ կեցո զիս, և՛ ի զօրուԹեան քումմէ իրաւ արա ինձ։
Ականջ լուր աղօԹից իմոց. ունկն դիր բանից բերանոյ իմոց։
Օտարք յարեան ի վերայ իմ, և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ հայմտեցան զքեզ առաջի իւրեանց։
Ահա առաւած օգնական իմ, և տէր ընդունելի հոգւոյ իմոյ։
Ի դարձուցանել զչարն ի Թշնամիս իմ, ճշմարտուԹեամբ քում սատակեա զնոսա։
Ես կամօք խնդրեմ պատարագս մատուցից քեզ, և խոստովան եղէց անուան քումմէ տէր՝ զի բարի է։
Զամենայն նեղուԹենէ իմմէ փրկեցեր զիս, և՛ ի Թշնամիս իմ եառես աչն իմ։

Տուն Ի։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԴ։

Ի կոպիտ։ ընդ օրհնուԹիւնս իմաստուԹեան։ Սաղմոս ի Դաւիթ։

Ականջ դիր աստուած աղօԹից իմոց, և մի անտես առներ զինարուածս իմ։
Լայեա առ իս և լուր ինձ, զի տրտմեցայ ես ի ձանձրանալ իմում և խռովեցայ։
Ի ձայնէ Թշնամւոյն և՛ ի նեղել մեզաւորին խոստուԹեան յիս անիրաւուԹեամբ, բարկուԹեամբ ոխս պահէին ինձ։
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և երկիւղ մահու անկաւ՝ ի վերայ իմ։
Եհ և դողումն եկն ի վերայ իմ, և ծածկեաց զիս խաւար։
Ասէի՝ ո՞վ տայր ոք ինձ Թեւս որպէս աղաւնւոյ. զի Թռչէի վերանայի,

հեռացեալ պագարէի յանապատի։
Ոչն ունէի ատուածոյ որ վրկէր զիս
ի կարճմտութենէ զայրանալոյ, մըրը-
կեալ ի ներգործութենէ։
Ընկըճ աեր և բաժանեա զերծուս նոցա,
զի տեսի զանօրէնութիւն և զհակա-
ռակութիւն ի քաղաքի։
Ի տուէ և ի գիշերի շուրջ եղէն զպա-
րսպօք նորա, անօրէնութիւն, չա-
րիք և մեղք են ի մէջ նոցա, և ոչ պա-
կասեաց ի հրապարակաց նոցա վաշխ
և նենգութիւն։
Օ՛ի թէ թշնամոյն նախատեալ էր՝
համբերէի արդեօք. կամ ատելոյն
մեծաբանեալ էր՝ ի վերայ իմ, թագչէի
արդեօք ի նմանէ։
Իակոբ մարդ հաւատարիմ, առաջնորդ
իմ և ծանօթ իմ։
Ումպաբէն ի նոյն քաղցրացուցեր ինձ
և քեզ կերակուր. զի գնայաք միաբա-
նութեամբ ի տան աստուծոյ։
Նկեսցէ մահ ի վերայ նոցա և կենդա-
նեսցեն ի դժոխս. զի չարու-
թիւն է ի բնակութեան նոցա և ի
մէջ նոցա։

Ես աւ աստուած կարդացի և տէր
լուաւ ինձ յերեկոյ, ի վաղորդայն,
ի հասարակ աւուր։
Պատմեցի և ասացի և լսելի եղէ ձայնի իմ
մեմփրկեցե խաղաղութեամբ զանձն
իմ ի մերձաւորացիմոց, զի կարեօք հա-
սին ի վերայ իմ։
Լսելի աստուած և խոնարհ արասցէ
զնոսա, որ յառաջն է քան զյաւի-
տեանս։
Օ՛ի ոչ դոյր նոցա փոխանակ, և ոչ եր-
կեան յաստուծոյ։
Ձգեաց զձեռն իւր ի հատուցանել
նոցա, եւ նորա պղծեցին զերդ-
նորա։
Խաժանեցան ի սրտմտութենէ երե-
սաց նորա, և եհաս ի սիրտս նոցա։
Կակուղ էին բանք նոցա քան զձէթ,
և ինքեանք որպէս սլաք։
Ընկեա ի տէր զհոգս քո, և նա կեր-
կրէ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտեան սա-
ստանութիւն արդարոյ։
Դու աստուած իջուսցես զնոսա ի
դուք ապականութեան. արք արիւնա-
հեղք և նենգաւորք մի հասցեն

զաւուրս խրատանց, այլ ես՝ի քեզ աեր
յուսացայ։

Տունք իբ։ Գոլգոյա լբ։
Կանան Գաբգայա է։ Սաղմոս ԺԹ։
Տունք իի։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵԾԻՆ ՄՈՎՍԷՍԻ
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ ՄԱՐԳՍԱՐԻՒ
բ։ Օրինաց լբ։

Օ՜՝ի հաւր բոլբոքեցաւ՝ի բարկու-
թենէ իմմէ. այրեսցէ և լլկէ մինչ՝ի
դժոխս նեղբինա։
Կերիցէ զերկիր և զամենայն բոյս երկ-
րի նոցա. վառեսցին հրով, բոլբոքես-
ցին հիմունք լերանց նոցա։
Կոտեցից զչարիս ամենայն՝ի վերայ նո-
ցա, և նետիւք իմով լքս սպառեցից զնոսա։
Աշեալք և հիւծեալք՝ի սովոյ, գա-
զանաբեկ գէշ անկեալ ամենայն թըռչ-
նոց երկնից։
Ի արս առանց բժշկութենէ արձակեցից
՝ի վերայ նոցա. զպազանս անասնոյ,
որ սոյր և անդր քարշեսցեն զնոսա ընդ
երկիր։

Ընտանեաւն մանկամուտըս սրսպանէ
զնոսա սուր, և՝ի ներքուստ չտեմարա-
նայ նոցա անարի արհաւիրքն ահից։
Օ՜ելիսասարդս կուսանօք հանդերձ, և
ծոցայս հասունասերովք ծերովք հան-
դերձ։
Ընայի թէ ցրեցից զնոսա, և դադարե-
ցուցից զյիշատակս նոցա յոգւոց։
Թէ ոչ վասն բարկութենէն սրտմուտ-
թեան թշնամեացն զի մի երկայնակեաց
եղիցին, և մի բարձրասցին հպարտա-
ցեալ թշնամիքն և ասասցեն։
Թէ ձեռն մեր բարձր է և բազուկ մեր
հզօր. և ոչ ամենայն սուրբ զայս
ամենայն։
Օ՜՝ի ազգ մի խորհրդակորոյս են նոքա.
և ոչ գոյ՝ի նոսա խմաստութիւն, և ոչ
խորհեցան՝ի միտ առնուլ զայս ամե-
նայն, և արդ ընկալցին զամօթ յան-
ձինս իւրեանց։
Օ՜ամանք մի մեծ այս են. զիա՞րդ մի
զհազարս հալածիցէ, կամ երիւք ըզ-
բիւրս շարժեսցեն։
Թէ ոչ ամենայն աստուածոյ մասնեալքն
զնոսա, և առեալ իցէ զնոսա՝ի ձեռս

Թշնամեաց նոցա։

Օ՛ւ ոչ են դէպ նոցա որպէս զասուած մեր, այլ Թշնամիք մեր վատախորհուրդք։ Այգուցն սպասվմայ էր որթ նոցա, և տունկ նոցա՝ ի դամրայ։

Խաղող նոցա խաղող դառնութեան և ողկոյզ նոցա՝ ի դառնութիւն լերկոյ։ Արամառութիւն վիշապաց դինի նոցա. արամառութիւն իժից անհնարին առանց բժշկութեան։

Ո՞չ այս ամենայն ժողովեալ է առ իս, կնքեալ և պահի՝ ի գանձի իմում։

Յաւուր վրիժուց հատուցման հատուցից նոցա, ի ժամանակի յորում հարցի գքարի ոտն նոցա։

Մերձ է օր կորստեան նոցա. հասեալ է պատրաստութեամբ առ՝ ի վերայ նոցա։

Դատի տէր զժողովուրդ իւր, և՝ի ծառայս իւր միսիթարի։

Օ՛ի հասես զնոսա լքեալս, լուծեալս և մատնեալս՝ ի գերութիւն։

ԵՒ ասիցէ տէր. ո՞ւր են դիւքն ձեր յոր յուսացեալ էիք դուք՝ ի նոսա, զորոց՝ զճարպ ոպանդից ուտէիք, և

ըմպէիք զգինին պատից։

Եղո յարիցեն օգնեսցեն, և եղիցին ձեզ թիկունք։

ՆՈՐԻՆ ՄՈՎՍԷՍԻ

Ծանեարուք և տեսէք զի ես եմ, և ոչ զոյ այլ աստուած բաց յինէն։

Ես սպանանեմ, և ես կեցուցանեմ, հարկանեմ և ես բժշկեմ, և ոչ ոք իցէ որ հանիցէ զձեզ՝ ի ձեռաց իմոց։

Համբարձի յերկինս զձեռս իմ, երդուայ աջով իմով և ասացի՝ թէ կեաց դանի եմ ես յաւիտեան։

Արեցից որպէս փայլակն զսուսեր իմ, և՝ի բանդիր վրիժուց արձակեցից զաջ իմ։ Հատուցից զհատուցումն թշնամեաց իմոց, և տացեմ հատուցից ընդ հատուցումն նոցա նոցին։

Արբեցուցից զնետս իմ յարեանէ նոցա, և սուր իմ կերիցէ միս յարեանէ վիրաւորեալ գերելոց գլխոց իշխանաց թշնամեաց նոցա։

Ուրախ եղիցին երկինք նմա, և երկիրպագցեն նմա ամենայն որդիք աստուծոյ։

Ուրախ եղեր-ուք հեթանոսք ընդ ժո-
ղովրդեան նորա, զօրացուսցեն զնա ա-
մենայն հրեշտակք սատուծոյ։
Խնդրելով խնդրեցաւ վըկ ժ արեան որ
դւոյ նոցա, հաստուցումն թշնամեաց
նոցա հաստուցաւ նոցա։
Հաստուցումն առելեաց նոցա հաստու-
ցաւ նոցա. արբեսցէ առ զերկիր
ժողովրդեան իւրոյ։
փառք հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Գոհ եմ առ ձեր, դու եմ քրիստոս
վրկիչ մեր, զքեզ օրհնեն անձինք մեր։
Արդարասէր առ, վասն սրբոյ ա-
նարատ մօր քո և կուսի, և վասն խաչի
քո պատուականի ընկալ զաղաչանս մեր
և կեցո զմեզ։

Կարդ և աղՒ՝ Ամ նախանձիր և խոստովան կանոնաց։

Վասն ուղղելոյ զդնացս մեր ՚ի ճանա-
պարհս խաղաղութեան, զառ աղա-
չեսցուք։
Տէր ողորմեա։

Վասն ցրելոյ ՚ի միջէ զամենայն խոր-
հուրդս չարին, զառ աղա։
Վասն պարգեւելոյ մեզ առողջ խոր-
հուրդս և առաքինի վարս, զառ աղա։
Վասն պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ
ամենազօր աջոյն իւրոյ, զառ աղա։
Վասն խորտակելոյ զհակառակորդն
վաղվաղակի ընդ ոտիւք մերովք, զառ
աղա։
Վասն հոգւոյն հանգուցելոյ՝ որք ճըշ-
մարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի քրիստոս
ննջեցին, զառ աղա։
Լե՛ւ եւս՝ միաբան վասն ճշմարիտ եւ
սուրբ հաւատոյս մերոյ, զառ աղա։
Օգնեալ մեր և զիմեանս տէառն աս-
տուծոյ ամենակալին յանձն արասցուք։
Քեզ տէառնդ յանձն եղիցուք։
Ողորմեաց մեզ տէր աստուած մեր ըստ
մեծի ողորմութեան քում. աստացուք
ամենեքեան միաբանութեամբ։
Տէր ողորմեա. տէր ողորմեա. տէր
ողորմեա։

ԱղՒ.

Տէր երկնի և երկրի, արարիչ ամենայն

որպարածոյ երեւելեաց և աներեւու-
թիւ ։ Ա՛ւ քեզ կարդամք յամենայն
ժամ, զի ընդ ամենայն տեղիս է տէ-
րութիւն քո, և սքանչութիւն քո ա-
մենեցուն ասիէ ։ Ընդունելո՛ւ ամե-
նեցուն երկիւղիւ ի պաշտօն քո կան-
խել հանապազ, սիրել զքեզ ի բոլոր
սրտէ և ի բովանդակ մտաց, և յամենայն
զօրութենէ մերմէ պահել զպատուի-
րանս քո ։ Համբառնալ առ քեզ զձեռս
մեր ի սրբութիւն առանց բարկու-
թեան և երկմտութեան, և գտանել ի
քէն շնորհ և ողորմութիւն, և առա-
քինասէր գործոցն յաջողութիւնս։ Զան
զի դու ես աէր կենաց և աստուած ո-
ղորմութեան, և քեզ վայելէ փառք իշ
խանութիւն և պատիւ այժմ և միշտ
և յաւիտեան յաւիտենից, ամէն ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։
Ընդունելո՛ւ երկիրպագեսցուք ։

Վասն ամենազօր և յաղթող տէրու-
թեանդ կրկնի ամենայն ծունր յեր-
կրպագութիւն, և փառաւորեալ է յայ
ամենեցունց Թագաւորութիւն քո ։

Նայեա յերկրպագութիւնս մեր, և
ուսո մեզ առնել զարդարութիւն ճըշ
մարտութեան, վասն զի դու ես աստ
ուած խաղաղութեան, որ բարձեր
զիշնամութիւն ի միջոյ, և արարեր
խաղաղութիւն յերկինս և յերկրի ։
Հեռաւորացն և մերձաւորացն աւետա
րանեցեր զնոր պարգեւս քոյին բար
եացդ, որոմ և զմեզ մեծի շնորհացդ
արժանաւոր արասցես՝ դասելով ընդ
ճշմարիտ երկրպագուս քո, աստուած
մեր և տէր՝ վերկիզդ յիսուս քրիստոս ։
Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ սուրբ
հոգւոյն այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից, ամէն ։

Սաղմոս ։

Յերգս օրհնութեան և ի ձայն սաղ
մոսաց անդադար փառաւորեմք զհայր
և զորդի և զսուրբ հոգիդ այժմ և միշտ
և յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն ։
Օրհնեալ աէր մեր յիսուս քրիստոս,
ամէն ։
Հայր մեր որ յերկինս ։

Զայն Տեառն ՚ի վերայ Ջուրց, և Աստուած փառաց որոտաց, և Տէր ինքն ՚ի վերայ Ջուրց բազմեալ։

ՍԱՂՄՈՍ Ծ԰։

Ի խոփարած. վասն թողութեան որ ՚ի սրբոյն հնոտացեալ էին, ՚ի ժամանակի չէ կալան զնա այլազգիքն ՚ի Դէմ։ Հայհոյանագիր. Սաղմոս ՚ի Դաւիթ։

Ողորմեա ինձ աստուած զի կոխեաց զիս մարդ. զօրհանապազ պատերազմունք նեղեցին զիս։

Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանապազ. բազումք էին որ թշնամանէին ընդ իս ՚ի բարձանց։

Ի տուէ ևս ոչ երկեայց զի ՚ի քէ յուսացայ. աստուածով գովեցից զբանս իմ, յաստուած յուսացայ և ոչ երկեայց, զի արասցէ ինձ մարդ։

Օ զօրհանապազ զբանս իմ անարգեցին. զինէն էին խորհուրդք նոցա ՚ի չարութեան։

Պանդուխտք եղիցին և թաքթաքունք շրջեսցին. նոքա գարշապարի իմոմ սպասեացեն, որպէս և սպասէին անձին իմոյ։

Որպէս առ ոչինչէ մերժեացես զնոսա, բարկութեամբ զժողովուրդս հնազանդ դեցուացես։

Ասուած զկեանս իմ պատմեցից քեզ. եղից զարտասուս իմ առաջի քո որպէս խոստացար դու ինձ։

Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւրեանց, յաւուր յորում կարդացից առ քեզ։

Ահա ծանեայ զի աստուած իմ ես դու. զաստուած օրհնեցից ի բանս իմ և զաստուած օրհնեցից ի խօսս իմ. յաստուած յուսացայ և ոչ երկեայց, զի արասցէ ինձ մարդ։

Ցինէն են ուխտք իմ զոր տացի քեզ աստուած օրհնութեամբ։

Փրկեցեր զանձն իմ ի մահուանէ, զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ ի գայթագղութենէ. հաճոյ եղէց առաջի տեառն յերկրին կենդանեաց։

Տունք ժա։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԺԱ.

Ի կատարած, ի ստիանէր. ի Յուդիթ յարիւանգիէր. ի ծոմանաց ի ձէ ի փոխոյեալ Թագոյեալէր յերեսաց Աստուծոյ յայրի անդր։

Ողորմեա ինձ աստուած ողորմեա ինձ, զի ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։

Ի հովանի թեւուց քոց յուսացայց, մինչ չեւ անցցէ անօրէնութիւն։

Ազաղակեցի առ աստուած բարձրեալ, առ աստուած բարերար իմ։

Առաքեաց յերկնից և կեցոյց զիս. եդ ի նախատինս որ կոխէին զիս։

Առաքեաց աստուած զողորմութիւն և զճշմարտութիւն իւր, և փրկեաց զանձն իմ ի միջոց գազանաց, զի նոքա ջիւ եւ խառնեալ։

Որդւոց մարդկան ատամունք իւրեանց զէն և նետք են, և լեզուք նոցա որպէս սուր սուսեր։

Խարձրեալ եւ դու յերկինս աստուած, յամենայն երկրի են վաստք քո։

Ուղայիմ պատրաստեցին ոտից իմոց և խոնարհ արարին զանձն իմ. փորեցին առաջի իմ խորխորատս, և անկան ինքեանք ի նոյն։

Պատրաստ է սիրտ իմ աստուած, պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել և սաղմոս ասել քեզ վաստօք իմովք։

Օյարթիք վաստք իմ զարթիք սաղմոս ինք և օրհնութեամբ, և եւս զարթեայց առաւօտուց։

Խոստովան եղէց քեզ ՚ի ժողովուրդս
ս՚եր, և սաղմոս ասացից քեզ յազինս։
Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն
քո, մինչեւ յամպս ճշմարտութիւն քո։
Բարձրեալ ես դու յերկինս աստուած,
յամենայն երկրի են վասք քո։
Տունք ժդ։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԵ։

Ի խոպրաք. ՚ի պսականեր. յոյժ նագիր. Սաղմոս ՚ի Դաւիթ։

Ճշմարտութեամբ զարդարութիւն խօսեսջիք, և ուղիղս դատիջիք որդիք մարդկան։
Բանզի և արդ իսկ ՚ի սրտի ձերում զանօրէնութիւն գործէք յերկրի. ա նիրաւութիւն ձեռք ձեր նիւթեն։
Օտար եղեն մեղաւորք ՚ի մօրէ. խա բեցան յարգանդէ և խօսեցան սուտ։
Սրտմտութիւն նոցա ըստ նմանութեան օձի, որպէս իժի քարբի ղի լը ցեալ է զականջս իւր։
Օ՚չ մի՛ լուիցէ նա ձայն թովչի ճար տարի, և մի՛ առցէ դեղ ՚ի դեղատուէ իմաստնոյ։
Ընտուած միշրեսցէ զատամունս նոցա ՚ի բերանս իւրեանց. և ջաննիս առիւ ծուց խորտակեաց տէր։

Ընդրկ եղիցին նոքա որպէս ջուր զի հե ղուս. ՚ի լարել աղեղան նորա տկարասցին որպէս մոմ զի հալի, և ապաւեսցին։
Ընկաւ հուր և ոչ տեսին զարեւ, մինչ չեւ ՚ի միտ առեալ էր զիւրս իւրեանց. որպէս դժնիկ բարկութեամբ՝ կենդա նւոյն կիզցէ զնոսա։
Ուրախ եղիցի արդար յոյժ եւ տեսցէ զհատուցումն, և զձեռս իւր լուասցէ յարեան մեղաւորի։
Եւ ասասցէ մարդ՝ Թէ արդարեւ պտուղ արդարոյ, և է աստուած որ դատի զնոսա յերկրի։
Տունք ժ։ Գորգաս լե։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԸ։

Ի խոպրաք. ՚ի պսականեր. յոյժ նագիր. ՚ի ժամանակի զէ աստուածոյ Աստուած պաշտպանէ զոսա նորա, զի պահպանէ զնա. Սաղմոս ՚ի Դաւիթ։

Փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց աստուած, յայնցանէ որ յարուցեալ են ՚ի վերայ իմ ապրեցո զիս։
Փրկեա զիս յայնցանէ որք գործեն զանօրէնութիւն, յարանց արիւնահեղաց ապրեցո զիս։

Որսալ զանձն իմ կամեցան, և հասին ի վերայ իմ հզօրք։
Ոչ մեղք իմ և ոչ յանցանք, առանց մեղացայ և ուղիղ եղէ։
Օգնական ընդ առաջ իմ և տես դու տէր զօրութեանց, աստուած իսրայէլի։
Նայեաց և այց արա ամենայն հեթանոսաց։
Մի ողորմիր ամենեցուն, որ գործեն զանօրէնութիւն։
Դարձցին ընդ երեկոյս, սովեսցին որպէս շունք, և շրջեսցին գքաղաքաս։
Նոքա ախորժեսցին յուտել, ապա թէ ոչ յագեսցին, տրտնջեսցեն։
Եւ օրհնեցից զօրհնութիւնս տեառն, զի ածայցայ առաւօտուց յողորմութեան քում։
Եղեր իմ պաշտպան և տուն ապաւինի, յաւուր նեղութեան իմոյ։
Օգնական իմ՝ քեզ սաղմոս ասացից աստուած ապաւէն իմ, աստուած ողորմութեան իմոյ։

Մեղք բերանոյ նոցա և բանք շրթանց նոցա, բռնկցին նոքա յամբարտաւանութեան իւրեանց։
Ցանէծս և ի սուտ խօսեսցին, ի կատարած բարկութեան ապառնացին և մի գոյին։
Վախճանեն զնա աստուած տիրէ յակովբայ, և ամենայն ծագաց երկրի։
Դարձցին ընդ երեկոյս, սովեսցին որպէս շունք, և շրջեսցին գքաղաքաս։
Նոքա ախորժեսցին յուտել, ապա թէ ոչ յագեսցին, տրտնջեսցեն։
Եւ օրհնեցից զօրհնութիւնս տեառն, ցնծացայց առաւօտուց յողորմութեան քում։
Եղեր իմ պաշտպան և տուն ապաւինի, յաւուր նեղութեան իմոյ։
Օգնական իմ՝ քեզ սաղմոս ասացից աստուած ապաւէն իմ, աստուած ողորմութեան իմոյ։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԹ.

Օրհնեցեալ ես դու, Տէր, ուսո՛ զիս զարդարութիւնս քո։ Տէր, ողորմութիւն քո յաւիտեան է, զգործս ձեռաց քոց մի՛ ապականեր։ Քեզ է պատշաճ գովեստ, քեզ է վայել օրհնութիւն, քեզ է արժան փառաւորութիւն յաւիտեանս։ Ամէն։

Ընտրեցի զճանապարհ ճշմարտութեան, զդատաստանս քո ոչ մոռացայ։ Կցեցայ վկայութեանց քոց, Տէր, մի՛ զրկեր զիս յամօթ։ Զճանապարհ պատուիրանաց քոց վազեցի, յորժամ ընդարձակեցեր զսիրտ իմ։ Օրէնք քո ուղղեցին զիս, Տէր, ի ճանապարհս արդարութեան քոյ։ Ուսո՛ զիս զարդարութիւնս քո, Տէր, զի ոչ ոք ուսուցանէ զիս զարդարութիւնս քո։ Ուսո՛ զիս զարդարութիւնս քո, Տէր, զի ոչ ոք ուսուցանէ զիս զարդարութիւնս քո։

և ծածկեցայց ընդ հովանեաւ թեւոց
քոց։
Դու ասասած լուար աղօթից իմոց.
եառուր ժառանգութիւն այնց երկնչին
յանուանէ քումմէ։
Աւուրս յաւուրս յաւելեր թագաւորի
ամաց նորա, աւուրս ազգաց մինչեւ
յազգս։
Կայ և ինայ յաւիտեան առաջի ասաու-
ծոյ ողորմութիւն և ճշմարտութիւն,
որք խնդրեսցեն զինամանէ։
Ընտրեա սաղմոս ասացից քեզ յաւէ
տեանս յաւիտենից, և ասց քեզ զա-
ղօթս իմ օր ըստ օրէ։

Տուընք ը. Գոբզայս խ.

ՍԱՂՄՈՍ ԿԱ.

Ի խոտրած. ի վերայ Իդիթումէյ. Սաղմոս ի Դաւիթ։

Բայց միայն աստուածոյ հնազանդ լեր
անձն իմ, զի ի նմանէ է ինձ փրկութիւն։
Նա է աստուած իմ և փրկիչ, ապաւէն
իմ զի մի սասանեցայց առաւել։
Մինչեւ երբ յառնէք ի վերայ մարդ
կոյ սպանանել ամենեքեան, որպէս

զպատ կիս ի պատի և զցանկոյ մերժելոյ.
Բայց միայն զպատիս իմ խորհեցան
մերժել յինէն, և ընդ ատեան ի ծարա-
ւս իւրեանց։
Բերանօք իւրեանց օրհնէին, և սրտիւք
անիծանէին։
Բայց սակայն աստուածոյ հնազանդ լեր
անձն իմ, զի ի նմանէ է ինձ համբե-
րութիւն։
Նա է աստուած իմ և փրկիչ իմ, ապա-
ւէն իմ՝ զի մի սասանեցայց։
Յաստուածոյ է զօրութիւն իմ և փառք
իմ. աստուած օգնութեան իմոյ, յոյս
իմ է աստուած։
Յուսացարուք ի նա ամենայն ժողով
ժողովրդոց. սիրեցէք առաջի նորա
զսիրտս ձեր, զի աստուած օգնական է
մեր յաւիտեան ժամանակաց։
Սակայն ընդունայն են որդիք մարդկան,
սուտ են որդիք մարդկան. ի կշռուա իւ
րեանց ամենչին են և ինքեանք յունայ
նութեան են ի միասին։
Մի յուսայք յանիրաւութիւն, և յա
փշտակութեան մի ցանկայք, և մե
ծութիւն թէ աւիւ գայցէ՝ մի յո-

ժարեացին սիրտք ձեր։

Ամ անգամ խօսեցաւ աստուած, և երբ կուս զայս լուաք։

Յաստուծոյ է զօրութիւն, և քո տէր ողորմութիւն, և դու հատուցանես իւրաքանչիւր ըստ գործս նոցա։

Տունք ժգ։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԲ։

Սաղմոս Դաւիթ. Տիրէր նախէր նա յանապատի անդր, Հրեաստանի։

Ամուռած աստուած իմ ես աւ քեզ առաւօտ առնեմ. ծարաւեաց առ քեզ հոգի իմ, քանի պատիկ եւս և մարմին իմ։

Որպէս երկիր անապատ և անջուր, ուր ոչ գոյ ինձ հանապարհ։

Այսպէս ի սուրբս երեւեցայց քեզ, տեսանել ինձ զօրութիւն քո և զվառս քո։

Վասն զի լաւ է ինձ ողորմութիւն քո քան զկեանս իմ, և շրթունք իմ գովեսցեն զքեզ։

Այսպէս օրհնեցից զքեզ ի կեանս իմ, և յանուն քո հանքարձից զձեռս իմ։

Որպէս ի ճարպոյ պատարաւ լցցի անձն իմ, շրթամբք ցնծութեան օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ։

Օ՛ի մի՛ յիշի զքեզ յանկողնի իմում, ընդ առաւօտս կանխեալ խօսի ընդ քեզ։

Օ՛ի եղեր իմ օգնական, ի հովանի թեւուց քոց ցնծայցից։

Կին զկնի քո անձն իմ և զիս ընկալաւ աջ քո, և նորա ի դանիվ խնդրեցին զանձն իմ։

Մտցեն ի ներքս անդնդոց երկրի. մատնեսցին ի ձեռս սրոյ, և բաժինք աղուեսաց եղիցին։

Թագաւոր յուսացաւ ի աստ. պարծեցցին ամենեքեան որ երդնուն նովաւ. իցցին բերանք այնոցիկ որք խօսին զանիրաւութիւն։

Տունք ժա։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԳ։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւիթի։

Լուր աստուած ազաղակից իմոց յաղաչել ինձ աստ քեզ. յերկիւղ զէնէ թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ։

Ծածկեցեր զես ՚ի ժողովոյ չարաց ՚ի բազմութենէ որ գործեն զանօրէնու-
թիւն :

Ո՛յք սրեցին որպէս սուսեր զլեզուս իւրեանց, լարեցին զաղեղունս իւրեանց
դիպս դառնութեան :

Զգեալ ՚ի գալոնիս այնոցիկ ոչ ուղիղ են սրտիւք, յանկարծակի ձգեացեն ՚ի
նոսա և մի երկիցեն :

Ո՛յք զօրացուցին յանձինս իւրեանց զբանս չարութեան . խորհեցան թա-
գուցանել լինել որոգայթ և ասացին ոչ տեսանէ զայս աեր :

Քննեցին զանօրէնութիւն , պատրաս-
տեցան ՚ի քննել զքննութիւն :

Ա՛ստիճ այր ՚ի խորութիւն սրտի իւ-
րոյ , և բարձր եղիցի աստուած :

Նետք տղայոց եղեն վէրք նոցա , տը-
կարացան ՚ի նոսա լեզուք իւրեանց , և
խռովեցան ամենեքեան որ հայեին
ընդ նոսա :

Երկեաւ ամենայն մարդ , և պատմեցին
զգործս աստուծոյ . և զպատրածս նորա
՚ի միտ առին :

Արդար եղիցի տիրայր ՚ի տէր , և յու-

սացին ՚ի նա . նովաւ գովեսցին ամե-
նեքեան որ ուղիղ են սրտիւք :

Տուն ժ : Գարգար լե :

ՍԱՂՄՈՍ ԿԱ .

Ի կատարած . Սաղմոս ՚ի Դաւիթ : Օրհնութիւն Երեմեայ , Երեկիելի և Ծողովրդեանն յորժամ ՚ի պանդխտութենէն կամէին ելանել :

Վասն վայելչ օրհնութիւն աստ-
ուած ՚ի սիոն , և քեզ տացին աղօթք
յերուսաղէմ :

Լո՛ր աղօթից իմոց , զի առ քեզ ամե-
նայն մարմին եկեսցէ :

Բանք անօրինաց զօրացան ՚ի վերայ մեր . զամպարշտութիւնս մեր դու քաւես-
ցես :

Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար , և բնակեսցեն ՚ի գաւիթս քո :

Լցցուք մեք ՚ի բարութենէ տանց քո , սուրբ է տաճար քո սքանչելի արդա-
րութեամբ :

Լո՛ր մեզ աստուած փրկիչ մեր , յոյս ամենայն ծագաց երկրի և որ ՚ի ծով
հեռի :

ի պատրաստէ զնեմինս զօրութեամբ
խրոմով, և պղեցեալ է զօրութիւն։
Ո խոռվեցուցանէ զվճռութիւն ծո-
վու, և զձայն ալեաց նորա յանծուցանէ։
Խռովեցին հեթանոսք, և երկիցեն
բնակիչք երկրի ի նշանաց քոց։
Ցնծա առաւօտս՝ ընդ երեկոյս զուար-
ճասցին, հայեցար յերկիր ոռոգեցուցեր
զնա, և բազում արտերք վճռու-
թիւն նորա։
Գետն աստուծոյ լի եղեւ ջրովք.
պատրաստ արտերք վիճակուր նորա,
զի այսպէս է պատրաստուիթիւն։
Օրհնեա նորա ոռոգեցուցեր, և բազում
արտերք զարմանա նորա։
Ի ցօղել նորա զուարճ եղիցի բոյս նո-
րա. օրհնեսցի պսակ ամուոյ ի քաղ-
ցրութեան քում։
Դաշտք քո լցցին պտղաբերութեամբ
ասացին գեղեցկութիւնք անապատի։
Ոլորք ցնծութիւն պղեցցին, և պեղ-
ցին խոյք մատեաց։
Հանիւք բազում ապասցեն ցորեան,
ազազակեսցեն և օրհնեսցեն։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԵ.

Ի կապարճ. Սաղմոս ի Դաւիթ. յարութեան։

Ազազակեցէք առ աստուած ամենայն
երկիր. սաղմոս ասացէք անուան նորա,
և տուք փառս օրհնութեան նորա։
Ասացէք աստուծոյ, ահարկու գի ահեղ
են գործք քո. ի բազում զօրութեան
քում սատկին քեզ թշնամիք քո։
Ամենայն երկիր երկիրպագցեն քեզ,
սաղմոս ասասցեն քեզ, և սաղմոս ա-
ասցեն անուան քում։
Եկայք և տեսէք զգործս աստուծոյ,
որպէս զի ահեղ են խորհրդով բան զա-
մենայն որդւոց մարդկան։
Ո դարձոյց զծովն ի ցամաք, և ընդ
գետս անցին յոտանաւոր։
Ընդ ուրախ եղիցուք մեք ի նա, որ տի-
րէն զօրութեամբ իւրով յաւիտենից։
Աչք նորա ի հեթանոսս հային. զբ
դառնացուցիչս զնա մի բարձրասցին
յանձինս իւրեանց։
Օրհնեցէք հեթանոսք զաստուած մեր,
լսելի արարէք զձայն օրհնութեան նորա։
Ընդ որ եւս դանձն իմ ի կեանս, և ոչ եա

պողութիւն ոսկի մերոց։
Փորձեցեր զիս աստուած և քննեցեր,
որպէս և քննի արծաթ։
Ինջուցեր զիս յորոգայթ, եդիր նեղ
ղութիւն ՚ի թիկունս մեր, և անց
ուցեր զմարդիկ ՚ի վերայ գլխոց մերոց։
Ընցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր, և
հաներ զիս ՚ի հանգիստ։
Առից ՚ի տուն քո պատարագօք. տաց
քեզ զաւխտս իմ զոր խոստացան քեզ
շրթունք իմ, զոր բերան իմ խօսեցաւ
՚ի նեղութեան։
Ողջակէզս ուղղեցից մատուցից քեզ
խոյովք և խնկովք. և քեզ մատուցից
զուարակս և նոխազս։
Եկայք լուարուք ինձ և պատմեցից
ձեզ ամենեքեան որ երկնչիք յաստուա
ծոյ, զոր ինչ արար անձին իմոյ։
Ընդ նմա բերանով իմով կարդացի, և
բարձր արարից զնա լեզուաւ իմով։
Օմեզս թէ առնանէի ՚ի սրտի իմում,
մի լսիցէ ինձ տէր։
Ալան այսորիկ լուաւ աստուած և նայ
եցաւ ՚ի ձայն խնդրուածոց իմոց։
Օրհնեալ է աստուած որ ոչ ՚ի բացե

արար զաղօթս իմ, և ոչ զողորմութիւն
իւր յինէն։
Տուն ԺԹ։

ՍԱԴՄՈՍ ԿԶ.

Ի կատարած. ընդ օրհնութիւնս. Սաղմոս երգոյ։

Ալաուած ողորմեա մեզ և օրհնեա ըզ
մեզ, երեւեցո զերեսս քո ՚ի մեզ և ո
ղորմեա մեզ։
Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո,
յամենայն ազգս զփրկութիւնս քո։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք
աստուած, խոստովան եղիցին առ քեզ
ժողովուրդք ամենայն։
Ուրախ եղիցին և յնծացեն ազինք,
զի դու դատիս զժողովուրդս յօ
ղութիւն. և ազգս երկրի դու ա
ռաջնորդես։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք
աստուած. խոստովան եղիցին զքեզ ժողովուրդք
ամենայն։
Երկիր ետ զպտուղ իւր, և օրհնեաց
զմեզ աստուած աստուած մեր։
Ալաուած մեր օրհնեսցէ զմեզ, և ՚ի
նմանել երկիցեն ամենայն ծագք երկրի։

Տուն է. Գողգոթայ խե։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԵ.

Ի խորագ. Սաղմոս Դ Դաւիթ։

Յարիցէ առաւուած և ցրուեսցին ա
ւնոցին թշնամիք նորա, փախիցեն ա
ռելիք նորա յերեսաց նորա։
Որպէս պակասէ ծուխ՝ պակասեսցին,
որպէս հալի մոմ առաջի հրոյ՝ այնպէս
կորիցեն ամպարտք յերեսաց աստու
ծոյ։
Իսկ արդարք ուրախ եղիցին ցնծասցեն ա
ռաջի նորա, և զուարճասցին յուրա
խութեան խրախանց։
Օրհնեցէք զառաւուած և սաղմոս ա
սացէք անուան նորա. ճանապարհ արա
րէք այնմիկ որ նստի ընդ արեւմուտս
և աբր է անուն նորա։
Ցնծասցեն առաջի նորա, և խռովե
ցին յերեսաց նորա։
Որ հայրն է որբոց և դատաւոր այրի
ացս, աստուած՝ ի տեղւոջ սրբութեան
իւրում։
Աստուած բնակեցուցանէ զմիակրօնս
՝ի տան, և հանէ զկապեալս քաջու
թեամբ իւրով, այլ զհակառակ

ցողս որ բնակիւալ են՝ ի գերեզմանս։
Աստուած ընդ ելանել քում առաջի ժո
ղովրդեան քո, ընդ անցանել քեզ ընդ
անապատս երկիր շարժեցաւ։
Քանզի և երկինք ցօղեցին յերեսաց
աստուծոյ՝ ի սինէ, առաջի աստուծոյ
իսրայէլի։
Ընձրեաւ կամաց պատրաստեցեր աստ
ուած ժառանգութեան քում. քեզ
պէտ հիւանդացաւ, սակայն դու հաս
տատեցեր զնա, և զազանք քո բնակ
եսցեն՝ ի նմա։
Պատրաստ արարեր քաղցրութեամբ
քով աղքատի աստուած, տէր տացէ
զբան ոյք աւետարանեն զօրութեամբ
բազմաց։
Թագաւորք զօրութեանց սիրելոյ, գե
ղեցկութիւն տան քո բաժանել յա
ւարի, թէպէտ և հնձելոյիք՝ ի մէջ վի
ճակաց։
Թեւք աղաւնւոյ արծաթամատաս, և
թիւնամէջք նորա՝ ի դոյն ոսկւոյ։
Ի գումարել երկնաւորին զթագաւոր
սըս՝ ի վերայ նորա՝ ձիւնացի սաղմոն։
Լեառն աստուծոյ լեառն պարարտ,

լեառն մածեալ և լեառն պարարտ, և
զինչ կարծէք լերինք հպարտացեալք։
Լեառն ընդ որ հաճեցաւ աստուած
բնակիլ՝ի նմա, քանզի և աւեր իսկ բնա-
կեցէ՝ի նմա յապառ։
Կառք աստուծոյ բիւրապատիկք հա-
զարք ուղղիչք, և աւեր՝ի նոսա՝ի սի-
նէ սրբութենէ իւրմէ։
Նէ՝ի բարձունս գերեցաւ գերու-
թիւն. առ աւար բաշխեաց պարգեւս
և եւս որդւոց մարդկան. քանզի Տէ-
րահաւատից եւս բնակեալ եղիցի՝ի
նմա։
Տէր աստուած օրհնեալ, օրհնեալ աւր
զօրհանապազ, առաջնորդեացէ մեզ
աստուած փրկիչ մեր։
Աստուած մեր աստուած կենդանւոյ,
և՝ի տեառնէ են ելք մահու։
Բայց սակայն աստուած փշրեսցէ զգլու-
խս թշնամեաց մերոց, և զհերն կար-
ճամիսն որ գնան յանօրէնութեան իւ-
րեանց։
Ասաց տէր՝՝ի խորոց անդնդոց դարձու-
ցից, և՝՝ի միջոց ժանեաց զայն՝ի դուրս
կորզեցից։

Որպէս թացցի ոտն քո յարեան, և լե-
զուք շանց քոց յարենէ թշնամեացքոց։
Երևեցան դնացք քո աստուած. դնացք
աստուծոյ թագաւորին մերոյ սրբոյ։
Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնու-
թիւն՝ի մէջ կուսանաց և գովեցից։
Ցեկեղեցիս օրհնեցէք զաստուած, և
զտէր յաղբերացն իսրայէլի։
Ընդ բենիամին՝ի տղայութեան զար-
մանալի, իշխանք յուդայ առաջնորդք
նորա, իշխանք զաբուղոնի և իշխանք
նեփթաղիմայ։
Հրամայեա աստուած զօրութեամբ
քո. զօրացո զայս զոր հաստատեցեր
՝ի մեզ։
Ի տաճարէ քումմէ երուսաղէմ քեզ
մատուսցեն թագաւորք զպատարագս։
Սաստեա՝ի գազան եղեգան, ՝ի ժողով
զուարճից և՝ի գաս երինջոց։
Խոտեսցին այնոքիկ որ ընտրեալ են
արծաթով. ցրուեա զհեթանոսս և
զգ.ք կամին ընդ պատերազմ։
Նկուսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ. հընչ
դիմք յառաջագոյն ձեռնտու լեցին
առ աստուած։

թագաւորութիւնք երկրի օրհնեցէք զտէրունն , եւ տաղտուկ առցէք առնուն։

Ամենապարհ արարեալ այնմիկ որ նստի յերկինս երկնից ընդ արեւելս։

Ահա տայ ձայն իւր ՚ի ձայն զօրութեան. և տուք զփառս աստուծոյ։

Ի վերոյ իսրայէլի մեծվայելչութիւն նորա. և զօրութիւն նորա ամպս երկնից։

Սքանչելի է աստուած ՚ի վերոյ սրբոց իւրոց, աստուած իսրայէլի։

Նա տայ զօրութիւն, հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոց. օրհնեալ է աստուած։

Տունք լբ։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԲ.

Ի խոփարձ. վասն զատանելոյ. Սաղմոս ի Դաւիթ։

Ակեցո զիս աստուած զի հասին ջուրք յանձն իմ, ընկղմեայ եւ ՚ի խորս անդընդոց ու՛ր ոչ գոյ հինձ հանգիստ։

Եկի եւ ՚ի խորս ծովու, և շրջանք ընկղմեցին զիս։

Վաստակեցի ես աւ ազատակել, և կերը կերեցաւ կոկորդ իմ։

Նուազեցին աչք իմ, աւ յուսալ ինձ աւ աչք աստուած իմ։

Բազում եղեն քան զհեր գլխոց իմոց, որ ատեին զիս ՚ի ստութեացս։

Զօրացան իմս թշնամիք իմ և ատեք իմ՝ինանիկ. ինչ զոր ոչ յափշտակեալն է՝ տուժէի նոցա։

Աստուած դու ծանեար զանպիտանութիւն իմ, և յանցանք իմ ՚ի քէն ոչ ծածկեցան։

Մի ամաչեսցեն վասն իմ որ համբերեն քեզ տէր տէր զօրութեանց. մի պատկառեսցեն վասն իմ որ խնդրեն զքեզ աստուած իսրայէլի։

Վասն քո համբերի նախատանաց, և ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ։

Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց, և հիւր որդւոց մօր իմոյ։

Նախանձ տան քո կերը զիս. և նախատինք նախատողաց քոց անկան ՚ի վերայ իմ։

Խոնարհեցոյ պահօք զանձն իմ և եղեն ինձ այս նախատինք. արարի զգեստս հանդերձս իմ քուրձ և եղէ յառակ նոցա։

Օ՛ինէն խոհէին այլ նստէին առ դրան նըա՝ զիս այսպէս առնէին որ ըմպէին գինի։ Ես յաղօթս կայի առ քեզ տէր, ի ժամանակ ընդունելի։

Առաջի՛ ի բազում ողորմութեան քում լսեր ինձ, ի ճշմարտութիւն փրկութեան քո։

Ապրեցո զիս ի կաւոյ զի մի ընկղմայց. ապրեցայց ես յատելեաց իմոց և ի խորոց ջուրց բազմաց։

Մի ընկղմեն զիս պոյտք ջրոյ, և մի ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց. ջրհոր մի կախասցէ զբերան իւր ի վերայ իմ։

Լուր ինձ տէր զի քաղցր է ողորմութիւն քո, ըստ բազում գթութեան քո հայեա յիս, և մի դարձուցաներ զերեսս քո ի ծառայէ քումմէ, զի նեղ զեալեմ ես վաղվաղակի լուր ինձ։

Հայեա յանձն իմ և փրկեա զիս, և վասն թշնամեաց իմոց ապրեցո զիս։

Օ՛ի դու գիտես զնախատինս իմ, զամօթ իմ և զպատկառանս իմ։

Առաջի քո են ամենայն նեղիչք անձին իմոյ. նախատանաց համբեր սիրտ իմ

և թշուառութեան։

Սկսայ ումեքի թէ ո՛ տրտմեսցի ընդ իս, և ոչ ոք էր. և մխիթարիչ ինձ ոք ոչ գտաւ։

Ետուն ի կերակուր ինձ լեղի, և ի ծարաւս իմ ոգեսցին ինձ քացախ։

Եղիցին սեղանք նոցա առաջի նոցա յորոգայթ, ի հատուցումն և ի գայթակղութիւն։

Խաւարեսցին աչք նոցա զի մի տեսցեն, և զմիխուն նոցա հանապազ կորացո։

Արկցես ի վերայ նոցա զբարկութիւն քո, սրտմտութիւն բարկութեան քո հասցէ ի վերայ նոցա։

Եղիցին բնակութիւնք նոցա աւերակ, և ի յարկս նոցա մի որ իցէ որ բնակիցէ։

Օ՛ի զոր դուն հարեր հալածեցին, և ի վէրս յաւուց խոց յաւելին։

Դիր զմեղս ի վերայ մեղաց նոցա, զի մի մտցեն յարդարութիւն քո։

Ջնջեսցին նոքա ի գրութենէ քումմէ մէ կենաց, և ընդ արդարս քո մի գրեսցին։

Աղքատ և ցաւած եմ ես. փրկութիւն քո առաջի ընկալցի զիս։

Օրհնեցից զանուն աստուծոյ խոյ օրհ-

նուիրեամբ, և բարձր արարից զնա գո-
վութեամբ։
Հաճոյ եղիցի առաւծոյ քան զօրհ-
նասել, որ բերէ եղջիւրս և կճղակս։
Տեսցեն ապրասք և ուրախ եղիցին.
խնդրեցէք զառաւած և կեցցեն անձ-
ինք ձեր։
Օ՛ի լուաւ տէր անանկոց, և զկա-
պեալս իւր ոչ արհամարհեաց։
Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր, ծով
և ամենայն որ սեւոց ՚ի նոսա։
Ստուած փրկէ զսիովն, և շինեսցին
քաղաքք Հրէաստանի. շինեսցեն բը
նակեսցեն և ժառանգեսցեն ՚ի նմա։
Զաւակ ծառայից քոց հաստատեսցի
անդ, և որք սիրեն զանուն քո բնակ
կեսցեն ՚ի նմա։

Տունք ղ։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԹ.

Ի խաչաց. ՚ի Յովհ՝ առ ՚ի հիւրոյն երիեղէն զնա Տէրն։

Ստուած յօգնել ինձ նայեաց, և տէր
յընկերել ինձ վութիւ։
Ամաչեսցեն և յամօթ լինին որ խնդրեն

զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսա
ցեն որ խորհեբին ինձ չար։
Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալ, որ
ասեին ինձ վաշ վաշ։
Ցնծասցեն և ուրախ լինին ՚ի քեզ ամե
նեքեան որ խնդրեն զքեզ։
Ստասցեն յամենայն ժամ՝ մեծ է աս
տուած, և որք սիրեն զփրկութիւնս քու։
Ես աղքատ և տնանկ եմ աստուած օգ
նեա ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես
և տէր իմ մի յամենար։

Տունք ղ։ Դոքսայ խգ։

ՍԱՂՄՈՍ Հ.

Ի խաչաց. որբոցն Յովսեբեայ. յետ առաջնոյ
գերութեանն. Սաղմոս ՚ի Դաւիթ։

Ի քեզ տէր յուսացայ մի ամաչեցից
յաւիտեան. յարդարութեան քում
փրկեա զիս և ապրեցո զիս։
Խոնարհեցո առ իս զականջն քո, և կեց
զիս։
Լեր իմ աստուած ապաւէն և տեղի
ամուր կեցուցանել զիս. զի հաստա
տութիւն իմ և ապաւէն իմ դու ես։

Աստուած իմ փրկեա զիս ի ձեռաց մե-
ղաւոլի, ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի։
Դու ես համբերութիւն իմ ամէն ամէն,
յոյս իմ ի մանկութենէ իմմէ։
Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ,
յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն
իմ, և առ ի քէն է օգնութիւն իմ յա-
ւիտեան ժամ։
Արդէս զի նշաւակ եղէ ես բազմաց, և
դու օգնական իմ և հզօրիչ իմ։
Լցցի բերան իմ գովութեամբ, որպէս
օրհնեցից զքեզ, զօրհանապազ
զմեծավայելչութիւնս քո։
Մի ընկենուր զիս ամէն ի ժամանակս
ծերութեան, ի պակասել զօրութեան
իմոյ մի թողուր զիս։
Ասացին թշնամիք իմ ինձ և որ պահա-
պին զանձն իմ, խորհեցան ի միասին
և ասացին։
Աստուած եթող զնա, հալածեցուք
և հասցուք նմա, զի ոչ ոք է որ փրկէ
զնա։
Աստուած իմ մի հեռի առնիր յինէն,
և աստուած յօգնել ինձ նայեաց։
Ամաչեսցեն և պակասեսցին որ չարա-

խօս կային զանձնէ իմմէ . զգեցցին
զամօթ և զպատկառանս որ խնդրէ-
ին ինձ չար։
Ես յամենայն ժամ յուսացայց, և յա-
ւելից յօրհնութիւնս քո։
Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիւնս
քո, զօրհանապազ զգոլութիւնս քո։
Արդէս ոչ գէ խարդախութիւն ինչ
գիտեի զպարսութեան , այլ մտից ի
զօրութիւնս տեառն. և տէր յիշեցի
զարդարութիւնս քո միայն։
Աստուած իմ ուսուցեր զիս ի մանկու-
թենէ իմմէ. և յայդ եւս պատմեցից
զարդարութիւնս քո։
Մինչեւ յալեւորել և ի ծերանալ, աս-
տուած իմ մի թողուր զիս։
Մինչեւ պատմեսցի բազուկ քո ազգի
ամենայնի որ գալոցն է։
Զօրութիւնս քո և զարդարութիւնս
մինչ ի բարձունս, զոր արարեր մեծա-
մեծս. աստուած ո՞ նման է քեզ։
Որչափ ցուցեր ինձ նեղութիւն բազ-
դատ և չարչարանս, դարձեալ մխիթա-
րեցեր զիս, և ի խորոց անդնդոց երկ-
րէ հաներ զիս։

Յառաքեցեր ՚ի ղօրութիւնս քո, դալ
ձար և միխիթարեցեր զիս, և ՚ի խորոց
երկրէ միւսանգամ հաներ զիս։
Ըրդ և ես խոստովան եղէց քեզ ՚ի պատ
րաստութիւն սաղմոսաց ճշմարիտ
աստուած, սաղմոս ասացից քեզ օրհ
նութեամբ սուրբդ իսրայէլի։
Ցնծասցեն շրթունք իմ յորժամ սաղ
մոս ասիցեմ քեզ, և անձն իմ զոր և
փրկեցեր։
Լեա և լեզու իմ ըզօրհանապազ խօսես
ցի զարդարութիւնս քո։
Ի ժամանակի որպէս յամօթ լինին, ա
մաչեսցեն ոչք խորհելին ինձ չար։
Տուն իզ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԱ.

Ի Սաղոմէն Սաղմոս։

Ընտրեաց զկրաւնս քո արքայ տուր,
զարդարութիւս քո որդւոյ թագաւորի։
Դատել զժողովուրդ քո արդարութիւ,
և զաղքատս քո իրաւամբք։
Առցեն լերինք զխաղաղութիւն ժո
ղովրդեան, և բլուրք զարդարութիւն։
Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան,

և կեցուսցէ զորդիս տնանկաց, և խո
նարհեցուսցէ զամբարտաւանս։
Կացցէ և մնասցէ ընդ արեւս յառաջ
քան զլուսին, ազգէ ազգս յազգ։
Իջցէ որպէս զանձրեւ ՚ի վերոյ գեղման,
որպէս ցօղ զի ցօղէ յերկիր։
Ծադեսցի յաւուրս նորա արդարու
թիւն բազում՝ խաղաղութիւն, մին
չեւ կատարեսցի լուսին։
Տիրեսցէ նա ՚ի ծովէ մինչեւ ՚ի ծով, ՚ի
գետոց մինչեւ ՚ի ծագս աշխարհի։
Առաջի նորա նախ հնպիւք անկցին, և
թշնամիք նորա հող կերիցեն։
Թագաւորք Թարսիսի և կղզեաց պա
տարագս մատուսցեն նմա. Թագաւորք
արաբայ և սաբայ պատարագս բերցեն
նմա։
Երկիրպագցեն նմա ամենայն թագա
ւորք երկրի, և ամենայն ազգք ծա
ռայեսցեն նմա։
Օ՛ի փրկեաց զաղքատն ՚ի հզօրէ, զաղ
քատն և զտնանկ որոյ ոչ էր իւր օգնական։
Ընկալեսցէ նա յաղքատն և ՚ի տնանկ,
և զանձինս տնանկաց կեցուսցէ։ ՚ի վաշ
խից չարաց փրկեսցէ զանձինս նոցա

պատուական է անուն նորա առաջի նո-
ցա. կեցցէ և տացի նմա յոսկւոյն ա-
րաբացւոց։
Յաղօթս կացցեն առ նա յամենայն
ժամ, և զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա։
Եղիցի հաստատութիւն ընդ ամենայն
երկիր, և ի վերայ գլխոց լերանց։
Բարձրասցի բան գլխանան պտուղ նո-
րա. ծաղկեսցի ի քաղաքի առաւն որ-
պէս խոտ երկրի։
Եղիցի անուն առաւն օրհնեալ յաւի-
տեան, զի յառաջ քան զարեւ է ա-
նուն նորա։
Ի նա օրհնեսցին ամենայն ազգք եր-
կրի, ամենայն ազինք երանիցեն նմա։
Օրհնեալ տէր աստուած իսրայէլի որ
առնէ սքանչելիս միայն, և օրհնեալ է
անուն սուրբ փառաց նորա յաւի-
տեան, լցցի փառօք նորա ամենայն
երկիր. եղիցի եղիցի։

Տունք ի։ Գոբզայս խղ։
Կամնա Գոբզայս է։ Սաղմս ժէ։ Տունք ժձ։

ԱՂՕԹՔ ԱՆՆԱՑԻ ՄՕՐՆ ՍԱՄՈՒԷԼԻ
ա. Թագ. բ։

Հաստատեցաւ սիրտ իմ ի տէր, և
բարձրացաւ եղջիւր իմ յաստուած
փրկիչ իմ։
Ընդարձակեցաւ բերան իմ ի վերայ
թշնամեաց իմոց. ուրախ եղէց ի
փրկութեան քո։
Ոչ ոչ գոյ սուրբ որպէս զտէր, և ոչ
արդար որպէս զաստուած մեր, և չիք
սուրբ բայ յաստուծոյ մերմէ։
Մի պարծիք և մի խօսիք զամբարտա-
ւանս, և մի ելցէ ընդ բերանս ձեր
բան հպարտ մեծաբանութեան։
Աստուած գիտութեանց տէր, աստուած
պատրաստէ խրտով իմաստութեամբ
զգիտութիւն յարտարածս իւր։
Զօրաց հաստ ապերդունք թուլացան,
և տկարք վառեցան զօրութեամբ։
Յաղք և լիք հացիս նուաղեցին, և
քաղցեալք լցին զերկիր։
Ամուլն ծնաւ եւթն, և բազմածին
նուաղեաց ի ծննդոց։
Տէր մեռուցանէ և տէր կեցուցանէ,

լինուցանէ ՚ի դժոխս և հանէ։
Տէր աղքատացուցանէ և տէր մեծա-
ցուցանէ. խոնարհ առնէ զամբարտա-
ւանս մինչեւ յերկիր, և բարձր առնէ
զառաւտպեալս յաղբեւացս։
Նստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ իշխա-
նըս ժողովրդեան, և աթոռս փառաց
ժառանգեցուցանէ նոցա։
Կատարէ զուխտս ուխտաւորաց, և
օրհնեաց զամս արդարոց։
Ոչ ոք թէ խրոխ զօրութեամբ զօ-
րանայ հզօր, այլ տէր տկար առնէ զը-
հակառակորդս իւր, տէր սուրբ է։
Մի պարծեսցի իմաստնականն ՚ի իմաս-
տութիւն իւր, և մի՛ պարծեսցի հզօրն
՚ի զօրութեան իւրում, և մի՛ պար-
ծեսցի մեծն ՚ի մեծութեան իւրում։
Այլ որ պարծին՝ ՚ի տէր պարծեսցին, ՚ի
խորհուրդս գիտութեան զտէր ճա-
նաչել։
Ուռնել իրաւունս և դատել արդարու-
թիւն ՚ի վերայ երեսաց երկրի։
Տէր եւ յերկինս և որոտաց, և ինքն
դատ առանց բալբառելոյ։
Տայ զօրութիւն թագաւորաց մերոց,

և բարձր առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ։
Փառք Հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յաստուած
փրկիչ իմ. հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի
տէր, տէրամբ հաւատով։
Ամրացաւ տէր, վասն սրբուհւոյ ա-
նարատի մօր քո և կուսի, և վասն
խաչի քո պատուականի, ընկալ զաղա-
չանս մեր և կեցո զմեզ։

Վարդ և աղթ՝ Ողորմեա և ի նեղութեան խնդունգն։

Վասն գտանելոյ մեզ շնորհ և ողորմու-
թիւն ՚ի բարեբար աեառնէ մերմէ ըզ-
տէր աղաչեսցուք։
Տէր ողորմեա։
Վասն փրկելոյ զմեզ ՚ի զգպարտու-թենէ
մարդկան և յորոգայթից սատանայի,
զտէր աղա։
Վասն ամենայն աղանց բրիստոնէից և
տանց հաւատացելոց, զտէր աղա։
Վասն որք ՚ի լերինս յայրս և ՚ի փոսարս

բնակեալ են սուրբ հաւքն մեր, զոր ա։
Ա՛ման որք սաղմոսիք և օրհնութեամբ
կատարեն զամենայն ժամանակս կենաց
իւրեանց, զոր ասա։
Ա՛ման հոգւոյն հանգուցելոց՝ որք ձըչ-
մարիտ և ուղիղ հաւատով՛ի քրիստոս
ննջեցին, զոր ասա։
Եւ եւս՝ միաբան ձայնիւ ձշմարիտ և սուրբ
հաւատոյս մերոյ, զոր ասա։
Օրհնեմք մեր և զմիմեանս տեառն աս-
տուածոյ ամենակալին յանճն արասցուք։
Պեզ տեառնդ յանճն եղիցուք։
Ողորմեաց մեզ տէր աստուած մեր քան
մեծի ողորմութեան քումմ. աստացուք
ամենեքեան միաբանութեամբ։
Տէր ողորմեա. տէր ողորմեա. տէր
ողորմեա։

Աղօթք։

Պոհանամք զքեզ տէր աստուած մեր,
որ զարիծուցեր զմեզ՛ի հանդստեանէ
քոյ շնորհիւ ողորմութեան քո։ Օգն-
մեր զմիաս մեր արդարութեամբ առ
քեզ տէր աստուած մեր, զի տեսցեն
աչք մեր զփրկութիւն քո։ Նկուսցէ և

բնակեսցէ առ մեզ աստուածութիւն
քո, և ողորմութիւն քո հովանի և պա-
հապան եղիցի՛իմեր պաշտօնէից քոց։
Ոչ զմեզ զծառայքս քո արժանի արա
՛ի տուէ և՛ի դիշերի և յամենայն ժա-
մու միշտ խորհել՛ի սէր պատուիրա-
նաց քոց։ Ոչ դոհութեամբ փառաւո-
րել զհայր և զորդի և զսուրբ հոգի,
այժմ և միշտ և յաւիտեան յաւի-
տենից, ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։
Ընդունելի երկրպագեսցուք։

Կենդանարար զօրութիւն և աղբիւր
անմահութեան, դու ես քրիստոս աս-
տուած փրկիչ մեր։ Որ շնորհեցեր մեզ
՛ի մէջ դիշերի յաւնել և խոստովան
լինել առ քեզ վասն իրաւանց և ար-
դարութեան քո։ Ոչ այժմ աղաչեմք
զքեզ տէր աստուած մեր, արա զմեզ
արժանս և պատրաստ՛ի ժամ առա-
ւօտու ընդ սուրբս քո։ Ոչ ընդ նոսին
դոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ
հօր և ընդ սուրբ հոգւոյն, այժմ և
միշտ և յաւիտեան յաւիտենից, ամէն։

Աղաւնակ։

Պահպանեամբ և ճշմարիտ խոստովանութեամբ անպատարագ վարուցուրեմք զՀայր և զորդի և զսուրբ Հոգին, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Օրհնեալ տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս։

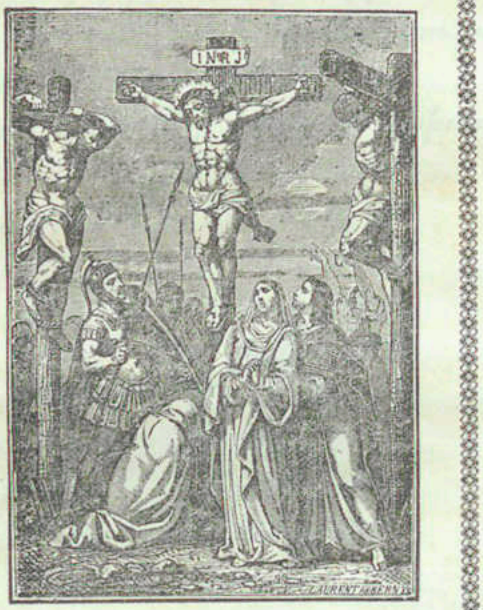

Ձակեցին զձեռս իմ և զոտս իմ, և թուեցին զամենայն ոսկերս իմ. նայեցան և տեսին զիս։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԲ.

Տաղն Այսոփ։

Ի բերեւ զի բարի է խոստովանել Տեառն, և ասել ուղիղ են սրտիւք։
Բայց զի իմ միտքս մի եւս տառապեալ էին ոտք, սակաւիկ մի և գայթակղեալ էին գնացք իմ։
Նախանձեցայ ես ընդ անօրէնս զխաղաղութիւն մեղաւորաց, որպէս տե՛ր անէծ՝ ոչ գոյր վրէպ մահու նոցա։
Հաստատուն էին տանջանք նոցա. ի վաստակս մարդկան չէն նոքա, և ըստ մարդկան ոչ տանջեցան։
Վասն այսորիկ կալաւ զնոսա ամբարտաւանութիւն. արկան զիւրեանց զամպարշտութիւն և զանիրաւութիւն իւրեանց։
Ելցէ որպէս՝ ի ճարպոյ անիրաւութիւն նոցա, զի գնացին նոքա ըստ խորհրդոյ սրտից իւրեանց։

խորհեցան և խօսեցան չարութեամբ, զապիրատութիւն ի բարձունս խորհեցան։

Եդին յերկինս զբերան իւրեանց, և զերծս իւրեանց ածէին ի երկիր։

Վասն այսորիկ ժողովուրդ իմ դարձցի այսրէն, և աւուրք իմ լի կատարեալ գտցին ի նոսա։

Ասացին զինչպէ գիտայ աստուած, կամ գոցէ արդեօք գիտութիւն առ ի բարձրելոյն։

Ահա մեղաւորք են և աջողեալ է նոցա, անց կան և առնեն զմեծութիւն աշխարհի։

Ասացի՝ ի զուր ուրեմն արդարացուցի զսիրտ իմ, լուացայ սրբութեամբ զձեռս իմ, և եղէ ես խոշտանկեալ զօրհանապազ և կշտամբանք իմ ընդ առաւօտս։

Թէպէտ և ասէի՝ Թէ այսպէս պատմեցից, ահաւասիկ յազգ որդւոց քոց ոչ գոց և ուխտեցի։

Ի մտի եդի Թէ սակայն և այս չանէ առաջի իմ, մինչեւ մտից ի սրբութիւն աստուծոյ, և ի միտս առից զվաստակս նոցա։

Սակայն վասն նենգութեան նոցա տացես նոցա զարհուրեալս զնոսա, կործանեսցես զնոսա յամբարտաւանութեան իւրեանց։

Իսկ զնաւթդ եղեն աւեր յանկարծակի սատակեցան, պակասեցան, կորեան վասն անօրէնութեան իւրեանց, և եղեն որպէս երազք զարթնուցելոյ։

Տէր ի քաղաքի քում զպատկերս նոցա անարգեսցես. զի հուր բորբոքեցաւ ի սրտի իմում և երիկամունք իմ այլայլեցան։

Եւ արհամարհեալ եղէ և ոչ գիտացի. որպէս զանասուն համարեցայ առաջի քո, և ես յամենայն ժամ ընդ քեզ եմ։

Կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ, ի խորհուրդս քո առաջնորդեցեր զիս, և փառօք ընկալար զիս։

Զի՞նչ կայ իմ բնաւ յերկինս, կամ ի քէն զինչ եւս խնդրեցից յերկրի։

Նուազեաց սիրտ իմ և մարմին իմ. աստուած սրտի իմոյ, բաժին իմ աստուած յաւիտեան։

Ահաւասիկ որ հեռի արարին զանձինս իւրեանց ի քէն կորնչեն, սատակեսցես զամենեսեան որ ապստամբ եղեն ի քէն։

ինձ մերձենալ առ աստուած բարի է, և
դնել առ տէր զյոյս իմ։
Պատմել զամենայն օրհնութիւնս քո
ի դրունս դստերս սիովնի։

Տունք իգ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԳ։

Խոստովիան ընտ։

Ընդէր մերժեցեր աստուած յապաւ.
բարկացաւ սրտմտութիւն քո ի վե-
րայ խաշինն արօտի քո։
Ցիշեա զժողովուրդ քո զոր ստացար ի
սկզբանէ, փրկեցեր զվիճակ ժառան-
գութեան քո։
Լեառն սիովն այս՝ ուր բնակեցեր դու
ի նմա. համբարձ զձեռն քո ի վերայ
ամբարտաւանութեան նոցա յապաւ։
Որ ինչ անօրինեցաւ թշնամին ի սրբ
բութեան քում, պարծեցան առեալք
քո ի մէջ բարեկենդանութեան ի-
րեանց։
Նշին զնշանս իւրեանց ի նշանս, և
ինքեանք ոչ ծանեան զնա ի վերուստ։
Որպէս յանտառի վայտատօք կոտո-

րեցին զդրունս նորա, ի միասին վայ-
տատօք և մրճօք կործանեցին զնա։
Արկին ի հուր զսրբութիւն քո.
յերկրի պղծեցին զխորան անուան քո։
Ասացին ի սիրտս իւրեանց ազգ նո-
ցա ի միասին, եկայք լուծցուսցուք
զամենայն տօնս աստուծոյ յերկրէ։
Նշանս մեք ինչ ոչ տեսաք և ոչ եւս
գուցէ մարգարէ, և զմեզ ինչ ոք ոչ
ճանաչիցէ։
Մինչեւ յերբ աստուած նախատէ թըշ-
նամին, բարկացուցանէ հակառակորդն զանուն սուրբ քո։
Ընդէր դարձուցանես զձեռն քո, և
զաջ քո ի միջոյ ծոցոյ քումմէ յապաւ։
Աստուած թագաւոր մեր յառաջ քան
զյաւիտեանս, որ արարեր զփրկութիւն
ի մէջ երկրի։
Դու հաստատեցեր զօրութեամբ քով
զծով. դու խորտակեցեր զգլուխս վի-
շապաց ի վերայ ջուրց։
Դու փշրեցեր զգլուխ վիշապին, և ե-
տուր զնա ի կերակուր զօրացն հնդկաց։
Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս և զվտակս.
դու ցամաքեցուցեր զգետս սաստիկս։

Քան է ախտ և քո է պիշեր, զլաս և զա
րեւ դու հաստատեցեր. և դու հաս
տատեցեր զամենայն սահմանս երկ
րի. զգարուն և զամառն դու ստեղծեր։
Այս յոյժ լսելի բեզ զինամին նախա
տեաց զաէրդ. ժողովուրդ անպատմ
բարկացոյց զանուն սուրբ քո։
Մի մատներ գազանաց զանձն որ խոս
տովան առնի առ քեզ, և զանձինս մեր
նանկաց քոց մի մոռանար խոպառ։
Այլեա յոյսո քո, զի լցան տունք ամ
չելոց յերկրի անիրաւութեամբ։
Մի դարձցի տնանկ ամաչեցեալ. այլ
աղքատն և տնանկ օրհնեսցեն զանուն
սուրբ քո։
Երի աստուած և դատեա զդատաս
տանս քո. յիշեա զնախատինս որ յայ
նըզդամէն զօրհասապազ։
Մի մոռանար զձայն պաշտօնէից քոց.
ամբարտաւանութիւն ատելեաց քոց
վերացի հանապազ։

Տունք խղ. Գոբզաս իբ.

ՍԱՂՄՈՍ ՀԱ.

Ի կոպարաց. Ի՛ ապականել. ընդ օրհնութիւնս. Սաղմոս
Ասաֆ. երգիչ առ Ասորեսպանեայն։

Լսոստովան եղիցուք առ քեզ աստ
ուած, խոստովան եղիցուք և կարդաս
ցուք զանուն քո։
Պատմեցից զամենայն սքանչելիս քո.
յորժամ ժամ առից ես ուղիղս դա
տեցայց։
Մաշեցաւ երկիր և ամենայն բնակիչք
նորա, ես հաստատեցի զսիւնս նորա։
Ասացի անօրինաց Թէ մի՛ անօրինիք,
մեղաւորաց Թէ մի՛ բարձրացուցանէք
զեղջիւրս ձեր։
Մի՛ համբառնայք ՚ի բարձունս զեղ
ջիւրս ձեր, և մի՛ խօսիք զաստուածոյ
անիրաւութիւն։
Զի ոչ յարեւելից և ոչ յարեւմտից և
ոչ յանապատէ լերանց, այլ աստուած
դատաւոր է։
Զայս խոնարհ առնէ և զայն բարձ
րացուցանէ. բաժակ ՚ի ձեռին տեառն
դինի լի անապակ արկեալ, և խոնարհ
հեղուցանէ յայսմանէ յայս։

Սակայն մխուր նորա ոչ սպառեսցի, և
արբցեն զնա ամենայն մեղաւորք երկրի։
Ես ցնծացայց յաւիտեան, սաղմոս ա-
սացից աստուծոյ յակովբայ։
Ոչ ամենայն եղկիւրս մեղաւորաց փըշ-
րեսցես, և բարձր եղիցի եղջիւր արդարոյ։

Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԵ։

Ի կատարած. ընդ օրհնութիւնս. Ո՛ ապականիր. Սաղմոս Ասաֆ.
երգ առ Ասորեստանեայսն։

Յայտնի է ի հրէաստանի աստուած,
և յիսրայէլ մեծ է անուն նորա։
Եղեւ խաղաղութիւն տեղի նորա, և
բնակութիւն նորա սիովն։
Ընդ խորտակեաց տէր զզօրութիւն
աղեղան, զվէն զսուր և զճակատամարտս։
Լուսաւոր ես դու սքանչելապէս լե-
րանցն յաւիտենից. խռովեցան ամե-
նեքեան որ անմիտ են սրտիւք. ննջեցին
զքունս իւրեանց և ոչ գտին
ամենայն արք ի մեծութեան ձեռաց իւ-
րեանց. ի սաստէ քումմէ աստուած
յակովբայ ննջեցին, և ոչք հեծեալ էին
ի ձիս։

Դու ահաւոր ես և ո՞վ կարէ կեալ ա-
ռաջի քո. որպէս երեւեցար դու յեր-
կնից յայտնի եղև բարկութիւն քո։
Երկիր երկեաւ և սարսեաց ընդ յաւ-
նէն աստուծոյ ի դատաստան, ընդ ապ-
րեցուցանել զամենայն հեզս երկրի։
Խորհուրդք մարդկան խոստովան առ-
նին առ քեզ, և ծածկեալք խմաստու-
թեամբ օրհնեսցեն զքեզ։
Ուխտս դիք և կատարեցէք տեառն աս-
տուծոյ մերոյ, ամենեքեան որ շուրջ
էք զնովաւ։
Մատուսցէք պատարագս ահաւորին. ո՞
քան զամենայն թագաւորս երկրի։

Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԶ։

Ի կատարած. վասն Իդիթունայ. Սաղմոս Ասաֆ։

Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի.
ձայնիւ իմով առ աստուած և նայե-
ցաւ առ իս։
Ցաւուր նեղութեան իմոյ զաստուած
խնդրեցի ձեռօք իմովք, ի գիշերի ա-
ռաջի նորա՝ ոչ խաբեցայ։

Ա՛ կամէր սխրմարել անձն իմ. յիշեցի
զաստուած և ուրախ եղէ, հոգայի և
նուաղէր յիս հոգի իմ։
Ջամանեցին պահուց աչք իմ, խռո-
վեցայ և ոչ խօսեցայ. խորհեցայ զա-
ւուրան զառաջինս, և զամանս յաւիտե-
նից յիշեցի։
Խօսեցայ ՚ի գիշերի ընդ սրտի իմում.
հոգայի՝ և տառապէր յիս հոգի իմ։
Սիրէ յաւիտենից մերժեսցէ զիս տէր,
և ո՞չ եւս յաւելցու ՚ի հաճել և ևս։
Կամ խոպո՞ւ արդեօք զողորմութիւն
իւր յինէն, կամ կատարեա՞ց զբան
իւր ազգէ մինչեւ յազգ։
Կամ մոռացա՞ւ գթալ աստուած իմ և
եւս. կամ արդեօք՞ գդիմութիւն իւր
բարկութեամբ իւրով։
Ասացի՝ Թէ այժմ սկսայ. այս է նորա
գուցե աջոյն բարձրելոյ։
Յիշեցի զգործս տեառն, ՚ի սկզբանէ
յիշեցի զբանչելիս նորա։
Խորհեցայ յամենայն գործս քո, ՚ի ձե-
ռագործս քո խորհեցայ։
Աստուած ՚ի սրբութեան են ճանա-
պարհք քո. ո՞վ է աստուած մեծ որ-

պէս զաստուած մեր. դու ես աստուած
որ առնես զքանչելիս։
Ցուցեր ժողովրդեան քում զզօրու-
թիւն քո, փրկեցեր բազկաւ քով զժո-
ղովուրդս քո զորդիսն յակովբեայ և
յովսեփայ։
Տեսին զքեզ ջուրք աստուած, տեսին
զքեզ ջուրք և երկեան, և խորք խռո-
վեցան ՚ի ձայնէ ջրոյց բազմաց։
Ձայն եառուն ամպք, քանզի և նետք
քո գնան ՚ի ձայնէ որոտման քո անուն։
Երեւեցան փայլատակունք քո տիեզե-
րաց. խռովեցաւ և դողաց երկիր։
Ի ծովու են ճանապարհք քո, շաւիղք
քո ՚ի ջուրս բազումս, և հետք քո ոչ
եւս երեւին։
Առաջնորդեցեր որպէս խաշին ժողովուրդ
դեան քո, ՚ի ձեռն մովսէսի և ահարոնի։

Տուն ժ. Գարգար լբ.

ՍԱՂՄՈՍ ՀԵ.

Խտսպոխեան Ալեփ։

Այսեցարուք ժողովուրդք յօրէնս իմ.
խոնարհեցուցէք զունկն ձեր ՚ի բանս
բերանոյ իմոյ։

Քանից առաքաւ զբերան իմ, խօսեցայց
զառաքս ՚ի սկզբանէ։
Որպէս լուաք և ծանեաք զայս, եւ
հարքն մեր պատմեցին մեզ։
Ոչ ինչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա՝ յապագ
յայլ պատմել զօրհնութիւնս տեառն,
զզօրութի՛ւն և սքանչելիս իւր զոր արար։
Հաստատեաց վկայութիւն իւր առ
Յակովբ, և օրէնս եդ ՚ի վերայ Իսրայէլի։
Որ ինչ վիճակեաց պատուիրեաց հարցն
մերոց, ցուցանել զայս որդւոց իւ-
րեանց զի ծանիցեն յապագ յայլ։
Որդիք որ ծնանին՝ յարիցեն և պատ-
մեսցեն զայս որդւոց իւրեանց, զի դի-
ցեն առ աստուած զյոյս իւրեանց
և մի՛ մոռասցին զգործս աստուծոյ։
Այլ պատուիրանս նորա խնդրելով խըն-
դրեսցեն, եւ մի՛ եղիցին որպէս և
հարք իւրեանց։
Ազգ չար և դառնացող, ազգ որ ոչ ուղ-
ղեաց զսիրտ իւր, և ոչ հաստատեաց
առ աստուած զոգի իւր։
Որդիք եփրեմի լուծիդք և պնդաձիգ
զԸք, յաւուր պատերազմի կապարճս
դարձուցին։

Ոչ կացին նոքա յուխտի տեառն, և
ըստ իրաւանց նորա ոչ կամեցան գնալ։
Մոռացան զերախտիս նորա, և զսքան-
չելիսն զոր ետ յոյց նոցա։
Առաջի հարց նոցա զոր արար զսքան-
չելիս իւր, յերկրին եգիպտացւոց և
՚ի դաշտին տանեաւ։
Ջերծ զծովն և անցոյց զնոսա, կացոյց
զջուրսն որպէս ՚ի տիկս։
Առաջնորդեաց նոցա ամպով ՚ի տուէ,
և զամենայն գիշեր ՚ի լոյս հրոյ։
Ջերծ զվէմն յանապատի, և ետ ըմ-
պել նոցա որպէս ՚ի խորոյ մեծէ։
Հան զջուրսն ՚ի վիմէն, և հոսեաց որ-
պէս զգետս զջուրսն։
Սակայն յաւելին ՚ի մեզանչել, և եւս
բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի։
Փորձեցին զաստուած ՚ի սիրտս իւրեանց,
՚ի խնդրել զկերակուր անձանց իւրեանց։
Տրտնջեցին զաստուածոյ և ասացին, մի-
թէ կարող իցէ աստուած պատրաս-
տել սեղան յանապատի։
Քանզի հարկանէր զվէմն և հոսէին
ջուրք, և վտակք խաղային ՚ի նմանէ։
Այլ հաց եւս կարասցէ տալ նա մեզ,

համ պատրաստեսցէ սեղան ժողովրդ
դեան իւրոյ :
Այսպէս այսորիկ լուաւ զայս ասէր և յայ
պաղեաց. հուր բորբոքեցաւ ի յակովբ,
բարկութիւն եղ ի վերայ իսրայէլի :
Ոչ հաւատացին յաստուած և ոչ յու
սացան ի փրկութիւն նորա :
Հրամայեաց ամպոց ի վերուստ, և
դռներս երկնից եբաց, և տեղայ ի
նոսա մանանայ ի կերակուր :
Հաց երկնից եհան նոցա, գհաց հրեշ
տակաց կերան մարդիկ, և ի ջոյց ի նո
սա կերակուր ի լիութիւն :
Հան գհովիւն հարաւոյ և ած զօրու
թեամբ իւրով գհիւսիսակ :
Տեղայ ի նոսա միս որպէս գհող, որպէս
զաւազ ծովու գհուչս հնձեաւորս
Ընկ ի մէջ բանակի նոցա, և շուրջ զեղ
ւրանօք նոցա :
Կերան և յագեցան յոյժ, զցանկու
թիւն նոցա եհան նոցա, և ոչ ինչ կարօտ
եղեն ի ցանկութենէ իւրեանց :
Մինչդեռ կերակուրք ի բերանս իւ
րեանց էին, բարկութիւն յաստու
ծոյ էջ ի վերայ նոցա :

Սպան զպատուականս ի նոցանէ, և գընտիր
գնտիրս յիսրայէլ սասուկեաց :
Բայց ամենայնի մեղան և եւս, և ոչ
հաւատացին սքանչելեացդ նորա :
Պակասեցան յուսոյնութեան սուրբ
նոցա, և ամբ նոցա փութապես անցին :
Բարկ ամ սպանանէր գնոսա, խնդրէին
գնա, դառնային և առաւօտ առնէին
առ աստուած :
Յիշեցին զի աստուած օգնական էր նոցա,
աստուած բարձրեալ փրկիչ էր նոցա :
Սիրեցին գնա բերանովք իւրեանց և լե
զուօք իւրեանց ստեցին նմա. սիրտք
նոցա ոչ էին ուղիղ ընդ նմա, և ոչ
հաւատացին ուխտի նորա :
Ա՛յլ նա ինքն գթած էր, քաւէր ըզ
մեղս նոցա և ոչ սպականէր :
Յաճախեր դարձուցանել զբարկու
թիւն իւր, և ոչ բորբոքեաց զամենայն
սրտմտութիւն իւր :
Յիշեաց՝ թէ մարմին են նոքա, հո
գի որ երանէ՝ և ոչ եւս դառնայ :
Քանիցս անդամ դառնացուցին գնա
յանապատի, բարկացուցին զբարձրեա
լն յանջրդի :

Դարձան և փորձեցին զաստուած, և զսուրբն Իսրայէլի զայրացուցին։
Ոչ յիշեցին զձեռն նորա, յաւուր յոր ետուն փրկեաց զնոսա ի ձեռաց նեղչաց նոցա։
Որպէս արար զնշանս և զարուեստս իւր յերկրին եգիպտացւոց, և ի դաշտին տանեաց։
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա, և զանձրեւս նոցա՝ զի մի արբցեն։
Առաքեաց ի նոսա շանաճանճ և եկեր զնոսա, և գորտիւ ապականեաց զնոսա։
Եւ ժանգոյ զպտուղ նոցա, և զվաստակս նոցա մարախոյ։
Էար կարկտիւ զայգիս նոցա, և զթզենիս նոցա եղեմամբ։
Մատնեաց ի կարկուտ զանասունս նոցա, և զստացուածս նոցա հրով դատեցաւ։
Առաքեաց ի նոսա զբարկութիւն բարկութեան իւրոյ, սրտմտութիւն բարկութիւն և զնեղութիւն։
Առաքեաց ի նոսա տանջանս ի ձեռն հրեշտակի չարի. դիմեցոյց ի նոսա զսրտմտութիւն բարկութեան իւրոյ։
Ոչ անխնայեաց ի մահուանէ զանձինս

նոցա, և զանասունս նոցա ի մահ մատնեաց։
Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպտացոց, զսկիզբն ամենայն վաստակոց նոցա ի յարկս քամայ։
Հոդան ետ որպէս խաշինս ժողովուրդս իւր, և եհան զնոսա որպէս զհօտս յանապատ։
Առաջնորդեաց նոցա յուսով և ոչ երկեան, և զթշնամիս նոցա ծով ծածկեաց։
Եհան զնոսա ի լեառն սրբութեան իւրոյ, լեառն այն զոր ստացեալ էր աջոյ նորա։
Վերժեաց յերեսաց նոցա զհեթանոսս. վիճակեցոյց ի նոսա զվիճակ ժառանգութեան իւրոյ, և բնակեցոյց ի յարկս նորա զազգն Իսրայէլի։
Փորձեցին դառնացուցին զաստուած բարձրեան, և զվկայութիւն նորա ոչ պահեցին։
Դարձան խոտորեցան որպէս և հարքն իւրեանց. դարձան և եղեն որպէս զաղեղն թիւր։
Դարձան բարկացուցին զնա ի բագինս իւրեանց, եւ դրօշելովք իւրեանց

նախանձ արկին նմա։

Լուաւ աստուած և արհամարհեաց զնոսա, և անարգեաց յոյժ զնախայել։ Ածին յիւրեանց զնոսան ի սեղան խորան զոր բնակեցոյց ի մէջ մարդկան։ Անանեաց ի գերութիւն զզօրութիւն նոցա, և զգեղ նոցա ի ձեռն թշնամեաց նոցա։

Արկ ի սուր զժողովուրդ իւր, և զժառանգութիւն իւր անտես արար։ Օգխոտասարգս նոցա եկեր հուր, և վտան կուսանաց նոցա ոչ ոք սգացաւ։ Քահանայք նոցա անկան ի սուր, և այրիս նոցա ոչ ոք էր որ լայր։ Օտարեաւ որպես ի քնոյ տէր, որպես հզօր զի թմբիր զգինի։ Եհար յետս զթշնամիս իւր, նախատեաց նմա յաւիտենից արար զնոսա։ Ածին նա զանգն յոտս յոյժ, և զազգն եփրեմի նա ոչ ընտրեաց։ Այլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ, լեառն սիոնի զոր և սիրեաց։ Շինեաց որպես վիեղկերու զսրբութիւն նորա, յերկրի հաստատեաց զնա յաւիտեան։

Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր, և ընկալաւ զնա ի հօտէ խաշանց, ի վերջին ծնելոցն ընկալաւ զնա։

Հանել զյակովբ ծառայ իւր, և զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր։ Արածէր զնոսա խնամոտութեամբ սրտի իւրոյ. յանձնառութիւն ձեռաց իւրոց առաջնորդէր նոցա։

Տունք հգ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԵ։

Պաղմոս յնսափ։

Աստուած մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո, պղծեցին զտաճար սուրբ քո։

Եդարին զերուսաղէմ որպէս հիսս մրը դապահաց, արկին զդիակունս ծառայից քոց կերակուր երկնից, և ըզմարմինս սրբոց քոց գազանաց երկրի։ Հեղին զարիւն նոցա որպէս ջուր շուրջ զերուսաղէմ, և ոչ ոք էր որ թաղէր զնոսա։

Եղաք մեք նախատինք դրացեաց մերոց, ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ որ շուրջ էին զմեզ։

Մինչեւ յերբ տէր բարկանաս դու խ-
պատ . բորբոքեսցի որպէս հուր նա-
խանձ քո ։
Չեղ զբարկութիւն քո ի վերայ ազ-
գաց որ զքեզ ոչ ճանաչեցեն , ի վերայ
թագաւորաց որ զանուն քո ոչ կարդա-
ցին , զի կերան զյակովբ և զտեղի նո-
ա աւերեցին ։
Մի յիշեր զմեզս մեր զառաջինս . վաղ-
վաղ եկեսցէ առ մեզ ողորմութիւն
քո տէր զի աղքատացաք յոյժ ։
Օգնեա մեզ աստուած փրկիչ մեր ,
վասն փառաց անուան քո ։
Տէր փրկեա զմեզ և քաւեա զմեղս
մեր վասն անուան քո ։
Մի երբէք ասասցեն ի հեթանոսս , թէ
ուր է աստուած նոցա ։
Ածիլ յայտնի լինիլ ի վերայ հեթա-
նոսաց առաջի աչաց մերոց , առ ի խընդ
դրել զվրէժ արեանց ծառայից քոց
որ և հեղաւ ։
Մտցէ առաջի քո հեծութիւն կա-
պելոց . ըստ մեծութեան բազկի քո
շահեա դու զորդիս սպանելոց ։
Հատո դրացեաց մերոց եօթնապատիկ

ի ծոց նոցա , նախատինս զոր նախա-
տեցին զքեզ տէր ։
Մեք ժողովուրդք և խաչն արօտի քոյ
խոստովան եղիցուք առ քեզ յաւի-
տեան , ազգէ յազգ պատմեսցուք
զօրհնութիւնս քո ։

Տունք ԺԳ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԵ ։

Ի կոպրած . ի վերայ զառանցելոցն Վիլիովնէ , Ասափ
սաղմոս ի վերայ Լիվիովպոլոյ ։

Ով հովուեսդ իսրայէլ նայեաց , որ ա-
ռաջնորդես որպէս խաչին յովսեփու ։
Որ նստիպ ի քրովբէս յայտնեաս առաջ
զի եփրեմի բենիամենի և մանասէի ։
Զարթո զզօրութիւն քո , և եկ ի կեր-
դումանել զմեզ ։
Ընտուաձ զօրութեանց դարձո զմեզ ,
երեւեցո զերեսս քո ի մեզ և կեց-
ցուք ։
Տէր աստուած զօրութեանց , մինչեւ
յերբ բարկանաս յաղօթս ծառայից
քոց ։
Չամբեցեր մեզ հաց արտասուաց , և
արբուցեր մեզ արտասուս չափով ։

Ընարեր զմեզ նախաստինս դրացեաց մե-
ծոց, այսպն կատականաց Թշնամեաց
մերոց։
Ընտուած զօրուԹեանց դարձս զմեզ,
երեւեցո զերեսս քո ՚ի մեզ և կեցցուք։
Այդի յեգիպտոսէ փոխեցեր. հաներ
զհեԹանոսս և զնոսա տնկեցեր, և
առաջնորդեցեր նմա։
Հատատեցեր զարմատս նորա և ելից
զերկիր. ծածկեաց զլերինս հովանի նո-
ցա, և բարուձակնորա զմայրս աստուծոյ։
Ձգեաց զորԹիւր մինչեւ ՚ի ծով, մինչեւ
՚ի գետս են շառաւիղք նորա։
Ընդէր քակեցեր զցանկ նորա, կԹռեն
զնա անցաւորք ճանապարհի։
Ուգականեաց զնա խոզ անտառի, և ե-
րեվելուի արածեցաւ ՚ի նմա։
Ընտուած զօրուԹեանց դարձ հայեաց
յերկնից և տես. այց արա այգւոյս
այտիկ և դարման տար սմա զոր տն-
կեաց աջ քո։
Ի վերայ որդւոյ մարդոյ զոր զօրացու-
ցեր զնա ՚ի քեզ. այրեցեալ ՚ի հուր
և աւերեալ ՚ի սաստէ քոմմէ կորիցէ։
Եղիցի ձեռն քո ՚ի վերայ առն, աջ

քո ՚ի վերայ որդւոյ մարդոյ զոր զո-
րացուցեր զնա ՚ի քեզ։
Ոչ եւս ՚ի բացեայ եղիցուք մեք ՚ի քէն.
կեցուսցես դու զմեզ, և զանուն քո
տէր կարդասցուք։
Ընտուած զօրուԹեանց դարձ զմեզ, ե-
րեւեցո զերեսս քո ՚ի մեզ և կեցցուք։

Տուն ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ Զ.

Ի կապարած. վասն հնձանաց. Սաղմոս Ասաֆ. հինգերորդ ըստ աւետ։

Ցնծացէք առ աստուած օգնական է
մեր. աղաղակեցէք առ աստուած յա-
կովբայ։
Ուրէք սաղմոս և տուք օրհնուԹիւն.
սաղմոս ասացէք նմա ՚ի ձայն քաղցրու-
Թեան։
փող հարէք ՚ի գլուխս ամսոյ, յաւուր
նշանաւորի տարեկանաց մերոց։
Ջրաման է այս իսրայէլի, և իրաւունք
են աստուծոյ յակովբայ։
ՎկայուԹիւնն յովսեփու զոր եդ ընդ
նմա. որպէս ելանէր նա յերկրէն ե-
գիպտացւոց, լեզու զոր ոչ գիտէր
լուաւ։

Ի բաց արար ՚ի բեռանց զԹիկունս նո-
րա , և զձեռս նորա յարդ և ՚ի Թի
ծառայելոյ :
Ի նեղութեան կարդացեր առ իս եւ
փրկեցի զքեզ. լուայ քեզ ՚ի պատնու-
Թենէ մրրկին, և փորձեցի զքեզ ՚ի վե-
րայ ջուրցն Հակառակութեան :
Լո՛ր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ,
և խրատել Թէ լուիցես ինձ :
Մի՛ եւս եղիցին քեզ աստուածք ա-
ժանդնք, և մի՛ երկրպագանիցես դու
աստուծոյ օտարի :
Ես եմ տէր աստուած քո որ Հանի զք-
քեզ յերկրէն եգիպտացւոց. բաց զք-
բերան քո և լցից զդա :
Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում,
և Իսրայէլ չիս ինչ ոչ նայեցաւ :
Բարձի Թողի զնոսա երթալ ըստ կա-
մաց սրտից իւրեանց, զի գնացին նոքա
ըստ կամս սրտից իւրեանց :
Օ՛ի Թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր
ինձ, կամ Իսրայէլ զճանապարհս իմ
գնացեալ էր :
Որպէս զոչինչ խոնարհ արարեալ էր
իմ զԹշնամիս նորա, ՚ի վերայ նեղչաց

նորա արկեալ էր զձեռն իմ :
Թշնամիք տեառն ստեցին նմա. եղի-
ցին ժամանակք նոցա յաւիտեան :
Կերակրեաց զնոսա ՚ի պարարտու Թե-
նէ ցորենոյ , ՚ի վիմէ մեղր յագեցոյց
նոցա :
Տաղք ժգ :

ՍԱՂՄՈՍ ՁԱ.
Սաղմոս Այսոփ :

Աստուած եկաց ՚ի ժողովս աստուա-
ծոց, և ՚ի միջի նոցա դատէր զնոսա :
Մինչև յե՞րբ դատիք անիրաւութեամբ,
և անձն առնուք մեղաւորաց :
Դատ արարէք որբոյն և այրուց իրաւու-
նըս արարէք տնանկին և խոնարհի :
Ազրեցուցէք զաղքատն և զտնանկ, ՚ի
ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք զնոսա :
Ոչ իմացան և ոչ ՚ի միտ առին, ՚ի խա-
ւարի գնացին և շարժեցան ամենայն
հիմունք երկրի :
Ես ասացի Թէ աստուածք իցէք ,
կամ որդիք բարձրելոյ ամենեքեան :
Դուք աւադիկ որպէս մարդիկ մեռանիք,
և որպէս զմի իշխանացս անկանիք :

Երի աստուած և դատեա զերկիր, զի դու ժառանգեսցես զամենայն հեթանոսս ։

Տունք ը ։ Գոլայս ծգ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԲ ։

Օրհնութիւն Սաղմոսոյ այսոփ ։

Աստուած ո՞ք եզ նմանիցէ . մի լռեր և մի դադարեր աստուած ։

Զի ահա թշնամիք քո դոչեցին, ևատելիք քո համբարձին զգլուխս իւրեանց։

Ի վերայ ժողովրդեան քո խորամանեցին զդիտութիւն, խորհեցան ի վերայ սրբոց քոց և ասացին ։

Եկայք սատակեսցուք զնոսա յազգս, և մի յիշեսցի անուն իսրայէլի և եւս ։

Խորհեցան միաբանութեամբ ի միասին, վասն քո ուխտ արարին ։

Բանակք եդոմեցւոց և իսմայէլացիք, մոաբ և հագարացիք ։

Գեբաղ, ամմոն, ամաղեկ, և այլազգիքն ամենայն բնակիչքն հանդերձ ծուրա ։

Նաև ասուր եկեալ էր ընդ նոսա . աջակցեցան սոքա զօրավիգն էին որդւոցն ղովտայ ։

Արա զնոսա որպէս մադիամ, որպէս սիսարա, որպէս զյաբին ի ձորձորան կիսոնի ։

Սատակեցան նոքա յանկան դոլբայ, և եղեն որպէս զաղբ երկրի ։

Արա զնիշխանս նոցա որպէս զորէբն, զեբն, զզէբեէ, զսաղմանա և զամենայն իշխանս նոցա ։

Ոյք ասացին, ժառանգեսցուք ի մեզ զսրբութիւնն աստուծոյ ։

Աստուած իմ՝ արա զնոսա որպէս զանիւ, որպէս զեղեգն առաջի հողմոյ ։

Որպէս հուր զի այրէ զանտառս, որպէս բոց զի կիզու զերինս ։

Այսպէս հալածեսցես զնոսա մրրկաւքո . և բարկութեամբ քով խռովեցուսցես զնոսա ։

Լիո զերեսս նոցա անարգանօք , եւ խնդրեսցեն զանուն քո տէր ։

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յաւիտեանս յաւիտենից, և ամօթալից կորիցեն։

Ծանիցեն զի անուն քո տէր է, և դու

միայն բարձրեալ ես ՚ի վերայ ամենայն երկրի։

Տուն ԺԸ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԳ.

Ի խոստաց. վասն հնչանաց, որոցն Արդեայ Սաղմոս։

Որպէս սիրելի են յարկք քո տէր զօրութեանց, ցանկայ և վախճաքէ անձն իմ ՚ի դաւիթս քո։

Սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծացեալ առ աստուած կենդանի։

Զանգի ճնճղուկ եգիտ իւր տուն, տատրակ զբոյն՝ ուր դիցէ զձագս իւր։

Սեղան քո տէր զօրութեանց, թագաւոր իմ և աստուած իմ։

Երանի ամենեցուն որ բնակեալ են ՚ի տան տեառն. յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեացեն զքեզ։

Երանեալ է այր որոյ օգնութիւն իւր ՚ի քէն է. ելս եդ ՚ի մտի իւրում ՚ի հոգևիս տրամութեան, ՚ի տեղւոջ յորում ուխտեաց։

Ջօրհնութիւն ստասցի որ զօրէնս դնէ. գնասցէ նա ՚ի զօրութենէ ՚ի զօրութիւն, և երեւեսցի աստուած հրեշտակաց ՚ի սիովն։

Տէր աստուած զօրութեանց՝ լուր աղօթից իմոց, ունկն դիր աստուած յակովբայ։

Ընդունելի ես դու մեր. տես աստուած և նայեա յերեսս օծելոյ քո։

Վասն զի լաւ է ինձ մի օր ՚ի դաւիթս քո, քան զհազարս։

Ընտրեցի ընդ աղբ գալ ՚ի տան աստուծոյ, առաւել քան բնականալ ՚ի յարկս մեղաւորաց։

Ջողորմութիւն և զճշմարտութիւն սիրէ տէր աստուած. զշնորհս և զվառս տացէ։

Տէր ոչ պակաս առնէ զողորմութիւն իւր, յայնցանէ որ գնան յանբծութեան։

Տէր աստուած զօրութեանց. երանեալ է այր՝ որ յուսայ ՚ի քեզ։

Տուն ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԴ.

Ի հարթած. որդւոյն Կղբեայ Սաղմոս։

Հաճեցար տէր ընդ երկիր քո, և դարձուցեր զգերութիւնն յակոբեայ։
Թողեր զանիրաւութիւն ժողովրդեան քո. ծածկեցեր զամենայն մեղս նոցա։
Հեռացուցեր զամենայն սրտմտութիւնս քո. դարձար ի բարկութենէ սրտմտութեան քո։
Դարձ առ մեզ աստուած փրկիչ մեր, և դարձո զբարկութիւնս քո ի մէնջ։
Միթէ յաւիտեան բարկանայր մեզ տէր, և միթ ձգեր զբարկութիւն քո ազգէ մինչ ազգ։
Ետուր դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ. ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի քեզ։
Ցոյց մեզ տէր զողորմութիւնս քո, և զփրկութիւնս քո տուր մեզ։
Լուայց զինչ խօսի տէր աստուած մեր. խօսեսցի խաղաղութիւն ժողովրդեան իւրոյ, առ սուրբս իւր և առ այնոսիկ որ դարձեալ են առ նա սրտիւք։
Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր

փրկութիւն նորա. բնակիլ փառաց նորա յերկրի մերում։
Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պահեացին. արդարութիւն և խաղաղութիւն համբուրեացին։
Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսցաւ, արդարութիւն յերկնից երեւեցաւ։
Տէր տացէ զբաղցրութիւն, և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի նորա գնացէ, դիցէ ի ճանապարհի զգնացս իւր։

Տաճիք ժր. Գորգոյս ԽԳ.

ՍԱՂՄՈՍ ՀԵ.

Սաղմոս ի Դաւիթ. Ընդ[1]։

Լուռ առնարհեցո տէր զունկն քո և լուր ինձ, զի աղքատ և տնանկ եմ ես։
Պահեա զանձն իմ՝ սուրբ տէր. փրկեա զծառայս քո աստուած իմ՝ որ ի քեզ յուսացեալ։
Ողորմեա ինձ տէր զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհնանապազ. ուրախ արա զանձն ծառայի քո, զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։

Ո՛չ ի դու տէր քաղցր և ուղիղ ես, քա-
զումողորմ առ ամենեսեան որ կարդան առ քեզ։
Ոնկն դիր տէր աղօթից իմոց, և նայ-
եա՛ ի ձայն խնդրուածոց իմոց։
Ցաւուր նեղութեան իմոյ կարդացի
առ քեզ և լուար ինձ։
Ոչ ոք է նման քեզ յաստուածս տէր,
և ոչ ոք է որպէս զգործս քո։
Ո՛ամենայն ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն և երկիրպագցեն առաջի քո,
փառաւորեսցեն զանուն քո յա-
ւիտեան։
Մեծ ես դու տէր, և առնես սքան-
չելիս, և դու միայն ես աստուած։
Ցուսոյ ինձ՝ ի ճանապարհի քումմ
և գնացից՝ ի ճշմարտութեան քումմ, և
ուրախ եղիցի սիրտ իմ երկնչել յա-
նուանէ քումմէ։
Խոստովան եղէց առ քեզ տէր աստ-
ուած իմ բովորով սրտիւ իմով, փառա-
ւոր արարից զանուն քո յաւիտեան։
Մեծ եղեւ՝ ի վերայ իմ ողորմութիւն
քո, փրկեցեր զանձն իմ՝ ի դժոխոց
ներքինոց։

Ստուածա, անօրէնք յարեան՝ ի վերայ
իմ, և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զան-
ձն իմ, և ոչ համարեցան զքեզ առաջի
ուած առաջի իւրեանց։
Ա՛յլ դու տէր աստուած իմ՝ գթած
ես և ողորմած, երկայնամիտ բազում
ողորմ և ճշմարիտ. նայեաց առ իս և
ողորմեա ինձ։
Տուր զօրութիւն ծառայի քո, կեցո
զորդի աղախնոյ քո, և արա առ իս
նշան բարութեան։
Տեսցենատելիք իմ և ամաչեսցեն,
զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթա-
րեցեր զիս։

Տունք ԺԶ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԶ։

Սաղմոս օրհնութեան. որ ասացաւ Դաւիթ։

Լմուննք նորա՝ ի լեառն սուրբ նորա.
սիրէ տէր զդրունս սիոնի առաւել
քան զամենայն յարկս յակոբայ։
Փառաւորեալն խօսեցաւ վասն քո,
ահաւադիկ քաղաքդ աստուծոյ։
Ցիշեցի զրահաբ և զբաբելոնէն որ ճա-

նաչեն զիս. ահա այլազգիք և ծուր և ժողովուրդք հնդկաց, սոքա եղեն անդ։
Ախոռեի ասի մայր և մարդ ծնաւ ՚ի նմա, և ինքն հիմունս արկ ՚ի նմա բարձրեալն։
Տէր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեան, իշխանացս այսոցիկ որ եղեն անդ։
Որպէս զի ուրախ լինիմ ՚ի քեզ ամենեքեան. որոց բնակութիւն իւրեանց ՚ի քէն է։

Տունք ը՛

ՍԱՂՄՈՍ ՁԵ.

Ի կապուճ վան Սողոքեայ իմաստութեան, զի եթ պատահանի Նմին իմաստութեամբ։

Տէր աստուած փրկութեան իմոյ, ՚ի տուէ կարդացի և գիշերի առաջի քո։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր, խոնարհեացի ունկն քո ՚ի խնդրուածսիմ։
Օ՛ի լցաւ չարչարանօք անձն իմ, և կեանք իմ ՚ի դժոխս մերձեցաւ. և հաշմարեցայ ես ընդ այնոսիկ որ ԻՋանեն ՚ի գուբ։
Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի, և ՚ի մեռեալս ազատ։

Որպէս վիրաւորս որ ննջեն ՚ի գերեզմանս։
Օ՛որս դուն ոչ յիշեցեր, և նոքա ՚ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան։
Եդին զիս ՚ի գբի ներքնումն, ՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս մահու։
Ցիս հասատատեցաւ սրտմտութիւն քո, զամենայն զբօսանս քո ածեր ՚ի վերայ իմ։
Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ, և եդին զիս նշաւակ իւրեանց։
Մատնեցայ և ոչ ելանէի. աչք իմ տըկարացան յաղքատութենէ։
Աղաղակեցի առ տէր զօրհանապազ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։
Միթէ մեռելոց առնիցես սքանչելիս, կամ բժիշկք յարուցանիցեն՝ խոստովան առնիցին առ քեզ։
Միթէ պատմեսցէ ոք երբէք ՚ի գերեզմանի զողորմութիւնս քո, կամ զճշմարտութիւնս քո ՚ի կորստեան։
Միթէ ճանաչիցին ՚ի խաւարի սքանչելիք քո, կամ արդարութիւն քո յերկիր մոռացեալ։
Ես առ քեզ տէր աղաղակեցի. առաւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ։

Ընդէր տէր մերժես զանձն իմ, կամ
դարձուցանես զերեսս քո յինէն։
Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես ՚ի մանկութենէ իմմէ, ՚ի բարձրութենէ խոնարհեցայ և ապչեցայ։
Ցիս հաստատեցաւ բարկութիւն քո, արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս։
Շրջեցան զինեւ որպէս ջուր, զոր ամենայն պաշարեցին զիս ՚ի միասին։
Չեւ արարեր յինէն զբարեկամս իմ և զծանօթս իմ, վասն թշուառութեան իմոյ։

Տունք ի : Գոքգայս խբ :

ՍԱՂՄՈՍ ՁԸ.

Ի մասնաւորի Հոգեպատրաստութիւն։

Ողորմութիւնս քո տէր յաւիտեան օրհնեցից, ազգէ յազգ պատմեցից զճշմարտութիւնս քո բերանով իմով։
Ասացեր թէ աշխարհս ողորմութեամբ շինեսցի, յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութիւն քո։
Եդի ուխտ ընտրելոյ իմոյ, երդուայ դաւթի ծառայի իմոյ։

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո, շինեցից ազգէ յազգ զաթոռ քո։
Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեացդ տէր, և ճշմարտութիւն քո յեկեղեցիս սրբոց։
Ո՞վ է յամպս որ հաւասարէ քեզ, կամ ո՞վ նմանիցէ տեառն յորդիս աստուածոյ։
Աստուած վառաւորեալ է ՚ի խորհուրդս սրբոց իւրոց, մեծ և ահաւոր ՚ի վերոյ այնոցիկ որ շուրջ են զնովաւ։
Տէր աստուած զօրութեանց, ո՞վ նման է քեզ։ հզօր ես դու տէր և ճշմարտութիւն քո շուրջ է զքեզ։
Դու տիրես զօրութեանց ծովու, զգաստութիւն ալեաց նորա դու ցածուցանես։
Դու խոնարհեցուցանես որպէս վիրաւորս զամբարտաւանս. ՚ի զօրութիւն բազկի քո ցրուեցեր զթշնամիս քո։
Քո են երկինք և քո է երկիր, զաշխարհս հնչ լրիւ իւրով դու հաստատեցեր, զհիւսիս և զհարաւ դու արարեր. Թաբիւր և հերմոն յանուն քո ցնծասցեն։
Քո է բազուկ և քո է զօրութիւն, զբռնացի աջ քո և բարձր եղիցի ձեռն քո։

Յարդարութիւն և յիրաւունս հաս
տատեալ է ամէնս քո. ողորմութիւն
և ճշմարտութիւն գնասցեն առաջի ե
րեսաց քոց։
Երանի ժողովրդեան որ գիտեն զօրհ
նութիւնս քո տէր. ի լոյս երեսաց քոց
գնասցեն և յանուն քո ցնծասցեն զօր
հանապազ, և յարդարութեան քում
բարձր եղիցին։
Պարծանք զօրութեանց մերոց, դու ես
և ի կամս քո բարձր եղիցի եղջիւր մեր։
Ի տեառնէ է օգնութիւն սրբոյն Իս
րայէլի Թագաւորին մերոյ։
Յայնժամ խօսեցար առեղեամբ ընդ որ
դիս քո և ասացեր. եդից զօգնութիւն
ի վերայ հզօրին, և բարձր արարից
զընտրեալն ի ժողովրդենէ իմմէ։
Գտի զդաւիթ ծառայ իմ, իւղով սրբ
բով իմով օծի զնա։
Ձեռն իմ ընկալցի զնա, և բազուկ իմ
զօրացուսցէ զնա։
Ոչ մեղցէ նմա թշնամի, և որդի անօ
րէնութեան ոչ չարչարեսցէ զնա։
Հարից առաջի նորա զթշնամիս նորա, և
զատելիս նորա ի պարտութիւն մատնեցից։

Ճշմարտութիւն և ողորմութիւն իմ
ընդ նմա, և յանուն իմ բարձր եղի
ցի եղջիւր նորա։
Եդից ի ծովս զձեռն նորա, ի վերայ
գետոց զաջ նորա։
Նա կարդասցէ առ իս՝ Հայր իմ ես դու,
աստուած ընդունելի փրկութեան իմոյ։
Ես անդրանիկ արարից զնա, և բարձր
քան զամենայն թագաւորս երկրի։
Յաւիտեան պահեցից նմա զողորմու
թիւն իմ, և ուխտ իմ հաւատարիմ
ընդ նմա։
Հաստատեցից յաւիտեանս յաւիտե
նից զզաւակ նորա, և զաթոռ նորա
որպէս զաւուրս երկնից։
Թէ թողցեն որդիք նորա զօրէնս իմ,
և յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ։
Թէ զարդարութիւնս իմ անարգեսցեն,
և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն։
Հարից գաւազանաւ զանօրէնութիւնս
նոցա, տանջանօք զանիրաւութիւնս
նոցա։
Բայց զողորմութիւն իմ ոչ արգելից ի
նոցանէ. և ոչ նենգեցից ճշմարտու
թեան իմում, և ոչ անարգեցից զուխտ

իմ, և ինչ որ ելանէ ընդ շրթունս իմ՝
զայն ոչ արհամարհեցից։
Ամ անգամ երդուայ ի սրբութիւն իմ,
թէ դաւթի ես ոչ ստեցից։
Զաւակ նորա յաւիտեան կացցէ, և
աթոռ նորա որպէս արեգական առաջի
իմ, որպէս լուսին զի հաստատեալ է
յաւիտեան վկայ հաւատարիմ յեր-
կինս։
Իսկ արդ դու մերժեցեր և անարգե-
ցեր, և ընդ վայր հարեր զօծեալ քո։
Դարձուցեր զուխտ ի ծառայէ քումմէ
զէ. պղծեցեր յերկրի զպրբութիւն
նորա։
Քակեցեր զամենայն պարիսպս նորա,
և եդիր զամուրս նորա ի դողութիւն։
Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճանա-
պարհին. եղեւ նա նախատ դրացեաց
իւրոց։
Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նորա, և
ուրախ արարեր զամենայն թշնամիս
նորա։
Դարձուցեր զօգնութիւն ի սրոյ նորա,
և ոչ ընկալար զնա ի պատերազմի։
Սնարդեցեր զսրբութիւն նորա, զա-

թոռ նորա յերկիր կործանեցեր։
Նուազ արարեր զաւուրս ժամանակաց
նորա, և հեղեր զնովաւ զամօթ։
Մինչեւ յե՞րբ դարձուցանես զերեսս
քո իսպառ. բորբոքեսցի որպէս հուր
բարկութիւն քո։
Իսկ արդ յիշեա տես՝ ո՞վ է իմ հան-
գիստ. միթէ ի զո՞ւր ինչ ստեղծեր զա-
մենայն որդիս մարդկան։
Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ և ոչ տեսցէ զե-
մահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր ի
ձեռաց դժոխոց։
Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո տէր առա-
ջինք, զոր երդուար դաւթի ճշմար-
տութեամբ քով։
Յիշեա զնախատինս ծառայից քո, զոր
ընկալայ ի ծոց իմ յազգաց բազմաց։
Զոր նախատեցին թշնամիք քո տէր,
նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո։
Օրհնեալ տէր յաւիտեան
յաւիտենից. եղիցի եղիցի։

Տունք խը։

Կանոնս Գրիգորեայ Ե։ Սաղմոս ժգ։

Տունք յիզ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՆՍՏԱՑԵԱՑ ՄԱՐԳԱՐԷԻ

ԳԼՒ Ի Զ.

Ի պիշերայ կանխէ հոգի իմ, առաւօտ առնել առ քեզ աստուած։
Վասն զի լոյս են հրամանք քո՛ի վերայ երկրի . ուսարուք զարդարութիւն բնակիչք երկրի։
Կարկեցաւ ամպարիշտն, և ոչ եւս ուսցի առնել յերկրի զարդարութիւն ճշմարտութեան։
Խարճի ամպարիշտն յերկրէ, և մի՛ տեսցէ զքո պերճութիւն աստուծոյ։
Տէր բարձր ես և բազուկ քո հզօր, և նոքա ոչ գիտացին։
Ծանիցեն ամաչեսցեն և նախանձ անկցի անհպատակ ժողովրդեան . եւ արդ սուր զքիշնամիս քո կերիցէ։
Տէր աստուած մեր տուր մեզ զխաղաղութիւն քո , զի ըստ ամենայն գործոց մերոց Հատուցեալ մեզ։
Տէր աստուած մեր տասոյիր զմեզ, զի բայ՛ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք, և զանուն քո անուանեմք զօրհանապազ։
Իսկ արդ մեռեալք կենդանութիւն

այլ ոչ տեսանիցեն , եւ ոչ բժիշկք յարուցանիցեն։
Վասն այնորիկ ածեր հարեր աստակեցեր , ջնջեցեր զամենայն արուամնուկ նոցա։
Ցաւեալ տէր զքար ի վերայ չարի նոցա, և ած զքար ի վերայ անօրինաց երկրի։
Տէր ի նեղութեան յիշեցաք զքեզ, զի փոքր ի նեղութիւն է խրատ քո ի վերայ մեր։
Որպէս երկունք յղւոյ զի հասեալ ի ցեն ժամանակ ծննդեան, և առ ցաւս իւր ճչիցէ։
Այնպէս եղեաք սիրելւոյ քում, յահ և յերկիւղ քո յղացեալք երկնեցաք, և ծնաք զհոգի փրկութեան քո։
Ոչ եւս կործանեսցուք մեք, այլ կործանեսցին բնակիչք երկրի։
Յարիցեն մեռեալք, կանգնեսցին ամենեքեան որ եղեալ են ի գերեզմանս։
Օարթիցեն ցնծասցեն և ուրախ եղիցին դադարեալք երկրի։
Վասն զի ցօղդ որ ցօղէ ի քէն այդ բժշկութիւն է նոցա , բայց երկիրն ամպարշտաց աստակեսցի։

Խոյս տուր ժողովուրդ իմ, գնա մուտ
՚ի շտեմարանս քո, փակեա դուռս քո
առաջի երեսաց քոց։
Փախիր և թաքիր առ ժամանակ մի,
մինչեւ անցցէ բարկութիւն տեառն։
Փառք հօր և որդւոյ և։

ՄԱԴԹԱՆԿ

Խաղաղութեանց տուող քրիստոս,
զհաղաղութիւն և զերկնային ողորմութիւն քո պարգեւեա յարարածս քո։
Արդասէր տէր վասն սրբոյ աշնարհի մօր քո և կուսի, և վասն խաչի քո պատուականի ընկալ զաղաչանս մեր և կեցո զմեզ։

Օ՚չարդն և գաղթն ի վերջն Հրանեակ կանոնին գտցես ի 36 երեսն։

Յարեաւ Աստուած , և յրուեցան ամենայն թշնամիք նորա ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԹ.

Աղաւ ՚ի Մովսէս յայն Ասորւոյ ։

Տէր ապաւէն եղեր մեր ազգէ ազգ ։ մինչեւ չեւ յառգ ։ մինչեւ լերինք հաստատեալ էին , և մինչեւ ստեղծեալ զերկիր և զաշխարհն ։ և զամենայն տիեզերս ։
Յաւիտենից մինչեւ յաւիտեան դու ես , և մի դարձուցաներ զմարդ ՚ի տապասպան , և ասացեր՝ դարձարուք որդիք մարդկան ։
Զի հազար ամ յաչս տեառն որպէս օր եւ երեկի մի անց , որպէս պահ մի գիշերոյ ։ և ամբ նոցա անարգուածեամբ եղիցին ։
Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին , ընդ առաւօտս որպէս դալարի զարձասցին և ծաղկեսցին , ընդ երեկոյս թառչամեսցին չորասցին և անկցին ։
Զի սպեղեցաք մեք ՚ի բարկութենէ քումմէ , և ՚ի սրտմտութենէ քումմէ խռովեցաք ։
Եդեր զանեզս մեր առաջի քո , և զկեանս մեր ՚ի լոյս երեսաց քոց ։

Ամենայն աւուրք մեր նուաղեցան, և
՚ի բարկութենէ քումմէ խռովեցաք։
Յամանակ ամաց մերոց անպատմար որ-
պէս սարդի, եւ թիւ աւուրց՝ ամաց
մերոց ՚ի նոսա եօթանասուն ամ։
Ապա թէ առաւել եւս ութսուն ամ,
որ ինչ աւելի քան զայն՝ ցաւօք և հե-
ծութեամբ։
Եկն ՚ի վերայ մեր հեծութիւն և խըր-
տաւեցաք. իսկ արդ ո՞ գիտասցէ զզօ-
րութիւն բարկութեան քո, կամ յա-
հէ քումմէ զսրտմտութիւն քո հա-
մարեսցի։
Այսպէս ցոյց ինձ զաջ քո, և որ խո-
նարհ են սրտիւք զիմաստութիւնս քո։
Դարձ տէր՝ մինչեւ յե՞րբ, միխիթարեա
՚ի ծառայս քո։
Լցաք առաւօտուս ողորմութեամբ քո,
ցնծացաք և ուրախ եղաք զամենայն
աւուրս կենաց մերոց։
Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն որ
խոնարհ արարին զմեզ, և ամացն յորս
տեսաք զչարչարանս։
Հայեաց տէր ՚ի ծառայս քո և ՚ի գործս
ձեռաց քոց, և առաջնորդեա որդւոց

նոցա. եղիցի լոյս տեառն աստուծոյ
՚ի վերայ մեր։
Օգործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա ՚ի
մեզ տէր, զգործս ձեռաց մերոց յա-
ջողեա մեզ։

Տունք ԺԸ.

ՍԱՂՄՈՍ Դ.

Օրհնութիւն գովութեան ՚ի Դաւիթ.

Ո բնակեալն է յօգնութիւն բարձ-
րելոյ, ընդ հովանեաւ աստուածոյ յերու-
կինս հանգիցէ։
Ասացէ տեառն՝ ընդունելի իմ ես, ա-
պաւէնիմ աստուածս և ես յուսասցի՚նմա։
Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսողին,
և ՚ի բանից խռովութենէ։
Ի թիկնասիջս իւր ընկալցի զքեզ, ՚ի
յուսոյ թեւոց նորա յուսասցիս։
Վահան զքէն շուրջ եղիցի զքեւ ճըշ-
մարտութիւն նորա։
Ոչ երկեսցես դու յերկիւղէ գիշերի,
և ոչ ՚ի նետէ որ թռչի ՚ի տուէ։
Ցկրէ որ շրջի ՚ի խաւարի, ՚ի դայթակ-
ղութենէ գիւտի ՚ի հասարակ աւուր։
Ընկիցին ՚ի կողմանէ քումմէ հազարք, և

բիւրք ընդ աջմէ քումմէ , որ առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին ։

Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու , զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես , զի դու տէր յոյս իմ ես ։

Օ. բարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն . ոչ հասցեն առ քեզ չարք , տանջանք մի՛ մերձեսցին ՚ի յարկս քո ։

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վասն քո ՚ի պահել զքեզ յամենայն ճանապարհս քո ։

Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ , զի մի՛ երբեք հարցես զքարի զոտն քո ։

Ի վիրայ իժից և քարբից դնասցես դու . առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն ։

Վասնզի յիս յուսացաւ և փրկեցից զնա. հովանիեղէցնեմ, զի ծանեաւ զանուն իմ։

Կարդասցէ առ իս և ես լուայց նմա , և առ նմա եղէց ՚ի նեղութեան ։

Փրկեցից՝ վառաւոր արարից զնա . եր կայն աւուրբք լցուցից , և ցուցից նմա զփրկութիւն իմ ,

ՍԱՂՄՈՍ ՂԱ .

Սաղմոս օրհնութեան , առաջ քան զքաւելոյ ի Դաւիթ ։

Բարի է խոստովան լինել տեառն , սաղմոս ասել անուան քում բարձրեալ ։

Պատմել առաւօտու զողորմութիւնս քո , զճշմարտութիւնս քո ՚ի գիշերի ։

Տասնաղեաս սաղմոսարանաւ , ՚ի ձայն օրհնութեան դումբ ։

Ուրախ արարեր զիս տէր յարարածս քո , և ՚ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց։

Մեծացան գործք քո տէր , և յոյժ խոր եղեն խորհուրդք քո ։

Այր անդիտաց զայս ոչ ծանիցէ , և անմիտն զայս ոչ առնու ՚ի միտ ։

Ի բուսանել մեղաւորաց ՚որպէս խոտ , ՚ի ծաղկել զամենայն զգործեն զանօրէնութիւն ։

Զի սատակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից . և դու բարձրեալ ես յաւիտեանս տէր ։

Օ. ի ահա թշնամիք քո տէր , զի ահա թշնամիք քո կորիցեն . ցրուեսցին ամենեքեան որ գործեն զանօրէնութիւն ։

Բարձր եղիցի որպէս զմեծ եղջերու եղջիւր իմ , և ծերութիւն իմ ՚ի ձէթ պատրաստութեան ։

Նեռս ակն իմ ՚ի թշնամիս իմ, որ յարուցեալ են ՚ի վերայ իմ չարու-
թեամբ, ՚ի նոսա լսիցէ ունկն իմ:
Արդարք որպէս զարմանալիս ծագիցին, որպէս մայրք լիբանանու բա-
զումք եղիցին:
Տնկեալք եղիցին ՚ի տան տեառն, ՚ի դաւիթ սատուծոյ մերոյ ծագիցին:
Նա և բազումք եղիցին ՚ի ծերութիւն պարարտութեան, զիրք և փախուիք եղիցին ՚ի պատմել. ուղիղ է տէր տա-
տուած մեր, և ոչ դոյ ՚ի նմա անիրա-
ւութիւն:

Տունք ժգ: Գարշապարք խգ:

ՍԱՂՄՈՍ ՂԲ.

Ցօրն առաջին շաբաթու, յոր հատուցանէր երկիր. օրհնութիւն գովութեան ՚ի Դաւիթ:

Տէր թագաւորեաց վայելչութիւն զգեցաւ, զգեցաւ տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր ածաւ:
Հաստատեաց զաշխարհն ի մի սասա-
նեցի. պատրաստ է աթոռ քո ՚ի ա-
կզբանէ յաւիտեանս դու ես:

Ամբարձան գետք տէր, և համբարձին գետք զձայնս իւրեանց, յարիցեն գետք ՚ի գնացս իւրեանց:
Ի ձայնէ ջուրց բազմաց սքանչելի ե-
ղեն զբօսանք ծովու:
Սքանչելի ես դու տէր ՚ի բարձունս, վկայութիւնք քո մեք յոյժ հաւա-
տացան:
Տան քում վայելէ սրբութիւն տէր, ընդ երկայն աւուրս:

Տունք ղ:

ՍԱՂՄՈՍ ՂԳ.

Սաղմոս ՚ի Դաւիթ. երեքշաբթի:

Ընատուած վրէժխնդիր տէր, ատուած վրէժխնդիր յայտնեցար:
Բարձր լեր որ դատիս զերկիր. հա-
տոյ զհատուցումն ամբարտաւանից:
Մինչեւ յերբ մեղաւորք տէր, մինչ-
եւ յերբ մեղաւորք պարծեսցին:
Բարբառեալ խօսեսցին զանկրտու-
թիւն. խօսեսցին ամենեքեան որ գոր-
ծեն զանօրէնութիւն:
Օ՛ժողովուրդ քո տէր խոնարհ արա-
րին, և ժառանգութիւն քո չարչարեցին:

Օ՜այրին և զպանդուխտն սպանին, զորք-
սըն կոտորեցին, և ասացին ոչ տեսանէ
զայս տէր, և ոչ՝ ի միտ առնու աս-
տուած Յակովբայ։

Խնացարուք անզգամք ժողովրդոց, և
անմիտք մինչեւ յե՞րբ ոչ առնուք՝ ի միտ։
Որպէս զի Թէ որ անկեաց զունկն՝ ին-
քըն ոչ լսէցէ, կամ որ ստեղծ զակն՝
ինքն ոչ տեսանիցէ։

Ո խրատէն զազինս, որպէս Թէ ոչ
յանդիմանեսցէ. ո ուսուցանէ մարդոյ
գիտութիւն. տէր ճանաչէ զիսոր-
հուրդս մարդկան զի են ընդունայն։
Երանի մարդոյ զոր խրատես դու տէր,
և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա։
Ցածուցանես դու նմա զաւուրսն չա-
րութեան, մինչեւ փորեսցի խորխո-
րատ մեղաւորին։

Ոչ մերժէ տէր զժողովուրդ իւր, և զըս-
ժառանգութիւն իւր ոչ առնէ անտես։
Մինչեւ դարձցին իրաւունք յարդա-
րութիւն, ընկալցին զնա ամենեքեան
որ ուղիղ են սրտիւք։

Ո՞ յարիցէ ընդ իս՝ ի վերայ չարաց.
կամ ո՞ հաւասարեսցէ ինձ՝ ի վերայ

այնոցիկ որ գործեն զանօրէնութիւն։
Թէ ոչ տէրն օգնեալ էր ինձ, փոքր մի
եւս և բնակեալ էր անձն իմ՝ ի դժոխս։
Ելիէ ասէի Թէ ահա սասանեցան ոտք
իմ, ողորմութիւն քո տէր օգնէր ինձ։
Ըստ բազում ցաւոց սրտի իմոյ, մխի-
թարութիւնք քո ուրախ առնէրզանձն իմ։
Մի հաւասարեսցէ քեզ աթոռ անօրէ-
նութեան. ո՛ պատճառէ զվաստակս
ընդդէմ հրամանի։

Որսացան զանձն արդարոյ, և զարիւն
անբիծ պարտաւոր առնէին։

Եղեւ տէր ապաւէն իմ, աստուած
օգնական յուսոյ իմոյ։

Հատուսցէ նոցա տէր ըստ անօրէնու-
թեան նոցա, ըստ չարութեան նոցա
կործանեսցէ զնոսա տէր աստուած մեր։

Տունք խ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԴ։

Օրհնութիւն գովեստից ի Դաւիթ։

Եկայք ցնծացուք՝ ի տէր, աղաղակեսց-
ցուք առ աստուած փրկիչ մեր։
Կանխեսցուք առաջի նորա խոստովա-
նութեամբ, սաղմոսիւք աղաղակեսց-
ցուք առ նա։

Ընտրած մեծ է աէր, թագաւոր մեծ
՚ի վերայ ամենայն երկրի։
Ի ձեռս նորա են ամենայն ախտերք
երկրի, բարձրութիւնք լերանց նորա են։
Նորա է ծով և նա արար զնա, և զցա-
մաք ձեռք նորա ստեղծին։
Եկայք երկրպագուք նմա, անկցուք և
լացցուք առաջի տեառն արարչին մերոյ։
Զա ինքն է աէր աստուած մեր, մեք
ժողովուրդք ձեռին նորա, ես խաշն
արօտի նորա։
Այսօր եթէ ձայնի նորա լսիցէք, մի՛
խստացուցանէք զսիրտս ձեր որպէս ՚ի
դառնութեան։
Յաւուրն փորձութեան յանապատի,
ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր. քըն-
նեցին զիս և տեսին զգործս իմ զքա-
ռասուն ամ։
Ջանացայ ընդ ազգին ընդ այնմիկ և
ասացի՝ միշտ մոլորեալ են սրտիւք, և
նոքա ոչ ծանեան զճանապարհս իմ։
Որպէս երդուայ ՚ի բարկութեան ի-
մում, թէ մտցեն ՚ի հանգիստ իմ։

Տունք ԺԸ։ Գոլգոթա ԼԶ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԵ.

Սաղմոս Դ Դաւթի. Ի յամանակի ի փառաւոր լինելոյս։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր.
օրհնեցէք զտէր ամենայն երկիր։
Օրհնեցէք զտէր, և օրհնեցէք զանուն
նորա. աւետարանեցէք օր ըստ օրէ
զփրկութիւն նորա։
Պատմեցէք ՚ի հեթանոս զփառս նորա,
յամենայն ժողովուրդ զսքանչելիս նորա։
Մեծ է աէր և օրհնեալ է յոյժ, ահաւոր
ես է նա ՚ի վերայ ամենայն կռոց։
Ամենայն կռունք հեթանոսաց դեւք են,
և աէր զերկինս արար։
Խոստովանութիւն և վայելչութիւն է
առաջի նորա. սրբութիւն և մեծ
վայելչութիւն է ՚ի սրբութեան նորա։
Մատուցէք տեառն տոհմք ազանց,
մատուցէք տեառն զփառս և զպատիւ.
մատուցէք տեառն զփառս անուան
նորա։
Առէք պատարագս և մտէք ՚ի սրահս
նորա, երկրպագէք տեառն ՚ի գե-
ղեցիկ սրբութեան նորա, և խռովեսցի
յերեսաց նորա ամենայն երկիր։

Ասացէք ՚ի հեթանոսս՝ Թէ տէր Թա-
գաւորեաց, հաստատեաց զաշխարհ
դի մի սասանեսցի, եւ դատի զժողո-
վուրդս ուղղութեամբ։
Ուրախ եղիցին երկինք և ցնծասցէ
երկիր, զուարճասցի ծով լրիւ իւրով.
ցնծասցեն դաշտք և ամենայն որ ՚ինոսա։
Յայնժամ ցնծասցեն ամենայն ծառք
անտառի յերեսաց տեառն դի գայ,
և գայ նա դատել զերկիր։
Դատի զտիեզերս իրաւամբք, և զժո-
ղովուրդս ամենայն ճշմարտութեամբ
իւրով։

Տունք ԺԸ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԶ.

Սաղմոս ՚ի Դաւիթ. ՚ի ժամանակի զի երկիրն հաստատեցաւ։

Տէր թագաւորեաց ցնծասցէ երկիր.
ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։
Ամպ և մէգ շուրջ է զնովաւ. յիրա-
ւունս և յարդարութիւն ուղղեալ
է աթոռ նորա։
Հուր առաջի նորա գնասցէ, այրեսցէ
շուրջ զթշնամիս նորա։
Երեւեցան փայլատակունք նորա տիե-
զերաց. տեսեալ և սասանեցաւ երկիր։

Լերինք որպէս մոմ հալեցան յերեսաց
տեառն. յերեսաց տեառն ամենայն
երկրի։
Պատմեցին երկինք զարդարութիւն
նորա. տեսին ամենայն ժողովուրդք
զփառս նորա։
Ամաչեցին ամենեքեան որ երկիրպա-
տանեն կուռս, և որք պարծին ՚ի դը-
րօշեալսն իւրեանց։
Երկիրպագեն նմա ամենայն հրեշտակք
նորա, զի լաւ և ուրախ եղեալ սիան,
և ցնծացեն դստերք յուդայ վասն ի-
րաւանց քոց տէր։
Օ՚ի դու բարձրեալ ես ՚ի վերոյ ամե-
նայն երկրի, յոյժ բարձրացար ՚ի վերոյ
ամենայն կռոց։
Որ սիրէք զտէր՝ ատեցէք զչարութիւն.
պահէ տէր զանձինս սրբոց իւրոց, ՚ի
ձեռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնոսա։
Լոյս ծագեաց արդարոց, ուղղոց սրտից
եղեւ ուրախութիւն։
Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տէր, խոս-
տովան եղերուք յիշատակի սրբու-
թեան նորա։

Տունք Ժբ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԵ.

Սաղմոս ի Դաւիթ. օրհնութիւն:

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր,
զի սքանչելիս արար:
Փրկեաց զնա աջ իւր, և բազուկ սուրբ
իւր:
Եցոյց տէր զփրկութիւն իւր, առաջի
ազգաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր:
Ցիշեաց ողորմութեամբ իւրով զյա-
կովբ, ճշմարտութեամբ իւրով զտունն
իսրայէլի. և տեսին ամենայն ծագք
երկրի զփրկութիւն աստուծոյ մերոյ:
Ընդաղակեցէք առ տէր ամենայն երկիր,
օրհնեցէք ցնծացէք և սաղմոս ասացէք:
Սաղմոս ասացէք աստուծոյ մերում
օրհնութեամբ, օրհնութեամբ և ի
ձայն սաղմոսաց:
Ի ձայն օրհնութեան կռածոյ փողոյ՝
օրհնութեամբ ցնծութեամբ, եւ ի
ձայն եղջեր փողոյ. և աղաղակեցէք ա-
ռաջի թագաւորին տեառն:
Խռովեսցի ծով լիս իւրով, տիեզերք
և ամենայն բնակիչք նորա, և գետք
ծափս հարցեն ի միասին ձեռամբ:

Լերինք ցնծասցեն առաջի տեառն զի
գայ, և հասանել է տէր ի դատել զերկիր:
Դատի զաշխարհս արդարութեամբ,
զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ:

Տունք ժ. Գծրզայս լգ:

ՍԱՂՄՈՍ ՂԶ.

Սաղմոս ի Դաւիթ:

Տէր թագաւորեաց՝ բարկացան ժո-
ղովուրդք. որ նստի ի քրովբէս՝ սա-
սանեցաւ երկիր:
Տէր ի սիովն մեծ է, և բարձր է ի
վերայ ամենայն ժողովրդոց:
Խոստովան եղիցուք անուան քում մե-
ծի, զի ահաւոր և սուրբ է. և պա-
տիւ թագաւորի զվրէժ ունի:
Դու պատրաստեցեր զուղղութիւն,
զվրէժ ունել և զարդարութիւն յա-
կովբայ դու արարեր:
Բարձր արարէք զտէր աստուած մեր.
երկիրպագէք պատուանդանի ոտից նո-
ա զի սուրբ է:
Մովսէս և ահարոնն երիցունք նորա.

սամուէլ ընդ այնոսիկ որ կարդան
զանուն նորա :
Կարդային աւ տէր և նա լսէր նոցա ,
և ի սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նոսա :
Պահէին վկայութիւն նորա , և կնիք
բանան զոր ետ նոցա :
Տէր աստուած մեր դու լսէիր նոցա .
աստուած դու քաւիչ լինէիր , վրէժ-
խնդիր ի վերայ ամենայն գործոց նոցա :
Բարձր արարէք զտէր աստուած մեր .
երկիրպագէք ի լեառն սուրբ նորա ,
զի սուրբ է տէր աստուած մեր :

Տունք ժ :

ՍԱՂՄՈՍ ՂԹ .

Սաղմոս խոստովանութեան ի Դաւիթ :

Աղաղակեցէք աւ տէր ամենայն երկիր ,
ծառայեցէք աեառն ուրախութեամբ :
Մտէք առաջի նորա ցնծութեամբ , ծա-
ներուք զի նա է տէր աստուած մեր :
Նա արար զմեզ և ոչ մեք էաք , մեք
ժողովուրդք և խաշն արօտի նորա :
Մտէք ընդ դրունս նորա խոստովա-
նութեամբ , եւ օրհնութիւնս ի
յարկս նորա :

Խոստովան եղերուք աեառն , և օրհ-
նեցէք զանուն նորա :
Քաղցր է տէր՝ յաւիտեան է ողորմու-
թիւն նորա . ազգէ մինչեւ յազգ է
ճշմարտութիւն նորա :

Տունք ղ :

ՍԱՂՄՈՍ ճ .

Սաղմոս ի Դաւիթ :

Յողորմութիւն և յիրաւունս օրհ-
նեցից զքեզ տէր . սաղմոս ասացից
և ի միտ առից :
Անառապարհ անբիծ մինչեւ եկեսցէ
առ իս , զի գնայի ես յանբծութեան
սրտի իմոյ ի մէջ տան իմոյ :
Ոչ եդի առաջի աչաց իմոց իրս անիրա-
ւութեան . զգ առնէին զուրացու-
թիւն առեցի :
Ոչ մերձեցաւ առ իս որ թիւրն էր
սրտիւ , խոտորել կինէն անզգամին և
ես ինչ ոչ գիտէի առնել :
Որ խոսէր գաղտ զընկերն իւրմէ , զնա
բացէ ի բաց հալածէի :
Որ ամբարտաւանն էր աչօք և ագահ սրտիւ , ընդ նմա և հաց ոչ ուտէի :

Ընչք իմ ՚ի հաւատացեալս երկրի, զի նաւացին նորա ընդ իս։

Որ գնայր ՚ի ճանապարհ անբիծ, նա պաշտէր զիս։

Ոչ բնակէր ՚ի մէջ տան իմոյ՝ որ առնէր զամբարտաւանութիւն. որ խօսէր զանիրաւութիւն՝ չէր աջողեալ նմա առաջի աչաց իմոց։

Ընդ առաւօտս սպանանէի զամենայն մեղաւորս երկրի. առտակեցից ՚ի քաղաքէ տեառն զամենեսեան որ գործեն զանօրէնութիւն։

Ցուն ժ։ Գործոյ խդ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԱ.

Աղաչէ որպէս իբրեւ յանձրայնի՝ առաջի Տեառն պատեալ վնասուածս իւր։

Տէր լուր աղօթից իմոց, ականջակ իմ առ քեզ եկեսցէ, մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։

Ցաւուր նեղութեան իմոյ խոնարհեցո առ իս զականջն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ վաղվաղակի լուր ինձ։

Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ, և ոսկերք իմ որպէս խոտ չորացան։

Հարաւ յիս որպէս խոտ և ցամաքեցաւ սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ ՚ի ձայնէ հեծութեան իմոյ։

Կցեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմին իմ. նմանեցի ես հաւալսան յանապատի։

Եղէ ես որպէս բու յաւերակի, աքինեցայ և եղէ որպէս ճնճղուկ միայն ՚ի տանի։

Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհասնապազ, և գովիչք իմ ինեւ երդնուին։

Օմոխիր որպէս հաց կերայ, և զըմպելիս իմ արտասուօք խառնեցի։

Ցերեսաց բարկութեան սրտմտութեան քո, զի զս բարձրացուցեր և խոնարհեցուցեր զիս։

Աւուրք իմ որպէս հովանի անցին, և ես որպէս խոտ ցամաքեցայ։

Դու տէր յաւիտեան կաս, և յիշատակ քոյ ազգէ ազգ։

Դու յարուցեալ զԹագիս ՚ի վերայ սիոնի, ժամանակ զԹագոյ նորա հասեալ է ժամ։

Հաճեցան ծառայք քո ընդ քարինս նորա, և ՚ի հող նորա զԹագացեն։

Երկիւղեն հեթանոսք յանուանէ քումմ

ամէ , և ամենայն Թագաւորք երկրի ՚ի փառաց քոց ։

Զի լինէ տէր զսիոն , և երեւեսցի փառօք իւրովք ՚ի նմա ։

Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց , և ոչ արհամարհեաց զինդրուածս նոցա ։

Գրեսցի այս յայգ այլ , ժողովուրդ զոր ստացեալ է՝ օրհնեսցէ զտէր ։

Հայեցաւ նա ՚ի բարձանց ՚ի սրբութենէ իւմէ , տէր յերկինից երկիր հայեցաւ ։

Լսել զհեծութիւն կապելոց , և արձակել զորդիս մահապարտաց ։

Պատմել ՚ի սիոն զանուն տեառն , և զօրհնութիւնս նորա յերուսաղէմ ։

Ժողովել ժողովրդոց ՚ի միասին , և թագաւորաց ծառայել տեառն ։

Պատասխանի եւ նմա ՚ի ճանապարհի զօրութեան իւրոյ . զնուազութիւն աւուրց իմոց ասա ինձ , և մի հաներ զիս ՚ի կէս աւուրց իմոց զի յազգէ յազգ են ամք քո ։

Ի սկզբանէ տէր զհիմունս երկրի հաստատեցեր , և գործք ձեռաց քոց երկինք են ։

Նոքա անցանեն և դու կաս և ձեռս յաւիտեան ։

Ընդհակառակն որպէս ձորձս մաշեսցին , որպէս վերարկուս փոխեսցես զնոսա և փոխեսցին ։

Բայց դու նոյն իսկ ես , և ամք քո ոչ անցանեն . որդիք ծառայից քոց բնակեսցեն ՚ի նմա , և զաւակի նորա յաւիտեան աճեալ ։

Տաղք կդ ։

ՍԱԳՄՈՍ ՃԹ ։

Պաղտոս ՚ի Դաւիթ ։

Օրհնեա անձն իմ զտէր , և ամենայն ոսկերք իմ զանուն սուրբ նորա ։

Օրհնեա անձն իմ զտէր , և մի մոռանար զամենայն տուրս նորա ։

Ո քաւէ զամեղս քո , բժշկէ զամենայն հիւանդութիւնս քո ։

Ո փրկէ յապականութենէ զկեանս քո , պսակէ զքեզ ողորմութեամբ և գթութիւնս ։

Ո ընդ ՚ի բարութենէ զցանկութիւն քո , որպէս արծուի մանկութիւն քո ։

Առնէ ողորմութիւնս տէր , և իրաւունս ամենայն զրկելոց ։

Ելոյց տէր զճանապարհս իւր մոլեսեալսն, և որդւոցն իսրայէլի զկամս իւր։
Վիճաճ ողորմած է տէր, երկայնամիտ և բազումողորմ։
Ոչ խափառ բարկանայ տէր, և ոչ յաւիտեան պահէ ոխս։
Ոչ ըստ մեղս մեր արար մեզ, և ոչ ըստ անօրէնութեան մերում հատոյց մեզ։
Այլ որպէս բարձր են երկինք յերկրէ, այնպէս զօրացոյց տէր զողորմութիւն իւր ի վերայ երկիւղածաց իւրոց։
Որչափ հեռի են արեւելք յարեւմտից, այնպէս հեռի արար ի մէնջ զանօրէնութիւնս մեր։
Որպէս գթայ հայր ի վերայ որդւոց իւրոց, այնպէս գթացաւ տէր յերկիւղածս իւր։
Օ՛ի նա գիտաց զստեղծուածս մեր, և յիշեաց թէ հող եմք։
Մարդոյ որպէս խոտոյ են աւուրք իւր, որպէս ծաղիկ ի վայրի այնպէս ծաղկէ։
Շնչէ ի նմա հողմ և ոչ է, և ոչ եւս երեւի տեղի նորա։
Բայց ողորմութիւն տեառն յաւիտեանս յաւիտենից ի վերայ երկիւղածաց

զածոյ իւրոց, և արդարութիւն նորա որդւոց մինչեւ յորդիս։
Որ պահեն զուխտս նորա, յիշեն զպատուիրանս նորա և առնեն զնա։
Տէր զերկինս պատրաստեաց աթոռ իւր. արքայութիւն նորա ամենեցուն տիրէ։
Օրհնեցէք զտէր ամենայն հրեշտակք նորա, հզօրք զօրութեամբ որ առնէք զբան նորա, լսել ձայնի պատգամաց նորա։
Օրհնեցէք զտէր ամենայն զօրութիւնք նորա, պաշտօնեայք և արարողք կամաց նորա։
Օրհնեցէք զտէր ամենայն գործք նորա. ընդ ամենայն տեղիս է տէրութիւն նորա. օրհնեա անձն իմ զտէր։

Տուն իմ։ Գործոյս իմ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԳ.

Սաղմոս ի Դաւիթ. ի վերայ աշխարհագործ պարապմանց։

Օրհնեա անձն իմ զտէր, տէր աստուած իմ մեծ եղեր յոյժ։

Խաւտուիանութիւն և մեծվայելչութիւն
պեցար, արկար զոյս որպէս զօթոց,
ձգեցեր զերկինս որպէս խորան, և
յարկար ի վերոյ ջուրց զվերնայարկս
նորա ։

Ո դնէ յամպս զդնացս իւր, և շրջի նա
ի վերոյ թեւոց հողմոց ։

Ո արար զհրեշտակս իւր հոգիս, և զըզ
պաշտօնեայս իւր ի հուր կիզելոյ ։
Հաստատեաց զերկիր ի վերոյ հաստա
տութեան իւրոյ, մի սասանեսցի յա
ւիտեան ։

Խոր որպէս զգեստ վերարկու է նորա.
ի վերոյ լերանց կացցեն ջուրք ։
Ի սաստ քո նմանք փախիցեն, և ի ձայնէ
որոտման քոմանք սարսեսցին ։
Ելանեն լեռնանան և իջանեն դաշտա
նան, ի տեղի յոր հաստատեցեր զնոսա ։
Սահման եդեր և ոչ անցանեն, և ոչ
եւս դառնան ի ծածկել զերկիր ։
Առաքեցեր զաղբիւրս ընդ ձորձորս, ի
մէջ լերանց գնասցեն ջուրք ։
Արբուցանեն զամենայն դազանս վայրի.
յադեսցին ցիւք ի ծարաւս իւրեանց ։
Ընդ նմա ուրջանք երկնից բոյնս դիցեն, և

ի միջոց վիմաց տացեն զձայնս իւրեանց ։
Արբուցանէ զլերինս ի շեմարանաց
իւրոց, ի պտղոց գործոց իւրոց լցցի
երկիր ։
Բուսուցեր զխոտ ի լերինս, զդալարի ի
ծառայութիւն մարդկան ։
Հաներ զհաց յերկրէ, գինի ուրախ առ
նէ, խնդ զուարթ, և հաց հաստատէ
զսիրտ մարդոյ ։
Յագեսցին ծառքն տեառն, և մայրքն
լիբանանու զորս դուն տնկեցեր ։
Ընդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն,
և բոյն արագիլ ապաւէն է նոցա ։
Լերինք բարձունք եղջերուաց, և վէմք
ապաւէն նապաստակաց ։
Արարեր զլուսին վասն ժամանակի . ա
րեգական ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ ։
Արարեր զխաւար՝ և եղեւ գիշեր . ի
նմա գնան ամենայն գազանք անտառի ։
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն և յափշտա
կեն, և խնդրեն յաստուծոյ զկերա
կուր իւրեանց ։
Ի ծագել արեւու ժողովին, և ի մահս
իւրեանց դադարեն ։
Ելանէ մարդ ի գործս իւր, և ի վաստա

կրս ձեռաց իւրոց մինչեւ յերեկոյ։
Որպէս զի մեծ են գործք քո տէր,
զամենայն ինչ իմաստութեամբ արա
րեր, և լցաւ երկիր ստեղծուածոց քոց։
Այս ծով մեծ և անդոյդր, ՚ի սմա է սո
զուն՝ որ ոչ գոյ թիւ, գազանք մեծա
մեծք և մանուանք. ՚ի սմա և նաւք գնան,
վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ նովաւ։
Ամենեքեան քեզ սպասեն, և դու տաս
կերակուր նոցա ՚ի ժամու։
Տաս դու նոցա և կերակրին, բանաս
զձեռն քո՝ կերակրես զամենեսեան
կամօք քովք։
Դարձուցանես զերեսս քո՚ի նոցանէ և
խաւսին, հանես զոգի ՚ի նոցանէն՝ պա
կասին և ՚ի հող դառնան։
Ընաքես զոգի քո և ստանաս զնոսա,
և նորոգես զերեսս երկրի։
Եղիցին փառք տեառն յաւիտեան, տէր
ուրախ եղիցի յարարածս իւր։
Ո հայի յերկիր և տայ դողալ սմա,
մերձի ՚ի լերինս և ծխեսցին։
Օրհնեցից զտէր ՚ի կեանս իմ, սաղ
մոս ասացից աստուծոյ իմոյ մինչեւ
եմ ես։

Քաղցր եղիցի նմա օրհնութիւն իմ, և
ես ուրախ եղեց ՚ի տէր։
Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ, ամպա
րիշտ մի եւս գոյցի՚ի նմա. օրհնեա անձն
իմ զտէր։

Տունք ՟Ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԳ։

Ընդ-ի։

Խոստովան եղերուք տեառն և կար
գայեք զանուն նորա, պատմեցէք ՚ի
հեթանոսս զգործս նորա։
Օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք նմա.
պատմեցէք զամենայն սքանչելիս նորա,
և գովեցարուք յանուն սուրբ նորա։
Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ որ
խնդրեն զտէր. խնդրեցէք զտէր և
հզօրք եղերուք, խնդրեցէք զերեսս
նորա յամենայն ժամ։
Յիշեցէք զսքանչելիս նորա զոր արար,
զարուեստս և զիրաւունս բերանոյ
նորա։
Զաւակն աբրահամեան ծառայք նորա,
որդիք յակովբայ ընտրեալք նորա։
Նա ինքն է տէր աստուած մեր. յա
մենայն երկրի են իրաւունք նորա։

Ցիշեաց յաւխաեննից զուխտ իւր, և ըզ-
բանն զոր պատուիրեաց մինչ ՚ի հա-
զար ամ։
Օրհան զոր եդ ընդ աբրահամու, և
զերդումն իւր ընդ սահակայ։
Հաստատեաց առ յակովբ զկրաման
իւր, և առ իսրայէլ զուխտ իւր յա-
ւիտեանից։
Ասէ՝ ձեզ տաց զերկիրն քանանու, զվի-
ճակ ժառանգութեան ձերոյ։
Օր ի էին նոքա թուով սակաւ, նու-
ազք և պանդուխտք ՚ի նմա։
Գնային նոքա ազգէ յազգ, ՚ի թագա-
ւորութենէ ՚ի ժողովուրդ այլ։
Ոչ եթող մարդկան մեզանչել նոցա,
կշտամբեաց զվտարս վասն նոցա։
Մի՛ մերձենայք առ յօծեալս իմ, և ՚ի
մարգարէս իմ մի՛ մեզանչէք։
Կոչեաց սով յերկիր նոցա, զամենայն
զօրութիւն հացի եբեկ։
Առաքեաց առաջի նոցա այր, ՚ի ծառայ-
ութիւն վաճառեցաւ յովսէփ։
Խոնարհ արարին ՚ի կապանս զոտս նո-
ցա, և անց ընդ երկաթս անձն նորա։
Մինչեւ եկեսցէ բան նորա, և բան

տեառն փորձեաց զնա։
Առաքեաց թագաւորն և ելոյծ զնա,
իշխան ժողովրդեան եթող զնա։
Կացոյց զնա տէր տան իւրոյ, իշխան ՚ի
վերայ ամենայն ստացուածոց իւրոց։
Խրատել զիշխանս նոցա որպէս զինքն,
և զծերս նոցա իմաստուն արասցէ։
Եմուտ իսրայէլ յեգիպտոս, յակովբ
պանդխտեցաւ յերկիր քամայ։
Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ, և
զօրացոյց զնոսա քան զթշնամիս իւր։
Դարձոյց զսիրտս նոցա ատել զժողո-
վուրդ իւր, և ՚ի նենգել զծառայս իւր։
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր, և զա-
հարոնն զընտրեալ իւր։
Եդ նոցա զբան նշանաց իւրոց, և զար-
ուեստս իւր յերկիր քամայ։
Առաքեաց խաւար և խաւարեցոյց զնո-
սա, զի դառնացուցին զբան նորա։
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա, և սպա-
նան զամենայն ձկունս նոցա։
Եհաս յերկիր նոցա գորտ, ՚ի շուքս
բանս թագաւորաց նոցա։
Ասաց և եկն շանաճանճ, և մժիկս ընդ
ամենայն սահմանս նոցա։

Դարձոյց զանձրեւս նոցա ի կարկուտ,
և հուր յերկիր նոցա բորբոքեցաւ։
Եհար զայդիս և զթզենիս նոցա, և փըշ-
րեաց զամենայն ծառս սահմանաց նոցա։
Ետաց և եկն մարախ և խառնիճ, զի
ոչ դոյր թիւ։
Եկեր զամենայն խոտ երկրի նոցա, ըս-
պառեաց զամենայն պտուղ նոցա։
Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպ-
տացւոց, զսկիզբն ամենայն վաստա-
կոյ նոցա։
Հան զնոսա ոսկւով և արծաթով, և
ոչ դոյր յազգի նոցա հիւանդ։
Ուրախ եղև եգիպտոս ընդ ելանել նո-
ցա, զի անկաւ ահ նոցա՝ի վերայ նոցա։
Սփռեաց ամպ հովանի առնել նոցա՝ի
տուէ, և հրով լոյս տայր նոցա՝ի գիշերի։
Խնդրեցին և եկն լորամարդի, և հա-
ցիւ երկնից լցոյց զնոսա։
Եհար զվէմն և բղխեցին ջուրք, և
գնացին գետք ընդ անջրդիս։
Զիշեաց զբան խւր առ սուրբ, որ ընդ ա-
բրահամու ծառայի իւրում։
Եհան զժողովուրդ իւր ցնծութեամբ,
և զընտրեալս իւր ուրախութեամբ։

Եւ նոցա զգաւառս հեթանոսաց, ի
վաստակս ժողովրդոց ժառանգեցոյց
զնոսա։
Ո՛վ պահեսցեն զվկայութիւնս նորա,
և զօրէնս նորա խնդրեսցեն։

Տունք խդ։ Գոբզար հը։

ՍԱԴՄՈՍ ԾԶ։

Ալէլ-ւյա։

Խոստովան եղերուք տեառն զի քաղ-
ցըր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա։
Ո՞ խօսեսցի զզօրութիւնս տեառն, լը-
սել զի արասցէ զամենայն օրհնութիւնս
նորա։
Երանի պահեն զիրաւունս, և առ-
նեն զարդարութիւն յամենայն ժամ։
Զիշեա զմեզ տէր ընդ հաճոյս ժողո-
վրդեան քո, և այց արա մեզ՝ի փրկու-
թիւն քո՛ւմ։
Տեսցուք զբաղցրութիւն ընտրե-
լոց քոց, ուրախ եղիցուք յուրախու-
թիւն ազգի քո, և գովեսցուք զքեզ՝ի
ժառանգութիւն քո՛ւմ։

Մեղաւք մեք ընդ հարսն մեր, անօրինեցաք և յանցեաք։
Հայրն մեր յերիքովս ոչ խնացան զըսքանչելիս քո, և ոչ յիշեցին զբազումս ողորմութիւնս քո։
Բարկացուցին զբեզ յանցանելն իւրեանց ընդ ծով կարմիր, փրկեաց զնոսա վասն անուան իւրոյ զի ծանիցեն զօրութիւն նորա։
Սաստեաց՝ի ծով կարմիր և ցամաքեցաւ. առաջնորդեաց նոցա ընդ անդունդս որպէս ընդ անապատս։
Կեցոյց զնոսա՝ի ձեռաց ատելեաց նոցա, և փրկեաց զնոսա՝ի ձեռաց թշնամեաց նոցա։
Ծածկեաց ծով զնեղիչս նոցա, և մի՝ի նոցանէ ոչ ապրեցաւ։
Հաւատացին՝ի բան նորա, և օրհնեցին զօրհնութիւնս նորա։
Վաղվաղեցին և մոռացան զգործս նորա, և ոչ անասցին խորհրդոյ նորա։
Ցանկացան ցանկութիւն յանապատի, և փորձեցին զաստուած յանջրդի։
Եւ նոցա զխնդրուածս նոցա. առաքեաց զկուութիւն յանձինս նոցա։

Բարկացուցին զմովսէս՝ի բանակի, և զահարոնէն սուրբ տեառն։
Բացաւ երկիր և եկուլ զդաթան, և ծածկեաց զբանական զաբիրոնի։
Հուր վառեցաւ՝ի ժողովս նոցա, և բոց մաշեաց զմեղաւորս։
Արարին որմն՝ի քորեբ, և երկիրպագին պատկերի, և փոխեցին զփառս իւրեանց՝ի նմանութիւն որմոյ խոտակերի։
Մոռացան զաստուած կենարար իւրեանց, որ արար զմեծամեծս իւր յեգիպտոս, զքանչելիս իւր յերկիր քամայ, և զահ իւր՝ի վերայ կարմիր ծովուն։
Ասաց աստակել զնոսա, եթէ ոչ մովսէս ընտրեալ կայր առաջի նորա։
Դարձաւ առ սէր և անցոյց զբարկութիւն նորա, զի մի՛ աստակեացին նոքա։
Ընարուեցին զերկիրն ցանկալի, և ոչ հաւատացին բանի նորա։
Տրտնջեցին՝ի բանակս իւրեանց, և ոչ լուան ձայնի տեառն։
Համբարձ զձեռն իւր՝ի վերայ նոցա, հարկանել զնոսա յանապատի։
Ցրուեսցէ զսերմն նոցա ընդ հեթա-

նոսա , զրուեցին զաւակ նոցա ընդ
գաւառս :
Գղձեցան նոքա ’ի բէլբեգովը , կերան
զղոհեալ և զմեռելոսի :
Խարկացուցին զնա ’ի գործս խրեանց ,
յամախեաց ’ի վերայ նոցա բեկուծին :
Ընդ եկայ ’ի մէջ վենէէս , քաւեաց
և արգելաւ մահ . համարեցաւ նմա
յարդարութիւն ազգէ յազգ մինչեւ
յաւիտեան :
Խարկացուցին զնա ’ի ջուրն հակառա-
կութեան . չարչարեցաւ մովսէս վասն
նոցա , զի դառնացուցին զոգի նորա :
Չրամայեաց շրթամբք իւրովք , և ոչ սա-
տակեցին զազգն զոր ասաց նոցա տէր :
Խառնակեցան ընդ հեթանոսս և ու-
սան զգործս նոցա , ծառայեցին կուռս
նոցա , և եղև նոցա ’ի պատկառութիւն :
Օգհեցին զուսերս և զդստերս իւր-
եանց դիւաց , և հեղին արիւն անբիծ :
Ընդ ուսերսդ և դստերսդ իւր-
եանց , զոր զոհեցին կուռցն քանանու :
Շաղախեցաւ երկիր յարենէ նոցա , և
պղծեցաւ ’ի գործոց նոցա , զի պոռն-
կեցան ’ի գնացս իւրեանց :

Խարկացաւ սրտմտութեամբ տէր ’ի
վերայ ժողովրդեան իւրոյ , և գարշե-
ցոյց զժառանգութիւն իւր յոյժ :
Մատնեաց զնոսա ’ի ձեռս հեթանո-
սաց , տիրեցին նոցա ատելիք իւրեանց
և Թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնո-
սա , և խոնարհ եղեն ’ի ներքոյ ձեռաց
նոցա :
Բազում անգամ փրկեաց զնոսա և նո-
քա դառնացուցին զնա ’ի խորհուրդս
իւրեանց , և կորացան յանօրէնութեան
իւրեանց :
Չայեցաւ տէր ’ի նեղութիւնս նոցա ,
’ի լսել ձայնի աղօթից նոցա :
Յիշեաց զուխտ իւր և զղջացաւ ըստ
բազում ողորմութեան իւրում . եւ
զնոսա ’ի գերութիւնս առաքի ամենայն
գերչաց նոցա :
Փրկեա զմեզ տէր աստուած մեր , և
ժողովեա զմեզ ’ի հեթանոսաց :
Խոստովան եղիցուք անուան քում
սրբոյ , և պարծեցուք յօրհնութիւնս
քո :
Օրհնեալ տէր աստուած իսրայէլի ,
յաւիտեանս յաւիտենից :

Եւ ասացէ ամենայն ժողովուրդն, եւ
ղեկի եղեկի ։
Տունք խղ ։
Կանան գոլզայս է ։ Սպզմա ժէ ։
Տունք յժգ ։

ԱՂՕԹՔ ԵԶԵԿԻԱՅ ԱՐՔԱՅԻ ՀՐԵԱՍՏԱՆԻ ՝ Ի ԺԱՄԱՆԱԿԻ ՅՈՐՈՒՄ ՀԻՒԱՆԴԱՑԱԻ ՝ ԵՒ ՑԱՐԵԱԻ Ի ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԵՆԷ ԻՐՄԻ

Եսայեայ ԼԸ.

Ես ասացի ՝ի վերանալ լինել աւուրց իմոց, թէ գնացի ես ՝ի դրունս դժոխոց ։ Թողի զամենայն յետին իմ, և ասացի թէ այլ ոչ տեսից զկրկնութիւն տեառն յերկիր կենդանեաց, և ոչ եւս տեսից զմարդ բնակիչս խորհրդոց հանդերձ ։

Պակասեցայ ես յազգատոհմէ իմմէ. այսուհետեւ թողի լքի զամենայն ընչից իմոց ։

Եւ գնաց մեկնեաց լինէին հոգի իմ որպէս զայն որ քակէ զտաղաւար, և եղէ ես որպէս զոստայն սատուրայ մերձ ՝ի հատանել ։

Յաւուր յայնմիկ մատնեցայ ես յառա-

ւօտէ որպէս ՝ի ձեռս առիւծու, այնպէս խորտակեաց ամենեցուն զոսկերս իմ, զի յառաւօտէ մինչ ՝ի գիշեր մատնեցայ ։

Որպէս ծիծառն այնպէս ձկեցի, որպէս աղաւնի այնպէս ճուկեցի, զի նուաղեցան աչք իմ ՝ի տեսանելոյ ։

Տէր, վասն այսորիկ պատմեցաւ քեզ. զարհուրեր զանձն իմ, զարձուցեր զհոգի իմ, ողջացուցեր և կեցի ։

Ահա ՝ի խաղաղութիւն զարձաւ զառնութիւն իմ. փրկեցեր զանձն իմ զի մի կորեսցի, և ընկեցեր յետոյ զամենայն զեղս իմ ։

Օ՛ի ոչ թէ որ ՝ի դժոխս են խոստովան առնին առ քեզ, և ոչ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ, և ոչ յուսասցին ՝ի ճշմարտութիւն քո ամենեքեան որ ի չանեն ՝ի դժոխս ։

Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ տէր, որպէս և եւս այսուհետեւ մանկունս ծնայցէ՝ որ պատմեսցեն զարդա-

թութիւն քո տէր ի վերուստ իմոյ։ Եւ ոչ եւս դադարեցից օրհնել զքեզ յօրհնութիւն նոր զամենայն աւուրս կենաց իմոց՝ յանդիման տաճարիդ աստուծոյ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Ցոյս կենդանութեան, յոյս և ապաւէն վերուստ տէր յիսուս փրկիչ, փրկեա և փարատեցո զցաւս անձին իմոյ։ Մարդասէր տէր վասն սրբոյ հոգւոյ ա՛ նարատոյ մօր քո և կուսի, և վասն խաչի քո պատուականի ընկալ զաղաչանս մեր և կեցո զմեզ։

Օ՛չարոյն և զաջմէ ի վերջն Երկինք պատմեն կանոնին գոյիս ի 80 երեան։

Եւ ի քրմէն և Ժառուռ, սպասաւ նա ի Թեւս Տաղմոյ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻ.

Ընկեր ։

Ի սասոյան եղերութ սեռաւն ղի քաղցըր է, ղի յաւխտեան է ողորմութիւն նորա ։

Ասացեն վրկեալք սեռաւն, զոր վըրկեաց ի ձեռաց թշնամւոյն ։

Յամենայն գաւառաց ժողովեաց զնոսա, յարեւելից և յարեւմտից, ի հիւսիսոյ և ի ծովէ ։

Մոլորեցան նոքա յանապատի յանջրդի ճանապարհի, քաղաք բնակութեան ոչ գտին ։

Քաղցեան և ծարաւեցան, և անձինք նոցա ի նոսին նուաղեցին ։

Ողաղակեցին առ տէր ի նեղութեան իւրեանց, ի վշտաց նոցա վրկեաց զնոսա։

Ընաքնորդեաց նոցա ի ճանապարհ ուղիղ, զի երթիցեն ի քաղաք բնակութեան իւրեանց ։

Խոստովան եղիցին տեառն ողորմու-
թեանց նորա, սքանչելեաց նորա որ-
դիք մարդկան։
Զի յագեցոյց զանձինս քաղցեալս,
և զանձինս կարօտեալս լի արար բա-
րութեամբ։
Որք նստեին ի խաւարի և ի ստուերս
մահու, կապեալ էին յաղքատութեան
որպէս յերկաթի։
Զի դառնացուցին զբանն ատուածոյ,
եւ զխորհուրդս բարձրելոյն բարկա-
ցուցին։
Խոնարհ եղեն ի ցաւոց սիրտք նոցա,
տկարացան և ոչ ոք էր որ օգնէր նոցա։
Ընդակեցին առ տէր ի նեղութեան
իւրեանց, ի վշտաց նոցա եհան զնոսա։
Փրկեաց զնոսա ի խաւարէ և ի ստուե-
րաց մահու, և խղեաց զկապանս նոցա։
Խոստովան եղիցին տեառն ողորմու-
թեանց նորա, սքանչելեաց նորա որ-
դիք մարդկան։
Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս, և զնիգս
երկաթիս խորտակեաց։
Օգնեաց նոցա ի ճանապարհի անօրէ-
նութեան իւրեանց, զի վասն մեղաց

իւրեանց խոնարհ եղեն յոյժ։
Ցամաքեցան կերակրոց գարշեին սիրտք
նոցա, մերձեցան մինչև ի դրունս մահու։
Ընդակեցին առ տէր ի նեղութեան
իւրեանց, ի վշտաց նոցա ապրեցոյց զնո-
սա։
Առաքեաց զբան իւր և բժշկեաց զնո-
սա, և փրկեաց զնոսա յապականու-
թենէ իւրեանց։
Խոստովան եղիցին տեառն ողորմու-
թեանց նորա, սքանչելեաց նորա որ-
դիք մարդկան։
Պատուասցեն նմա պատարագ օրհնու-
թեան, և պատմեսցեն գործս նորա
ցնծութեամբ։
Որք իջանէին ի ծով նաւակք, և առ-
նէին զգործս ի ջուրս բազումս։
Նոքա տեսին զգործս տեառն և զքան-
չելիս նորա ի խորս անդնդոց։
Ասաց՝ և յարեաւ հողմ և մրրիկ, և
բարձրացան ալիք նորա։
Ելանէին յերկինս և իջանէին յանդունդս,
զոր, և անձինք նոցա յանձինս իւրեանց
մաշեցան։
Խռովեցան ասաւելեցան որպէս արբեալք,

և ամենայն խնամատարութիւն նոցա ընկալաւ ։

Ընդունելոյն առ սէր ի նեղութեան իւրեանց, ի վշտաց նոցա կեցոյց զնոսա։ Դարձոյց զմրրիկն յօդ՝ և դադարեցին ալիք նորա. ուրախ եղեն զի դադարեցին, և առաջնորդեաց նոցա ի նաւահանգիստ կամայ իւրեանց ։

Խոտոռման եղելոյն առնան ողորմութեանց նորա, սքանչելեաց նորա որ դիք մարդկան ։

Բարձր արասցեն զնա ի ժողովս ժողովրդոց, և յաթոռս ծերոց օրհնեսցեն զնա ։

Ջի դարձոյց գետս ի ցամաք, և գԸնացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ։

Աւար զերկիրն պտղաբեր յաղտաղտուխս, վասն չարութեան բնակչաց նորա ։

Ածաւ զանապատն ի մահիճս ջուրց, և զերկիրն ծարաւուտ ի գնացս ջուրց ։

Բնակեցոյց ի նմա քաղեալս, և շինեցին քաղաք բնակութեան իւրեանց ։

Վարեցին արտս և տնկեցին այգիս, և արարին պտուղ արմտեաց իւրեանց։

Օրհնեաց զնոսա և բազմացան յոյժ, և անասուն նոցա ոչ նուազեցաւ ։

Նուազեցան նոքա և չարչարեցան, ի նեղութենէ չարեաց և ի վշտաց ։

Ածին անարգութիւն ի վերայ իշխանաց նոցա, մոլորեցոյց զնոսա յանապատի և ոչ ի ճանապարհի ։

Օգնեաց անանկին յաղքատութենէ, և առաջնորդեաց որպէս խաշին ազգի նոցա։

Տեսցեն ուղիղք և ուրախ եղիցին, և ամենայն անօրէնն խցցէ զբերան իւր ։

Ո՞վ է իմաստուն որ պահեսցէ զայս, և ի միտս առցէ զողորմութիւնս տեառն։

Տուն իբ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԷ.

Օրհնութիւն. Սաղմոս ի Դաւիթ ։

Պատրաստ է սիրտ իմ աստուած, պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել և սաղմոս ասել քեզ փառս իմ ։

Օրհնեսցէ զքեզ փառք իմ, զարմիկք սաղմոսիւք և օրհնութեամբ, և հոս պարծութեանցդ առաւօտուց ։

Խոտոռման եղեալ քեզ ի ժողովուրդս տէր, և սաղմոս ասացից քեզ յազգս

Մեծ եղեւ մինչեւ յերկինս ողորմու-
թիւն քո, մինչեւ յամպս ճշմարտու-
թիւն քո։
Խարճքեալ ես դու յերկինս աստուած,
յամենայն երկրի են վաստք քո։
Որպէս փրկեցան սիրելիք քո, կեցո
աջով քով և լսէ մեզ։
Աստուած խօսեցաւ ի սրբութենէ
իւրմէ. բարձր եղէց բաժանեցայց ըզ-
սիւքեմ, և չհովիտան յարկաց չափեցից։
Իմ է գաղաադ և իմ է մանասէ, եւ-
բեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ։
Յուդա թագաւոր իմ, մովաբ աւազան
յուսոյ իմոյ։
Ցեդոմէ ուղեցից զինաց իմ, և ինձ
այլազգիք հնազանդ եղեն։
Ո՞տարցի զիս ի քաղաք ամուր. կամ ո՞
առաջնորդեսցէ ինձ մինչեւ յեդոմէ։
Թէ ոչ դու աստուած որ մերժեցեր ըզ-
մեզ, և ոչ ելանէր աստուած ընդ զօրս մեր։
Տուր մեզ օգնութիւն ի նեղութենէ,
զի սուտ է փրկութիւն մարդոյ։
Աստուծով արասցուք զօրութիւն, և
նա յամօթ արասցէ զմիշնաիս մեր։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԸ.

Ի խոպրած. Սաղմոս դ Դաւիթ։

Աստուած օրհնութեան իմոյ մի լռեր,
զի բերան մեղաւորի՝ բերան նենգա-
ւորի բացաւ ի վերայ իմ։
Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւորաւ,
և բանիւ ատելութեան պատերազմին զիս։
Սիրոյ ընդ իս ի տարապարտուց.
փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս,
այլ ես յաղօթս կայի։
Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բա-
ւոյ, ատելութիւն փոխանակ սիրոյ իմոյ։
Կացո ի վերայ նորա մեղաւոր, սատա-
նայ կացցէ ընդ աջմէ նորա։
Ի դատաստանի իւրում ելցէ դատապար-
տեալ, և աղօթք նորա ի մեղս դարձցին։
Եղիցին աւուրք նորա նուազ, և զայցե-
լութիւն նորա զայն այլ տարցի։
Եղիցին որդիք նորա որբ և կին նորա
այրի. սահեսցին փոխոխեսցին, որդիք
նորա մուրացք եղիցին և ելցեն ի բը-
նակութենէ իւրեանց։
Քննեսցէ փոխատու զամենայն ինչս
նորա, յափշտակեսցեն օտարք զվաս-
տակս նորա։

Մի գայթ օգնական նման, և մի որ ոտքս
մեացի ի վերայ որջոց նորա։
Եղեգին որդիք նորա ի սատակումն, և
յաղթէ ջնջեացն անուն նորա։
Ցիշեացին մեղք հօր նորա առաջի տեառ-
ն, և մեղք մօր նորա մի ջնջեացին.
և եղեգին առաջի տեառն յամենայն
ժամ։
Սատակեացի յերկրէ յիշատակ նորա,
վասնզի զի ոչ յիշեաց առնել ող-
որմութիւն։
Հալածեաց զայր ազքատ և զանկն,
ապականել զայն որ խոնարհ է սրտիւ։
Սիրեաց զանէծս և եղեւ նմա. ոչ կամե-
ցաւ օրհնութիւն, հեռի եղիցի ի
նմանէ։
Ծգեցաւ զանէծս որպէս հանդերձ,
մտցէ որպէս ջուր ի փոր նորա, որպէս
ձէթ ընդ ոսկերս նորա։
Եղիցի նմա որպէս հանդերձ զի ապանի,
որպէս գօտի որ ածի հանապազ ընդ մէջ։
Այս գործ է այնոցիկ որ չարախօս կային
զինէն առ տէր, և որ խօսէին չար
զանձնէ իմէ։
Եւ դու տէր՝ տէր արա ընդ իս անուն
քեզանով իմով, ի մեծ բարութեան օրհ-
նեցից զքեզ։

Եւ ես խոստովան եղէց առ տէր յոյժ
բերանով իմով, ի մէջ բազմոց օրհ-
նեցից զքեզ։
Նոյ զամօթ խրեանց զիւրեամբք։
Ծգեցին զամօթ որ չարախօս կային
զանձնէ իմմէ, և արկցեն որպէս կըռիկ
ցի ի քեզ։
Ծգեցցին զամօթ որ չարախօս կային
զանձնէ իմմէ, և արկցեն որպէս կըռիկ
ցի ի քեզ։
Ասեմ իմ խոստովեցայ ի փոքր իմում, և
ես որպէս առաւել ի խոստովել ի
մէջ պատուականաց և ի ծովածաւեցայ
որպէս մարդոյ։
Օրհնիցէ զի ձախոն իւր այս է, և դա
տէր արարիչ զայս։
Նորա անիծանիցեն և դու օրհնեացես.
ոչ յարուցեալ են ի վերայ իմ ամօթ
կրեացեն, այլ ծառայ իւր ուրախ եղի-
ցի ի քեզ։
Ծգեցցին զամօթ որ չարախօս կային
զանձնէ իմմէ, և արկցեն որպէս կըռիկ
ցի ի քեզ։
Ասեմ իմ խոստովեցայ ի փոքր իմում, և
ես որպէս առաւել ի խոստովել ի
մէջ պատուականաց և ի ծովածաւեցայ
որպէս մարդոյ։
Օրհնիցէ զի ձախոն իւր այս է, և դա
տէր արարիչ զայս։
Նորա անիծանիցեն և դու օրհնեացես.
ոչ յարուցեալ են ի վերայ իմ ամօթ
կրեացեն, այլ ծառայ իւր ուրախ եղի-
ցի ի քեզ։

Օ՛ի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկիս, վըրկել զնա յայնցանէ որ հալածեն զանձն իւր։

Տունք իբ։

ՍԱԴՄՈՍ ՃԹ։

Ի կոտրած. Սաղմոս Դաւթի։

Ընդ տէր յուսացայ եմ, ընդ աջմէ եմ, ինչպէս եղիցի զիս ասել անձին իմում, թռիչ դէպ ի լեռինս քո պատուանդան ոսկի քոյ։

Զի ահա մեղաւորք լարին աղեղն, պատրաստեցին նետս իւրեանց ի լարի, զի նետիցեն ի խաւարի զուղիղս սրտիւ։

Զի զկործանեալսն արարին, արդարն ինչ արարին։

Տէր ի տաճարի սրբութեան իւրոյ, տէր յերկինս է աթոռ նորա։

Աչք նորա ի վերայ տեսանեն, արտեւանունք նորա քննեն զորդիս մարդկան։

Տէր քննէ զարդարն և զամբարիշտն, զի որ սիրէ զանիրաւութիւն, ատեայ է անձն նորա։

Հեղցէ ի վերայ մեղաւորացն որոգայթս, հուր և ծծումբ և հողմ շոգւոյ բաժին բաժակի նոցա։

Զի արդար է տէր և զարդարութիւնս սիրեաց, տեսութիւն նորա տեսցէ զուղղութիւն։

Օ՛ի ահա մեղաւորքն լարին աղեղն, պատրաստեցին նետս իւրեանց ի լարի, զի նետիցեն ի խաւարի զուղիղս սրտիւ։

Զի զկործանեալսն արարին, արդարն ինչ արարին։

Տէր ի տաճարի սրբութեան իւրոյ, տէր յերկինս է աթոռ նորա։

Աչք նորա ի վերայ տեսանեն, արտեւանունք նորա քննեն զորդիս մարդկան։

Տէր քննէ զարդարն և զամբարիշտն, զի որ սիրէ զանիրաւութիւն, ատեայ է անձն նորա։

Հեղցէ ի վերայ մեղաւորացն որոգայթս, հուր և ծծումբ և հողմ շոգւոյ բաժին բաժակի նոցա։

Զի արդար է տէր և զարդարութիւնս սիրեաց, տեսութիւն նորա տեսցէ զուղղութիւն։

Տունք ղ։ Գոլգոթա խե։

ՍԱԴՄՈՍ ՃԺ։

Ելեւէին։

Խոստովան եղէց քեզ տէր բոլոր սրտիւ իմով, ի խորհուրդս ուղղոց ի ժողովուրդս մեծ են գործք տեառն, և քննեալ են յամենայնի կամք նորա։

Խոստովանութիւն և վայելչութիւն են գործք նորա, արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց ողորմած և ի տէր, կերակուր տայ երկիւղածաց իւրոց։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր, զզօրութիւն գործոց իւրոց պատմել ժողովրդեան իւրում։

Տալ նոցա ժառանգութիւն հեթանոսաց, և գործք ձեռաց նորա արդարութիւն և իրաւունք են։

Հաւատարիմ են յամենայնի պատուիր

թանիք նորա, հաստատեալ են յաւիտեան յաւիտենից, արարեալ են ճշմարտութեամբ և ուղղութեամբ։
Փրկութիւն առաքեաց առ ժողովուրդեան իւրում. պատուիրեաց յաւիտենից զուխտ իւր, սուրբ և ահեղ է անուն նորա։
Սկիզբն զգօնութեան երկիւղ առաւն, իմաստութիւն բարի ամենեցուն որ առնեն զնա, և օրհնութիւն նորա միայ յաւիտեան յաւիտենից։

Տունք ը։

ՍԱԳՄՈՍ ՃԻԱ։

Ընդ-ես։ Ի վերայ ապաքարտնեան, Անգեայ Ը Ոչարիայ։

Երանեալ է այր որ երկնչի ի տեառնէ, զպատուիրանս նորա նա կամի յոյժ։
Հզօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա, և ազգ ուղղոց օրհնեսցի։
Փառք և մեծութիւն են ի տան նորա, արդարութիւն նորա միայ յաւիտեան նըա յաւիտենից։
Ծագեաց ի խաւարի լոյս ուղղոց, ողորմած գթած և արդար է տէր։
Բարեաւ այր ողորմի և տայ վաշ, յօ

րինէ զբան իւր ի դատաստանի, զի յաւիտեան նա մի սասանեսցի։
Յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդար, ի համբաւէ չարէ նա մի երկիւղիցէ։
Պատրաստ է սիրտ նորա յուսալ առ տէառն։
Հաստատեալ է սիրտ նորա, և նա մի երկիւղիցէ մինչեւ առեսցէ ի թշնամիս իւր։
Սփռեաց և ետ աղքատաց, արդարութիւն նորա միայ յաւիտեան յաւիտենից, և եղջիւր նորա բարձր եղիցի փառօք։
Մեղաւորն առեսցէ և բարկասցի, զառամունս իւր կրճտեսցէ և հալեսցի, և ցանկութիւն մեղաւորացն կորիցէ։

Տունք ժ։

ՍԱԳՄՈՍ ՃԺԲ։

Ընդ-ես։

Օրհնեցէք մանկունք զտէր, և օրհնեցէք զանուն տեառն։
Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան։
Յարեւելից մինչեւ ի մուտս արեւու օրհնեալ է անուն տեառն։

Բարձր է՝ի վերոյ ամենայն աղտոց տէր,
և յերկինս են վաստք նորա։
Ո՞վ է որպես տէր աստուած մեր՝ի բարձր
ձուն բնակեալ, և զխոնարհս տեսանէ
յերկինս և յերկիր։
Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ, և բարձ
ձրը առնէ զտառապեալս յաղբեւոց։
Նստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ իշխա
նս ժողովրդեան իւրոյ։
Բնակեցուցանէ զամուն՝ի տան ուրա
խամիտ, որպես մայր որդւոց բերկրեալ

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԳ։

Ընբաւ։

Եբանեն իսրայէլ յեգիպտոսէ, տանն
յակովբայ՝ի ժողովրդենէ այլազգեաց։
Եղև Հրեաստան սրբութիւն նորա, և
իսրայէլ իշխանութիւն նորա։
Ծով եաես և փախաւ, և յորդանան
անդրէն դարձաւ։
Լերինք ցնծացեն որպես խոյք, և բլուր
ք որպես դառինք մատեաց։
Ընդէռուզ ես ծով, զի տեսեր և փա
խեար, կամ դու յորդանան զի դար
ձար անդրէն։

Լերինք ցնծացէք որպես խոյք, և բլուր
ք որպես դառինք մատեաց։
Ընդէռուզ տեսանես աստանեցուք երկիր,
յերեսաց աստուծոյ յակովբայ։
Ո դարձոյց զվէմն՝ի վտակս ջրոյ, և
զտապատաժն յաղբերակութիւն։
Ամի մեզ տէր ամի մեզ, այլ անուան քոմ
տուր փառս, վասն ողորմութեան և
ճշմարտութեան քոյ։
Ամի երբէք ասացեն՝ի հեթանոսս,
Թէ ուր է աստուած նոցա։
Աստուած մեր յերկինս և յերկրի,
զամենայն զոր ինչ կամեցաւ և արար։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են,
ձեռագործք են որդւոց մարդկան։
Բերան ունին և ոչ խօսին, աչս ունին
և ոչ տեսանեն։
Ականջս ունին և ոչ լսեն, ունչս ու
նին և ոչ հոտոտին։
Ձեռս ունին և ոչ շօշափեն, ոտս ու
նին և ոչ գնան. և ոչ ձայն բարբառ՝ի
կոկորդս նոցա։
Նմանս նոցա եղիցին որ արարին զնոսա,
ամենեքեան որ յուսացեալ են՝ի նոսա։
Տուն իսրայէլ յուսացար՝ի տէր, օգ

նական ընդունելի է նոցա։
Տուն ահարոնի յուսացաւ ՚ի տէր,
օգնական ընկերելի է նոցա։
Երկիւղածք տեառն յուսացան ՚ի տէր,
օգնական և փրկիչ է նոցա։
Յիշեաց զմեզ տէր և օրհնեաց զմեզ.
օրհնեաց տէր զտուն իսրայէլի, օրհ
նեաց տէր զտուն ահարոնի։
Օրհնեաց տէր զերկիւղածս իւր, ըզ-
փոքրիկունս և զմեծամեծս։
Յաւելցէ ՚ի ձեզ տէր, ՚ի ձեզ և յորդ
ւոս ձեր։
Օրհնեալ էք դուք ՚ի տեառնէ, որ
արար զերկինս և զերկիր։
Երկինք երկնից տեառն են, և զերկիրս
ետ որդւոց մարդկան։
Ոչ մեռեալք օրհնեացեն զքեզ, և
ոչ ամենեքեան որ իջանեն ՚ի դժոխս։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զտէր,
յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան։

Տունք իգ։ Գոլոյա ծբ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԴ։

Ալէլուիա։

Սիրեցի զի լսիցէ տէր ձայն աղօթից
իմոց. խոնարհեցոյց զունկն իւր առ
և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա։
Շրջեցան զինեւ երկունք մահու, և
վիշտք դժոխոց գտին զիս։
Օնեղութիւն և ցանկութիւն գտի. և
զանուն տեառն կարդացի։
Ո՛ տէր փրկեա զանձն իմ. ողորմած աստ
ուած մեր, ողորմի և պահէ զտղայս տէր։
Նա խոնարհ եղէ և տէր կեցոյց զիս.
դարձ անձն իմ ՚ի հանգիստ քո, զի տէր
օգնեաց ինձ։
Փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուանէ, զաչս
իմ յարտասուաց, զոտս իմ ՚ի գայթակ-
ղութենէ հաճոյ եղէց առաջի տեառն
յերկրին կենդանեաց։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԵ։

Ալէլուիա։

Յաւուրսն զոր և խօսեցայ, և ես
խոնարհ եղէ յոյժ։

Օ՜ տուայն ողորմութիւն նորա՛ ի վերայ
ամենայն մարդկան խնամ իմ։
Օ՜ ինչ սաց արիաւոր առաւն, ընդ ա-
մենայնի զոր և նա ինձ։
Օ՜ բաժակ փրկութեան ընկալայց, և
զանուն առաւն կարդացից։
Օ՜ աղօթս իմ առաւն սաց, առաջի ա-
մենայն ժողովրդեան նորա։
Պատուական է առաջի առաւն մահ
սրբոց իւրոց. ո՛ առեր ես ծառայ քո
եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ։
Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից
պատարագ օրհնութեան, և զանուն
առաւն կարդացից։
Օ՜ աղօթս իմ առաւն սաց առաջի ա-
մենայն ժողովրդեան նորա, ՚ի գաւիթ
տան առաւն, և՚ ի մէջ քո Երու-
սաղէմ։

Տունք ե ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԲ։

Ընթե-ի։

Օրհնեցէք զտեր ամենայն ազինք.
պաճեցէք զնա ամենայն ժողովուրդք։
Օ՜ւրասցի ողորմութիւն նորա՛ ի վերայ
մեր, և ճշմարտութիւն առաւն մնաց
ցե յաւիտեան։

Տունք ե ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԵ։

Ընթե-ի։

Խոստովան եղէք առաւն զի բարի
է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Բաւական առնել յոյսի զինուորի է, զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Բաւական առնել ահաւորի զի յաւիտեան
է ողորմութիւն նորա։
Բաւական եղիւզածք առաւն զի յաւ
իտեան է ողորմութիւն նորա։
Ինեղութիւն կարպացի առ տէր. և
լուաւ ինձ յանդուր։
Տէր է իմ օգնական, և ես ոչ երկեայց
զի արասցէ ինձ մարդ։
Տէր է իմ օգնական. և ես առեայց ՚ի
հշնամիս իմ։
Բարի է յուսալ ՚ի տէր քան յուսալ ՚ի
մարդիկ. բարի է յուսալ ՚ի տէր քան
յուսալ ի իշխանս։
Ամենայն ազինք շրջեցան զինեւ. և ա-
նուանի առաւն յօդիթեցի նոցա։

Է յլքեալ չլքեցան զինեւս, և պաշարեցին զիս ՚ի միտսին, և անուամբ տեառն վանեցի զնոսա։

Է յլքեցան զինեւս որպէս մեղուք, վառեցան բոլբոքեցան որպէս փուշք ՚ի հուր, և անուամբ տեառն մերժեցի զնոսա։

Ի մերժելն դրդուեցայ և եղէ մերձ ՚ի գլորիլ և ահեր ընկալաւ զիս։

Օգնութիւն իմ և օգնութիւնիմ ահեր, և եղեւ ինձ ՚ի փրկութիւն։

Ձայն ցնծութեան փրկութեան՝ ՚ի յարկս արդարոց։

Աջ տեառն արար զօրութիւն, աջ տեառն բարձր արար զիս, և աջ տեառն արար զօրութիւն։

Ոչ մեռայց, այլ կեցից և պատմեցից զգործս տեառն։

Խրատելով խրատեաց զիս տէր, և ՚ի մահ ոչ մատնեաց։

Բացէք ինձ դրունս արդարութեան, զի մտից ընդ այն և խոստովան եղէց տեառն։

Այս դուռն տեառն է, և արդարք մտանեն ընդ սա։

Խոստովան եղէց քեզ տէր զի լուար ինձ, և եղեր ինձ ՚ի փրկութիւն։

Ա՛մեն զոր անարգեցին շինողքն, նա եղեւ գլուխ անկեան։

Ի տեառնէ եղեւ այս, և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց։

Այսօր է զոր արար տէր, եկայք ցրնծասցուք և ուրախ եղիցուք ՚ի սմա։

Ո՛ տէր փրկեա, ո՛ տէր առաջնորդեա. օրհնեալ որ գայցէ ես յանուն տեառն։

և օրհնեցաք զքեզ ՚ի տանէ տեառն։

Տէր աստուած մեր երեւեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութեան, կանխաւ մինչեւ յանկիւնս սեղանոյ։

Աստուած իմ ես դու խոստովան եղէց քեզ, աստուած իմ ես դու և բարձր արարից զքեզ։

Խոստովան եղէց քեզ տէր, զի լուար ինձ, և եղեր ինձ ՚ի փրկութիւն։

Խոստովան եղերուք տեառն զի բարի է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԴ.

Ընդ-ի՝ ։

Ընդունել են անբիծք ի ճանապարհ
հի. և այք գնան յօրէնս աստուծոյ ։
Երանի այք քննեն զվկայութիւնս նորա,
բազմօրէն արարս իւրեանց խնդրեսցեն
զնա ։
Ոչ իրե այք գործեն զանօրէնութիւն,
՚ի ճանապարհս նորա գնացեն ։
Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո
՚ի պահել յինէ յոյժ ։
Ո՜հ թէ յաջողեալ էին ինձ ճանապարհք
իմ, ՚ի պահել ինձ զարդարութիւնս քո ։
Այնժամ ես ոչ ամաչէի. ՚ի դիտել
ընդ ինձ ՚ի պատուիրանս քո ։
Խոստովան եղէց քեզ սէր յուղղութիւն սրտի խնդ, որպէս ուսայց զիրաւունս արդարութեան քո ։
Զիրաւունս քո պահեցից, մի թողուր
զիս մինչ յոյժ ։
Ո՞ւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհ
հրա իւր, այլ ՚ի պահել զբանս քո ։

Ողջոյն սրտիւ խնդրեցի զքեզ,
մի մերժեր զիս ՚ի պատուիրանաց քոց ։
Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո,
որպէս զի մի մեղայց քեզ ։
Օրհնեալ ես դու տէր, ուսո ինձ զարդարութիւնս քո ։
Շրթամբք իմովք պատմեցից զամենայն դատաստանս բերանոյ քոյ ։
Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուարճացայ, որպէս յամենայն ՚ի մեծութիւն ։
Ի պատուիրանս քո հոգացայ, և զգուշացայ ՚ի ճանապարհս քո ։
Ո՛չ իրաւունս քո խոսեցայ, և ոչ մոռացայ զբանս քո ։
Հատոյ ծառայի քում, զի կեցից և պահեցից զբանս քո ։
Ո՛րպէս զաչս իմ, և նայեցայց ՚ի լուսաւորութիւնս օրինաց քոց ։
Պանդուխտ եմ ես յերկրի. մի թաքուցաներ յինէն զպատուիրանս քո ։
Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո, որպէս զի մի մեղայց քեզ ։
Օրհնեալ ես դու տէր, ուսո ինձ զարդարութիւնս քո ։
Շրթամբք իմովք պատմեցի զամենայն դատաստանս բերանոյ քոյ ։
Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուարճացայ, որպէս յամենայն ՚ի մեծութիւն ։
Ի պատուիրանս քո հոգացայ, և զգուշացայ ՚ի ճանապարհս քո ։
Ո՛չ իրաւունս քո խոսեցայ, և ոչ մոռացայ զբանս քո ։
Հատոյ ծառայի քում, զի կեցից և պահեցից զբանս քո ։
Ո՛րպէս զաչս իմ, և նայեցայց ՚ի լուսաւորութիւնս օրինաց քոց ։

Մի՛ յաւելր առներ զիս։
Մերձեցար ես՝ի վկայութիւնս քո, տէր
ընտրելի, և զիրաւունս քո ես ոչ
մոռացայ։
Օ՜ճանապարհս ճշմարտութեան քո
նեն, և յօրինս քո ազդեաց ինձ։
Տ՜քնեցաւ անձն իմ առ՝ի ձանձրանալ
քանչելիս քո։
Իմաստուն արա զիս, և կենդանի լինիցիմ,
և օրէնս քո ոչ ամաչեցուցանես զիս։
Ճանապարհ արդարութեանց քոց
ցո զիս, և խորհեցայց զհրաշս քո։
Օ՜ճանապարհս իմ պատմեցի քեզ և
լուար ինձ, ուսո ինձ զարդարութիւնս
նրա քո։
Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց
հաստատեա զիս՝ի բանս քո։
Օ՜ճանապարհս մեղաց՝ի բաց արա յիս
նէն, և յօրէնս քո ողորմեաց ինձ։
Ընտրեցի զճշմարտութիւն քո
մոռացայ։
Մերձեցայ ես՝ի վկայութիւնս քո, տէր
մի յամօթ առներ զիս։

Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց ընթացայ, զի անդորր արարեր սրտի իմոյ։
Օրէնսդէտ արա զիս տէր՝ի ճանապարհս իրաւանց քոց, և խնդրեցից զնա յամենայն ժամ։
Իմաստուն արա զիս և քննեցից զօրէնս քո, և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով։
Առաջնորդեա ինձ՝ի շաւիղս պատուիրանաց քոց, զի ընդ նոսա հաճեցայ։
Խոնարհեցո զսիրտ իմ՝ի վկայութիւնս քո, և ոչ յագտհութիւն։
Դարձո զաչս իմ, զի մի տեսից զնանրութիւն, ի ճանապարհս քո կենդո զիս։
Հաստատեա ծառայ քում զբան քո՝ յերկիւղ քո։
Հան յինէն զնախատինս զոր կարծեցի, զի դատաստանք քո քաղցր են։
Ահա յանկացայ պատուիրանաց քոց, յարդարութեան քում կենդո զիս։
Եկեսցէ՛ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տէր, և փրկութիւն քո ըստ բանի քում։
Տացես պատասխանի ոչ՛ նախատեն զիս բանիւք, զի եմ՝ի բանս քո յուսացայ։
Մի՛ ի բացե առներ՝ի բերանոյ իմմէ

Բաց արա յինէն զնախատինս և զարհամարհանս, զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի։
Քանզի նստան իշխանք և չարախօսեին զիս, ծառայ քո խորհէր յիմա։
Օ՜ի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին, և խորհուրդք իմ պատարութիւն քո։
Սերձեցաւ անձն իմ՝ի հող, տէր կեցո զիս ըստ բանի քում։
Օ՜ճանապարհս իմ պատմեցի քեզ և լուար ինձ, ուսո ինձ զարդարութիւնս նրա քո։
Ի ճանապարհս արդարութեանց քոց իմաստուն արա զիս, և քննեցից զբանչելիս քո։
Տ՜քնեցաւ անձն իմ առ՝ի ձանձրանալ հաստատեա զիս՝ի բանս քո։
Օ՜ճանապարհս մեղաց՝ի բաց արա յիս նէն, և յօրէնս քո ողորմեաց ինձ։
Օ՜ճանապարհս ճշմարտութեան քո ընտրեցի, և զիրաւունս քո ես ոչ մոռացայ։
Մերձեցայ ես՝ի վկայութիւնս քո, տէր մի յամօթ առներ զիս։

ղբան ճշմարտութեան մինչեւ յոյժ,
զի չիրաւունս քո յուսացայ:
Պահեցի զօրէնս քո յամենայն ժամ. յա
ւիտեան և յաւիտեան յաւիտենից:
Գնացի ես յանդորրս, զի զպատուիրանս
քո խնդրեցի:
Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թա
գաւորաց, և ոչ ամաչէի:
Խորհէի ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի:
Համբուրէի զձեռս իմ ի պատուիրանս
քո զոր սիրեցի, և խորհէի յարդա
րութիւնս քումմէ:
Ցիշեա զբան ծառայի քո, յոր և յու
սացուցեր զիս:
Սա մխիթարեցեալ զիս ի խոնարհու
թեան իմում, զի բան քո կեցոյց զիս:
Ամբարտաւանք անիրաւեցան չիս յոյժ,
այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ:
Ցիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից տէր,
և մխիթարեցայ:
Տրտմութիւն կալաւ զիս ի մեղաւո
րաց, և օյք թողին զօրէնս քո:
Գովելի են ինձ իրաւունք քո ի տան
ղաւ պանդխտութեան իմոյ:
Ցիշեցի ի գիշերի զանուն քո տէր, և

պահեցի զօրէնս քո:
Սա եղեւ ինձ ճանապարհ ի կեանս,
զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի:

Տուն ՃՂ:

Ընդ-ի :

Բաժին իմ ես դու տէր. ասացի պա
հել ինձ զօրէնս քո:
Ողորմեցի զերեսս քո բովանդակ սրտիւ ի
ծուլ. ողորմեա ինձ ըստ բանի քումմ:
Խորհեցայ ի ճանապարհս իմ, և դար
ձուցի զոտս իմ ի վկայութիւնս քո:
Պատրաստեցայ և ոչ խռովեցայ զի պա
հեցի զպատուիրանս քո:
Տուընք մեղաց պատեցան զինեւ.
այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:
Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան լինիլ
առ քեզ, վասն իրաւանց և արդարու
թեան քո:
Ընկերակից եմ ես ամենայն երկիւղածից
քոց. որոց պահէին զպատուիրանս քո:
Աղտմութեամբ տեառն լի եղեւ եր
կիր. զարդարութիւնս քո ուսո ինձ:
Քաղցրութիւն պարեր քնէ ծառայի
քում տէր, ըստ բանի քումմ:

Օ՜ քաղցրութիւն զերատոս և զիտութիւն ուսոյ ինձ, զի՝ ի պատուիրանս քո ես Հաւատացի։

Մինչեւ խոնարհեալ էի ես մեղայ, վասն այսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ։

Քաղցր ես դու տէր, և քաղցրութեամբ քով ուսոյ ինձ զարդարութիւնս քո։

Բազմացան ինձ անիրաւութիւնք ամբարտաւանից, այլ ես բոլորով սրտիւ քննեցի զպատուիրանս քո։

Ածան որպէս կաղին սիրտ նոցա, այլ ես զօրէնս քո խոսեցայ։

Բարի է ինձ զի խոնարհ արարեր զիս, որպէս ուսայց զարդարութիւնս քո։

Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո, քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ։

Ձեռք քո արարին և ստեղծին զիս, լո՛ մասուն արա զիս, և ուսայց զպատուիրանս քո։

Երկիւղածք քո տեսցեն զիս և ուրախ եցին, զի ես՝ ի բանս քո յուսացայ։

Ծանեայ տէր զի արդարութեամբ են դատաստանք քո, յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս։

Եղիցի ողորմութիւն քո՝ ի միխիթարել զիս, ըստ բանի քում ծառայ քո։

Եկեսցեն յիս դիմութիւնք քո և կեցից, զի օրէնք քո խոսք իմ էին։

Ամաչեսցեն ամբարտաւանք որ՝ի տա՜ բտարտուց անիրաւեցան յիս, այլ ես հոգայցայ՝ ի պատուիրանս քո։

Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո, և ոչ ճանաչեն զվկայութիւնս քո։

Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութիւնս քում, զի մի ամաչեցից։

Կարօտեցաւ անձն իմ՝ ի փրկութիւնս քո, զի ես՝ ի բանս քո յուսացայ։

Սպասեցին աչք իմ բանի քում. ասա՜ ցի երբ մխիթարեսցե զիս։

Եղե ես որպէս տիկ՝ ի պարզի, զի զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ։

Քանի՞ են աւուրք ծառայի քո. երբ արասցես ինձ իրաւունս՝ ի հալածչաց իմոց։

Պատմեցին ինձ անօրէնք զխորհուրդս, այլ ոչ որպէս պօրէնս քո։

Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են, ՚ի նանիր հալածեցին զիս, օգնեա ինձ։

Փոքր մի եւս և կորուսանէին զիս յեր-

կաւ, այլ ես ոչ Թողի զպատուիրանս
քո։
Ըստ ողորմութեան քումդ կեցո զիս, և
պահեցից զվկայութիւնս բերանոյ քո։
Յաւիտեան տէր բան քո կայ յերկինս,
ազգէ մինչեւ յազգ ճշմարտութիւն
քո։
Հաստատեցեր զերկիր, կայ և մնայ։
Հրամանի քումդ մնայ օր, զի ամենայն
ծառայ քո է։
Եթէ ոչ օրէնք քո խոսք իմ էին, կան
խաւ եւս ապիեօք կորուսեալ էի ՚ի
խոնարհութեան իմում։
Յաւիտեան ոչ մոռացայ զպատուի-
թիւնս քո, զի նովօք կեցուցեր զիս։
Քո եմ ես և կեցո զիս, զի զպատա-
րութիւնս քո խնդրեցի։
Ինձ սպասեցին մեղաւորք ՚ի կորուս-
նել, զի զվկայութիւնս քո ես ՚ի միա
տի։
Յամենայն կատարածի տեսի զվախ-
ճան, յոյժ անծայր էին ինձ պատու-
իրանք քո։
Որպես սկսեալ զօրինս քոյ, զօրհանաց
պակ խոսք իմ էին։

Խոնարհ եղէ մինչեւ յոյժ. ասէ կեցո
զիս ըստ բանի քում։
Ելոյտայ և հաստատեցի, զի պահե-
ցից զամենայն իրաւունս ազգացու-
թեան քո։
Քան զամենայն ուսուցիչս իմ իմաս-
տուն եղէ, զի վկայութիւնք քո խոսք
իմ էին։
Քան զծերս իմաստուն եղէ, զի ըզ-
պատուիրանս քո քննեցի։
Յամենայն ճանապարհաց չարաց ար-
գելի զոտս իմ, որպէս զի պահեցից
զբանս քո։
Յկրաւանդ քոյ ես ոչ խոտորեցայ, զի
դու օրէնսդիրն ապտակեր զիս։
Որպէս զի քաղցր են ՚ի բիմս իմ բանք
քո, քան զմեղր բերանոյ իմոյ։
Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ տուի
զամենայն ճանապարհս չարութեան, զի դու
օրէնսդիրն ապտակեր զիս։
Ճրագ է բան քո ոտից իմոց, և լոյս ստից
շաւղաց իմոց։
Երդուայ և հաստատեցի, զի պահե-
ցից զամենայն իրաւունս ազգացու-
թեան քո։
Քան զամենայն ուսուցիչս իմ իմաս-
տուն եղէ, զի վկայութիւնք քո խոսք
իմ էին։
Քան զծերս իմաստուն եղէ, զի ըզ-
պատուիրանս քո քննեցի։
Յամենայն ճանապարհաց չարաց ար-
գելի զոտս իմ, որպէս զի պահեցից
զբանս քո։
Յկրաւանդ քոյ ես ոչ խոտորեցայ, զի
դու օրէնսդիրն ապտակեր զիս։
Որպէս զի քաղցր են ՚ի բիմս իմ բանք
քո, քան զմեղր բերանոյ իմոյ։

ինդ կամ բերանոյ իմոյ հաճեաս տէր,
և զխրատուն քո ուսո ինձ։
Ընձեն իմ ի ձեռս քո է յամենայն ժամ, և
զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Եդին ինձ մեղաւորք որոգայթ, ի պատ-
ուիրանաց քոյ ես ոչ մոլորեցայ։
Ժառանգեցի զվկայութիւնս քո յաւի-
տեան, զի ցնծութիւն է սրտի իմոյ։
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ առնել զարդ-
արութիւնս քո յաւիտեան վասն
հատուցման։
Ոխերիս ատեցի, և զօրէնս քո սիրեցի։
Օգնական և վկիչ իմ ես դու, և ես
ի բանս քո յուսացայ։
Իբաց եղերուք յինէն չարք, և քննե-
ցից զպատուիրանս աստուծոյ իմոյ։
Օգնեա ինձ ըստ բանի քում, և կեցո
զիս, և մի յամօթ առներ զիս ի յուսոյ
իմմէ։
Օգնեա ինձ և ապրեցո զիս, և խոր-
հեցայց յիրատունս քո յամենայն ժամ։
Ընարեցեր զամենեսեան որ ապստամբ
եղեն յարդարութեանց քոց, զի անիր-
աւութեամբ էին խորհուրդք նոցա։
Յանցաւորս համարեցայ զամենայն մեղ-

ս երկրի, վասն այսորիկ սիրեցի
զպատուիրանս քո։
Թեւեհարեա ընդ երկիւղ քո զմարմին
իմ, զի ի դատաստանաց քոց երկեայց
յոյժ։

Տունք ԻԳ.

Ընէր։

Արարի իրաւունս և արդարութիւն,
մի մատներ զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց։
Ընկալ զծառայս քո ի բարի, զի մի ամ
բարձառանիք զգուեսցեն զիս։
Սպասեցին աչք իմ փրկութեան քում
տէր, և բանիւ արդարութեան քո։
Ըրա ընդ ծառայի քում ըստ ողոր-
մութեան քում. զարդարութիւնս քո
ուսո ինձ։
Ծառայ քո եմ ես իմաստուն արա զիս,
և ծանեայց զվկայութիւնս քո։
Ժամ է պաշտել զտէր, խափանեցին
զօրէնս քո։
Վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս
քո, քան զամենայն ոսկի և զտպազիոն։
Ամենայն պատուիրանք քո ուղղեցան
ինձ, զի ատեցի զճանապարհս չարաց։
Սքանչելի են վկայութիւնք քո, վասն

Ամենակեմ ես և ապհամարհեալ, և զարթ-
թ. ակնեաց զոս:
Բնակեալ է բան թո յոյժ, և ծառայ
զեան թո Թշնամիք իմ:
Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկա-
յութեանց քոց, և ճշմարիտ են յոյժ:
Սաչեաց զիս նախանձ թո, զի մոռացան
բառից թո Թշնամիք իմ:
Բնաքեալ է բան թո յոյժ, և ծառայ
թո սիրեաց զսա:
Ես տղայ եմ և արհամարհեալ, և զար-
պատուիրակութիւն քո չեմոռանում:
Արդարութիւն քո արդարութիւն յա-
ւիտենից, և օրէնք թո ճշմարիտ են:
Նեղութիւն և վիշտք գտին զիս, և պա-
տուիրանք թո խոսք իմ էին:
Արդարութեամբ են վկայութիւնք թո
յաւիտեան, իմաստուն արա և կե-
ցո զիս:
Կարդացի առ քեզ բողոքով սրտիս լ-
սել. լուր ինձ տէր զի զարդարութիւն
թո խնդրեցի:
Աղաղակեցի առ քեզ և փրկեա զիս, և
պահեցից վկայութիւնս թո:
Կանխեցի տարաժամու աղաղակեցի, և
ես ի բանս թո յուսացայ:
Կանխեցին աչք իմ առաւօտու ի խո-
սել ինձ զբանս թո:
Ձայնի իմում լուր տէր ըստ ողորմու-
թեան թում, տէր յիշատուկն թո կե-
ցո զիս:
Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զա-
նօրէնութիւն, զի յօրինաց թոց հեռի
եղեն:
Մերձ ես դու տէր, և ամենայն պատ-
ուիրանք թո ճշմարիտ են:

պատրիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ:
Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւորէ
և խելամուտն առնէ զտղայս:
Օ, բերան իմ բացի և առի շնչի, ի
պատուիրանս թո փափաքեաց անձն իմ:
Նայեաց առ իս, և ողորմեա ինձ ըստ
իրաւունս սիրողաց անուան թո:
Ճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ ըստ
բանի քում, և մի տիրեսցեն ինձ ա-
մենայն մեղք:
Փրկեա զիս ի զրպարտութենէ մարդ-
կան, և պահեցից զպատուիրանս քո:
Երեսեցո զերեսս քո ի ծառայ քո,
ուսո ինձ զարդարութիւնս քո:
Վտակք ջուրց իջին յաչաց իմոց, վ
ոչ պահեցին զօրէնս քո:
Արդար ես դու տէր, և ուղիղ են դա-
տաստանք քո:
Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկա-
յութեանց քոց, և ճշմարիտ են յոյժ:
Սաչեաց զիս նախանձ քո, զի մոռացան
զբանս քո Թշնամիք իմ:
Բնաքեալ է բան քո յոյժ, և ծառայ
քո սիրեաց զսա:
Ես տղայ եմ և արհամարհեալ, և զար-
պատուիրանք քո չմոռացայ:
Արդարութիւն քո արդարութիւն յա-
ւիտենից, և օրէնք քո ճշմարիտ են:
Նեղութիւն և վիշտք գտին զիս, և պա-
տուիրանք քո խոսք իմ էին:
Արդարութեամբ են վկայութիւնք քո
յաւիտեան, իմաստուն արա և կե-
ցո զիս:
Կարդացի առ քեզ բողոքով սրտիս լ-
սել. լուր ինձ տէր զի զարդարութիւն
քո խնդրեցի:
Աղաղակեցի առ քեզ և փրկեա զիս, և
պահեցից զվկայութիւնս քո:
Կանխեցի տարաժամու աղաղակեցի, և
ես ի բանս քո յուսացայ:
Կանխեցին աչք իմ առաւօտու ի խո-
սել ինձ զբանս քո:
Ձայնի իմում լուր տէր ըստ ողորմու-
թեան քում, տէր յիշատուկն քո կե-
ցո զիս:
Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զա-
նօրէնութիւն, զի յօրինաց քոց հեռի
եղեն:
Մերձ ես դու տէր, և ամենայն պատ-
ուիրանք քո ճշմարիտ են:

Ի սկզբանէ ծանեաց ՚ի վկայութեանց
քոց, զի յաւիտեան հաստատեցեր
զնոսա։
Տես զխոնարհութիւն իմ և փրկեա
զիս, զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Դատեա զդատաստանս իմ և փրկեա
զիս, և բան քոյ զկեցո զիս։
Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փրկութիւն,
զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին։
Գթութիւնք քո բազում են տէր, ըստ
իրաւանց քոց կեցո զիս։
Բազում են որ հալածեն և նեղեն զիս,
՚ի վկայութենց քոց ես ոչ խոտորեցայ։
Հայեի յանագորոյնս և մաշէի, զի զբա
պատուիրանս քո ոչ պահեցին։
Տես զի զպատուիրանս քո սիրեցի, տէր
ողորմութեամբ քո կեցո զիս։
Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն է,
յաւիտեան են ամենայն իրաւունք ար
դարութեան քո։
Իշխանք հալածեցին զիս ՚ի նախից, և
՚ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ։
Ցնծացայ ես ՚ի բանս քո, որպէս այն
որ գտանէ աւար բազում։
Ծիծաղս առեցի և անարգեցի, և զօրէ

նքս քո սիրեցի։
Զօրէն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ
վասն իրաւանց և արդարութեան քո։
Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ որ
սիրեն զօրէնս քո, և ոչ գոյ ՚ի նոսա գայ
թակղութիւն։
Ակնկալեցի փրկութեան քոում տէր, և
զպատուիրանս քո սիրեցի։
Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո,
և սիրեաց զնոսա յոյժ։
Պահեցի զպատուիրանս եւ զվկայու
թիւնս քո, զի ամենայն ճանապարհք
իմ առաջի քո են։
Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո
տէր, ըստ բանի քում իմաստուն արա
զիս։
Մտցեն ազօթք իմ առաջի քո տէր, և
բանիւ քով փրկեա զիս։
Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւս
քո յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարու
թիւնս քո։
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո, զի ամե
նայն պատուիրանք քո արդարութիւ են։

Ցանկացայ վերուստ ի քում տէր, և
օրէնք քո խօսք իմ էին։
Կեցոյց անձն իմ օրհնեալ զքեզ, և ի
քո՛ւնք քո օգնեցան ինձ։
Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորու-
սեալ. խնդրեա զծառայ քո, զի զքե-
պատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Տունք ծզ։
Կանոն Գործոյս է։ Սաղմոս ժգ։
Տունք իվ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԵՍԱՅԵԱՅ
ԿԱՑՑԱԿՆԱՄԱՔՈՒՐ ՍՈՒՐԲ ՄԱՐԳԱՐԷԻՆ

Եսայէյ խբ։

Օրհնեցէք զաստուած յօրհնու-
նոյ, զի իշխանութիւն նորա ի բար-
ձունս վառաւորի։
Եւ անուն նորա վառաւորեալ է ի
ծագս մինչ ի ծագս երկրի։
Ոյք իջանէին ի ծով նաւօք, կըզկիք
և ամենայն բնակիչք նոցա ընդ նոսա։
Ուրախ եղիցի անապատն և ամենայն
բնակիչք իւր, ուրախ եղիցին բանա-
կիք և բակք կեդտրու, և ուրախ ե-
ղիցին բնակիչք վիմին։

Ի գլխոց լերանց գոչեսցեն, տայեն
զփառս աստուծոյ, և զքո՛ւնս նորա
նորա կզգիք պատմեսցեն։
Տէր աստուած զօրութեանդ դիմեալ
և գայ զարթուցանել զպատեբազմ յա-
րուցանել զնախանձ, վոզ հարկանել,
գոչել ի վերայ թշնամեաց իւրոց զօ-
րութեամբ բազմաւ։
Ուրախ եղիցին երկինք ի վերուստ,
և ամպք յօղեսցեն զարդարութիւն։
Բզկեսցէ երկիր զողորմութիւն ա-
հասարակ բզկեսցէ։

ԱՂՕԹՔ ՅՈՎՆԱՆՈՒ ՄԱՐԳԱՐԷԻ

Ի նեղութեան իմում էս աս տէր
կարպացի, լուաւ աստուած յանդըն-
գոյ դժոխոց աղաղակի իմում։
Լու՛ր տէր ձայնի իմում, զի ընկեցեր
զիս ի խորս ծովու, և շրջանք գետոյ
պաշարեցին զիս։
Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո ան-
ցին ի վերայ իմ, և ասացի թէ մեր-
ժեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։
Ասէ նոյնպէս թէ յաւելցի հայել ի տա-

ճար սուրբ.քո, զի հեղան զինեւ ջուրք
մինչեւ յանձն իմ, և անդունդք ան-
հնարինք պաշարեցին զիս։
Արձակ զլուխ իմ ընդ փապարս լե-
ռանց, ինձ ես ՚ի խորս երկրի, տես
զնիգս նորա զի էին որպէս աղնիք յա-
ւիտենից. և ելցեն յապականութենէ
կեանք իմ։
Ա.ք.ձ տէր աստուած իմ ՚ի նուա-
ղել անձին իմոյ կարդացի, և զքեզ
տէր յիշեցի, և մատեան աղօթք իմ ՚ի
տաճար սուրբ.քո։
Ջ.ի պք պահէին զունայնութիւն եւ
զստուերն, յողորմութենէ իւրեանց
մերժեցան։
Ես ՚ի ձայն օրհնութեան խոստովան
եղեց.քեզ, մատուսիցէ պատարագս
տեառն, և կատարեցից զուխտս իմ
՚ի վրկութիւն։
փառք հօր և որդւոյ և։

Մ Ա Ղ Թ Ա Ն Ք

Ընկեցեն աղօթք մեր ՚ի տաճար սուրբ
.քո, խոնարհեսցի ունկն.քո ՚ի խնդ ըն-
ւածս մեր։
Արդարեր տէր, վասն արբունս ոյ անա-
րատի մօր.քո և կուսի, և վասն խաչի
.քո պատուականի ընկալ զաղաչանս մեր
և կեցո զմեզ։

Ջ.ուրբն և ղաղիս ՚ի վերջն Ամ նախանձիր խնդութիւն գոյիս
՚ի 128 երեսն։

Առաքես զոգի քո և առանաս զնոսա, և նորոգես զերեսս երկրի։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԹ։

Օրհնութիւնք ասպիճանաց։

Ի նեղութեան իմում եմ առ տէր կարդացի և լուաւ ինձ տէր, տէր փրկեայ զանձն իմ ի շրթանց նենգաց ևոտից և ի լեզուէ չարէ։

Օ՛ի տայցի քեզ, կամ զի յաւելցի լեզու նենգաւոր։

Պատեաս նետս հզօրի, զի մխեալ են կայծակամբ կաղնեաց։

Վա՛յ ինձ՝ զի ընդ երկար եղեւ պանդխտութիւն իմ. բնակեցի ես ի վրանս կեդարու։

Բազում անգամ բնակեաց անձն իմ ընդ այնոսիկ, որք ատէին զաղջոյն։

Ես եմ խաղաղարար. յորժամ խօսէի՝ մարտնչէին ընդ իս։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺ.

Օրհնութիւնք ապիճանայ։

Համբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս, ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն։
Օգնութիւն ինձ ՚ի տեառնէ եկեսցէ, որ արար զերկինս և զերկիր։
Մի տար ՚ի սասանութիւն զոտն քո, և մի ննջեսցէ պահապան քո։
Ապաւ ոչ ննջէ, և ոչ ՚ի քուն եղիցի պահապանն Իսրայէլի։
Տէր պահեսցէ զքեզ, և տէր ընկալցի զմուտ ձեռաւքն իւրով։
Ընդ ցորեկն ՚ի տուէ քեզ մի մեղիցէ, և մի լուսին ՚ի գիշերի։
Տէր պահեսցէ զքեզ յամենայն չարէ, պահեսցէ տէր զանձն քո։
Տէր պահեսցէ զմուտ և զելս քո, յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԱ.

Օրհնութիւնք ապիճանայ։

Ուրախ եղէ ես այլ ասէին ցիս, ՚ի տուն տեառն երթիցուք մեք։

Հասեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո երուսաղէմ։
Երուսաղէմ շինեալ որպէս քաղաք, և բնակութիւն իւր շուրջ զնովաւ։
Ընդ ելին ազգք ազգք տեառն, վկայութիւն իսրայէլի խոստովան լինիլ անուան տեառն։
Ընդ արկեալ են աթոռք դատաստանի, աթոռս արկեալ են ՚ի տան դաւթի։
Հարցէք զողջունել երուսաղէմի, և դիւրաւթիւնէ այլ սիրեք զտէր։
Եղիցի խաղաղութիւն ՚ի զօրութեան քում, և շինութիւն յաշտարակս յայմոցա քո։
Վասն եղբարց և ընկերաց իմոց խօսեցայ զխաղաղութիւն, վասն քոյ և վասն տան տեառն աստուծոյ մերոյ խնդրեցաք զբարութիւն ՚ի քէն։

Տունք բ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԲ.

Օրհնութիւնք ապիճանայ։

Առ քեզ տեր համբարձի զաչս իմ, որ բնակեալդ ես ՚ի յերկինս։

Որպէս աչք ծառայի ՚ի ձեռն տեառն իւրոյ, և որպէս աչք աղախնոյ ՚ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։

Այնպէս են աչք մեր առ քեզ տէր աստուած մեր, մինչեւ ողորմեսցիս ՚ի վերայ մեր։

Ողորմեա մեզ տէր ողորմեա մեզ, զի բազում լցաք արհամարհանօք։

Եւս առաւել լցան անձինք մեր նախատանօք, որ նախատէին զմեզ եւ արհամարհանօք ամբարտաւանից։

Տունք ե.

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԴ.

Երգ ասպիճանաց։

Եթէ ոչ տէր էր առ մեզ ասասցէ իսրայէլ, եթէ ոչ տէր էր առ մեզ։

Ընդ յառնել մարդկան ՚ի վերայ մեր, կենդանւոյն կամեցան կլանել զմեզ։

Ի բարկանալ սրտմտութեամբ նոցա ՚ի վերայ մեր, ապա եւ ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ։

Ընդ ուղիս անցին անձինք մեր, անցին անձինք մեր ընդ ուղիս անդադարս։

Օրհնեալ է տէր՝ որ ոչ եհտ զմեզ յոտս ատամանց նոցա։

Ընձինք մեր ապրեցան, որպէս ճնճղուկ յորոգայթէ որսողաց։

Որոգայթք նոցա փշրեցան, եւ մեք ապրեցաք։

Օգնութիւն է մեզ յանուանէ տեառն, որ արար զերկինս և զերկիր։

Տունք ը.

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԴ.

Երգ ասպիճանաց։

Որ յուսայ ՚ի տէր որպէս լեառն սիոն է, մի սասանեսցի յաւիտեան որ բնակեալն է յերուսաղէմ։

Լերինք շուրջ են զնովաւ, տէր շուրջ է զժողովրդեամբ իւրով յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան։

Ո՛չ թողու տէր զգաւազան մեղաւորացն ՚ի վիճակս արդարոց. և արդարք մի ձգեսցեն զձեռս իւրեանց յանօրէնութիւն։

Բարի առնէ տէր բարեաց, և այնոցիկ որ ուղիղ են սրտիւք։

ՕՐԻՒԲԵԱՆ ՅԱԽՇՏԱԿՈՒԹԵԱՄԲ, տանի զնոսա տէր ընդ այնոսիկ որ գործեն զանօրէնութիւն. խաղաղութիւն ի վերայ Իսրայէլի։

Տունք ԺԷ. Գործոց Ժ.

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԵ.

Նոյն ոսկիճանայ։

Ի դարձուցանել տէառն զգերութիւն Սիովնի, եղեաք մեք ի մխիթարեալք։ Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդութեամբ, և լեզուք մեր ցնծութեամբ։ Յայնժամ ասացեն ի հեթանոսս, մեծ արար տէր զառնելն ընդ նոսա. մեծ արար տէր զառնել իւր ընդ մեզ, և մեք եղեաք բերկրեալք։

Դարձո տէր զգերութիւնս մեր որպէս զուղիս ի հարաւոյ, որ վարիչն արտասուօք ցնծութեամբ հնձեսցեն։

Երթալով երթային և լային, որ բառն ձեռն առնէին զսերմանիս իւրեանց։

Գալով եկեսցեն և ցնծասցեն, որ առեալ բերիցեն զորայս իւրեանց։

Տունք ԺԷ.

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԶ.

Նոյն ոսկիճանայ։

Եթէ ոչ տէր շինէ զտուն, ի նանիր վաստակին շինողք նորա։

Եթէ ոչ տէր պահէ զքաղաք, ընդունայն տքնին պահապանք նորա։

Ի նանիր է ձեզ յառնել կանխաւ, արդ արիք մինչեւ էք ննջեցեալ, որ ուտէք զհաց ցաւոց։

Ի ժամանակի որպէս տացի քուն սիրելեացդ իւրոց. ժառանգութիւն առն որդիք են, որոյ վարձք իւր են, այն է պտուղ որովայնի իւրոյ։

Որպէս նետք ի ձեռս հզօրի, այնպէս են և որդիքն թոռնամեղոյ։

Երանի որ ելից զքանակութիւն իւր ի նոցանէ. մի ամաչեսցեն յորժամ խօսեսցին թշնամիքն նոցա ընդ նոսա առ դրան։

Տունք Ը.

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԵ.

Նոյն ոսկիճանայ։

Երանի ամենեցուն որ երկնչին ի տեառնէ, և գնան ի ճանապարհս նորա։

Օվաստակ ձեռաց քոց կերիցես, և
բանի է քեզ և բարի եղիցի։
Ակն քո որպէս այգի վայելուչ յանկիւ-
նս տան քո. որդիք քո որպէս նորա-
տունկ ձիւթենւոյ շուրջ զսեղանաւ քո։
Այսպէս օրհնեսցի ամենայն մարդ որ
երկնչի ի տեառնէ. օրհնեսցէ զքեզ
տէր ի սիովնէ, և տեսցես զբարու-
թիւն յերուսաղէմ զամենայն աւուրս
կենաց քոց։
Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց, խա-
ղաղութիւն ի վերայ իսրայէլի։

Տունք ի։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԸ։

Երգ ասպիճանաց։

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ի
մանկութենէ իմմէ. ասասցէ իսրայէլ,
բազում անգամ մարտեան ընդ իս ի
մանկութենէ իմմէ, և ինձ ոչ յաղ-
թեցին։
Օ՛ր թիկունս իմ հարին մեղաւորք, ընդ
երկար արարին զանօրէնութիւնս իւ-
րեանց։
Ցէր արդար է, և խորտակէ զոսկն մե-
ղաւորաց։

Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ամենե-
քեան որ ատեան զսիովն։
Եղիցին նոքա որպէս զխոտ տանեաց,
որ մինչչեւ ի բուսանն եկեալ՝ չորացաւ։
Որոյ ոչ եղեց զբուսանն իւր հնձողն,
և ոչ զգիրկս իւր որ զորայն ժողովէր։
Ոչ ասացին ամենեքեան որ անցանէ-
ին առ նոքօք, թէ օրհնութիւն տեա-
ռըն ընդ ձեզ, և օրհնեցաք զձեզ յան-
ուանէ տեառն։

Տունք ղ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԹ։

Երգ ասպիճանաց։

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր տէր,
լուր ձայնի իմոյ։
Եղիցին ականջք քո ի լսել ձայն աղո-
թից իմոց։
Թէ զանօրէնութիւնս իմ քննեսս տէր
տէր, իսկ ո՞ կարէ կալ առաջի քո, զի
ի քէն է քաւութիւն։
Վասն անուան քո համբերի տէր, համ-
բեր անձն իմ ի բանի քում. յուսացաւ
անձն իմ ի տէր։

Թ պահէ առաւօտու մինչեւ յերեկոյ,
՚ւ պահէ առաւօտու յուսացաւ խրա-
յել ՚ի տէր։
Թ տեառնէ է ողորմութիւն բազում,
՚ւ նմանէ է փրկութիւն, և նա փըր-
կեաց զիսրայէլ յամենայն նեղու-
թենէ։
Նորա։

Տունք ղ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼ։

Երգ ասպիճանաց։

Տէր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ, և ոչ
ընդոստան աչք իմ։
Ոչ գնացի ես ընդ մեծամեծս, և ոչ
ընդ այնոսիկ որք սքանչելի էին քան զիս։
Բայց թէ խոնարհեցայ ես որպէս զմա-
նուկ սապուտցեալ ՚ի տաւնէ մօր իւրոյ,
և դարձ նորա անդրէն ՚ի նոյն։
Այլ հպարտացուցի արդեօք զանձն իմ
այսպէս եղկոյն հատուցումն անձին իմ
մոյ, յուսացաւ խրայէլ ՚ի տէր յայսմ
հետէ մինչեւ յաւիտեան։

Տունք գ։ Գարշապ խդ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԱ։

Օրհնութիւն երգ ըստ։

Յիշեա տէր զդաւիթ, և զամենայն
հեզութիւն նորա։
Որպէս երդուաւ տեառն, և ուխտա
եդ աստուծոյ յակովբայ։
Թէ ոչ մտից ՚ի յարկս տան իմոյ, թէ
ելից յանկողինս մահճաց իմոց։
Թէ տացի քուն աչաց իմոց, կամ նինջ
արտեւանանց իմոց, կամ հանգիստ ի
բանից իմոց։ մինչեւ գտից զտեղի
յարկի տեառն աստուծոյ յակովբայ։
Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ, եւ
գտաք զնա ՚ի դաշտս մայրեաց։
Մտցուք մեք ՚ի յարկս նորա, երկիրպագ-
ցուք ՚ի տեղւոջ ուր կացեալ են ոտք
նորա։
Արի տէր ՚ի հանգիստ քո։ դու և տապ-
անակ կտակի սրբութեան քո։
Երիցունք քո զգեցցին զարդարութիւն
և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն։
Վասն դաւթի սիրելւոյ քո, մի դար-
ձուցաներ զերեսս քո յօծելոյ քումմէ։
Երդուաւ տէր դաւթի ճշմարտու-

թեամբ և ոչ առեաց նմա, ՚ի պղծոյ ո-
րոյման է քումմէ նաւուցիկ յամենայն քո-
թե պահեսցեն որդիք քո զօրենս իմ,
և զվկայութիւնս իմ զոր ուսուցից
նոցա։
Որդիք նոցա նստցին յաւիտեանս յա-
ւիտենից յաթոռ քո։
Հաճեցաւ աէր ընդ սիոնի, և ընտ-
րեաց բնակիլ ՚ի նմա. ասէ այս է հան-
գիստ իմ յաւիտեանս յաւիտենից, ՚ի
սմա բնակեցայց զի հաճեցայ ընդ սա։
Օրհնելով օրհնեցից, և
զաղքատս սորա լցուցից հացիւ։
Երիցանց սորա զգեցուցից փրկութիւն,
և սուրբք սորա ցնծալով ցնծասցեն։
Ընդ ծագեցից զեղջիւր ՚ի դաւիթ,
պատրաստ արարից զքրիստ օծելոյ իմոյ։
Թշնամեաց նորա զգեցուցից զամօթ,
և ՚ի վերայ նորա ծաղկեսցի սրբու-
թիւն իմ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԲ.

Օրհնութիւն Երգ աստուծոյ։

Օ՜ի բարի կամ զի վայելուչ զի բնա-
կիլն եղբարք ՚ի միասին։
Որպէս իւղ զի իջանէ ՚ի գլուխ և ՚ի
մօրուսն ահարոնի. ՚ի մօրուաց իջանէ
՚ի դրասանս զգեստոյ նորա։
Որպէս ցօղ զի ցօղէ ՚ի հերմոնէ ՚ի վե-
րայ լերին սիոնի։
Տէր՝ անդ պատրաստեաց զօրհնութիւն
և զկեանսն յաւիտենից։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԳ.

Օրհնութիւն Երգ աստուծոյ։

Ահա օրհնեցէք զամենայն ծառայք տե-
ռն զտէր, ո՛ կայք ՚ի տուն տեառն և
՚ի գաւիթս աստուծոյ մերոյ։
Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր ՚ի
սրբութիւն, և օրհնեցէք զտէր։
Օրհնեսցէ զձեզ աէր ՚ի սիոնէ, որ
արար զերկինս և զերկիր։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԴ.

Օրհնութիւն Աստ ըստ։

Օրհնեցէք զանուն տեառն. օրհնեցէք ծառայք տեառն զտեր. ո՛կայք ի տուն տեառն ի դաւիթա ՚ի վերոյ։
Օրհնեցէք զտեր զի բարի է, սաղմոս ասացէք անուան նորա զի քաղցր է։
Ո՛յակովբ ընտրեաց իւր տէր, և զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր։
Ես ծանեայ զի մեծ է տէր, և տէր մեծ է քան զամենայն կուռս։
Ո՛ամենայն զոր ինչ կամեցաւ և արար տէր. յերկինս և յերկրի, ի ծով և յամենայն խորս։
Հանէ զամպս ի ծագաց երկրի, փայլատակունս իւր յանձրեւս արար, և հանէ զհողմս ի շտեմարանաց իւրոց։
Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպտացւոց, ի մարդոյ մինչեւ յանասունն։
Ընաքեաց զնշանս և զարուեստս իւր ի մէջ քո եգիպտոս, ի փարաւոնի և յամենայն զօրս իւր։
Եհար զազգս բազումս, և սպան զբազմաւորս հզօրս։

Ո՛ահովնի թագաւոր ամովրհացւոց, զոգ թագաւոր բասանու, և զամենայն թագաւորութիւնս քանանացւոց։
Եւ զերկիր նոցա ՚ի ժառանգութիւն, ժառանգութիւն իսրայէլի ժողովրդեան իւրոյ։
Տէր անուն քո յաւիտեան, տէր յիշատակ քո ազգէ մինչեւ յազգ։
Դատի տէր զժողովուրդ իւր, և ՚ի ծառայս իւր մխիթարի։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են, ձեռագործք են որդւոց մարդկան։
Բերան գոյ՝ և ոչ խօսին, աչք են և ոչ տեսանեն։
Ականջք են և ոչ լսեն, և ոչ գոյ շունչ ՚ի բերանս նոցա։
Նման նոցա եղիցին որ արարին զնոսա, ամենեքեան որ յուսացեալ են ՚ի նոսա։
Տուն իսրայէլի օրհնեցէք զտէր, տուն ահարոնի օրհնեցէք զտէր։
Տուն ղեւեայ օրհնեցէք զտէր։
Օրհնեալ է տէր ՚ի սիովն, որ բնակեալն է յերուսաղէմ։

Տումք ի Գոլեայ խ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԵ,

Ընդ-ի ։

Աստուածային եղերութ տեսանն, զի բարի է
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Աստուածային եղերութ աստուածոյն աս-
տուածոց, զի յաւիտեան է ողորմու-
թիւն նորա ։
Աստուածային եղերութ տեսանն տերանց,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Որպէս սքանչելիս մեծամեծս միայն, զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա ։
Օրհնեալ արար իմաստութեամբ իւ-
րով, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Հաստատեաց երկիր ի վերոյ ջուրց,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Որպէս զլուսաւորս մեծամեծս միայն,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Օ՛արեգակն արար իշխանական տուբն-
ջեան, զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա ։
Օ՛լուսին և զաստեղս իշխանական գի-
շերոյ, զի յաւիտեան է՝ ողորմութիւն
նորա ։

Զհար զերկիրն եգիպտացւոց անդ-
րանիւք իւրովք հանդերձ, զի յաւի-
տեան է ողորմութիւն նորա ։
Եւ եհան զիսրայէլ ի միջոց նորա · զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ի ձեռն բարձր և ի բազուկ հզօր, զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Զհերձ զծովն մեծ և բաժանեաց յեր-
կուս մասունս, զի յաւիտեան է ողոր-
մութիւն նորա ։
Եւ անցոյց զիսրայէլ ընդ մէջ նորա,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ընկղմեաց զփարաւոնն և զզօրս իւր ի
ծովն կարմիր · զի յաւիտեան է ողոր-
մութիւն նորա ։
Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանապատ,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Զհար զազգս մեծամեծս միայն, զի յա-
ւիտեան է ողորմութիւն նորա ։
Եւ սպան զիշխս հզօրս, զի յա-
ւիտեան է ողորմութիւն նորա ։
Օ՛սեհոնն Թագաւոր ամորհացւոց զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Օ՛ովգ Թագաւոր բասանու, զի յաւի-
տեան է ողորմութիւն նորա ։

Նա զերկիր նոցա ՚ի ժառանգութիւն,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ժառանգութիւն իսրայէլի ծառայի իւր
ում. զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա։
Զիշեաց զմեզ տէր ՚ի խոնարհութեան
մերում. զի յաւիտեան է ողորմա-
թիւն նորա։
Եւ փրկեաց զմեզ ՚ի ձեռաց ընդդիմացի
մերոց, զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա։
Ո տայ կերակուր ամենայն կենդանւոյ
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Խոստովան եղերուք աստուծոյ երկնա-
ւորի, զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա։

Տունք խգ։

ՍԱՄՈՍ ՃԼԶ։

Սաղմոս ՚ի Դաւիթ. ՚ի յետին Յղութիւն. անձնական յիշողութեան։

Ընդ գետս բաբելացւոց անդ նստեաք
և լացաք, որպէս յիշեցաք մեք անդ
զսիովն։
Ի մէջ ուռեաց նոցա կախեցաք զկնա-
կարանս մեր։

Ընդ հարցանէին գերիչք մեր զբանս
օրհնութեան. գերեվարքն մեր ասէ-
ին զմեզ և ասէին։
Օրհնեցէք զմեզ յօրհնութենէն սիոն-
ի. իսկ զկնի երգեսցուք զօրհնու-
թիւնս սեառն յերկիր օտար։
Թէ մոռացայց գքեզ երուսաղէմ. մո-
ռասցի զիս աջ իմ։
Կպեսցի լեզու իմ ՚ի քիմս իմ, թէ ոչ
յիշեցից գքեզ, թէ ոչ նախ նուաճե-
ցից գքեզ երուսաղէմ, սկիզբն ու-
րախութեան իմոյ։
Զիշեա տէր զորդիսն եդովմայ՝ յաւուրս
սքն երուսաղէմի։
Որ ասէին. քակեցէք. քակեցէք, մին-
չեւ ՚ի հիմն հասուցէք։
Դուստր բաբելացւոց թշուառական,
երանի որ հատուցցէ գքո
զոր դու մեզ հատուցեր։
Երանի որ կալցէ զմանկունս քո, և ե-
դիր զբարւոք։

Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԵ.

Սաղմոս Դաւթի։

Խոստովան եղէց քեզ տէր բոլորով սրտիւ՝ի մօտ, առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ։

Օ՜ի լսար զբանս բերանոյ իմոյ, երկիր պատից՝ի տաճար սուրբ քո, և խոստովան եղէց անուան քում վասն ողորմութեան և ճշմարտութեան քո։

Մեծ արարեր յամենայնի զանուն սուրբ քո, յորում աւուր կարգաւ առ քեզ վաղվաղակի լսեր ինձ, և բազում ա բանեցես զօրութիւնս յանձն իմ։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ամենայն թագաւորք երկրի, զի լսան զբանս բերանոյ քո, և օրհնեսցեն զճանապարհս քո։

Մեծ են փառք տեառն, բարձր է տէր, զիսնարհս տեսանէ, և զբարձունս՝ի հեռաստանէ ճանաչէ։

Թէ գնացից ես՝ի միջ նեղութեանց, կեցուսցես զիս՝ի բարկութենէ թշնամեացն։

Զգեցեր զձեռն քո, և փրկեաց զիս աջ

քո, և տէր հատուսցէ ընդ իմ։

Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան, զգործս ձեռաց քոց մի անտես առնէր։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԸ.

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։

Տէր փորձեցեր զիս և ծանեար զիս. դու ծանեար զնստիլ իմ և զյառնել իմ։

Ի միտ առեր զխորհուրդս իմ՝ի հեռուստանէ, զշուխս իմ և զկիճակս իմ դու քննեցեր, և զամենայն ճանապարհս իմ դու յառաջագոյն տեսեր զի ոչ պոյ նենգութիւն՝ի լեզուի իմում։

Եհա դու տէր ծանեար զյետինն իմ և զառաջինն իմ, դու ստեղծեր զիս և եդիր զձեռն քո՝ի վերայ իմ։

Սքանչելի եղեւ գիտութիւն քո յինէն, զօրացաւ և ոչ հանդարտեմ սմա։

Ցո՞ երթայց ես յոգւոյ քումմէ, կամ յերեսաց քոց ես յո՞ փախեայց։

Թէ ելանեմ յերկինս դու անդ ես, թէ

իջանեմ ՚ի դժոխս և անդ մնամ ես։
Թէ առից զԹեւս իմ ընդ առաւօտս,
և բնակեցայց յեզերս ծովու։
Սակայն և անդ ձեռն քո առաջնորդեսցէ
զիս ինձ, և աջ քո ընկալցի զիս։
Ասացի՝ խաւար ուրեմն արկցէ ծած-
կեաց զիս, կամ գիշեր փոխանակ լու-
սոյ փափկութեան իմոյ։
Խաւարն ՚ի քէն ոչ խաւարանայ, և գի-
շերն որպէս տիւ լուսաւոր եղիցի, և
խաւար նորա որպէս զլոյս նորա։
Դու ստացար զերիկամունս իմ, և ըն-
կալար զիս յորովայնի մօր իմոյ։
Խոստովան եղէց քեզ վասն զի ահեղ
և սքանչելի են գործք քո, և անձն իմ
սիրեաց յոյժ։
Ոչ ծածկեաւ ոսկր իմ ՚ի քէն զոր ա-
րարեր ՚ի ծածուկ, և կար զօրութեան
իմոյ ընդ առորինս երկրի։
Անդորձս իմ տեսին աչք քո, և ՚ի գիր-
սն քո ամենեքեան գրեցան,
ի տուէ մնջութեան, և ոչ ոք էր որ ա-
ռաջնորդէր նոցա։
Ինձ յոյժ մեծարոյ եղեն բարեկամք քո
ած, և յոյժ զօրացան իշխանք նոցա։

Թուեցի զնոսա և քան զաւազ բազմա-
ցան. զարթեայ և արդ ընդ քեզ եմ։
Թէ սպանանես զմեզաւորս աստուած,
արք արեան ՚ի բաց եղերուք յինէն։
Ի հակառակութիւն և ՚ի նախանձ, առ-
ցեն ՚ի նանիր զքաղաքս քո։
Ոչաւելիս քո տեր ատեցի, և ՚ի վերայ
հշնամեաց քոց մաշեցայ։
Կատարեալ ատեցի զնո-
սա, և եղեն ինձ հշնամիք։
Փորձեա զիս աստուած և ծանիր զը-
սիրտ իմ. քննեա զիս և ծանիր զհա-
ւիզս իմ, և տես Թէ իցէ անօրէ-
նութիւնք ՚ի ճանապարհս իմ. առաջ-
նորդեա ինձ ՚ի ճանապարհս քո յաւի-
տեանից։

Տաղն իբ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԹ.

Ի խորհուրդ. Սաղմոս ՚ի Դաւիթ.

Ակնկալեցայ զիս տեր ՚ի մարդոյ չարէ,
յաւնէ անկաւէ վիրաւորեա զիս։
Խորհեցան զանօրէնութիւն ՚ի սիրտս
իւրեանց. զօր ամենայն պատերազմ-
ցան ՚ի պատերազմ։

Մարդոյ լեզուանուոյ մի յաջողեսցի ՚ի վերայ երկրի . զայր մեղաւոր չարեք իւր որսասցեն ՚ի կորուստ :
Ծանեայ զի առնես տէր դատաստան աղքատաի և իրաւունս անանկի :
Արդարք դոհասցին զանուանել քոմ՝ մէ , և բնակեսցեն ուղիղք առաջի ե րեսաց քոց :

Տուն ժդ :

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽ .

Սաղմոս Ի Դաւիթ :

Տէր կարդացի առ քեզ և լուր ինձ . նայեա ՚ի ձայն աղօթից իմոց ՚ի կար դալ իմում առ քեզ :
Ուղիղ վառիցին աղօթք իմ որպես խունկ առաջի քո տէր . համբառնալ ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի :
Դիր տէր պահապան բերանոյ իմոյ և դուռն ամուր շրթանց իմոց , զի մի խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութե ան :
Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդս ոյք դործեն զանօրէնութիւն . ոչ եղեց կցորդ ընտրելոց նոցա :

Արեցին ղեզուս խրնանց որպես զօ ձի , և թոյնք իժից ՚ի ներքոյ շրթանց նոցա :
Պահեա զիս տէր ՚ի ձեռաց մեղաւորի , և ՚ի մարդոյ չարե փրկեա զիս :
Խորհեցան խափանել զընացս իմ , թա քեցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ :
Այս ձգեցին որոգայթ առիլ իմոց , շուրջ զշաւղօք իմովք եդին ինձ գայ թանկութիւն :
Ասացի տէր աստուած իմ ես դու , ունկն դիր տէր ձայնի աղօթից իմոց :
Տէր տէր զօրութիւն փրկութեան ի մոյ , հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր պա տերազմի :
Մի մատներ զիս տէր ՚ի ցանկութիւն մեղաւորաց , ոյք խորհեցան վասն իմ , մի ընդ վայր հարկաներ զիս :
Օ՛ի մի երբէք բարձրասցին և խոր հուրդք նոցա մի կատարեսցին . վախճան կատարածի նոցա վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնոսա :
Ընկեսցի ՚ի վերայ նոցա կայծակունս հրոյ և կործանեսցես զնոսա , ՚ի տա ռապանաց մի կարասցեն կենալ :

Խրատեսցէ զնա արդարն ողորմութիւբ
և յանդիման արասցէ, իւղ մեղաւորի
մի օծցէ զգլուխ իմ այլ աղօթք իմ ի
կամս նորա։
Երջեան մերձ առ վիմին, դատաւորք
նորա լուիցեն բանից իմոց և քաղց-
րասցին։
Որպէս թանձրութիւն հողոյ զի սրսխ-
ուեալ է ի վերայ երկրի. ցրուեսցին
ոսկերք նորա մերձ ի դժոխս։
Ընդ քեզ տէր տէր են աչք իմ. ի քեզ
յուսացայ, մի հաներ զհոգի իմ են։
Պահեա զիս յորոգայթէ որ լիաբու-
ցաս ինձ, ի գայթակղութենէ գոր-
ծողին զանօրէնութիւն։
Ընկիցեն ի ցանցս նորա մեղաւորք, մի-
այն եմ ես մինչեւ անցից։

Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԱ։

Ի սկսանելն ի Դաւիթ. Աղերս, ի ժամանակի զի էր նա
յայրի անդ։

Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի,
ձայնիւ իմով զտէր աղաչեցի։
Սփռեցից առաջի տեառն զաղօթս իմ,
զնեղութիւն իմ առաջի նորա պատմեցից։

Ի նուաղել ինէն հոգւոյ իմոյ դու
տէր ծանեար զշաւիղս իմ. ի ճանա-
պարհ յոր և գնայի լիաբուցաւ ինձ
որոգայթ։
Հայեի յաջմէ տեսանէի և ոչ ոք ճա-
նաչէր զիս. կորեաւ ինէն փախուստ
իմ և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ։
Աղաղակեցի առ քեզ տէր և ասացի,
դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին
կենդանեաց։
Լսեա տէր յաղօթս իմ, զի ես խո-
նարհ եղէ յոյժ. ապրեցո զիս ի հա-
լածչաց իմոց զի հզօրացան քան զիս։
Տէր հան ի բանտէ զանձն իմ, գոհա-
նամ զանուանէ քումմէ։
Զեզ սպասեն արդարք, մինչեւ հա-
տուսցես։

Տունք ը։ Գլուխս ծգ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԲ։

Սաղմոս ի Դաւիթ. ի ժամանակի զի հալածէր զնա Աբիսողոմ
որդի նորա։

Տէր լսեր աղօթից իմոց, ունկն դիր
խնդրուածոց իմոց ճշմարտութեբ քոյ։

Լսուր ինձ արդարութեամբ քով, և մի մոռաներ ի դատաստան ընդ ծառայի քում, զի ոչ արդարանայ առաջի քո ամենայն կենդանի։

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ. եւ նստոյց զիս ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից։

Հանձրացաւ յիս հոգի իմ, և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս, խոր հեցայ յամենայն ի գործս քո, յարա տածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Ընձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ քեզ, վաղվաղակի լսուր ինձ առ, զի նուաղեաց յինէն հոգի իմ։

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն, նմանիցիմ այնոցիկ որ իջանեն ի գուբ։

Լսել արա ինձ առաւօտուս զողորմութիւնս քո, զի ես ի քեզ առի յոյս։

Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր և դնացից, զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց տէր, զի քեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ասա ինձ առնել զկամս քո, զի դու ես աստուած իմ։

Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ յերկիր ուղիղ։

Վասն անուան քո տէր կեցուսցես զիս. արդարութեամբ քով հանցես ի նեղութենէ զանձն իմ։

Ողորմութեամբ քով ամայակեսցես զթշնամիս իմ, կորուսցես զամենայն նեղիչս անձին իմոյ, զի ես ծառայ քո եմ։

Տաղ ժդ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԴ։

Սաղմոս ի Դաւիթ. առ Դողիաթ։

Օրհնեալ տէր աստուած իմ, որ ուսոյց զձեռս իմ ի պատերազմ, և զմատունս իմ ի ճակատամարտս։

Ողորմութիւն իմ և ապաւէն իմ, օգնական իմ և փրկիչ իմ, ապաւէն իմ և ես յուսամ ի նա. ո հնազանդէ զժողովուրդս ընդ ինձ։

Տէր ոմն է մարդ զի յայտնեցար դու նմա, կամ որդի մարդոյ թէ համարիս ինչ զնա։

Մարդ նանրութեան նմանեաց. և աւուրք նորա որպէս հովանի անցին։
Տէր խոնարհեցո զերկինս և էջ, մերձ ձեա՛ ի լերինս և ծխեսցին։
Փայլատակեա զփայլատակունս քո և խռովեա զնոսա, առաքեա զնետս քո և գլուեա զնոսա։
Ուղարկեա զձեռն քո ի բարձանց և փրկեա զիս ի ջուրց բազմաց, և ի ձեռաց որդւոց օտարաց։
Որոց բերանք խրեանց խօսեցան զնանրութիւն, և աջ նոցա աջ է մեղաց։
Աստուած յօրհնութիւն նոր օրհնեցից զքեզ, տաւնադրեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս աստծոյ քեզ։
Ո՛տացէ զփրկութիւն թագաւորաց մերոց, որ փրկեցոյն իւրէ զդաւիթ ծառայ իւր ի սրոյ չարէ։
Փրկեա զիս և ապրեցո զիս ի ձեռաց որդւոց օտարաց։
Որոց բերանք խրեանց խօսեցան զնանրութիւն, և աջ նոցա աջ է մեղաց։
Որոց ուստերք խրեանց որպէս նորատունկ հաստատուն են ի մանկութենէ խրեանց. դստերք նոցա զարդա-

րեալ և պաճուճեալ ի նմանութիւն տաճարի։
Շտեմարանք նոցա լի են և բղխեն ի միւեանս, խաշինք նոցա բազմածինք են և բազմանան ի գնացս իւրեանց, և անդեայք նոցա պարտուտք են։
Ոչ գոյ խրամատութիւն ցանկոյ նոցա, և ոչ աղաղակ ի հրապարակս նոցա։
Երդ երանելոյ ժողովրդեան որոյ այս այսպէս է. նա՛ երանի է ժողովրդեան որոյ տէր աստուած է նոցա։

Տունք ԺԷ.

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԴ.

Սաղմոս օրհնութեանց ի Դաւիթ։

Բարձր առնեմ զքեզ աստուած իմ և թագաւոր իմ, և օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։
Օրհնանապազ օրհնեցից զքեզ, և գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։
Մեծ է տէր և օրհնեալ է յոյժ, և մեծութեան նորա ոչ գոյ չափ։
Ազգ և ազգ գովեսցեն զգործս քո,

և զղջութիւնս քո պատմեացեն։
Օ մեծ վայելչութիւն փառաց սրբութեան քո խոսեացին, և զքանչելիս քո պատմեացեն,
Օ զօրութիւն ահի քո ասացեն, և զմեծութիւնս քո պատմեացեն։
Օ հիշատակ բազում քաղցրութեան քո բղխեացեն, և արդարութեամբ քո ցնծասցեն։
Վիրաւոր ողորմած է տէր. երկայնամիտ և բազմողորմ։
Քաղցր է տէր առ ամենեսեան, և ողորմութիւն նորա ի վերայ ամենայն ստեղծուածոց իւրոց։
Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր ամենայն գործք քո. և սուրբք քո օրհնեալ ցեն զքեզ։
Օ փառս արքայութեան քո ասասցեն, և զմեծութիւնս քո պատմեացեն։
Ճանաչել որդւոց մարդկան զզօրութիւնս քո, և զփառս մեծվայելչութեան արքայութեան քո։
Արքայութիւն քո արքայութիւն ամենայն յաւիտենից, և տէրութիւն քո ազգէ ազգի։

Հաստատեալ է տէր յամենայն ի բանս իւր, և սրբալ է յամենայն ի գործս իւր։
Հաստատէ տէր զամենայն զոյժեակ զեալս, և կանգնէ զամենայն զլծեալս։
Աչք ամենեցուն ի քեզ յուսան, և դու տաս կերակուր նոցա ի ժամու։
Տաս դու նոցա և կերակրին. բանաս զձեռն քո լցուցանես զամենեսեան քաղցրութեամբ կամօք քովք։
Արդար է տէր յամենայն ճանապարհս իւր, և սէր է յամենայն ի գործս իւր։
Մերձ է տէր առ ամենեսեան որ կարդան առ նա, առ ամենեսեան որ կարդան առ նա ճշմարտութեամբ։
Օ կամս երկիւղածաց իւրոց առնէ տէր. աղօթից նոցա լսէ և կեցուցանէ զնոսա։
Պահէ տէր զամենեսեան որ սիրեն զնա. զամ ամենայն մեղաւորս սատակէ տէր։
Օ օրհնութիւնս տեառն խոսեսցի բերան իմ. օրհնեսցէ ամենայն կենդանի զանուն սրբոյ նորա, յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԵ.

Ընծայ. Ինձեայ և Օշարիայ։

Օրհնեա անձն իմ զտէր օրհնեցից զտէր ի կեանս իմ, սաղմոս սասցից աստուծոյ իմոյ մինչեւ եմ ես։

Մի յուսայք յիշխանս յորդիս մարդկան, զի ոչ գոյ փրկութիւն ի նոսա։

Ելցէ հոգի ի նոցանէ և դարձցին անդրէն ի հող, և յայնմ աւուր կորիցեն ամենայն խորհուրդք նոցա։

Երանի ազգի որոյ տէր աստուած յակովբայ օգնական է նմա, և յոյս նորա ի տէր աստուած է։

Որ արար զերկինս և զերկիր, զծով և զամենայն որ է ի նոսա։

Ո պահէ զճշմարտութիւն յաւիտեան, և առնէ իրաւունս զրկելոց։

Տայ հաց քաղցելոց, և արձակէ զկապեալս տէր։

Տէր բանայ զաչս կուրաց, և կանգնէ զգլորեալս տէր։

Տէր սիրէ զարդարս, տէր պահէ զպանդուխտս, զորբս և զայրիս ընդունի տէր, և զճանապարհս մեղաւորաց կորուսանէ։

Թագաւորեսցէ տէր յաւիտեան, աստուած քո սիովն ազգէ մինչեւ յազգ։

Տունք ը.

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԶ.

Ընծայ. Ինձեայ և Օշարիայ։

Օրհնեցէք զտէր զի բարի են սաղմոսք, աստուծոյ մերոյ քաղցր եղիցի օրհնութիւն։

Շինէ զերուսաղէմ տէր, և զգլուխս զարհուրելսն իսրայէլի ժողովէ։

Բժշկէ զսրտակեալ սիրտս, և պատէ զվէրս նոցա։

Ո թուէ զպատմութիւն աստեղաց, և զամենեսեան զնոսա յանուանէ կոչէ։

Մեծ է տէր մեր և մեծ է զօրութիւն նորա, իմաստութեանն նորա ոչ գոյ թիւ։

Ընդունի զհեզս տէր, և խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչեւ յերկիր։

Օրհնեցէք զտէր խոստովանութեամբ, սաղմոս սասցէք նմա օրհնութեամբ։

Ո պատէ զերկինս ամպովք, պատրաստ արար զանձրեւ իւր յերկիր։

Բուսցէ զխոտ ի լերինս, և զբոյսն ի ծառայութիւն մարդկան։

Ո տայ անանց կերսակուր, ձագուց
ագռաւուց որ կարդան առ նա։
Ոչ թէ ընդ զօրութիւնն ձիոյ կամէ-
ցաւ սէր, եւ ոչ ընդ իրանս առն
սկայի հաճեցաւ։
Այլ հաճեցաւ սէր ընդ երկիւղած
իւր, և ընդ այնոսիկ՝ որք յուսան յո
ղորմութիւն նորա։

Ցունք ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԷ.

Ալէլուիա. Ընկեայ և Օգտիչ։

Գովեա երուսաղէմ զտէր։
Եւ օրհնեա զաստուած քո սիովն։
Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց, եւ
օրհնեաց զորդիս քո ի քեզ։
Ո եդ զսահմանս քո ի խաղաղութիւն.
պարարտութեամբ ցորենոյ լցոյց զքեզ։
Առաքէ զբան իւր յերկիր, վազվազ
ընթանայ պատգամք նորա։
Տնէ զձիւն որպէս զսար, և զմէգ որ-
պէս փոշի ցանեաց։
Երկանէ զսառն որպէս պատառս. ա-
ռաջի ցրտոյ նորա՝ կարէ կեալ։

Առաքէ զբան իւր և հալէ զնոսա. շնչ-
եսցեն հողմք և գնասցեն ջուրք։
Պատմէ զբան իւր յակովբայ, զարդա-
րութիւն և զիրաւունս իսրայէլի։
Ոչ այսպէս արար ամենայն ազգաց
սէր, և զդատաստանս իւր ոչ յայտ-
նեաց նոցա։

Ցունք Ժ։ Գարձեալ լբ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԸ.

Ալէլուիա. Ընկեայ և Օգտիչ։

Օրհնեցէք զտէր յերկնից, օրհնե-
ցէք զնա ի բարձանց։
Օրհնեցէք զնա ամենայն հրեշտակք
նորա, օրհնեցէք զնա ամենայն զօրու-
թիւնք նորա։
Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին
օրհնեցէք զնա ամենայն աստեղք և լոյս։
Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից, ջուրք
որ ի վերոյ քան զերկինս օրհնեցէք
զանուն տեառն։
Զի նա ասաց և եղեն, հրամայեաց
և հաստատեցան։

կացոյց զնոսա յաւխտեանս յաւիտենից, սահման եդ որ ոչ անցանէ։
Օրհնեցէք զտէր յերկրէ, վիշապք և ամենայն խորք։
Հուր և կարկուտ, ձիւն և սառն, հողմ և մրրիկ, որ առնէք զբան նորա։
Լերինք և ամենայն բարձունք, ծառք պտղաբերք և ամենայն մայրք։
Գազան և ամենայն անասուն, սողուն և ամենայն թռչունք թեւաւորք։
Թագաւորք երկրի և զօրք իւրեանց, իշխանք և ամենայն դատաւորք երկրի։
Երիտասարդք և կուսանք, ծերք և տղայք օրհնեցէք զանուն տեառն։
Բարձր եղեւ անուն նորա միայն, խոստովանութիւն նմա յերկինս և յերկրի։
Բարձր առնէ տէր զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ, օրհնութիւն նմա յամենայն սրբոց նորա, յորդւոցն իսրայէլի, ժողովրդի որ մերձ է առ տէր։

Տունք ԺԳ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԹ։

Ընդ ամէն։ Ընդեայ և Օրաքիայ։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նորա։

Օրհնեցէք զաստուած ի սրբութեան

օրհնութիւն նմա յերկնից սրբոց։
Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչն իւր, որդիք սիովնի ցնծասցեն ի թագաւորն իւրեանց։
Օրհնեսցեն զանուն նորա օրհնութիւն, սաղմոսիւք և օրհնութեամբ սաղմոս երգեսցեն նմա։
Հաճի տէր ընդ ժողովուրդ իւր սուրբ և բարձր առնէ զհեզս ի փրկութեան։
Պարծեսցին սուրբքն փառօք և ցնծասցեն ի հանգիստ իւրեանց, և բարձր արասցեն զնա բերանովք իւրեանց։
Սուր երկայրի ետ ի ձեռս նոցա, առնուլ հատուցումն ի հեթանոսաց ի յանդիմանութիւն ամենայն ժողովրդոց։
Կապել զթագաւորս նոցա կապանօք, զզօրաւորս նոցա ձեռակապօք երկաթեօք։
Առնել նոցա դատաստան ըստ գրոց. և փառք այս են ամենայն սրբոց նորա։

Տունք Ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԾ։

Ընդ ամէն։ Ընդեայ և Օրաքիայ։

նորա . օրհնեցէք զնա ՚ի հաստատու-
թեան ՚ի զօրութեան նորա :
Օրհնեցէք զնա ՚ի զօրութեան նորա ,
օրհնեցէք զնա ՚ի բազում մեծութեան
նորա :
Օրհնեցէք զնա ՚ի ձայն օրհնութեան ,
օրհնեցէք զնա սազմօվք և օրհնու-
թեամբ :
Օրհնեցէք զնա ցնծութեամբ , գովե-
ցէք զնա ուրախութեամբ :
Օրհնեցէք զնա ՚ի բանս քաղցունա , գո-
վեցէք զնա ՚ի բարբառ լսելի :
Օրհնեցէք զնա ՚ի ձայն գոհութեան ,
ամենայն հոգիք օրհնեցէք զտէր :

Տունք դ . Գօրգայս իբ :
Կանոնս յիբ : Ձորք կանոնս Տունք ոչիբ :
Քիհամեռս Սաղմոս՝ Գօրգայս ծզ . Սաղմոս ճծ :
Տունք ՚ի ամս ունկր :

ԱՂՕԹՔ ԱՄԲԱԿՈՒՄԱՑ ՄԱՐԳԱՐԷԻ

ԸՓԲԿ . Դ .

Տէր զլսւր քո լսւայ և երկեայ , տէր
հայեցայ ՚ի գործս քո և զարհուրեցայ :
Ի մէջ երկուց կենդանեաց ծանիցիս դու ,

՚ի յերեւեալ ամացն յայտնեացիս , ՚ի
հասանել ժամանակին երեւեացիս :
Ի խառնել անձին իմոյ ՚ի ժամանակի
բարկութեան , զողորմութիւն յիշեացես :
Ստուած ՚ի հարաւոյ եկեսցէ , և սուր-
բըն ՚ի փառաւ լեռնէ :
Յայտնեացեն երկինք զվայելչութիւն
փառաց նորա , և օրհնութեամբ նորա
լցան տիեզերքք :
Ճառագայթք որպէս ՚ի լուսոյ հատան
՚ի նմանէ , և եղջիւրք ՚ի ձեռին նորա
դտան . և անդ հաստատեցաւ զօրու-
թիւն փառաց նորա :
Յերեսաց նորա երթայն հարուածք , և
զհետ շաւղաց նորա երթիցեն մեծա-
մեծք ՚ի թռչնոց :
Եկաց և չափեաց զերկիր . հայեցաւ
և դիտեաց զհեթանոսս :
Լերինք հալեսցին և անտառք վատ-
նեսցին . ճանապարհք որ յաւիտենից
՚ի սկզբանէն էին՝ կոտրտցին , և ՚ի նը-
մանէ դողասցէ ամենայն երկիր :
Տեսի զբանակս քուշացւոց . խռովե-
ցան բնակիչք վրանացն մադիամու :
Միթէ ՚ի վերայ գետոց բարկացիս

դու տէր, կամ սրտմտութիւն քո ի վերայ գեամոց, կամ բարկութիւն քո ի վերայ ծովու։

Ելեր դու ի կառս քո. հեծելութիւն քո փրկութիւն է յերանելդ քո։

Օ՛արթեաւ աղեղն քո, և զնետս կապարճից քոց արբեցուցեր, զգետս ցըրուեցեր, զերկիր դողացուցեր ի սաստկութիւնէ անձրեւի, որ անցանէ ընդ սա։

Ընդունդք ազազակեցին ալեծապաւէս. լոյս փայլումն արեգական արդելաւ, և ծագումն լուսնի դադարեաց։

Ի պէս ի նշոյլս սլաքաց քոց գնասցեն, և ի պէս ի լոյս փայլատակման սրոյ քո։

Բարկութեամբ զարթիցես ի վերայ երկրի, և դողութեամբ կացես զհեթանոսս։

Երեւեցար ի փրկութիւն ժողովրդեան քո, ի փրկել զընտրեալս քո։

Նետաձիգ եղեր ի գլուխս մարդկան ամբարտաւանից, մինչեւ յանդունդս ծովու ընկղմեցան։

Խնդրեցեր զվէրժ զօրութեամբ քով ի զօրաղլխացն մեղաւորաց, որ յուսացեալ էին յանդգնութիւնս իւրեանց,

զի կերան զաղքատն ի գաղտնիս։

Առաքեցեր ի վերայ ծովու զերիվարս քո, խառնվեցան յալիք ջուրց անդնդոց։

Այլ ես և գեղան ալիք իմ ի ձայնէ բերանոյ իմոյ, եմուտ դողութիւն յոսկերս իմ, և ես յանձն իմ խռովեցայ։

Օ՛այս պահեացես յաւուր նեղութեան ածել ի վերայ ազգի որ մարտնչէին ընդ ժողովրդեան քում։

Թզենի ոչ տացէ զպտուղ իւր, և այգի ոչ տացէ զպտուղ իւր, և ձիթենի անասցի, և երկիր մի բուսուսցէ զալարն։

Պակասեսցին հօտք ի ձարակաց, և ընդ գինք մի գոցին առ մսուրս։

Ես ի տէր յուսացայ, ցնծացայց եւ ուրախ եղէց յաստուած փրկիչ իմ։

Տէր տէր ես ինձ զօրութիւն, և կացոյց զոտս իմ ի հաստատութեան, ի վերայ պարանոցի թշնամեացն կացոյց զիս և հանդոյց զիս երագ երագ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

ԺԱՂԹԱՆՔ

Լուր մեզ տէր լուր մեզ ողորմու-
թեամբ, և զմուրհեամբ քո խնայեա
յարարածս քո։
Արդասէր տէր վասն սրբուհուոյ ա-
նարատի մօր քոյ և կուսի, եւ վասն
խաչի քո պատուականի ընկալ զաղա-
չանս մեր և կեցո զմեզ։

Ջ՛սպոդն և զաղօնս ի վերջն Ողջմեա հանդին գտցես ի 169 երեսն։

Ես յս Սաղմոս ինչնագիր Դաւիթ է արքայ Իսրայ։
Ի ժամանակի զի եւ նա նահապետ ընդդէմ Գողիաթոս
առաջի Սաւուղի։

Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և կրտսեր
ի տան հօր իմոյ, արածէի զխաշինս
հօր իմոյ։
Ձեռք իմ արարին սաղմոսարան, և մա-
տուռնք իմ կազմեցին գործի օրհնու-
թեան։
Իսկ արդ ո պատմեսցէ զայս տեառն
իմոմ. ինքնին տէր ամենայնի լուիցէ
զամենայն։

Եւ առաքեաց տէր զհրեշտակ իւր և
համբարձ զիս ի հօտէ խաչանց հօր ի-
մոյ, և օծ զիս յօծուածն իւղոյ իւրոյ։
Եղբարք իմ մեծամեծք և գեղեցիկք, և
ոչ հաճեցաւ ընդ նոսա տէր։
Ելի ես ընդ առաջ այլազգւոյն, և նզո-
վեցի զկուռս նորա։
Ձանի զսուսեր ի նմանէ և հատի զգը-
լուխ նորին. և բարձի զնախատինս
յորդւոցն իսրայելի։
Փառք հօր և որդւոյ և։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԵՐԻՑ ՄԱՆԿԱՆՑ

Ղ. Խնդիրք

(Օ)րհնեալ ես տէր աստուած հարցն մերոց, օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան։

Ցիրաւունս անցուցեր զայս ամենայն ընդ մեզ, արդարդ ես դու տէր և ամենայն գործք քո ճշմարիտ են։

Ճանապարհք քո ուղիղ են, և ամենայն դատաստանք քո արդար են։

Դատաստան արդարութեան արար ի վերայ մեր ըստ ամենայնի զոր ինչ արարեր ի վերայ մեր, և քաղաքի սրբոյ հարցն մերոց երուսաղէմի։

Ըստ արդարութեամբ և ճիրաւի արար զայս ամենայն ի վերայ մեր վասն մեղացն մերոց։

Մեղաք յամենայնի և պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք։

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք որպէս պատուիրեցեր դու մեզ, զի բարիս գըլացուք մեք ի քէն։

Ըստ զամենայն զոր արարեր և զոր ինչ արարեր ի վերայ մեր, արդարդ դատաստանս արարեր։

Մատնեցեր զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց անօրինաց խաղից և ապստամբողաց։

Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի քան զամենայն երկիր, մատնեցեր զմեզ։

Եւ արդ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ զբերան մեր, զի յամօթ և նախատինք եղաք ծառայից քոց և պաշտօնէից։

Ամէն մի մատներ զմեզ խոպան վասն անուան քո. մի գրեր զուխտ քո, մի ի բացէ առներ զողորմութիւն քո ի մէնջ։

Վասն աբրահամու սիրելւոյ քո, հասակաւ ծառայի քո, և խորհելի ընտրելոյ քո։

Խոստացար նոցա և ասացեր, բազմացուսցից զզաւակ ձեր որպէս զաստեղս երկնից բազմութեամբ, և որպէս զաւազ եղը ծովու։

Եւ արդ տէր նուազեցաք մեք քան զամենայն ազգս, և եմք տառապեալք յամենայն երկրի այսօր վասն մեղաց մերոց։

Ոչ դոյ ՚ի ժամանակի յայսմիկ իշխան, մարգարէ և առաջնորդ, ոչ ողջակէզ պատարագաց, ոչ խունկ օրինաց և ոչ տեղւոյ պատարագս մատուցանելոյ առաջի քո, և ղողորմութիւն գտանել ՚ի քէն։

Այլ անձամբ խոնարհեալ և հոգւովք առաւապանաց ընդունելի լինուք մեք որպէս զողջակէզս խոյոց և զուարակաց, և որպէս զբիւրաւորս գառանց պարարտաց։

Այնպէս ընդունելի լինին պատարագք մեր այսօր առաջի քո, ի կատարել գացուք զկնի քո. և չէ յամօթ յուսացելոցս ՚ի քեզ։

Եւ արդ գամբ զհետ քո ամենայն սրտիւք մերովք. և երկնչիմք ՚ի քէն, և խնդրեմք զերեսս քո, տէր մի յամօթ առներ զմեզ։

Այլ արա առ մեզ ըստ հեզութեան քումմ և ըստ բազում ողորմութեան քումմ. փրկեա զմեզ վասն սքանչելեացդ քոց տէր. և փառաւորեացի անուն քո յաւիտեան։

Յամօթ լինին ամենեքեան, որ չարչա-

րեն զձառայս քո. ամաչեցեալք լինին բռնութիւնք նոցա, և ամենայն զօրութիւնք նոցա խորտակեսցին։

Եւ ճանիցեն զի դու ես տէր աստուած միայն, որ փառաւորեալ ես ՚ի վերայ ամենայն տիեզերաց։

Օրհնեալ ես դու տէր աստուած հարցն մերոց. գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան։

Եւ օրհնեալ է անուն սուրբ փառացդ քոց, գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան։

Օրհնեալ ես ՚ի տաճարի փառացդ սրբութեան քո. գովեալ և առա։

Օրհնեալ ես ՚ի վերայ աթոռոյ արքայութեան քո. գովեալ և առա։

Օրհնեալ ես որ նայիս ՚ի բրովքես, և հայիս յանդունդս. գովեալ և առա։

Օրհնեալ ես ՚ի վերայ հաստատութեան երկնից. գովեալ և առա։

Օրհնեցէք ամենայն գործք տեառն զտէր. օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։

Օրհնեցէք երկինք զտէր. օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։

Օրհնեցէք հրեշտակք տեառն, և ջուրք որ 'ի վերոյ երկնից զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք զօրութիւնք տեառն, ա րեգակն և լուսին զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք աստեղք երկնից, անձրեւք և ցօղք զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք ամենայն հողմք, հուր և ջեր զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք ցուրտ և ամառ, ցօղ և ձիւն նաբեր զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք սառն և պարզ, եղեամն և ձիւն զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք սիւք և գիշերք, լոյս և խաւար զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք սառք և վայլատակունք, և կրկին զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք լերինք և բլուրք, և ամենայն բոյսք երկրի զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք աղբիւրք, ծովք և գետք զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք կէտք և ամենայն կայտառք որ 'ի ջուրս, և թռչունք երկնից զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք գազանք և անասունք, և որդիք մարդկան զտէր. օրհ։

Օրհնեսցէ Իսրայէլ զտէր, օրհնեսցէ և բարձր արասցէ զնա յաւիտեան։

Օրհնեցէք քահանայք զտէր, օրհ։

Օրհնեցէք ծառայք տեառն զտէր, օրհ։

Օրհնեցէք անձինք, և հոգիք արդարոց զտէր, օրհ։

Օրհնեցէք սուրբք և խոնարհք սրտիւք զտէր, օրհ։

Օրհնեցէք անանիա ազարիա և միսայէլ զտէր, օրհ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԻԱՄԻՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻՆ

Գլխ. Ա.

Մեծացուսցէ անձն իմ զտէր, և ցընծասցէ հոգի իմ աստուծով փրկչաւ իմով։

Զի արար 'ի վերայ խոնարհութեան աղախնոյ իւրոյ. այսուհետև երանեսցեն ինձ ամենայն ազգք։

Զբաւ ընդ իս մեծամեծս հզօրն, և սուրբ է անուն նորա։

Ողորմութիւն արար ազգաց յազգս եր-

կիւրաձայ խրոց. արար զօրութիւն բազկաւ իւրով։
Ցրուեաց զամբարտաւանս՝ ի մտաց սրտից, և քակեաց զԿզօրս աթոռոց։
Զխոնարհս բարձրացոյց, զկարօտս եւ լից բարութեամբ, և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։
Պաշտպանեաց խորհելի ծառայի իւրոյ, յիշելով զողորմութիւն իւր։
Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր, ընդ աբրահամու և զաւակի նորա յաւիտեան։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՋԱՔԱՐԻԱՅԻ ՀՕՐՆ
ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՄԿՐՏՉԻՆ
Գ։ի։ Ա։

Օրհնեալ տէր աստուած խրոխտելի որ յայց եւ. և արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ։
Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութե՛ն՝ ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ, որպէս խօսեցաւ բերանովք սրբոցն՝ որ յաւիտեան ի նից մարգարէքն եին։

Փրկութիւն՝ ի թշնամեաց մերոց, և՝ ի ձեռաց ամենայն ատելեաց մերոց։
Առնել ողորմութիւն առ հարս մեր, և յիշել զկտակարանս սրբութեան իւրոյ։
Երդումն զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերոյ, տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութիւն՝ ի թշնամեաց մերոց։
Պաշտել զնա սրբութեամբ և արդարութեամբ առաջի նորա զամենայն աւուրս կենաց մերոց։
Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր. գնասցես առաջի տեառն պատրաստել զճանապարհս նորա։
Տալ գիտութիւն փրկութեան ժողովրդեան իւրոյ, ի թողութիւն ամենայն մեղաց մերոց։
Վասն գթոյ ողորմութեան տեառն աստուծոյ մերոյ, որով երեւեցաւ մեզ արեգակն՝ ի բարձանց՝ լուսաւորել նոցա զնստեալսն ի խաւարի և՝ ի ստուերս մահու. ուղղել զոտս մեր՝ ի ճանապարհ հնս խաղաղութեան։

ԱՂՕԹՔ ՍԻՄԵՈՎՆԻ ԾԵՐՈՒՆԻՈՑՆ

Ղ֊ԿԻ. Բ.

Ընդ արձակեա զծառայս քո տէր ըստ բանի քում՝ ի խաղաղու Թիւն, զի տեսին աչք իմ զփրկու Թիւն քո զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժո ղովրդոց։

Լոյս յայտնե ցար հեԹանոսաց, և փառք ժողովրդեան քում իսրայե լի։

ԱՂՕԹՔ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՆԱՍԵԻ ԹԱԳԱՒՈՐԻ

Տէր ամենակալ ստուած աբրահամու, սահակայ, յակովբայ և զսաւակի նոցա արդարոց, ամենակալ տէր՝ Թող զմեզ իմ։

Որ արարեր զերկինս և զերկիր և զամենայն զարդ նոցա. ամենակալ տէր։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քո. փակեցեր զխորս, կնքեցեր ահաւոր և փառաւորեալ անուամբ քով սրբով. ամե։

Որ ամենայն ինչ սարսի և դողայ յերեսաց ահի զո րու Թեան քո. ամե։

Անքնա ե ժեծվայելչու Թիւն փառաց սրբու Թեան քո. ասասիկ ե բարկու Թիւն սպառնալեաց քոց՝ ի վերայ մեղաւորաց, անչափ և անքննին են ողորմու Թիւնք աւետեաց քոց. ամե։

Դու ասեր բարձրեալ զմած երկայնամիտ բազում զոր, և զղջանաս ի վերայ չարեաց մարդկան. ամե։

Դու ասուած ոչ եգեր ապաշխարու Թիւն վասն արդարոյն աբրահամու. սահակայ և յակովբայ, որք ոչ մեզան քեզ. ամե։

Այլ եգեր ապաշխարու Թիւն վասն իմ մեզաւորիս, զի մեզայ աւելի քան զաւազ ծովու, և բազմացան անօրէնու Թիւնք իմ. ամե։

Չեմ արժանի հայիլ և տեսանել զբարձրու Թիւնս երկ նից՝ ի բազմու Թենէ անօրէնու Թեան իմոյ. ամե։

Կրացեալ եմ ես ի բռնու Թենէ կապանաց երկա Թի՛ւ, և ոչ դոյ ինձ հանդիստ. ամե։

Խոնարհուցի զբարձու Թիւն և չար առաջի քո արա

բին կանգնեցի պատակեր և բազմացուցի զպատուհասամե։
Ես արդ ասէր խոնարհեցուցանեմ զծունր սրտի իմոյ
և հայցեմ ի քաղցրութենէ քումմէ . ամե ։
Աղաչեա ասէր մեղայ , և զանօրէնութիւնս իմ ես ինձ
ձէն գիտեմ . ամե ։
Աշաւեմ և խնդրեմ ի քէն թող լինձ , ասէր թող լինձ
և մի կորուսաներ զիս ընտ անօրէնութեան իմոյ . ամե ։
Մի յաւիտեան բարկանար ինձ ասէր և մի յիշեր զչարիս
սին իմ, և մի պարտաւորեր զիս ընդ իքեամն ի նեղութեան
երկրի չարեօք . ամե ։
Օ՜ի դու աստուած՝ աստուած ողորմելոցդ ես ,
և յիս ցոյց զբարերարութիւդ քո որ անարժան եմ. ամե ։
Կենդանացես զիս ըստ բազում ողորմութեան քումմ, և ես
օրհնեցից զքեզ զամենայն աւուրս կենաց իմոյ. ամե ։
Օ՜քեզ ասէր օրհնեն ամենայն զուարթունք երկնից ,
և քո են փառք յաւիտեանս . ամէն ։
Փառք հօր և որդւոյ և ։ Ս՜ուրբ և միշտ և ։
Աշաւեմ և խնդրեմ ի քէն ասէր , թող լինձ զմեզս իմ
Բազում ողորմ ասէր , ողորմեա լինձ ։
Աստուած , քաւեա զիս զմեղսս որս ի մեղայ և կեցու
Ընարիչ իմ և յոյս աստուած , զթա յիս ի մեղու-
գեալ ծառայս , և ողորմեա լինձ բազմամեղիս ։
Ամենօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս աստուածածնին
մարիամ, բարեխօսեա առ ասէր վասն իմ մեղաւորիս ։
Ամենայն սուրբք աստուծոյ , բարեխօսեցէք առ հայր
ի յերկինս վասն մեր մեղաւորացս ։
Ի՜քեզ աստուած ողորմելոյ անեռակալ , ընկալ զաղա-
չանս մեր , զի ի քեզ ևն ապաւինեալ անձինք մեր ։
Յաղթող զօրութեամբ՝ սուրբ և կենդանարար և
պատուական խաչիդ քո ասէր պահպանեա զմեզ ։

Ա՜ռաքեա ասէր զԱրեշտակ խաղաղութեան քո , որ ե
կեալ պահեսցէ զմեզ անխռով ի տուէ և ի գիշերի
Ես մարդասիրութեամբ քով յիշեա զմեզ ասէր , յի
շեա զմեզ յորժամ գաս արքայութեամբ քով, և ո
ղորմեա մեզ ։

Նախաբերութիւն խրատական յաղագս աղօթից , զոր արարեալ է
Տեառն Աերսէս եղբօրն Գրիգորի հայոց կաթողիկոսի ։

Աղօթք հաստատակաց քրիստոնէից ժնծայ և փոքունց,
զոր պատուիր ուսանել ամենեքեան՝ և ուսուցանել
զմիմեանս . քահանայք՝ զժողովուրդս , հարք՝ զորդիս,
մարք , զդաստերս , և ընկերք՝ զընկերսն իւր ։ Ես աղո
թեացն սովաւ յուսուրն հինգ անգամ՝ երկուսա
սան ծնրադրութեամբ ի ժամուն . այսինքն՝ յառաւօ
տուն , ի ճաշուն , ի հատարակ աւուրն , յերեկոյին,
և ի հանգստեան ։ Ըպա թէ պղերդ աք լինիցի և
ծուլանայ զհինգ ժամ աղօթս կատարել , աղօթեսցէ
չորս անգամ, կամ երեք անգամ, կամ երկու անգամ,
կամ մի անգամ յաւուրն . որ միայն ճանաչէ թէ քր
րիստոնեայ է , և ղինքն ծանիցէ թէ արարած եմ աս
տուծոյ և երկրպագու նորա ։ Ես թէ զամենայն բա
նըս աղօթիցն հնազանդ ուսանիլ , (որք զաստանայա
կան երգս բաղում փութով ուսանին), ուսցի ըզ-
կէս սրտա , կամ այլ նուազ , զի թէ տունս երիս ու
սանիցին ի սմանէ , և աղօթեացն երիս ծնրադրու
թեամբ ի ժամուն , ընդունելի է առաջի աստուծոյ։
Ըպա թէ աք ի քրիստոնէից անփոյթ առնէ զսա յու
սանելոյ և յաղօթելոյ , յանդիմանեսցի . . . ժողո

վայն սլաղզեաց, որք զաղօթան զօր ուսոյց նոցա, ի պատերազմունս անդամ ոչ խափանէն՝ Թող թէ ի խաղաղութեան։ Իսկ մեր ժողովուրդք արտաքոյ աղօթից անշուշտ բնաւ ոչ յիշեն զանուն աստուծոյ, զի ոչ ունին փոյթ ի կարգս աղօթից որպէս զասուածատպաշտասլաղ սիրեն զդատարկաբանութիւն քան զաղօթս։ Ոչ թէ երբեմն գան ոմանք յաղօթել առ քահանայիցն, կամ փակեալ բերանաւ կանգնին, կամ զրուցատրութիւնս առնեն ընդ միմեանս. զի ոչ ինքեանք գիտեն զբանս աղօթից և ոչ քահանայից միտ դնեն սաղմոսաց և պաշտամանց։ Վասն այսր պատճառի արարաք զաղօթս զայս պարզ և յատակ բառիւ վասն սիրտարաց դիւրահաս լինելոյ. որ է սակաւ ըստ բանից՝ տունս քոյոն և ջրոս, ըստ ժամուց տուընջեան և գիշերոյ, և ըստ տարւոյ սրբոց մատուցելոյն, և զօրաւոր ըստ միտաց. զի գոյզսլագոյն սէրտս խնդրատածոյ միտից որ յաստուածոյ ունի չինքեան. և առաք ժողովրդեան միտս յաստուծոյ, զի ամենայն անձն զրիստոնէի ասոյլ զաս, և սրբ հանդիսանոցին՝ ի ժամ աղօթիցն՝ խօսեսցին առվասն ընդ աստուածոյ, թէ յիևկզեցաջ թէ՝ ի տան՝ թէ յանդ ի՝ թէ՝ ի գործ ինչ՝ թէ՝ ի ձանապարհի. և որք առանձին զաս և աղօթեսցեն միտգրութեամբ՝ ջերմեռանդն պտուղ և արտասուաց, ամենայն խնդրատածք որ գրեալ են ի սմա՝ կատարեսցին ի կենդանութեան և յետ մահու։ Իսկ որք արհամարհեն և ոչ ուսանին և ոչ աղօթեսցեն, ինքեանք անոցն զինեաս անձանց իւրեանց. մեք հատոյ՝ ի մէնջ զղջասցուն՝ առնեսցուք զաղօթս զայս. զի մի այլ եւս պատճառեսցեն թէ ոչ գիտեմք զբանս աղօթից, վասն այնորիկ ոչ

կամք յաղօթս։ Խոյզ ծանիցեն այնպիսիքն, թէ սատանայ ոչ այնչափ զանայ զայլ բարեգործութիւնս մեր խափանել՝ որչափ զաղօթս. զի գիտէ որ յաղօթելս միայն ինքն հալածի ի մէնջ, և առաւած ըստնակէ ի մեզ։ Արդ՝ մեք ազաչեսցուք զառաքեալսն առաւած բանալ զաչս միտց ձերոց, յօժարութեամբ ուսանել զսա և աղօթել, և առաւածոյ սիրելի լինել։ Ոչ յաղօթելն՝ զՎրկպրիտս կամուղիկս հայոց, և զերազայն նորա զՆերսէս զաղօթից յօրինողն յիշեցէք ի քրիստոս։ Ոչ որք ընդօրինակէք ի գիրս զաղօթս, գրեցէք և զերազանցն բանս զայսոսիկ. և որք գրեն զսա՝ գրեսցին ի գոլորշութիւն կենացն յաւիտենից։ Ոչ որք ուսանին և աղօթեսցեն, աղօրմութիւն ընկալցին ի քրիստոսէ. և որք ուսուցանիցեն զընկերս, վարձս առցեն յաստուածոյ։ Ոչ որք գրենն, մի առաւելքան զօրինակ՝ բան կամ գիր խառնեսցեն, և մի նուազ գրեսցեն, զի մի այլ և այլ լինիցին բանքն, այլ հաւատարիմ լիցին ամենեքեան սէր և գրեսցին։ Ոչ սիմաքքն՝ ի գիր՝ ուղիղ գրեսցան տացեն գրել. և քրիստոսի փառք յաւիտեանս։

Նըա. ամէն։

ԱՂՕԹՔ ԻՐԱՒՔԱՆՉԻՒՐ ԱՆՁԻՆ Ի ՔՐԻՍՏՈՍ

Օր արարեալ է պրեղ պեռան Ներսէսի հայոց կաթուղիկոսի։

Ա՛ստուած խոստովանիմ և երկիրպագանիմ քեզ, հայր և որդի և սուրբ հոգի, անեղ և անմահ բնութիւն, արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և ամ ենի-

լոյ, ողորմեա քո արարածոց, և ինձ բազմամեղիս։
Հաւատով խոստովանիմ և երկիւղագանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս, միանական սուրբ երրորդութիւն և մի աստուածութիւն, արարիչ լուսոյ և հալածիչ խաւարի, հալածեա ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղացն և անդիտութեան, և լուսաւորեա զիմս իմ ի ժամուս յայսմիկ աղօթել քեզ ի հաճոյս, և ընդունել ի քէն զնուիրուածս իմ, և ողորմեա քո արարածոց և ինձ բազմամեղիս։

Հայր երկնաւոր աստուած ճշմարիտ, որ առաքեցեր զորդիդ քո սիրելի ի ներքին մոլորեալ ոչխարին, մեզայ յերկինս և առաջի քո, ընկալ զիս որպէս զանառակ որդին, և զգեցո ինձ զպատմուճանն զառաջինն՝ զոր մերկացայ մեղօք, և ողորմեա։

Որդի աստուածոյ աստուած ճշմարիտ, որ խոնարհեցար ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր մարմին ի սրբոյ կուսէն մարիամայ վասն մերոյ փրկութեան, խաչեցար, թաղեցար և յարեար ի մեռելոց, և համբարձար փառօք առ հայր, մեզայ յերկինս և առաջի քո, յիշեա զիս որպէս զաւազակն յոյժ պատ արքայութեամբ քով, և ողորմեա։

Հոգի աստուածոյ աստուած ճշմարիտ, որ խրատիր ի յոդանան և ի վերնատունն, և լուսաւորեցեր զիս մկրտութեամբ սուրբ աւազանին, մեզայ յերկինս և առաջի քո, մաքրեա զիս վերստին աստուածային հնարով քով՝ որպէս հրեղէն լեզուաւք սուրբ զառաքեալսն, և ողորմեա։

Ընեզ բնութիւն, մեզայ քեզ մտաւք խնդալք, հոգւով և մարմնով իմով. մի յիշեր զմեղս իմ զառաջինս՝ զոր գործեցի առ քեզ սրբոյ, և ողորմեա։

Տեսող ամենայնի, մեզայ քեզ խորհրդով բանիս և գործով. ընկալ զձեռագիր յանցանաց իմոց, և գրեա զանուն իմ ի գպրութեան կենդանի, և ողորմեա։

Ընծող պաղատանաց մեզայ քեզ կամայ և ախտից դիտութեամբ և անգիտութեամբ, թաղթութիւն շնորհեա մեզաւորիս, զի ի ծննդենէ սուրբ առաքինին մինչեւ ցայսօր մեղուցեալ եմ առաջի աստուածութեան քո պատարանաւք իմովք, և ամենայն անդամոք մարմնոյս, և ողորմեա։

Ամենահնար ահեղ, դիր պահապան աչաց իմոց զերկիւղ քո սուրբ՝ ոչ եւս հայիլ յայտառ, և ականջաց իմոց՝ ոչ ախորժել լսել զպատս չարութեան, և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսիլ զառութիւն, և սրտի իմոյ՝ ոչ խորհիլ զչարութիւն, և ձեռաց իմոց՝ ոչ գործել զանիրաւութիւն, և ոտից իմոց՝ ոչ գնալ ի ճանապարհս անօրէնութեան. այլ ուղիղս զնացից ամենայն աւուրս կենդանութեան իմոյ, և ողորմեա։

Ամենակեցոյց ահեղ, որ ի սկզբանէ արարեր զերկինս և զերկիր, բորբոքեա յանձն իմ, զի այրեցից զախտս հոգւոյ իմոյ, և սրբեցից զկեղտ մտաց իմոց, և մաքրեցից զմեղս մարմնոյ իմոյ, և վառեսցէ զոյս պատուիրանացդ քոց ի սրտի իմում, և ողորմեա։

Խնամատարութիւն հօր յիսուս. տուր ինձ խնամատարութիւն զգալիս խորհիլ և խօսիլ և գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց ի բանից և ի գործոց փրկեա զիս. և ողորմեա։

Կամեցող բարեաց ահեղ կամարար, մի թողուր զիս ի կամս անձին իմոյ գնալ. այլ առաջնորդեա ինձ լինել միշտ ըստ կամաց քոց բարեսիրեայ. և ողորմեա։

Ընբռնչ երկնաւոր, տուր ինձ զաքքայութիւն քո՝

զոր խոստացար սիրելեաց քոց , և զօրացս զսիրտս իմ առնել զմեզս և սիրել զքեզ միայն , և առնել զկամս քո . և ազօրմեա :

Յիտանալ արարածոց , պահեա նշանաւ խաչի քո զիս հոգի և զմարմին իմ՝ ի պատրանաց մեղաց , ի փարձաւճեանց դիւաց , և ի մարդոց անիրաւաց , և յաւիտենական վտանգէ հոգւոյ և մարմնոյ . և ազօրմեա :

Պահապան ամենայնի բրիստոս , աչք քո հսկեսցեն զիս ի վերայ իմ ի տուէ և ի պիշերի , ի նստիլ ի տան , ի գնալ ի ճանապարհ , ի ննջել և ի յառնել , զի մի երբէք սասանեցայց . և ազօրմեա :

Յուսաւած իմ , որ բանաս զձեռն քո և լնուս զամենայն արարածս ազօրմութեամբ քով , քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ , զաս հոգւս և զարարածսդ քոյս պէտս հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան . և ազօրմեա :

Դարձուցիչ մեղաւորաց , դարձո զիս ի քէն ասելութեանց իմոց ի բարի սիրելութիւն , և բեւեռեա ի հոգի իմ զսոսկալի օր մահուն , և զերկիւղ դժոխոց և զսէր արքայութեանն , զի ղեջայցց ի մեղաց՝ և դարձեցից զարդ արուեստիւն . և ազօրմեա :

Ընդ ամենահաւատից , ազատեցար ի պատէ իմոյ զարտասուս ապաշխարութեան որպէս պատնիշն՝ զի լուացից զիս ամենայն անձին իմոյ յաւաջ քան զերանելն իմ յաշխարհէս . և ազօրմեա :

Պարգեւիչ ազօրմութեան , պարգեւեա ինձ ուղղափառ հաւատով և բարի գործով , և սուրբ մարմնոյ և արեան քո հաղորդութեամբ գալ առ քեզ . և ազօրմեա :

Տարերար տէր , հրեշտակի բարւոյ յանձն արարացես զիս քաղցրութեամբ առանց զհոգի իմ և անխոտոր

անցուցանել ընդ չարութիւն այսոցիկ որք են ի ներքոյ երկնից . և ազօրմեա :

Այս ճշմարիտ բրիստոս , արժանաւորեա զհոգի իմ ուրախութեամբ տեսանել զլոյս փառաց քոյ ի կոչման աւուրն , և հանդչել յաւուր բարեաց յօթեւասն արդարոց մինչեւ յօր մեծի գալստեան քո . և ազօրմեա :

Դատաւոր արդար , յորժամ գաս փառօք հօր դատել զկենդանիս և զմեռեալս , մի մնասցեն ի դատաստան ընդ ծառայի քում . այլ փրկեա զիս ի յաւիտենական հրոյն , և լսելի արա ինձ զերանելեացդ կոչմանն արդարոց յերկինից արքայութիւնդ . և ազօրմեա :

Ամենազօրմ տէր , ազօրմեա ամենայն հաւատացելոց ի քեզ , խոնց և օտարաց , ծանօթիկ և անծանօթիկ , կենդանեաց և մեռելոց . հնարհեա և թշնամեաց իմոց և աւելեաց զիմոզութիւն՝ որ առ իս յանցանաց . և գարձո զնոսա ի հարեացն զոր ունին վասն իմ , զի ազօրմութեանդ քում արժանի եղիցին . և ազօրմեա :

Փառաւորեալ տէր , ընկալ զաղաչանս ծառայիս քո , և կատարեա ի բարի զինդրուածս իմ բարեխօսութեամբ սրբուհեաց աստուածածնին և յամենայն սրբոյն և սրբոյն սահմանոսի նահատակին և սրբոյն դրիգորի մերոց լուսաւորչին , և սրբոց առաքելոց , մարգարէից , վարդապետաց , մարտիրոսաց , հայրապետաց , ճգնաւորաց , կուսանաց , և ամենայն սրբոց քոց երկնաւորաց և երկրաւորաց : Այս քեզ փառք և երկրպագութիւն անբաժանելի սուրբ երրորդութեանդ յաւիտեան յաւիտենից . ամէն :

ՄԱՂԹԱՆՔ ՋՕՐԱՒՈՐՔ ԱՐՀԱՒԻՐԱՑ ԳԻՇԵՐԱՑՆՈՑ

Սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ ասացեալ։

ԲԱՆ ԺԲ։

Ընդել քաղցրութեամբ, տէր ամենայնի Հոգւոյ, ըզդաւնագողիս զաղաչանս. մտաւիր գթութեամբ առ պատկառելապ դիմօք. փարատեա ամենապարդեւս, զամօթական ամօթութիւնս. բարձ յինէն ողորմած, զանպիտանութեանց ծանրութիւնս. անջրպետեա հնարաւորս, զանհասցոյս կրթութիւնս. առաքեա միշտ յաջթաղ, զեռաբողին հաճութիւնս. բացագրեա վերնայինն, զմոլեցեալ մտաւորութիւն. հնչեցո կեցուցիչ, դիպուածոյն ընթացմանցն. ցրուեա ծածկաւոր, զմթնոլորտին չար գամանս. խորտակեա անբնին, զմարտոլին դիմեցմանս։ Տեառնագրեա քո անուանդ ըզլուսանցոյց երդ յարկիս. պարփակեա քո ձեռամբդ զառաստաղ տաճարիս, դծագրեա քո արեամբդ ըզմուտ սեմոյ տնից. կերպացո զքո նշանդ ի հետս եղից մաղթողիս. ամրացո քո աջովդ զհանգուտեանս խշոյ. մաքրեացես ի չարէն զծածկարան անկողնոյս. պահեցես քո կամօքդ զտատապեալ անձն ոգւոյս. անխորտակ արասցես զքո հնարհեալ շունչ մարմնոյս. կացուցանես չքնաքակ զպատ զօրուդ երկնայնոյ. կարգեսցես ի դիմի ընդդէմ պիւտոյն դասուս։ Տուր հանդիսս բերկրութեան մահահանգոյնս նիրհման ի խորութեան գիշերիս, բարեխօսութեամբ հայցատուիդ օրհոյ աստուածածնիդ և ամենայն ընտրելոյ։ Աչիմիտեալ պարուրեա զպատուհան տեսութեանդ զգայարանացս խմաստից անզարհուրելի վեհութեամբ ի ծփական խռովութեանց, կենդանագործական զգաստանդ,

անբջական երազոյ, խօլականաց ցնորից, յիշատակութիւն յաւժդ անիմասելի պաշտպանեալ։ Նէ սեմափեալ վերատին ի ննջմանէ ծանրութեան ամենագործ արհեստութեամբ, հոգեներոյզ զգաստութեամբ ի քեզ արձանագրեալ զայս ձայն մաղթանաց բու բմամբ հաւատոյ քեզ ամենօրհնեալ Թագաւոր փառաց անճառից, փառաբանողաց երկնագումար խմբից երգակցեալ յերկինս առաքել։ Ո՛վ դու փառաւորեալ ես յամենայն արարածոց յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

ԱՂՕԹՔ ԵՐԵԿՈՅԻՆ

Նորին սրբոյն Գրիգորի։

ԲԱՆ ԳԴ։

Աստուած յաւիտենական, բարեբար և ամենակալ, առեղծիչ լուսոյ, և յօրինիչ գիշերոյ, կեանք ի մահու, և լոյս ի խաւարի. յոյս ակն ունողաց և երկայնմտութիւն տարակուսելոց. Որ ամենարուեստ իմաստութեամբ քո զարձուցանես յայգ զստուերս մահու, աննուազ ծագումն և անմուտ արեգակն. քանզի ոչ զօրէ ծածկել զխառս տէրութեան քո խաւար գիշերոյ, որում կրկնի ծուխն երկրպագութեան ամենայն եղելոց երկնաւորաց և երկրաւորաց և ամենգարամեսականաց, որ լսես զհեծութիւն կապելոց, և հայիս յաղօթս խոնարհեալ, և ընդունիս զխունկս ուածս նոցա. աստուած իմ և Թագաւոր իմ. կեանք իմ և ապաւէն իմ. յոյս իմ և վստահութիւն իմ. լիս սուս բրիստոս աստուածդ ամենայնի, սու բրդ հան-

պատեալ ի հոգիս սրբոց. մխիթարութիւն վշտաց, և քաջալերանս մեղսակցաց: Որ պիտեա զամենայն յառաջ քան զլինիլ նոցա, առաքեա զպահպանողականս զօրութիւն սիրոյ քո, և փրկեա զնա յերկիւղէ դիշերի և ի դիւէ ջարէ: Որպէս զի զիշատակ առկալն և առաքս քո անուանդ՝ միշտ համբուրեալ շրթամբք հոգւոյ՝ ըղձութեան շնչոյ. կեցից պահպանեալ ընդ այնոսիկ որ կարդան զքեզ ի բոլոր սրտէ: Նոյնպէս ի գթոշմէ խաչի քոյ նշանիդ, զոր առառաջադրեալ արեամբդ քո ներկեալ նորոգեցեր, և ի նմին հնարս պղծագործութեան զմեզ մկրտեցեր, և ի փառս պատկերի քո նկարեալ յօրինեցեր, այսպէս պարգեւօք առատաձեռնութեանդ ամաչեցոյց առատանայ, քակտեսցին մեքենայքն, բարձցին որոգայթքն, պարտեսցին մարտեալքն, պակասեսցին զէնքն սպրատուբք, մեծ ժեռոյ մէգն, փարատեսցի խաւարն, մեկնեսցի մռնախուռն: Հաղորդակ քո հալանասցի, և աչք քո կնքեսցեն. վասն զի զթած ես և ողորմած, և անուն քո կոչեցեալ է ի վերայ ծառայից քոց: Որ քեզ ընդ Հօր և Հոգւոյդ սրբոյ՝ փառք և իշխանութիւն յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

ԱՂՕԹՔ ԶՕՐԱՒՈՐ

Տէրն սրբոյն Գրիգորի:

ԲԱՆ ԽԲ.

Որդի առաուծոյ կենդանւոյ, օրհնեալ յամենայնի հօրդ ահաւորի անքննին ճնոնդ, որ ակարանայ առնիքին և ոչ լինչ. որ ի ծագել անառուեր նշուլից ողորմութեան քո փառաց հալին մեզք, հալածին դեւք, ջնջին յանցանք, խզին կապանք, խորտակին շղթայք, կենդանանծնին մահացեալք, բժշկին հարուածք, ողջանան վէրք, բառնին ապականութիւնք, տեղի տան տխրութիւնք, նահանջին հեծութիւնք, փախնու խաւարն, մեկնի մէգն, մերժի մառախուղն, փարատի մռայլն, սպառի աղջամուղջն, վերանայ մռնէն, պնայ գիշերն, տարագրի տագնապն, չքանան չարիքն, հալածին յուսահատութիւնքն՝ և թագաւորէ ձեռն քո ամենակալ, քաւիչդ ամենայնի: Որ ոչ ևկիր կորսուանել զմարդկան ոգիս, այլ կեցուցանել. Թող ինձ զանթիւ չարիսն իմ բաղումք ողորմութեամբդ, զի դու միայն ես յերկինի անճառ. և յերկրի անլռնին, ի տարր գոյ. և յեղերս ծագաց աշխարհի, սկիզբն ամենայնի և յամենայնի ամենայն լմնամբ, օրհնեալ ի բարձունս. և քեզ ընդ Հօր և Հոգւոյդ սրբոյ փառք յաւիտեանս. ամէն:

ՋԴՋՈՒՄՆ

Ամէնայ ամենասուրբ Երրորդութեանն՝ Հօր և Որդ-
ւոյ և Հոգւոյն սրբոյ : Ամէնազեալ եմ Աստուծոյ :
Խոստովանիմ առաջի Աստուծոյ՝ և սրբոյ Հրեշ-
տակացն, և առաջի քո հոգւոյ՝ զամենայն մե-
ղաց զոր գործեալ եմ : Զանգղի մեղայ խորհրդով բա-
նիւ և գործով . կամաւ և ակամայ , գիտութեամբ և
անգիտութեամբ , մեղայ Աստուծոյ : Ամէնայ հոգւով
և զօրութեամբ օրաւ . մտօքս և շարժմամբ օրաւ ,
մարմնով և զգայութեամբ օրաւ : Ամէնայ զօրու-
թեամբ հոգւոյս . խորամանկութեամբ . անզգա-
մութեամբ , յանդգնութեամբ և երկչոտութեամբ ,
շռայլութեամբ և ժլատութեամբ , զեղխութեամբ
և անիրաւութեամբ , ջարդահարութեամբ , յու-
սահատութեամբ , եւ թերահաւատութեամբ , մեղայ
Աստուծոյ : Ամէնայ չար խորհրդով մտաց . նենգու-
թեամբ , առեղծութեամբ , խեթիւ , մախանօք , յաչա-
ղանօք , թունդութեամբ , պոռնկական խորհրդով ,
սրտակսկած , իգական , անուանական , ի դէշերի
և ի առաւնեան , երազական դիմաց եւ
անրջական գարշ ապականութեամբ մեղայ Աստուծոյ :
Ամէնայ յանկուցմամբ մարմնոյս . հեշտութեամբ ,
պղերգութեամբ , յօրանջմամբ քնոյ , շարժուածքով
մարմնոյս . և զաղտագործութեամբ ի պէսպէս ախտս ,
հեշտալրութեամբ լսելեացս , արատաւորութեամբ ա-
չացս , յանկուցմամբ սրտիս , իգութեամբ ոգւոյ-
գացս , պագշտութեամբ բերանոյս , անժուժկա-
լութեամբ , շռայլութեամբ , և արբեցութեամբ ,
մեղայ Աստուծոյ : Ամէնայ հարբածանոյ ախո-

զութ . սոսկալութեամբ , սուտ երդմամբ , երդ-
մնեցրանոյս թեամբ , հակառակութեամբ , վիճաբա-
նութեամբ , բանսարկութեամբ , շռեմտութեամբ ,
քամահ , դատարկաբանութեամբ , և ծաղր . զրահաս-
սութեամբ , հերձախօսութեամբ , և անիմաբանու-
թեամբ . արտնջելով , դժգոհելով , բամբասելով , և
հայհոյելով , մեղայ Աստուծոյ : Ամէնայ գողու-թեամբ
ձեռացս . ագահելով , ղրկելով , հարկանելով , ապա-
տանելով , և ընդ գարշ ածելով , մեղայ Աստուծոյ :
Ամէնայ ամենայն յօդուածովք չինուածոյս և ամե-
նայն անդամոք մարմնոյս . հնգեակ զգայարանօքս , և
վեցեկի շարժմամբս . վերամբարձ ոանտհատութեամբ ,
և վայրաթարշ մեղկութեամբ . յաչք և յահեակ խոսո-
վելով , զառաջնոյն մեզանչելով , և վերջնոցն չար ներ-
շուակ գալով , մեղայ Աստուծոյ : Այլ և մեղայ եօթ-
նիցս յանցանօք՝ մահացու մեղօք . հպարտութեամբ՝
և մտատիրք նորին . նախանձու՝ և մտատիրք նորին .
բարկութեամբ՝ և մտատիրք նորին . ժուժկալութեամբ՝
և մտատիրք նորին . ագահութեամբ՝ և մտատիրք նո-
րին . որկրամոլութեամբ՝ և մտատիրք նորին . բղջա-
խոհութեամբ՝ և մտատիրք նորին , մեղայ Աստուծոյ :
Այլ եւ մեղայ ամենայն պատուիրանացն Աստուծոյ .
յանձնառնելեացն և հրամայելեացն , զի ոչ գյանձ-
նառականան կատարեցի , և ոչ ի հրամայելեացն հե-
ռացայ : Օ՜ օրէնս առի՝ և յօրինացն հեղգացայ . ի
կարգս քրիստոնէութեան հրաւիրեցայ՝ և գործով
անարժան գտայ . պիտելով զչարն կամաւ կորացայ ,
և ի բարեացն գործոյ ես ինձէն հեռացայ , վայ ինձ ,
վայ ինձ , վայ ինձ : Օ՜ զրն ասեմ , կամ զրն խոսա-
նիմ , զի անթիւ են յանցանք իմ . անասելի են ա-

նօրէնութիւնք իմ. անսխալելի են յաւք իմ, և անբժշկելի են վէրք իմ, մեղայ Աստուծոյ։

Հայր սուրբ՝ դքեզ ունիմ միջնորդ հաշտութեան և բարեխօս առ միածին Որդին Աստուծոյ. զի իշխանութեամբ որ տուեալ է քեզ, արձակեսցես զիս ի կապից մեղաց իմոց, ազատեմ զքեզ։

Աբաւնուն։

Ողորմեայ քեզ մարդասէրն Աստուած, և իմոյոթիւն ընծրհեսցէ ամենայն յանցանաց քոց, խաստովանեցեալդ և մաւսցեալդ։ Նէ ես կարդաւս քահանայական իշխանութեան, և հրամանաւն Աստուածային՝ թէ զոր արձակիցէք յերկրի. եղիցի արձակեալ յերկինս, նովին բանիւն արձակեմ զքեզ յաստեղական մանակցութենէ մեղաց քոց. ի խորհրդոյ՝ ի բանից և ի գործոց, յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։ Նէ դարձեալ տամ զքեզ ի խորհուրդս սուրբ եկեղեցւոյ. զի զոր ինչ գործիցես բարիս, եղիցի քեզ ի բարեգործութիւն և ի փառս Հանդերձեալ կենացն. ամէն։

ՑԱՆԿ ՍԱՂՄՈՍԱՑ

ԸՍՏ ԿԱՐԳԻ ԱՅԲՈՒԲԵՆԻՑ

Աղաղակեցէք առ նա ամէն. կէ։	Բարձր առնեմ զքեզ աստ. ձիգ։
Աղաղակեցէք առ ակր ամէն. ղիմ։	Բարձր առնեմ զքեզ ակր. իմ։
Ապրեցո զիս տէր, զի նուաւ ժա։	Բղխեսցէ սիրտ իմ զբան. խգ։
Ապրեցո զիս տէր ի մարգոյ. ձիմ։	Գահոյսդ զքեզն տէր բոլո. թ։
Առ դիւտ բարեկաց ոչ. անդ. ձկէ։	Գովիցա երեսաղեմ զտէր. ձիկ։
Առ քեզ տէր կարդացի ես. իկ։	Դատ արա ինձ աստուած. խբ։
Առ քեզ տէր համբարձի զանձ. իգ։	Դատ արա ինձ տէր. զի ես. իե։
Առ քեզ տէր համբարձի զա. ձիբ։	Դատեա տէր զպնասակ՝ ոյգ. լդ։
Ասաց անպգամն ի սրտի իւ. ժգ։	Եմէ ոչ տէր էր առ մեզ. ձիգ։
Ասաց անպգամն ի սրտի իւ. ծբ։	Եմէ ոչ տէր շինէ զաւանն. ձիզ։
Ասաց տէր ցտէր իմ՝ նիստ. ձիմ։	Եկայք ցնծասցուք ի տէր. ղգ։
Ասացի թէ պահեցից ղճա. լը։	Երանեալ են ամբիծք ի. ձժբ։
Ասէ անօրէնն ի մեզանէկ. լե։	Երանեալ է այր որ երկնչի. ձժա։
Աստուած՝ ականջօք մերոյք. խդ։	Երանեալ է այր որ ոչ գնաց. ա։
Աստուած աստուած իմ. ես. կբ։	Երանի ամենեցուն ոյգ եր. ձիե։
Աստուած աստուած իմ՝ նայ. խա։	Երանի որ խորհի զաղքատն. խ։
Աստուած աստուածոց տէր. խմ։	Երանի ում թողութիւն. լա։
Աստուած հկաց ի ժողովս. ձա։	Երկինք պատմեն դիտաւս. ժբ։
Աստուած զիրաւունս քո. հա։	Զի բարի կամ զի վայելուչ. ձկբ։
Աստուած մեր ապաւէն ես. իմ։	Զի պարծի ի չարութիւն. ծա։
Աստուած մեր ժժգեցեր և աւե. ծիե։	Զողորմութիւնս քո տէր. ձբ։
Աստուած մոյն հնձանաւք. հբ։	Ընդէր խռովեցան հեթանոսք. բ։
Աստուած յանուան քում կե. ծգ։	Ընդէր մերժեցեր աստուած. հգ։
Աստուած յօգնել ինձ նայ. կիմ։	Թէ արդարև զարդարութիւն. ծէ։
Աստուած ողորմեա մեզ և. կղ։	Իրաւս զի բարի է խոստովանել. հբ։
Աստուած ո՞ քեզ նմանիցի, մի. ձբ։	Ի գարձս ցանել տէառն. ձիե։
Աստուած վրէ ժինդիկ տէր. ղդ։	Ի խորոց կարդացի զա քեզ. ձիմ։
Աստուած օրհնութիւնս. ձբ։	Ի կարդալ իմում լսեաւ ինձ. գ։
Աստ օրհնեցէք ամենայն ծա. ձկդ։	Ի նեղութիւնս իմում էա. ձժիե։
Բազում անգամ մարտեան. ձիբ։	Ի տէր յուսացայ, պպկես ա. ժ։
Բայց միայն հաստատ ծդ հնա. կաւ։	Ի քեզ տէր յուսացայ՝ մի. լ։
Բանիկ իմոց ականջիր տէր. է։	Ի քեզ տէր յուսացայ մի ամա. հ։
Բարի է խոստովանիլ տէառն զաստ	Լս արարք զայս ամենայն. խգ։

Լուիցէ քեզ տէր յաւուր . ժԻ։
Լուր աստուած ազօթից ի . կգ ։
Լուր աստուած ազօթից իմոց . կ ։
Լուր տէր արդարութեան . ժզ ։
Խոնարհեցո տէր ղունկն քո . ձև ։
Խոստովան եղիցուք տեառն . Ճգ ։
Խոստովան եղիցուք տեառն ՃԻԼ ։
Խոստովան եղիցուք տեառն . ՃԼ ։
Խոստովան եղիցուք տեառն . ՃՁ ։
Խոստովան եղիցուք տեառն . ՃՃ ։
Խոստովան եղէջ քեզ տէր . ՃԺ ։
Խոստովան եղէջ քեզ տէր . ՃԼ ։
Խոստովան եղիցուք տեառն քեզ . Հգ ։
Ծառս հարիք արդեաւն Հև . իզ ։
Կենցս զնս աստուած զի հա . կը ։
Հաձեցար տէր լինել երկիր . ձգ ։
Համարձի զաչս իմ ի լերինս . ՃԼ ։
Համբակեալ Համբակի տեառն . լԻ ։
Հաստատեալ զոր և իառնցաց . ՃԺԼ ։
Հիմունք նորա ի լերանն սր . ՃՁ ։
Զայնիս իմով ես առ տէր . Հգ ։
Զայնիս իմով ես առ տէր . ՃԻա ։
Պատուիցէ տեառն արդիք . իը ։
Մեծ է տէր և օրհնեալ է . իե ։
Մի նախանձիր ընդ չարս . ԼՁ ։
Մինչև երբ տէր՝ մոռա . ժբ ։
Ցայսմ է ի հրեաստանէ աս . Հև ։
Ցարիցէ աստուած՝ և չրուեա . կԼ ։
Ցերանակը խորհելի հիգիպ . ՃԺգ ։
Ցիշեա տէր զդաւիթ , և զա . ՃԼա ։
Ցաղթութիւն և յիրաւունս . Ճ ։
Ներկացարուք Ժողովրդոց . Հե ։
Ողջոյն ինձ աստուած . զի . ՃԼ ։
Ողջոյն ինձ աստուած՝ ազգս . ՃԻ ։
Ողջոյն ինձ աստուած քոյս . ՃՀ ։
Ո յաւուր ի տէր սրսկես . ՃԻգ ։
Որ բնակեալն է յօգնութիւն . ղ ։
Որ հաստատեաս իրակերի նաչ . ՀԻ ։
Ողջոյն սիրելիք են յարկք քո . ՃՁ ։
Ողջոյն փափագի եղէնեաւ . իա ։
Ողջոյն աստուած ազօթից իմոց . ՃԻ ։
Ուրախ եղէ հո , զչք ասէին . ՃԼա ։
Պահեա զիս աստուած իմ . ԺԼ ։
Պատրաստ է սիրտ իմ աստ . ՃԼ ։
Սիրեցից զի լսիցէ տէր . ՃԺգ ։
Սիրեցից զքեզ տէր զօրու . ԺԼ ։
Տէրեան է երկիր լիս իւրով . իգ ։
Տէր ապաւէն եղեր միր . ՃԻ ։
Տէր աստուած իմ ի քեզ . Կ ։
Տէր աստուած փրկութեան . ՃԼ ։
Տէր զի բազում եղեն նեղիչք . գ ։
Տէր թագաւորեաց բարկացան . զը ։
Տէր թագաւորեաց փոխեչտու . զը ։
Տէր թագաւորեաց ցնծացցե . զգ ։
Տէր ի զօրութեան քում . ի ։
Տէր լուա իմ և կեացիր իմ . ես . իզ ։
Տէր լուր ազօթից իմոց . ՃԻը ։
Տէր լուր ազօթից իմոց . ա . ՃՀ ։
Տէր կարգացի առ քեզ և . ՃԼ ։
Տէր հայեաց զիս և ինձ . իբ ։
Տէր մի պատուհասեր զիս . զ ։
Տէր մի պատուհասեր զիս . լԼ ։
Տէր ո՞ կացցէ ի խորանի . Ճգ ։
Տէր տեր մեր զի պանչելի . Լ ։
Տէր փրձեցեր զիս և ծա . ՃԼը ։
Ցնծացէք ա. աստուած . Ճ ։
Ցնծացէք արդարք ի տէր . Լ ։
Փրկեա զիս ի ծշնամեաց ի . ԺԸ ։
Քեզ վայել օրհնութիւն . կգ ։
Օրհնեա անձն իմ զտէր . Ճգ ։
Օրհնեա անձն իմ զտէրթօրհ . ՃԼ ։
Օրհնեա անձն իմ զտէր . ՃԼԼ ։
Օրհնալ տէր աստուած իմ . ՃԻգ ։
Օրհնեցէք զանուն տեառն . ՃԼգ ։
Օրհնեցէք զաստուած ի . ՃԼա ։
Օրհնեցէք զտէր ամենայն ա. ՃԺգ ։
Օրհնեցէք զտէր զի բարի է . ՃԼա ։
Օրհնեցէք զտէր զորդիսն . ՃԼԸ ։
Օրհնեցէք զտէր զհրեշտակս . ՃԼԹ ։
Օրհնեցէք զտէր յերկինից . ՃԼԸ ։
Օրհնեցէք զտէր յերկնաւթիւն . ՃԼ ։
Օրհնեցէք զտէր յօրհնու . ղէ ։
Օրհնեցէք զտէր յօրհնու . ՃԻԲ ։
Օրհնեցէք մանկունք զտէր . ՃԺբ ։
Օրհնեցէք զտէր յամենայն . լԳ ։

ՕՐԱՀՆՈՒԹԻՒՆՔ

Եօթն Սաղմոս Ապաշխարութեան ։

Ամդ ապաւինեա զծառայս . 356
Էս ասացի ի վերանալ յինէն. 256
Չի հաւք բարբոքեցաս ի . 121
Ի գիշերայ կանխեմ հոգի իմ. 216
Ի նեղութեան իմում ես առ . 299
Հաստատեցաս սիրտ իմ ի . 167
Սիրեցցուք ոչնձն իմ զտէր . 353
Վայելցարուք երկինք և իս . 76

Տէր զուարք քո լուայ և եր . 342
Տէր ամենակալ աստուած . 357
Փոքր էի ես յերեքտաս իմ . 346
Օրհնեալ ես տէր աստուած . 348
Օրհնեալ տէր աստուած . 354
Օրհնեացուք զտէր , զի փա . 33
Օրհնեցէք զաստուած յօր . 298

2414

<< Ազգային գրադարան

NL0029392